

MAANANTAI 4. TOUKOKUUTA 2009

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

(Istunto avattiin klo 17.05.)

1. Istuntokauden uudelleen avaaminen

Puhemies. – (DE) Julistan perjantaina 24. huhtikuuta 2009 keskeytetyn istuntokauden uudelleen avatuksi.

2. Puhemiehen julkilausumat

Puhemies. – (DE) Hyvät parlamentin jäsenet, muutama päivä sitten oli EU:n historian suurimman laajentumisen viides vuosipäivä. 75 miljoonaa ihmistä kymmenestä Keski- ja Itä-Euroopan sekä Välimeren alueen maasta, nimittäin Virosta, Latviasta, Liettuaista, Puolasta, Tšekin tasavallasta, Slovakiasta, Unkarista, Sloveniasta, Maltasta ja Kyproksesta, iloitsivat 1. toukokuuta 2004 saadessaan Euroopan unionin kansalaisuuden. Tätä laajentumista seurasi Romanian ja Bulgarian liittyminen Euroopan unioniin vuonna 2007.

Yksi aikamme hämmästyttävimmistä kehityksistä oli se seikka, että tämä oli mahdollista. Keski- ja Itä-Euroopan ihmisten kärsittyä 60 vuotta sorron alla, EU:n laajentuminen merkitsi Manner-Euroopan jälleenyhdistämisen loppuunsaattamista, joka perustuu yhteisiin arvoihin, joita ovat vapaus, demokratia, oikeusvaltio ja ihmisoikeuksien ja ihmisarvon kunnioittaminen. Tämän kehityksen tuloksena EU on saanut lisää vahvuutta, monipuolisuutta ja kulttuuririkkautta. Laajentumisprosessi oli, ja on, rikastuttava kokemus kaikille jäsenvaltioille, kuten myös koko EU:lle.

Laajentuminen on osoittautunut suureksi menestykseksi EU:lle viisi vuotta tuon historiallisen hetken jälkeen. Sen merkitys kansalaistemme arjessa on kasvanut jatkuvasti. Laajentumisprosessi auttoi kommunismin rasiuksen jälkeen tekemään demokratiasta todellisuutta ja vahvistamaan maanosamme vakautta. Laajentuminen paransi elintasoja uusissa jäsenvaltioissa ja antoi voimakkaan sysäyksen Euroopan koko taloudelle, sillä vanhat jäsenvaltiot hyötyivät myös uusista vienti- ja sijoitusmahdollisuuksista sekä isommista markkinoista. Perimmiltään kahdentoista uuden maan liittyminen Euroopan unioniin on vahvistanut sen asemaa maailmanlaajuisesti ja antanut sille enemmän painoarvoa kansainvälisenä politiikan ja talouden toimijana.

Olemme onnistuneet uusien jäsentemme sopeuttamisessa Euroopan parlamentissa ja muissa Euroopan unionin toimielimissä näiden laajentumisen jälkeisten viiden vuoden aikana. Olemme oppineet tulemaan toisiamme puoliväliin vastaan ja työskentelemään läheisemmin. Laajempi ja monipuolisempi EU edellyttää kuitenkin läheisempää yhteistyötä sekä enemmän toimintakykyä.

Lissabonin sopimus sisältää välttämättömät uudistukset, joita tarvitaan EU:n toimielinten sopeuttamisessa laajennuksen seurauksiin ja niiden sijoittamisessa asemaan, jossa ne pystyvät vastaamaan kohtaamiimme haasteisiin. Vaikka Lissabonin sopimuksen ratifiointia koskeva keskustelu ei ole vielä päättynyt, meidän pitäisi olla varmoja siitä, että saamme ensi vuoden alussa myönteisen lopputuloksen ja toivomme myönteistä lopputulosta Tšekin ylähuoneessa ensi keskiviikkona.

(Suosionosoituksia)

Arvoisat kuulijat, meidän tulisi olla äärimmäisen tyytyväisiä siitä, että olemme nykyään osa tätä yhteisöä ja, kuten 25. maaliskuuta 2007 annettussa Berliinin julistuksessa niin kauniisti sanotaan: ”on onni olla yhdessä.” Meillä on syytä olla tyytyväisiä ja kiitollisia.

Nyt meidän on siirryttävä melko huolestuttavaan asiaan: Olemme erittäin huolissamme järkyttävästä tilanteesta, johon amerikaniranilainen toimittaja Roxana Saberi on joutunut. Hänet on tuomittu kahdeksan vuoden vankeusrangaistukseen, koska hänen väitettiin vakoilleen Yhdysvaltojen lukuun ja hän on tällä hetkellä vangittuna Evinin vankilassa Teheranissa. Haluaisin yhtyä Euroopan parlamentin puolesta Euroopan unionin neuvoston ja Yhdysvaltojen presidentin vaatimukseen Roxana Saberin välittömästä ja ehdottomasta vapauttamisesta.

(Suosionosoituksia)

Roxana Saberin tapaus kuvastaa Iranissa vallitsevaa dramaattista ihmisoikeustilannetta, joka on jatkuvasti huonontunut vuodesta 2005 lähtien kansalaisoikeuksien ja poliittisten oikeuksien osalta siitä huolimatta, että Iran on sitoutunut edistämään ja suojelemaan ihmisoikeuksia olemassa olevien kansainvälisten välineiden puitteissa. Roxana Saberin tuomio sattui ratkaisevalla hetkellä: kaksi kuukautta ennen Iranin presidentinvaaleja ja vain lyhyen ajan kuluessa siitä, kun Yhdysvallat ja EU olivat alkaneet parantaa suhteitaan Iraniin.

Olen syvästi huolissani siitä, että käynnissä olevien poliittisten kehitysten valossa Saberia voitaisiin käyttää pelinappulana ja haluaisin moittia mitä voimakkaimmin tekoa, joka on tehty ilmeisen poliittisista syistä. Haluan Roxana Saberin perheen varmistuvan solidaarisuudestamme ja Euroopan parlamentin vankasta sitoumuksesta varmistaa ihmisoikeuksien ja demokratian ehdoton kunnioitus Iranissa ja koko maailmassa.

(Suosionosoituksia)

Haluaisin lisätä, että meille on kerrottu erään nuoren naisen, joka oli Iranissa syytettynä alaikäisenä tehdystä rikoksesta, tulleen teloitetuksi. Tämä on vastoin kaikkia kansainvälisen oikeuden sääntöjä ja protestoimme tätä rikosta vastaan.

(Suosionosoituksia)

Lopuksi haluaisin ilmoittaa teille, että Alankomaissa Appeldoornin kaupungissa viime viikolla sattuneiden järkyttävien tapahtumien jälkeen olen välittänyt meidän kaikkien puolesta mitä syvimmat osanotot Alankomaiden kuningattarelle, uhrien perheille ja Alankomaiden kansalaisille sekä tiedon siitä, että me seisomme, halki Euroopan, alankomaalaisten ystäviemme rinnalla.

Tässä oli joitakin uutisaiheita. Palatkaamme nyt tavanomaisiin aiheisiimme.

3. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

*
* *

Johannes Blokland (IND/DEM). – (NL) Arvoisa puhemies, kuningattaren päivä on Alankomaissa juhlapäivä, jolloin Alankomaiden koko väestö juhlii Orania-Nassaun -suvun kuninkaallisten jäsenten kanssa. Juhlallisuudet keskeytyivät äkillisesti ja olemme nipin napin toipuneet järkytyksestä. Me muistamme uhreja ja ilmaisemme osanottomme heidän sukulaisilleen. Haluaisin kiittää teitä Alankomaiden valtuuskunnan puolesta kirjeestä, jonka lähetitte kuningatar Beatrixille Euroopan parlamentin nimissä.

4. Valtakirjojen tarkastus: ks. pöytäkirja

5. Yhteispäätösmenettelyä noudattaen hyväksytyjen säädösten allekirjoittaminen: ks. pöytäkirja

6. Oikaisut (työjärjestyksen 204 a artikla): ks. pöytäkirja

7. Puhemiehen ilmoitus: ks. pöytäkirja

8. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

9. Suulliset kysymykset ja kirjalliset kannanotot (vastaanotetut asiakirjat): ks. pöytäkirja

10. Parlamentin päätöslauselmien johdosta toteutetut toimet: ks. pöytäkirja

11. Vetoamukset: ks. pöytäkirja

12. Määrärahojen siirrot: ks. pöytäkirja

13. Käsittelyjärjestys

Puhemies. – (DE) Tämän istunnon lopullinen esityslistaluonnos, jonka puheenjohtajakokous hyväksyi torstaina 30. huhtikuuta 2009 pitämässään kokouksessa työjärjestyksen 132 artiklan mukaisesti, on jaettu. Seuraavia tarkistuksia on esitetty:

Keskiviikko:

GUE/NGL-ryhmä on vaatinut Leinenin, Dehaenen, Brokin, Guy-Quintin ja Kaufmannin Lissabonin sopimusta koskevia mietintöjä koskevan yhteisen julkilausuman poistamista esityslistalta.

Mary Lou McDonald, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, pyydän ryhmäni puolesta, että tämä mietintöpaketti poistetaan tämän istunnon esityslistalta. Mielestäni tämän parlamentin pitäisi osoittaa jonkin verran nöyryyttä ja hieman kunnioitusta demokraattista menettelytapaa kohtaan. Tiedämme kaikki, että Irlanti torjui Lissabonin sopimuksen ja siksi minua hieman hämmästyttää se, että tämä parlamentti jatkaa keskustelua tästä aiheesta.

Ei ole demokraattisesti soveliasta, että tämä parlamentti sivuuttaa Irlannin päätöksen tai että tätä parlamenttia pitäisi käyttää Irlannin painostamisessa tulevana kuukausina sopimuksen, joka ei selvästi ole meidän etumme tai Euroopan kansalaisten etujen mukainen, hyväksymiseksi. Muistutan Euroopan parlamentin jäseniä siitä, että Irlanti ja ainoastaan Irlanti äänesti demokraattisesti tästä sopimuksesta. Se oli ainoa paikka, jossa sopimuksesta tehtiin demokraattinen päätös, ja ihmiset torjuivat sen.

Kysyn nyt, vain viikkoja ennen Euroopan parlamentin vaaleja, kun demokratiamme tasokkuus on niin tärkeää, että nämä mietinnöt pyyhitään pois esityslistalta ja että siirrämme huomionamme mieluummin talousasioihin ja työttömyysongelmaan, eli aiheisiin, joilla on todellista vaikutusta kansalaisiimme.

Daniel Cohn-Bendit, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, pidän tällaista väitettä käsittämättömänä. Tänään ei ole kyse Lissabonin sopimuksen ratifioinnista. Haluamme vain olla valmiita sen ratifiointia varten. Jos sitä ei ratifioida, kaikki, mitä olemme päättäneet, menee hukkaan. Jos se kuitenkin ratifioidaan lokakuussa, tämän parlamentin on työskenneltävä eri tavalla marraskuusta lähtien. Olisi todella edesvastuutonta olla valmistautumatta siihen. Tästä syystä tämä keskustelu ja päätöksenteko on välttämätöntä.

Lisäksi katson, jäsen McDonald, että on erityisen kohtuutonta kollegaanne Sylvia-Yvonne Kaufmannia, joka on valitettavasti jättämässä tämän parlamentin, kohtaan olla antamatta hänelle edes tilaisuutta seurata tällaisen tärkeän mietinnön hyväksymistä Euroopan parlamentissa hänen aikansa ollessa täällä päättyvässä. Olen eri mieltä kanssanne kolleganne Kaufmannin puolesta.

(Suosionosoituksia)

(Parlamentti hylkäsi pyynnön.)

GUE/NGL-ryhmä on vaatinut, että komission kalastusta koskevasta vihreästä kirjasta lisätään esityslistalle selvennys.

Pedro Guerreiro, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, ehdotamme, että esityslistalle sisällytetään keskustelu yhteisen kalastuspolitiikan uudistamisesta, kun otetaan huomioon Euroopan komission 22 päivänä huhtikuuta antama vihreä kirja tämän tärkeän yhteisen politiikan uudistamisesta ja joidenkin kyseisen vihreän kirjan sisältämien ehdotusten syvällekäyvät seuraamukset tälle merkittävälle alalle sekä kalastajille. Muuten, ehdotus sisällyttää tämä asia esityslistalle on tehty jo tämän parlamentin kalatalouden valiokunnan toimesta, kun otetaan huomioon tämän keskustelun poliittinen merkitys ja ajankohtaisuus. Tämä istuntojakso on nykyisen parlamentin viimeinen tilaisuus ilmaista mielipiteensä tästä asiasta.

Philippe Morillon, kalatalousvaliokunnan puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, ongelmana on yksinkertaisesti se, ettei meillä ole aikaa. Ei ole käytännöllistä aloittaa tänään, kun aikaa on jäljellä vain muutama tunti, keskustelua aiheesta, joka saadaan päätökseen vuonna 2012 tai 2013.

Käsittelimme sitä valiokunnassa 30. huhtikuuta pidetyssä kokouksessa. Kaikkien kollegojeni mielipide oli, että meidän pitäisi odottaa seuraavaa vaalikautta ennen kuin alamme käydä asioita läpi.

(Parlamentti hylkäsi pyynnön.)

(Käsittelyjärjestys hyväksyttiin näin muutettuna.)⁽¹⁾

14. Minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista.

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitos onnitteluistanne Euroopan unionin laajentumisen vuosipäivän johdosta.

Tämän vaalikauden lopussa haluaisin osoittaa arvontoni viimeisimmästä laajentumisesta lähtien käytännöllisiä johtopäätöksiä tehneen Euroopan parlamentin Euro-Itämeri-työryhmän (Baltic Europe Intergroup) toimille Itämeren muuttuessa oikeastaan unionin sisämereksi. Se on aloittanut uuden eurooppalaisen politiikan – Itämeren aluetta koskevan strategian. Voimme olla todella tyytyväisiä, että Christopher Beazleyn luovan ja taitavan johtajuuden turvin Itämeren aluetta koskeva strategia on saanut komission tuen ja se esitellään pian Ruotsin puheenjohtajuuskaudella. Tästä syystä ehdotan painokkaasti sitä, että tämän työryhmän toimintoja jatketaan seuraavalla vaalikaudella.

Itämeren aluetta koskevan strategian toteutus on pitkä prosessi, joka tarvitsee parlamentaarista valvontaa ja ajoittain raportteja. Toivon myös, että seuraavaksi valittu Euroopan parlamentti ei rajoita ryhmien, jotka ovat perustuslaillisen demokratian perusmuoto, toimintoja. Toistan tässä kollegani Bushill-Matthewsin antamaa viestiä.

Glyn Ford, (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan äänestäjistäni koostuvan ryhmän puolesta kehottaa teitä puuttumaan komission kanssa yhteen asiaan. Gibraltarin kansalaiset, joita minulla on ollut kunnia edustaa virallisesti viiden vuoden ajan ja epävirallisesti kahden vuosikymmenen ajan tätä ennen, ovat syvästi huolissaan syöpäpesäkkeistä, joita on viime aikoina havaittu sekä Gibraltarin että Espanjan puolella rajaa.

Gibraltarilla oltaessa on vaikeaa olla näkemättä, ja joskus haistamatta, rajan viereisten jalostamojen savua ja saasteita ja huolena on se, että ne aiheuttavat syöpää.

Haluaisimme yhteisen tutkinnan molemmilla puolilla ja yhteisesti sovitut toimintasäännöt yrittääksemme ja lievittääksemme rajan molemmin puolin olevien ihmisten huolia, jotka liittyvät saasteongelmiin ja niiden seurauksiin.

Bill Newton Dunn (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan tuoda erään äänestäjäni puolesta julki tapauksen, joka koskee John Zafiropoulosta, nuorta miestä, jolla on brittiläis-kreikkalainen kansallisuus. Kreikkalainen alioikeus tuomitsi hänet viime vuonna kohtuuttoman kovaan vankeusrangaistukseen kreikkalaisessa vankilassa. Katson minulle annettujen tietojen perusteella, arvoisa puhemies, että Kreikan lainsäädäntöä koskevia olennaisia sääntöjä ja oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevia säännöksiä on loukattu. Oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevat säännökset on määritelty koko Euroopan osalta ja ne ovat jokaisen Euroopan kansalaisen oikeuksia.

Kirjoitin tämän vuoden alussa Kreikan oikeusministerille Ateenaan ilmoittaakseni hänelle huolenaiheeni. Sain vastauksen kolme kuukautta myöhemmin ja sen oli allekirjoittanut ministeriön alempi työntekijä. Vastauksessa ei viitattu millään tavalla asiaan, jonka olin ministerille ilmoittanut, eli oikeudenmukaisia oikeudenkäyntiä koskevien sääntöjen rikkomiseen. Arvoisa puhemies, olen asiasta erittäin huolissani ja tästä syystä tuon tämän esille parlamentissa nyt, toivoen, että Ateena lähettää minulle asianmukaisen vastauksen ja kokonaisvaltaisen ja oikeudenmukaisen katsauksen Zafiropoulosen tapauksesta.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin kommentoida Euroopan parlamentin työskentelytapaa. Olen sitä mieltä, että ei ole viisasta äänestää tärkeistä asiakirjoista vain muutama minuutti ennen keskustelun päättämistä. Kaikki perusteet eivät tule esiin ennen poliittisten ryhmien istuntoja, ja kun muutoksia on paljon, äänestämisen siirtäminen seuraavalle päivälle on harkinnan arvoista. Tämä on asia, jota pitäisi harkita seuraavalla vaalikaudella.

Valitettavasti sillä välin on sattunut kaksi tapausta, jotka ovat minulle hyvin merkittäviä ja haluaisin kertoa myös jotain niistä. Ensiksi, Venäjä on allekirjoittanut Abhasian ja Ossetian kanssa sopimuksen, jolla turvataan

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja käsittelyjärjestyksen lisämuutosten osalta.

Venäjän sotajoukkojen läsnäolo näissä Georgian maakunnissa. Mikä oikeus meillä on näin ollen sanoa, että Tshetsheniassa vallitseva tilanne on sisäinen asia? Toivon, että seuraavan vaalikauden parlamentti ottaa kantaa myös tähän asiaan.

Viime vuoden aikana 114 000 miestä menetti työpaikkansa Puolassa. Tämä ei johdu vain kriisistä. Työvoimatoimistoihin on saapumassa ilmoitussarja joukkoyhtymisiä koskevista suunnitelmista ja ne käsittävät yli 80 000 puolalaista telakkatyöntekijää, joiden työpaikat Euroopan unioni on vienyt sallimalla valtion varojen käytön muiden työpaikkojen tukemiseksi muissa paikoissa. Tämä on syrjintää.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, viime viikolla Slovenia ilmoitti vastaväitteensä Kroatian liittymiselle. Haluaisin kuvailla tätä konfliktia selkein muodoin, sillä tällainen toiminta vaikuttaa minusta Euroopan unionin jäsenvaltion arvolle sopimattomalta.

Kroatia on jäsenehdokasvaltio, joka odottaa liittymistä Euroopan unioniin ja joka on osoittanut vahvaa halukkuutta toteuttaa uudistuksia. Vaikka kaikkia kriteerejä ei ole vielä saavutettu, suuntaus on selvää. Slovenian on lopetettava käyttäytymistä pikkumaisella tavalla, jotta ratkaisu voidaan löytää nopeasti. Lissabonin sopimus ja laajentumisprosessi mahdollistavat Euroopan unionin lisäkehityksen ja Kroatiasta on tuleva jäsenvaltio!

Urszula Krupa (IND/DEM). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan tulevaisuuden puolesta peläten haluaisin tänään tämän parlamentin vaalikauden viimeisessä istunnossa muistella suuren maanmiehemme, paavi Johannes Paavali II:n sanoja ”Eurooppa ei ole yhtenäinen ennen kuin yhtenäisyys perustuu yhteishenkeen”. Kristinuskon antoi Euroopalle tämän yhtenäisyyden syvimmän perustan ja vahvistutti sitä vuosisatoja, kristillinen evankeliumi ihmiskunnan ymmärtämisellä ja myötävaikuttamalla historian, ihmisten ja kansojen kehitykseen. Tämä ei tarkoita, että käytämme historiaa omiin tarkoituksiimme, sillä Euroopan historia on kuin iso joki, johon virtaa moninaisia sivujokia ja virtauksia ja Euroopan luoneiden perinteiden ja kulttuurien kirjavuus ovat sen suuri rikkaus. Eurooppalaisen identiteetin perusta rakentuu kristinuskolle ja tämänhetkinen henkisen yhtenäisyyden puute on pääasiallisesti seurausta samaisen kristillisen identiteetin tietoisuuden kriisistä.

Ashley Mote (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, olen viimeisten viiden vuoden aikana katsellut kauhuissani EU:n loputtoman hävytöntä veronmaksajien rahojen institutionalisoitua ryöstelyä. Olen katsellut kammoksuen jo ylikansoitettua Yhdistyneen kuningaskunnan hukkuvan satoihin ja tuhansiin kutsumattomiin ulkomaalaisiin työntekijöihin, jotka saapuvat omaa etuaan ajatellen ja meidän sosiaaliavustuksiamme vaatien. Katselin läheltä lainsäädäntöjärjestelmää, joka sallii nimettömien byrokraattien säätää niin sanottuja lakeja välittämättä lainkaan vahingoista, joita he aiheuttavat Yhdistyneen kuningaskunnan taloudelle ja sen liiketoiminnalle. Katselin läheltä –

(Välihuomautus salista: ”Hänen majesteettinsa vankilasta!”)

– tätä kallista, hyödytöntä ja pelkkää keskustelua tuottavaa parlamenttia, joka teeskentelee vastuunalaisen demokratian taidokkaana harhakuvana, ollen hirvittävä petos meidät tänne lähettäneitä äänestäjiä kohtaan.

Presidentti Mihail Gorbatsšov oli oikeassa: EU on vanha Neuvostoliitto länsimaisiin vaatteisiin verhottuna. Eräänä päivänä ymmärrätte, että ette voi olla isäntiä vieraassa talossa.

Puhemies. – (DE) Puhutte vapaassa parlamentissa. Jos parlamentti ei olisi vapaa, ette olisi edes voineet pitää äskeistä puhetta.

(Suosionosoituksia)

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) Parlamentti hyväksyi 2. päivä huhtikuuta suurella enemmistöllä päätöslauselman Euroopan omatunnosta ja totalitarismista. Rakastan kotimaatani Sloveniaa, mutta minua surettaa, että Euroopan parlamentin päätöslauselma ei ole tuottanut tulosta Sloveniassa ja että se on epäonnistunut menneisyyden vaikeiden ongelmien ratkaisemisessa.

Päinvastoin, eräät ihmiset haluavat kohottaa Titon sankarin asemaan ja nimetä Slovenian pääkaupungissa kadun hänen mukaansa siitä huolimatta, että hän oli vastuussa sodan jälkeen tehdyistä massamurhista. Sen jälkeen, kun Tito vietiin oikeuden eteen, monet ihmiset eivät halua myöntää, että nämä sodanjälkeiset massamurhat ovat rikos ja että ne määränneet henkilöt ovat rikollisia.

Ehkä Euroopan parlamentille tai teille, arvoisa puhemies, olisi sopivampaa kehottaa kansallisia parlamentteja perehtymään tähän päätöslauselmaan ja sitten hyväksyä se tai täydentää sitä ottamalla huomioon erityiset

kansalliset olosuhteet. Näin tekemällä he myötävaikuttaisivat kansallisen ja Euroopan historian selvempään ja oikeudenmukaisempaan ymmärtämiseen.

Richard Corbett (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, olemme usein valittaneet yleisölle tarkoitettun tiedon oletetusta puutteesta europarlamenttivaalien lähestyessä. Esitän, Ashley Moten äskettäisen väliintulon jälkeen, että isompi ongelma on tahallinen väärien tietojen antaminen tai suorat valheet, joita yleisölle kaupitellaan.

Niin sanottu UK Independence Party (Yhdistyneen kuningaskunnan itsenäisyyspuolue), johon puolueeseen Mote oli valittu, levittää maassani tällä hetkellä julisteita, joissa väitetään, että Euroopan unionin jäsenyys maksaa 400 miljoonaa euroa päivässä. Se tarkoittaisi 15 miljardia vuodessa, mikä on viisi kertaa korkeampi kuin todellinen luku, joka on saatavissa alahuoneen kirjastosta. Tämän lisäksi heidän lahjoittajansa, Stuart Wheeler, on sanonut sen maksavan 120 miljardia Englannin puntaa vuodessa, siis jopa 36 kertaa todellisen luvun verran.

Mutta totuus on, että Euroopan unionin talousarvion kustannus, joka on muuten vain 3,3 miljardia euroa, on vain yksi prosentti bruttokansantuotteesta. Se on melko pieni talousarvio, hyvin pieni verrattuna mittaviin taloudellisiin etuihin, jotka ovat määrältään jopa 2 000 euroa perhettä kohti minun maassani. Se on valtava etu, joka on jäsenyyden hinnan ja huomion arvoinen.

Kuten itse sanoitte, arvoisa puhemies, vapauden hinta on joillekin ihmisille oikeus antaa väärää tietoa ja kertoa valheita. Se hinta meidän on maksettava, mutta meidän on puolustettava totuutta voimakkaasti.

(Suosionosoituksia)

Chris Davies (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, UNWRA:n (Palestiinan pakolaisten avustus- ja työjärjestö) toiminnanjohtaja Gazassa, John Ging, puhui tämän parlamentin jäsenille viime viikolla ja kertoi meille, että Gazaan ei ole pommituksen jälkeen vielääkään menossa uudelleenrakennusmateriaaleja, ei mitään liiketoimintaa tai teollisuutta varten ja että YK turvaa vain 60 prosenttia väestön kaloritarpeista.

Arvoisa puhemies, olette nähnyt tilanteen itse, mutta se jatkuu edelleen ja kyse on Israelin toimeenpanemasta joukkorangaistuksesta viattomia ihmisiä kohtaan.

Viime päivien aikana olemme kuulleet yllättäen Israelin uhkailevan Euroopan unionia ja sanovan, että jos komission jäsen Benita Ferrero-Waldner jatkuvasti kieltäytyy päivittämästä Israelin ja EU:n välistä assosiaatiosopimusta, Euroopan vaikutusvaltaa vähennetään, heikennetään ja meillä ei ole mitään roolia rauhanprosessissa.

On aika sanoa seis. Israelin toiminta on loukkaus ihmisyyttä ja sivilisaatiota kohtaan. Nyt meidän ei pidä yksinkertaisesti päivittää kyseistä sopimusta, vaan pidättäytyä siitä.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). - (PL) Arvoisa puhemies, vain 13 prosenttia Puolan kansalaisista äänestää seuraavissa Euroopan parlamentin vaaleissa. Vähemmistö päättää enemmistön kohtalosta ja se on erittäin ikävää. Maailmanlaajuisten haasteiden edessä tarvitsemme EU:ta ja ihmiset voivat nähdä kansainvälisen yhteishengen arvon.

Viime aikoina ei ole kuitenkaan tehty mitään, jotta yhteiskunta saataisiin enemmän mukaan tällä alueella. Puolassa keskustelua hallitsee kahden puolueen välinen riitely. Valtion rahoja tuhlaataan tolkkottomasti julisteisiin, joissa olevat kasvot kuuluvat henkilöille, jotka eivät tiedä miten mennä ulos ja tavata ihmisiä. Pääministeri Tusk on yhtä kiinnostunut todellisesta keskustelusta Eurooppaan liittyvistä asioista kuin Kaczyński ennen häntä.

Puhuessani tässä istuntosalissa viimeksi kysyin, odottiko Euroopan parlamentti mitään ihmeellisiä viime hetken yrityksiä ihmisten saamiseksi äänestämään? Valitettavasti keskustelua johti Siwiec, joka, siltä näyttää, ei vielääkään voi tottua ajatukseen siitä, että demokratia ei ole mitään ilman ihmisten mukanaoloa.

Tästä syystä kysyn uudelleen: pystyykö Euroopan parlamentti tekemään yhtään mitään, jotta se voi instituutiona täyttää odotukset vaaleihin nähden? Kolmetoista prosenttia ei ole epäonnen luku, se on kerrassaan häpeällistä.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin vastata ”vihreitä” lamppuja koskevaan arvosteluun, jota on esiintynyt taas mediassa, etenkin Eurooppaa epäilevässä mediassa, tämän viikonlopun aikana.

Hiljaisuus merkitsee myöntymistä, joten haluaisin sanoa vain, että energiaa säästävät lamput eivät ole vaaraksi kansalle, jos kuluttaja, asukas, käsittelee niitä asianmukaisesti ja jos ne on valmistettu asianmukaisessa työympäristössä, jossa työntekijöiden ja ympäristön terveyttä kunnioitetaan.

Eurooppalaisten monikansallisten yritysten, jotka valmistuttavat lamppuja Kiinan kaltaisissa paikoissa, velvollisuutena on taata, että ne vastaavat valmistusstandardeja, joita valmistukselta vaadittaisiin Euroopan unionissa. Lopputuote, itse lamppu, on täysin turvallinen, kun sitä käytetään ohjeiden mukaisesti. Se on yhtä turvallinen kuin esimerkiksi mitkä tahansa lamput tai paristot ovat tänään. Ne on hävitettävä asianmukaisesti ja niitä on käsiteltävä ohjeiden mukaisesti.

Olen sitä mieltä, että kyseessä on tavoiteohjelma – antieurooppalainen tavoiteohjelma – modernien, vihreämpien, puhtaampien lamppujen valmistukseen nähden ja mielestäni meidän on noustava niitä, jotka toivovat väärän tiedon hallitsevan näitä tärkeitä tuotteita, vastaan.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, presidentti François Mitterrandilla oli tapana sanoa, että politiikkaa voidaan tehdä kahdella tapaa: virkailijan tavoin ja kokin tavoin.

Mainitsen nämä kaksi vaihtoehtoa entisen Jugoslavian maiden ja Albanian liittymismenettelyä ajatellen. Kuunnelllessani lukiessani komission ja parlamentin jäsenten hyväksymiä kantoja olen sitä mieltä, että he samastuvat virkailijan ammattiin merkitessään jyrkästi ja pikkutarkasti aikaansaadut luvut ja lisätessään tarpeen niin vaatiessa lisää vaikuttavia seikkoja, kuten Slovenian ja Kroatian keskinäiset ongelmat. Olemme tekemässä perustavanlaatuisen virheen.

Tässä tapauksessa olisi parempi samastua kokkiin aineiden ja kulttuurin moninaisuuksien vihkimiseksi hienotunteisesti ja vivahteikkaasti, annosten höystämiseksi ja näistä uusista maista sekä niiden koko tarjonnasta hyötymiseksi Euroopan parantamisessa. Eurooppa pysyy kunnioituksen, suvaitsevaisuuden ja moninaisuuden perikuvana. Se pysyy rauhaa edistävänä voimana etenkin Länsi-Balkanilla. Se vaatii yhteistä visiota, visiota yhteisestä kohtalosta.

Mikään ei olisi pahempaa kuin se, että vetäydymme kuoreemme suuren talouskriisin aikana ja turvaudumme pakokauhukseen pelkoon muita ja vierasmaalaisia kohtaan. Muistakaamme Euroopan perustajien lähestymistapa ja soveltakaamme sitä näihin Länsi-Balkanin maihin.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Euroopan unionin laajentuminen on tuonut kasvua, rauhaa ja pysyvyyttä sekä tehnyt demokratisoinnin mahdolliseksi. Kaikkein viimeisin laajentuminen, joka tapahtui viisi vuotta sitten, on ollut menestystarina mutta nyt olemme taloudellisessa tilanteessa, joka vaatii nopeaa ja tehokasta toimintaa.

Näemme ja koemme edut, joita täydellinen integraatio Euroopan unioniin ja euroalueen laajentuminen antavat. Euron antama suojamuuri on osoittautunut menestykselliseksi suojakeinoksi sekä Euroopan unionin sisäisiä intressejä varten että myös laajemman Euroopan intressejä varten.

Euroopan unionissa ei koeta vain 27 talouskriisiä vaan yksi hyvin vakava ja syvä kriisi. Pääsemme nopeimmiten sen yli tekemällä yhteistyötä muiden Euroopan maiden kanssa ja ryhtymällä koordinoituun, oikea-aikaiseen ja päättäväiseen toimintaan. Protektionismi on askel taaksepäin mutta populismi romahduttaa talouden.

Kasvavilla ja laajentavilla yrityksillä on tulevaisuus. Yhtäläillä Euroopan unionin tulevaisuus on sen jatkuvassa laajentumisessa ja uusien mahdollisuuksien ja parempien tilaisuuksien luomisessa ja rakentamisessa.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) Toukokuun ensimmäinen päivä tänä vuonna oli Slovakian EU:iin liittymisen viides vuosipäivä. Kyseisenä päivänä järjestettiin erilaisia tapahtumia, joissa punnitsimme toimintojamme EU:ssa. Osallistuin juhlallisuuksiin Slovakian ja Puolan rajalla sijaitsevalla Čič-Leluchovin rajasillalla. Tämä tunnuskuvallinen silta, joka rakennettiin EU:lta saadun liittymistä edeltävän tuen turvin, on yhdistänyt Slovakian ja Puolan yhteiskunnat raja-alueella ja elvyttänyt molemmilla puolilla rajaa olevien kansalaisten yhteistyötä.

Slovakia ja Puola liittyivät Schengen-alueeseen joulukuussa vuonna 2007, minkä jälkeen rajatarkastukset poistettiin ja niiden mukana poistuivat hallinnolliset esteet, jotka olivat aiheuttaneet ongelmia paikallisille asukkaille vaikeuttamalla yhteistyötä. Nykyisin näemme monia menestyksellisiä hankkeita, jotka on rahoitettu EU:n rakennerahastoista ja jotka edistävät näiden alueiden pitkäaikaista kestävästä kehitystä.

Arvoisa puhemies, haluaisin ilmaista suuren iloni ja kiitollisuuteni siitä, että Slovakia kuuluu yhdessä naapureidensa kanssa Euroopan unioniin. Olen mielissäni siitä, että sain ottaa osaa tämän menestyksellisen

luvun kirjoittamiseen EU:n historiaan tänä vaalikautena, ollessani yksi Slovakiaa Euroopan parlamentissa edustavista 14 jäsenestä.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Olemme viime kuukausien aikana todistaneet laivakaappauksia, joita somalialaiset merirosvot ovat tehneet saadakseen lunnaita. Vaarana on, että tällainen toiminta muuttuu hyvin järjestäytyneeksi meriterrorismiksi ja tuottoisaksi liiketoiminnaksi, jossa konsulttitoimistot ja lakitoimistot alkavat toimia jopa välikäsinä. Tilanteen päättymisestä panttivankien kannalta onnellisesti ei pidä riemuita, sillä laivan omistajat ja vaikutuksen alaiset maat maksavat siitä kovan hinnan. Merirosvouksesta on tulossa merenkululle maailmanlaajuinen uhka.

Tällainen toiminta on alkanut vaikuttaa myös Euroopan kansalaisten yhäti kasvavaan joukkoon. Tällä hetkellä 16 bulgaria-laista pidetään panttivankeina Malaspina Castle -laivalla. Merirosvojen kanssa käytävien neuvottelujen valvontaa ei voida hyväksyä sopivana politiikkana. Tarvitsemme enemmän selkeyttä siitä, mihin Euroopan unioni sitoutuu tällaisissa tilanteissa. Erilaisten toimielinten nykyään tekemät toimenpiteet ovat tärkeitä, mutta ilmeisesti täysin riittämättömiä. Tästä syystä vaadin kiireellistä toimintaa korkeimmalla tasolla panttivankien vapauttamiseksi ja kyseisen toiminnan taltuttamiseksi, sillä se on häpeä 2000-luvulla.

Marco Pannella (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat. Olen ollut täällä 30 vuotta aivan kuten tekin, mutta jos meidän on arvioitava näitä 30 vuotta, näkisimme, että ne eivät ole vastanneet odotuksia, joita meillä oli tässä parlamentissa vuonna 1985. Tuolloin otimme kvalitatiivisen askeleen vanhasta ja epäonnistuneesta valtioiden Euroopasta kohti Euroopan yhdysvaltoja.

Nykyään olemme siirtyneet takaisin tuohon epäsuotuisaan menneisyyteen – valtioiden Eurooppaan, joka ei ole eurooppalainen valtio – ja aitaukseemme. Ympärillämme olevat ihmiset, jotka ylistivät meidän olevan suuri toive, ovat itse asiassa ihmisiä, jotka äänestävät pian penseästi ja jotka jälleen kerran moittivat sitä, että me edustamme huono-onnisen muodonmuutoksen kautta, arvoisa puhemies, sitä pahuutta, jota vastustimme ja jonka uskottelimme itsellemme voittaneemme.

Puhemies. – (DE) Paljon kiitoksia, jäsen Pannella. Muistan hyvin, että jätitte tuhansia tarkistuksia, kun meidät oli valittu vuonna 1979 – tuolloin vielä paperitulosteina. Sillä välin olette kuitenkin jättänyt meidät kerran, kun taas minä olen pysynyt täällä koko ajan. Palasitte Roomaan ja työhönne parlamentissa.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, juhlimme uusien maiden Euroopan unioniin liittymisen vuosipäivää ja olemme kaikki ilahtuneita ja liikuttuneita lausuntonne johdosta. Kuvittelen kuitenkin, että nykyinen komission jäsen, kuten minä ja monet muut kollegani, ajattelee, että eräs liittyneistä maista, nimittäin Kypros, on yhä miehitetty pohjoisosassa ja että siellä on vieraita sotajoukkoja. Euroopan unionia pyydetään tänään jälleen varmistamaan, että yhteisön säännöstöä sovelletaan Kyproksen koko saareen.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Talouskriisillä on ollut vakava vaikutus maailmantaloudelle. Arvion mukaan kasvu on tänä vuonna kaikissa jäsenvaltioissa miinuksella. Euroopan tasolla työttömyysluvun kasvu on ollut hälyttävää, sillä monet yritykset supistavat toimintojaan ja lomauttavat henkilökuntaa tai tekevät työntekijöistä tarkkaan ottaen työttömiä.

Euroopan unionin kansalaiset ovat menettämässä työpaikkojaan ja kamppailevat ottamiensa lainojen takaisin maksun kanssa. Myös heidän elämänlaatussa on huononemaan päin. Uskon, että tänä talous- ja rahoituskriisin aikana EU:n on sijoitettava ensisijaisesti ihmisiin. Euroopan yritysten hyvinvointi on työntekijöiden ansiota. Tästä syystä uskon, että meillä on ennen kaikkea velvollisuus tukea heitä.

Olen sitä mieltä, että Prahan työllisyyshuippukokouksessa 7. toukokuuta on kiireellisesti saatava tarkkoja ratkaisuja työttömyyden hälyttävän kasvun pysäyttämiseksi. Käytän tätä tilaisuutta hyväkseni kehottaakseni Euroopan unionin neuvoston kokousta, joka pidetään kesäkuussa, ottamaan prioriteetiksensä työpaikkojen säilyttämisen ja löytämään ratkaisuja työttömyyden vähentämiseksi Euroopan unionissa.

Thomas Wise (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, tänään on 4. päivä toukokuuta ja tämä on minun viimeinen puheenvuoroni täällä. Miten tahansa, 30 vuotta sitten Margaret Thatcher valittiin Yhdistyneen kuningaskunnan pääministeriksi ja hän kohtasi vastaavanlaisia sosialistien aiheuttamia ongelmia kuin me nykyään: lamauttavat velat, kasvava työttömyys ja yleinen levottomuus.

Hän ymmärsi, että ratkaisu oli pieni hallitus, yksilön vapaudet ja kansallinen määräysvalta. Nykyään EU tyrkyttää isoa hallintoa, lisääntyvää keskusohjausta ja kansallisvaltion murentamista. Muistan myös hänen sanovan ”ei”, ”ei”, ”ei”: sanat, jotka EU jättää huomiotta tai joita se ei ymmärrä.

Hän piti Bruggessa tuon nykyisin kuuluisan puheensa, joka antoi kipinän hankkeen vastustukselle. EU on 50-vuotias vastausyritys 200 vuotta vanhaan ongelmaan. Väitän, että jos EU oli vastaus, niin kysymyksen on täytynyt olla hyvin typerä. Kuten Tähtien sodassa sanotaan, olkoon neljäs kanssasi.

Puhemies. – (DE) Mikäli suotte, haluaisin sanoa, että mielestäni hän oli ja on suurenmoinen nainen. Hän oli pääministeri, joka hyväksyi, että sisämarkkinoita koskeva lainsäädäntö voitiin hyväksyä enemmistöpäätöksellä. Näin ollen Margaret Thatcher hyväksyi enemmistöpäätöksen neuvostossa: tämä oli merkittävä päätös.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Arvoisa puhemies, kaksi viikkoa sitten seisoin täällä samalla tavalla kuvailemassa EU:n laajentumista menestystarinana, jossa vanhat ja uudet jäsenvaltiot hyötyivät molemmipuoleisesti ja kukaan ei niin sanotusti ”hävinnyt”. Tänäpä, hyvä puheenjohtaja, haluaisin sanoa, että sillä aikaa kun me olemme talouskriisin keskellä, poliittisen eliitin on osoitettava esimerkkiä maltillisuudesta.

Saksassa on asetettu rajoituksia valtion tukemien yhtiöiden johtajille. Yhdysvaltain presidentti Obama on ryhtynyt samanlaisiin toimenpiteisiin, kun taas Unkarin hallitus leikkaa ministerien palkkoja 15 prosentilla.

Arvoisa puhemies, olisi hyvä, jos Euroopan komissio voisi myös näyttää esimerkkiä tässä asiassa. Jos komission jäsenet luopuisivat osasta heidän mukavaa erorahaansa, sillä olisi joka tapauksessa kriisin aikana huomattava vaikutus EU:n maineelle. Vaikka se on vertauskuvallinen ele, se olisi osoitus Euroopan kansalaisille siitä, että talouskriisin aikana EU:n johtajat ovat myös valmiita tekemään uhrauksia ja osoittamaan solidaarisuutta niille, joiden tulot ovat vaatimattomampia.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, Kiinan tasavalta, jonka tunnemme paremmin Taiwanina, on viimeinkin saavuttanut oikeutetun tavoitteensa pystyä osallistumaan maailman terveyskokoukseen (WHA) tarkkailijana. Kiinan kansantasavalta on johdonmukaisesti estänyt tätä tapahtumasta vuodesta 1973 lähtien, jolloin se korvasi Taiwanin Yhdistyneissä Kansakunnissa.

Lääkärinä olen vakuuttunut siitä, että kansanterveysasioilla eivät saisi koskaan olla mitään osaa kansainvälisissä suhteissa ja Euroopan parlamentti on, sen ansioksi, johdonmukaisesti torjunut Pekingin pikkumaisen politiikan estää Taiwanin yrityksiä olla läsnä WHA:n kokouksissa.

Onnittelten Taiwanin presidenttiä Ma'ta hänen uudesta menestyksellisestä politiikastaan Pekingin ja Taipeiin lähentymisestä ja lopultakin Kiinan kansantasavalta on ymmärtänyt, miten mielekästä sen komenteleva käyttäytyminen naapurimaata kohtaan on.

Minä odotan myös parempia yhteyksiä kahden hallinnon välille, sillä silloin kumpikin osapuoli voittaa ja nyt etenkin kovaa työtä tekevien taiwanilaisten hyvä terveys.

Marco Pannella (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, haluaisin henkilökohtaiseen sävyyn toistaa, että päinvastoin kuin olette väittänyt, ja tätä lukuun ottamatta olette ollut johdonmukainen koko tämän vaalikauden ajan, minut on viimeisen kolmenkymmen vuoden aikana aina valittu tähän parlamenttiin uudelleen. Se, mitä tapahtui oli radikaalipuolueen ryhmähengen mukaista ja ilmoitettuani äänestäjille siitä etukäteen, annoin paikkani kollegoilleni kuten Olivier Dupuis'ille, joka työskenteli tässä parlamentissa sekä muualla. Se, mitä sanoitte on näin ollen väärin, toistan, minut valittiin uudelleen joka kerralla 30 vuoden ajan.

Valitettavasti tällä kertaa, arvoisa puhemies – vaikka olitte itse asiassa täällä aikoina, jolloin Otto von Habsburg ja Altiero Spinelli kannustivat parlamenttia vastustamaan toden teolla neuvoston vaatimuksia kieltäytymällä antamasta lausuntoja – niin, arvoisa puhemies, tällä kertaa olemme molemmat todistaneet parlamentin tyytyvän käyttäytymään ”taksiparlamentin” tavoin, kun sen edessä on toivomus määrätä meille ei-parlamentaarisia aikajanoja – jollaisia te määräsitte – suhteessa epäonnistuneeseen Lissabonin hankkeeseen.

Puhemies. – (DE) Paljon kiitoksia, jäsen Pannella. Teidän sananne eivät sodi minun sanomaani vastaan. Tyydyn siihen, että olette ollut poissa Euroopan parlamentista vuosina 1996–1999. Teidät valittiin, kuten sanoitte, ja en ole väittänyt mitään muuta. Haluan avoimesti vakuuttaa teille kunnioittavani toimintaanne ja työtänne Euroopan parlamentissa.

Neena Gill (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen huolissani tuhansista viattomista siviileistä, joista Taliban on tehnyt pakolaisia heidän omassa kotimaassaan Swat Valleyssa. Me kaikki tunnemme kertomukset siitä, miten Taliban kohtelee naisia huonosti. Laaksosta viime kuukausina tulleissa uutisissa raportoidaan kuitenkin parturiliikkeiden sulkemisesta, musiikin kieltämisestä ja satelliittitelevisiovastaanottimien käytöstä

poistamisesta. Myös pankkiryöstöt ja kotien ryöstely tai naisten korujen ryöstäminen aseella uhaten ovat yleisiä tapahtumia, etenkin niille, jotka vastustavat tai pitävät puolensa Talibania vastaan. Sharia-lain käyttöönotosta Swat Valleyssa seurasi myös, että kaikkien muiden kuin muslimien on maksettava laaksossa jizyaa, joka on muinainen verolaji, ja käsittääkseni alueella asuneita sikhejä siepattiin tai uhkailtiin, kunnes he suostuivat maksamaan. Olen Euroopan parlamentin ainoa sikhi-jäsen ja lukuisat äänestäjät, jotka ovat kauhuissaan siitä, mitä Swat Valleyssa tapahtuu, ovat ottaneet minuun yhteyttä. Ihmiset, jotka ovat asuneet siellä 60 vuotta joutuvat tällä tavoin syrjityiksi.

Tällä parlamentilla on ylväs historia ja ansioluettelo taistelussa tällaisia ihmisoikeuksien loukkausmuotoja vastaan ja tällaisia uhkailutoimia harjoittavien ilmiantamisessa. Meidän on kuitenkin mentävä pelkkiä lausuntoja pidemmällä ja pyydettävä komissiolta konkreettista toimintaa sen varmistamiseksi, että meillä on toimintasuunnitelma siitä, miten käsittelemme Talibania ja sen kasvavaa vaikutusvaltaa kyseisellä alueella. Taliban on todellinen uhka kaikille meidän arvokkaina pitämillemme arvoille, ihmisoikeuksille, tasa-arvolle ja demokratialle. Kehotan teitä kirjoittamaan komission jäsenelle, jotta hän ryhtyy toimenpiteisiin.

Puhemies. - (DE) Kiitos, jäsen Gill. Tämä on myös viimeinen kerta, kun minä toimin puhemiehenä yhden minuutin puheenvuoroissa. Olen aina yrittänyt antaa mahdollisimman monen henkilön puhua. Olemme usein pystyneet käymään läpi koko luettelon – kuten tosiaan onnistuimme tekemään tänä iltana – sillä yksi Euroopan parlamentin jäsenten iloista on pystyä puhumaan ja maanantai-illat tarjoavat siihen aina tilaisuuden. Tästä syystä haluaisin kiittää teitä vilpittömästi siitä, mitä olette meille kertoneet.

Päätämme tämän kohdan käsittelyn.

15. Influenssaepidemia (keskustelu)

Puhemies. - (DE) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma influenssaepidemiasta.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. - (EN) Arvoisa puhemies, kiitos tästä tilaisuudesta saada puhua Euroopan parlamentille, tällä viimeisellä viikolla, A(H1N1) -influenssaviruksen maailmanlaajuisesta levinneisyydestä. Aion ensiksi kertoa lyhyesti nykyisestä tilanteesta ja sen jälkeen ilmoittaa, mitä EU on tehnyt selvittääkseen tästä kriisistä.

Euroopan tautien ehkäisy- ja valvontakeskuksen (ECDC) viimeisimmässä raportissa todetaan, että EU:ssa ja EFTA-maissa on tällä hetkellä 94 varmistunutta A(H1N1) -influenssatapausta ja 20 todennäköistä tapausta. Suurin osa näistä ihmisistä on saanut tartunnan Euroopan ulkopuolella, mutta eivät kaikki. Ihmisestä ihmiseen tartuntoja on raportoitu kahdeksan kappaletta, yhdessä tapauksessa tartunnan oli saanut jopa terveydenhoitoalan työntekijä.

Kaikesta huolimatta voimme olla iloisia siitä, että kukaan tämän viruksen saaneista potilaista ei ole vielä kuollut EU:ssa. Olemme tarkkailleet yli viikon ajan infektioiden leviämistä Meksikossa, Yhdysvalloissa, Kanadassa, EU:n jäsenvaltioissa ja muissa maissa.

Meksikossa yleisöön ja talouselämään kohdistuva vaikutus on saanut vakavia mittasuhteita. Me arvostamme ja annamme tunnustusta Meksikon viranomaisten suunnattomille ponnisteluille viruksen leviämisen hillitsemiseksi ja sairastuneiden auttamiseksi.

EU:n tartuntatautilainsäädäntö velvoittaa jäsenvaltiot ilmoittamaan tällaisten tautien puhkeamisesta ja toimenpiteistä, joita ne ehdottavat niiden lieventämiseksi. ECDC hoitaa valvontaverkostoja, jotka seuraavat raportoitujen tapausten lukumäärää. Näin ollen meillä on melko tarkka kuva tilanteen kehittymisestä Euroopassa. Tämän perusteella voimme tehdä vastuullisesti sopivia ja tehokkaita päätöksiä sen suhteen, miten voimme hyödyntää rajallisia resurssejamme parhaiten.

Infektion maailmanlaajuinen tilanne oli riittävän vakava, jotta Maailman terveysjärjestö WHO päätti nostaa pandemiahälytyksen 29. huhtikuuta luokkaan 5 myöntäen, että ihmisestä ihmiseen tarttumista oli sattunut ainakin kahdella alueella. Komissio on työskennellyt koko ajan tiiviissä yhteydenpidossa ja yhteistyössä WHO:n kanssa.

Virkamiehet tekevät kovasti töitä toteuttaakseen tehtävät toimet siten kuin ne on määritetty yhteisön pandeemista influenssaa koskevassa valmiussuunnitelmassa keskittyäkseen tämänhetkisen puhkeamisen asettamiin haasteisiin. Komissio on käynnistänyt kansanterveyteen liittyvän toimenpidepalvelun 24. huhtikuuta ja siitä lähtien alaiseni virkamiehet ovat olleet jatkuvasti toimintavalmiina.

Komissio on 25. huhtikuuta lähtien kutsunut koolle päivittäin jäsenvaltioiden tartuntatautien verkoston ja EU:n terveysturvakomitean kokouksia. Näissä kokouksissa tarkistetaan epidemiologinen tilanne, keskustellaan toimenpiteistä ja asianmukaisesta lainsäädännöstä ja päätetään niistä.

Infektion ehkäisemistä ja tietoihin perustuvan matkapäätösten tekemistä koskevan tiedon antamisesta yleisölle on keskusteltu, jotta varmistetaan yhtenäisen viestin lähettäminen kaikista jäsenvaltioista ECDC:n tieteellisen lausunnon perusteella ja yhteistyössä WHO:n kanssa. Päätimme pidentää kausittaisen influenssan tarkkailua, jonka olisi normaalisti pitänyt päättyä viikolla 20, voidaksemme tunnistaa tämän uuden influenssaviruksen aiheuttamat tartunnat.

Komissio teki 30. huhtikuuta EU:n tartuntatautilainsäädännön perusteella päätöksen oikeudellisesti sitovasta tapausmäärittelyn vahvistamisesta ja tämä päätös julkaistiin virallisessa lehdessä 1. toukokuuta.

Koska lääkinnälliset vastatoimet, kuten viruslääkkeet ja rokotteet, ovat keskeisellä sijalla julkisen terveydenhuollon vastauksessa tähän uhkaan, tapasin eurooppalaisia valmistajia 29. huhtikuuta selvittääkseni viimeisimmät tiedot kehitteillä olevista tuotteista ja uusien rokotteiden aikajanoista sekä nähdäkseni, voiko EU:n väliintulo nopeuttaa toimitusta. Tutkimme jäsenvaltioiden kanssa, miten olemassa olevien viruslääkevarastojen käyttö optimoidaan parhaiten EU:n terveysturvakomitean koordinoitimekanismia käyttäen.

Voin myös ilmoittaa parlamentille, että Tšekin puheenjohtajuuskaudelle tekemäni pyynnön jälkeen terveysneuvosto tapasi 30. huhtikuuta ja hyväksyi joukon lujia päätöksiä toistaen tarvetta koordinoitulle toiminnalle uuden influenssauhan varalta.

Neuvosto palautti mieliin jäsenvaltioita sitovan veloitteen koordinoita niiden seuranta ja toimenpiteet terveysuhkien varalta, ja päätti, että tartunta-alueille matkustamisen rajoittaminen ei ollut kansanterveyden perusteella oikeutettu toimenpide. Siitä huolimatta neuvosto päätti myös, että hyvä julkinen tieto on välttämätöntä ja että matkustajien pitäisi pystyä perustamaan päätöksensä tietoihin.

Nyt komissio käsittelee aikataulusuunnitelmaa Euroopan neuvoston 30. huhtikuuta antamissa päätöksissä olevien kohtien kiireellistä täytäntöönpanoa varten. Siihen sisältyvät rokotteen kehittäminen, rokotusstrategia, opastaminen rokote- ja viruslääkevarastojen käyttämiseksi parhaan mukaan, suojaavat ja ehkäisevät toimenpiteet sekä julkinen viestintä ja tiedonvälitys.

On selvää, että me kaikki hyödynnämme yhtenäisestä eurooppalaisesta taloudesta ja yhteiskunnasta. Tämä hyöty tuo kuitenkin mukaan myös vastuuta. Tämä tarkoittaa sitä, että meidän on työskenneltävä yhdessä ryhtyäksemme vain sellaisiin toimenpiteisiin, jotka perustuvat todisteisiin. Tämä on tärkeää, jos aiomme välttää terveyskriisin lisäksi myös talouskriisin. Mutta meidän ei pidä keskittyä turhaan näiden tapahtumien ikäviin puoliin. Muutama vuosi sitten sattuneen lintuinfluenssan jälkeen komissio on johtanut valmistelua, jonka ansiosta EU:n järjestelmät ovat valmiina reagoimaan yhteisesti ja tehokkaasti tähän uhkaan.

Tiedän, että viime aikoina, Euroopan parlamentin vaalien lähestyessä, parlamentti on keskustellut siitä, mitä Eurooppa todella merkitsee kansalaisille. Luulen, että voimme näinä vaikeina aikoina nähdä jotkin asiat selvemmin. Eurooppa merkitsee yhteenkuuluvuutta siinä, että seisomme rinta rinnan tämän uhan edessä. Se merkitsee yhteistyötä, tietojen jakamista, asiantuntemusta ja kapasiteettia, jotta voimme toimia yhdessä parhaan saatavilla olevan tiedon perusteella. Se merkitsee innovaatiota, Euroopan rahoittaman tutkimuksen auttaessa viemään rokote tuotantoon niin nopeasti kuin mahdollista. Se merkitsee kykyä mahdollistaa jäsenvaltioiden välitön ja tehokas reaktio yhteiseen kriisiin Euroopan toimielinten kautta. Tämä on Euroopan anti kansalaisille.

Näin ollen tilanne on kyllä vakava, mutta olemme valmistautuneet tämän uhkan varalle paremmin kuin koskaan. Nähtyäni Euroopan terveysministerien päättäväisyyden viime viikolla – jolloin kaikki 27 ministeriä olivat paikalla – luotan reagointikykyymme tulevana viikkoina.

Puhetta johti

varapuhemies **Manuel António DOS SANTOS**

Antonios Trakatellis, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluan ensiksi kiittää teitä antamistanne tiedoista, jotka olivat tyhjentäviä, ja olen tyytyväinen niihin toimenpiteisiin, joihin olette ryhtynyt. Haluaisin kiinnittää huomionne kolmeen perusasiaan, jotka myös te mainitsitte ja joiden katson olevan välttämättömiä, jotta voimme käsitellä mahdollista pandemiaa.

Ensimmäinen asia koskee suunnitelmia, jotka meillä on ja jotka on jo käsitelty Euroopan neuvostossa, komissiossa ja parlamentissa lintuinfluenssan yhteydessä. Näin ollen meillä on suunnitelmia, jotka ovat itse asiassa aika hyviä siitä huolimatta, että asiantuntijatiedemiehet ovat kritisoineet tiettyjä aukkokohtia. Tästä syystä haluaisin kysyä, ovatko nämä suunnitelmat valmiita, ovatko jäsenvaltiot hyväksyneet ne ja ovatko ne valmiit sovellettaviksi, sillä heikoin lenkki on tässä asiassa hyvin tärkeä. Mainitsemanne koordinaation osalta minua ilahduttaa kuulla, että olette valmiit aloittamaan sen toteuttamisen yhdessä Euroopan tautien ehkäisy- ja valvontakeskuksen kanssa tässä koko influenssajutussa.

Toiseksi haluan puhua viruslääkkeisiin liittyvästä asiasta. Jäsenvaltioille asetettiin velvoite, jonka mukaan niillä on oltava riittävä kiintiö. Viruslääkkeitä käytetään myös hoitamisessa, mutta ne on tietenkin tarkoitettu ennaltaehkäisyä varten. Niitä varten on oltava viralliset ohjeet, koska niitä ei saa käyttää umpimähkäisesti. Niitä on käytettävä asianmukaisella tavalla.

Kolmas asia, jonka haluan tuoda esiin on, että olisi kätevää, jos voisimme löytää rokotteen uutta influenssaa vastaan. Tämä rokote olisi hyvin tärkeä ja uskon, että nykyään käytettävissä olevilla tekniikoilla yritykset voisivat saada sen valmiiksi kolmessa tai neljässä kuukaudessa. Niinpä haluaisin teidän luovan painetta tähän suuntaan varmistaaksenne, että ponnisteluja todella tehdään sen varmistamiseksi, että saamme uuden rokotteen, joka muodostaisi yhdessä kausi-influenssan, jota olette oikeutetusti pidentäneet tämän influenssan nujertamiseksi kaikista tunnetuista tieteellisistä syistä johtuen, rokotteen kanssa parhaimman suojan mahdollista influenssapandemiaa vastaan.

Jules Maaten, ALDE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, näyttäisi siltä, ettei influenssapandemia ole niin paha kuin mitä odotettiin. Meillä kävi jälleen onni, aivan kuten SARSin kanssa. Se ei kuitenkaan ole päättäjien ansiota, arvoisa puhemies. Kun influenssauhka tuli tunnetuksi viikonlopun aikana, he sopivat kokouksesta kiireellisiä keskusteluja varten torstaina, mikä vaikuttaa sanan ”kiireellinen” uudelleenmäärittelyltä. Sitten juurikaan mitään ei päätetty. Mitä tapahtuu, jos kyseessä on todellinen kriisi?

Mitä tapahtuu, kun jotain suurta sattuu? Maailman terveysjärjestö on vakuuttunut, että niin tulee käymään ja silloin jopa 10 miljoonaa ihmistä voi menettää henkensä. Ministerit tapasivat vaihtaakseen tietoja ja he laativat suunnitelmia. Mutta millainen suunnitelmien ja vaihdettujen tietojen laatu oli? Mihin toimenpiteisiin on ryhdytty ja ovatko ne todella koordinoituja? Saako komissio kaikki tarvittavat tiedot? Minulla on epäilykseni. Otetaan esimerkiksi viruslääkkeet: kenellä niitä on ja kenellä ei? Lisäksi, ovatko ministerit nyt vihdoin valmiit eurooppalaisen hätävaraston perustamiseen?

Vaikka en ole vakuuttunut siitä, että Ranskan ehdotus kieltää kaikki Meksikoon menevät lennot oli hyvä ehdotus, neuvoston päätös siitä, että kaikkien pitäisi päättää itse tällaisesta asiasta on tietenkin järjetön. Rajamme ovat auki, joten mitä järkeä on siinä, että vain yksi maa tekee niin ja muut eivät? Maiden olisi pitänyt tehdä kyseinen päätös yhdessä. Ainoa ratkaisu tähän ongelmaan on valtuuttaa komissio tekemään tämänlaatuisia hätätoimenpiteitä. Arvoisa komission jäsen, teidän pitäisi pystyä tällaisissa asioissa aloittamaan, neuvoston määräyksestä, hätätoimenpiteitä, kuten karanteeni, desinfiointitoimenpiteet lentokentillä ja matkarajoitukset, 24 tunnin sisällä.

En siis soimaa komissiota. Te, arvoisa komission jäsen, ja virkamiehenne olette toimineet oikein. Mutta missä neuvosto oli? Katselemme ympärillemme kuuluisalla pölyisellä meksikolaisella aukiolla ja siellä, auringonpaisteessa pienen aseman luona, istuu neuvosto. Juoksemme sitä kohti parkuen ”influenssa, influenssa”, jolloin sombreroa kohotetaan hitaasti ja neuvosto vastaa ”*mañana mañana*”, minkä jälkeen se jatkaa siestaansa. Tällaisen neuvoston kanssa on vaikeaa tehdä yhtään mitään.

Bart Staes, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, haluaisin yhtyä niihin, jotka ovat kiittäneet teitä, arvoisa komission jäsen, meille antamastanne tyhjentävästä tiedosta. Silti olen samaa mieltä jäsen Trakatellisin ja jäsen Maatenin kanssa. Tässä parlamentissa käytiin laaja-alainen keskustelu kesäkuussa vuonna 2006. Hyväksyimme päätöslauselman, jota olimme tuolloin työstäneet kovasti parlamentin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnassa. Olen katsonut tuota päätöslauselmaa uudelleen ja minun on sanottava, että pelkään, kuten jäsen Trakatellis, että nykyisessä ratkaisumallissa on liian monia aukkoja ja heikkoja kohtia.

Tuolloin suositelimme voimakkaasti turvaamaan tiedonvaihdon ja rakentavan yhteistyön jäsenvaltioiden välillä, komission ollessa koordinoivassa asemassa ja rakentavassa yhteistyössä Euroopan tautien ehkäisy- ja valvontaviraston kanssa. Kuka tahansa, joka katsoo nyt hyvin ympärilleen – ja jäsen Maaten toi tämän asian esiin hyvin ponnekkaasti – näkee, että on olemassa monia aukkoja ja että asiat etenevät uskomattoman hitaasti.

Mitä tulee viruslääkevarastoihin, kerroitte meille itse muutama päivä sitten, että varastot riittävät kattamaan 16 prosenttia väestöstä, kun me olimme sanoneet, että luvun täytyy olla 30 prosenttia. Näin ollen, asiat ovat odotettua huonommassa kunnossa, puhumattakaan viruksen luonnetta koskevan tiedon vaihdosta. Tällainen tiedonvaihto on tärkeää, sillä rokotteita ei voida kehittää, ellei viruksen luonnetta tunnetta.

Tiedemiehet, joihin olen ottanut viime päivinä yhteyttä, sanovat, ettei heillä ole tietoa ja että he eivät saa mistään tietoa. Viruksen luonnetta koskeva tieto on suojattua, salassa pidettyä. Meillä on monia tutkimuslaitoksia, mutta emme voi tehdä sitä, mikä on tarpeellista. Tämän suhteen on tehtävä jotakin. Emme voi hyväksyä tätä, sillä uhka on todella liian suuri.

Urszula Krupa, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, influenssaviruksen aiheuttamasta uhasta puheen ollen, haluaisin lainata muutamia internet-käyttäjien mielipiteitä, jotka on ilmaantuneet reaktiona mediassa olevaan paniikkiin, jota Maailman terveysjärjestön tekemät kommentit ovat lietsonneet lisää. Sanotaan, että mediahysterian syynä on halu päästä eroon rokotevarastoista ja tehottomasta Tamiflu-lääkkeestä, joka alkaa viedä tilaa lääkevarastojen hyllyillä, sekä yritys kääntää huomio maailman kriisistä muualle.

Nämä yhteiskuntareaktiot eivät todista ainoastaan epäluottamusta viranomaisiin, mutta ne voivat myös saada ihmiset piittaamattomiksi todellista pandemiauhasta tulevaisuudessa. Luulen, että olisi viisaampaa antaa tietoa mahdollisen influenssapandemian tai muun taudin vaarasta sen jälkeen, kun sairaustapauksia on tarkkailtu hieman pidemmän aikaa ja virusta sekä sen virulenssia on tutkittu huolellisesti. Näin ehkäistäisiin puutteellisen tiedon antaminen, paniikki ja esimerkiksi meneillään olevaa sikojen teurastamista.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Arvoisa komission jäsen, myös minä haluan kiittää teitä aktiivisesta ja välittömästä reagoinnista kyseessä olevassa asiassa. Globaalistumisen ja turistien, matkustajien ja tavallisten ihmisten massaliikkuvuuden takia maapallolla ei ole nykyään paikkaa, jossa tätä tautia ei voisi esiintyä. Tämä voidaan todeta tapausten perusteella, jotka ovat sattuneet niinkin kaukana Meksikosta kuin Uusi-Seelanti, Australia, Eurooppa ja Afrikka.

Infektioaudit eivät tunne rajoja ja terveydenhuollon toissijaisuudesta huolimatta ne pakottavat meidät ryhtymään yhteistoimintaan. Ratkaisu ei voi olla yhden maan puitteiden piirissä. On yhteisvastuullisuuden aika. Slovakia on riittävästi valmistautunut jopa siltä varalta, että influenssainfektio laajenee isommaksi epidemiaksi, mikä saattaa johtua aiemmasta lintuinfluenssasta. Meillä on 700 000 Tamiflu-pakkausta kansallisessa varastossa viittä miljoonaa asukasta varten ja aiemman lintuinfluenssauhan ansiota on ehkä myös se, että kansa on varmasti hyvin valmistautunut.

Epidemian sattuessaa on hyvin tärkeää pitää kansa ajan tasalla, sillä siellä, missä ei ole tietoa on paljon vääriä tietoa. Tämän todistavat useat Afrikan maat, kuten esimerkiksi Egypti, jossa ajankohtainen influenssaepidemian uhka yhdistettynä käsitykseen, että tauti leviää sikojen kautta, on johtanut 300 000–400 000 sian teurastamiseen. Ehkä meidän pitäisi osoittaa yhteishenkeä tässä tapauksessa kuitenkin muilla tavoin, sillä matkatoimistot myivät lomiamme näihin matkakohteisiin mutta nyt ihmiset matkustavat sinne vain välttämättömyydestä. Koska meillä on Eurolat, meidän pitäisi ajatella myös Meksikon, jossa tämän infektion uskotaan aiheuttavan bruttokansatuotteen laskevan 4–5 prosenttia nykyisistä tasoista, tukemista.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin sanoa, että meidän täytyy lähettää todenmukaisia viestejä kansalaisillemme, kuten komission jäsen on yrittänyt tehdä.

Tiede on valmistautunut kohtaamaan tämän pandemian paljon paremmin kuin mitä se oli neljä vuotta sitten ja tämä voidaan todeta sattuneiden kuolemantapausten vähäisyydestä. Lintuja ja ihmisiä koskevista tapauksista sekä tämän sikainfluenssan leviämishistoriasta tiedetään paljon enemmän. Ratkaisusta tiedetään enemmän ja tästä syystä uskon, että meidän täytyy luottaa tutkimukseen, edistää tutkimusta ja vaatia paljon enemmän tutkimusta rokotteisiin, kuten jäsen Trakatellis myös sanoi.

Tiedämme myös, että yhteiskunta on paremmin valmistautunut kuin mitä se oli jokin aika sitten. Tämä on runsaan kokemuksen ja jokaisessa maassa tehtyjen organisatoristen ponnistelujen ansiota, etenkin Euroopassa. Näin on yritetty ehkäistä tautia leviämistä lisää, varastoida lääkkeitä ja tarjota kansalaisille kaikenkattavaa palvelua.

Tästä huolimatta olen huolissani siitä, että kansalaiset eivät ehkä saa riittävästi tietoa. Kun luemme sanomalehtiä näemme, että 90 prosenttia tai jopa enemmän painetusta aineistosta keskittyy putoaviin infektiolukuihin, mutta hoitokeinoista tai siitä, miten kansalaisten pitäisi toimia, kerrotaan vain vähän.

Uskon, että tietoa tarvitaan merkittävästi enemmän. Uskon myös, että tarvitaan enemmän poliittista vaivannäköä kansalaisiamme kohtaan. Esimerkin mainitakseni, olen hämmästynyt siitä, ettei ainutkaan Euroopan parlamentin sosiaalidemokraattisen ryhmän jäsen ei ole osallistunut keskusteluun. Heidän kaikkien tuolit ovat tyhjiä ja kukaan ei ole pyytänyt puheenvuoroa puolustaakseen tätä tilannetta, kun kyseinen asia menee yksittäisten ryhmien ulkopuolelle ja on jokaisen hallituksen huolenaihe.

Haluan myös painottaa, että voimme auttaa kolmansia maita, kuten minua edeltänyt puhuja sanoi. Meidän on tuettava kaikki niitä maita, joilla ei ole edellytyksiä, lähtökohtia tai kapasiteettia antaa apua kaikille kansalaisilleen.

Näin ollen, yhteisvastuullisen Euroopan on ryhdyttävä toimiin, kuten myös tietoa välittävän Euroopan.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluan puhutella komission jäsentä ilmaistakseni huolestuneisuuteni. Viruksen kehitys näyttää olevan vakautumassa Meksikossa, Euroopassa jne. Kuulin tänään radiossa huomautuksia siihen suuntaan, että olemme ehkä menneet liian pitkälle ja että kansalaisten on ehkä annettu huolestua turhaan.

Minua ei huolestuta se, arvoisa komission jäsen, mitä nyt tapahtuu vaan se, mitä lokakuussa tapahtuu, kun talvi on oven takana. On hyvin tunnettua, että virukset eivät pidä korkeista lämpötiloista. Näin ollen vaara ei ole olemassa nyt, mutta se tulee esiin talvella loka- tai syyskuussa.

Joten haluaisimme tietää, arvoisa komission jäsen, mitä te tarkalleen teette varmistaaksenne, että olemme täysin valmistautuneet peittoamaan tämän viruksen, joka on altis kehittymään ja joka voi muuttua aina välillä. Meille sanotaan, että rokotteita on valmistettava, mutta onko varmaa, että kehitettävät rokotteet ovat käyttökelpoisia kaikissa tapauksissa?

Tässä olivat kaikki minua askarruttavat kysymykset. Huolestuminen on ensi talven asia. Viestintä on tästä syystä välttämätöntä. Kansalaisille on selitettävä, että tapahtuipa mitä tahansa, heidän on pysyttävä varuillaan ja valppaina. Mahtaisiko olla mahdollista, arvoisa komission jäsen, että jaatte jonkinlaisen pienen oppaan, jolla autetaan kansalaisia omaksumaan hyviä tottumuksia?

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, minua kiinnostaisi tietää, onko kasvosuojuksista olemassa mitään tilastoja. Kuinka monta suojusta on saatavilla Euroopassa ja kuinka suuri määrä voitaisiin valmistaa tällaisen taudin puhjetessa? Sama koskee tietenkin myös käytettävissä olevia lääkkeitä. Onko Euroopassa tällä hetkellä varastossa olevien lääkkeiden määrästä yleiskatsausta ja kuinka paljon voitaisiin valmistaa taudin puhjetessa? Olisiko teidän mielestänne mahdollista myös antaa tietoja lääkäreille Euroopan unionin 23 kielellä, jotta tietoa voitaisiin antaa nopeasti ja tehokkaasti?

Adamos Adamou (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kiitos yhtenäisestä ja yksityiskohtaisesta esityksestä. Olin Euroopan parlamentin esittelijä, kun 27 jäsenvaltiota valmistautui kohtaamaan lintuinfluenssan. Tuolloin meille selvisi komission jäsenen viraston kanssa, että eräät maat olivat toisia jäljessä pääasiassa viruslääkevarastojen suhteen. Kysyisin teiltä, onko tilanne nykyään sama vai ei, mikä tarkoittaisi, että jäsenvaltiot ovat paremmin valmistautuneita.

Pyytäisin teitä tekemään myös jotain populaarilehdistölle ja epävirallisille kulkupuheille, joita kiertää Euroopan unionissa ja jotka aiheuttavat paniikkia kansalaisten keskuudessa. Uskon, että tämä on myös jäsenvaltioiden vastuu ja että ehkä teidän virastonne pitäisi antaa tästä suositus.

Horst Schnellhardt (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kiitos läsnäolostanne ja siitä, että pääsitte tänne niin nopeasti. Jos vertaamme tätä tilannetta lintuinfluenssatapaukseen, niin olen – jopa kärsimättömänä parlamentin jäsenenä – tyytyväinen tapaan, jolla Euroopan unioni, Maailman terveysjärjestö sekä jäsenvaltiot ovat toimineet.

Määrätyt jäsenet ovat sanoneet, että tietoa ei ole riittävästi. Olen sitä mieltä, että Saksassa on annettu riittävästi tietoa siitä, miten minun pitäisi toimia. En myöskään halua saattaa Eurooppaa vastuuseen kaikesta. Jäsenvaltiot ovat vastuussa tällaisen tiedon antamisesta. Meidän pitäisi niin ikään käyttää tämä tilaisuus muistuttaaksemme niitä siitä, että niiden on täytettävä tiedonantamisvelvollisuutensa. Olen myös kuullut useaan otteeseen, että etenkin rokotteiden varastoimisessa on joitakin puutteita. Minua kiinnostaisi tietää, onko tämä totta, eivätkö jäsenvaltiot tosiaan halua jakaa rokotteita ja varastoivatko ne rokotteita vain omalla alueellaan käyttöä varten, tai hyväksyvätkö ne rokotteiden jakamisen toisten kanssa. Sitten olisimme samalla tasolla kuin millä komissio nyt on. Haluaisin kiittää tästä nopeasta ja erinomaisesta työstä. Onnitteluni.

Puhemies. – (PT) "Catch the eye" -menettelyn mukainen osuus on päättynyt.

Ennen kuin annan komission jäsenelle puheenvuoron, haluaisin myös kiittää häntä hänen alkupuheestaan. Haluaisin myös kiittää häntä etukäteen kaikista tiedoista, joita hän antaa meille seuraavaksi tässä äärimmäisen tärkeässä ja ajankohtaisessa asiassa. Tämä osoittaa, että sekä Euroopan unioni että jäsenvaltiot käyvät tähän tilanteeseen käsiksi hyvin myönteisellä ja mahdollisimman ihmisläheisellä tavalla.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän parlamentin jäseniä heidän kannanotoistaan. Pidän hyvin tärkeänä kuulla teidän mielipiteenne tästä hyvin tärkeästä asiasta.

Ensiksi, haluan vakuuttaa teille, että kaikki tämänkokoiseen uhkaan vastaamista varten laatimamme järjestelmät ovat toimineet hyvin ja että olemme käyttäneet kaikkia käytössämme olevia välineitä.

Kuten alustavassa lausunnossani sanoin, olemme olleet 25. huhtikuuta 2009 lähtien päivittäin läheisessä yhteydessä jäsenvaltioihin ja meille on vakuutettu, että niille antamamme direktiivit on pantu täytäntöön ja että ne toimivat. Siitä huolimatta me päivitämme jatkuvasti järjestelmiämme ja välineitämme nykyisestä kriisistä saamamme kokemus mielessämme, mikä on järkevää, koska järjestelmän vaillinaisuudet voidaan havaita vain todellisen hädän aikana.

Monet puhujat mainitsivat viruslääkkeet ja varastojen riittävyyden. Kuten tiedätte, edeltäjäni keskusteli EU-pohjaisen varastoinnin ongelmasta terveysministerien kanssa mutta valitettavasti nuo ministerit eivät halunneet Euroopan ottavan koordinoitua tehtäväkseen. Keskustelimme samasta ongelmasta viime vuonna Angersissa Ranskan puheenjohtajakaudella ja taas terveysministerit vaativat, että kunkin jäsenvaltion on saatava itse päättää siitä, kuinka paljon varastoja se haluaa. Tiedämme, että varastoissa on paljon eroja eri maiden välillä ja se huolestuttaa meitä.

Tästä huolimatta, terveysministerien 30. huhtikuuta 2009 tekemät päätökset mielessä pitäen, päätimme, että komissio työskentelisi läheisesti jäsenvaltioiden kanssa ja jos jäsenvaltiot tarvitsevat apua, niin silloin pyydämme apua yhteenkuuluvuuden hengessä ja yritämme koordinoida jäsenvaltioiden tarpeet.

Mitä tulee uuteen rokotteeseen, olen tavannut, kuten sanoin, teollisuuden edustajia ja olemme keskustelleet pitkään sekä viruslääkkeiden että uuden rokotteen tarpeesta. Toivomme, että 11. toukokuuta 2009 voimme antaa teollisuudelle siemenvarastot, jotta se voi aloittaa uuden rokotteen tuotannon. En osaa sanoa, koska se valmistuu, sillä se riippuu varaston tehokkuudesta, mutta arvioimme, että siihen menee noin 8–12 viikkoa.

Jäsen Grossetête'n kysymykseen vastatakseni totean, että olen hänen kanssaan samaa mieltä siitä, että meidän on pysyttävä valppaina voidaksemme kohdata mahdollisesti ilmaantuvat tarpeet, epäilemättä kesän jälkeen, ja toivon, että pystymme vastaavaan kansamme tarpeisiin uuden rokotteen kehittämisen myötä.

Haluan kuitenkin toistaa, että tämä tilanne on vakava mutta meidän pitää joutua paniikkiin. Olen samaa mieltä jäsen Adamoun kanssa siitä, että kaikkien pitäisi olla mahdollisimman maltillisia ja järkeviä tässä tilanteessa. Paniikki ei auta ketään.

Puhemies. – (PT) Keskustelu on päättynyt.

16. Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun soveltaminen itsenäisiin ammatinharjoittajiin – Raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantaminen työssä (keskustelu)

Puhemies. – (PT) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu

– Astrid Lullingin naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltamisesta itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja direktiivin 86/613/ETY kumoamisesta (KOM(2008)0636 – C6-0341/2008 – 2008/0192(COD)) (A6-0258/2009)

– Edite Estrelan naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi toimenpiteistä raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen kannustamiseksi työssä annetun neuvoston 92/85/ETY muuttamisesta (KOM(2008)0637 – C6-0340/2008 – 2008/0193(COD)) (A6-0267/2009).

Astrid Lulling, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, komissio on vihdoinkin, 22 vuotta ensimmäisen tekstin, jolla pyrittiin varmistamaan miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun soveltaminen itsenäisiin

ammattinharjoittajiin sekä heidän avustaviin puolisoihinsa, hyväksymisen jälkeen esittänyt uuden ehdotuksen vuonna 1986 voimaan tulleen tehottoman ja lievennetyn tekstin korvaamiseksi. Komissio on valinnut ehdotukselleen myös vankemman oikeusperustan.

Haluan ensimmäiseksi mainita erään huomattavan parannuksen, nimittäin sen, etteivät jäsenvaltiot enää voi kieltää yhtiön perustamista aviopuolisoiden tai tunnustettujen avopuolisoiden välillä. Tällä parannetaan tehokkaasti avustavien puolisoitten, miljoonien näkymättömien maataloudessa, käsityöteollisuudessa, kaupan alalla, pk-yrityksissä ja vapaissa ammateissa työskentelevien työntekijöiden asemaa. Euroopan parlamentti on ollut huolissaan heidän kohtalostaan jo 1990-luvulta lähtien.

Valitettavasti komission ehdotus on edelleen liian heikko erään olennaisen seikan osalta: avustavien puolisoitten ja tunnustettujen avopuolisoiden sosiaaliturvan osalta. Kokemus on osoittanut, että jos avustavilla puolisoilla on mahdollisuus valita, liittyvätkö he sosiaaliturvajärjestelmään, he useimmiten eivät liity. Harvat avustavista puolisoista kuitenkaan ymmärtävät, että he menettävät kaikki sosiaalietuutensa ja erityisesti eläkeoikeutensa, mikäli edessä on avioero pitkän, usein yli 20 vuotta kestäneen avioliiton ja monen perheytytyksessä työskennellyn vuoden jälkeen.

Haluamme myöskin säilyttää aiemmat säännökset avustavan puolison työn tunnustamisesta korvausten määrittämiseksi esimerkiksi avioerotapauksissa, jolloin vuosia perheytytyksessä työskennelleen avustavan puolison asema on epävarma.

Lopuksi todettakoon äitiysturvan osalta, että olemme onnistuneet löytämään mallin, joka sopii parhaiten naispuolisten itsenäisten ammattinharjoittajien ja avustavien puolisoitten erityistarpeisiin. Heillä on oltava oikeus jäädä itse valitsemansa pituiselle äitiyslomalle edellyttäen, että se ei ylitä naistyöntekijöistä annetussa direktiivissä säädetyn äitiysloman pituutta.

Katsomme, että nämä ovat kaikkein merkittävimmät tarkistukset, joilla estetään jälleen yhden heikon direktiivin julkaiseminen, jolla emme pysty takaamaan miesten ja naisten tasavertaista kohtelua tällä alalla.

Meille on ilmoitettu Luigi Cocilovon Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän puolesta esittämistä yli kymmenestä tarkistuksesta, jotka liittyvät avustavien aviopuolisoiden ja avopuolisoiden määrittämiseen. Olen hieman yllätynyt tästä, koska naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnassa sovimme – ja tarkoitan tässä kaikkia ryhmiä – siitä, että pidämme kiinni juridisesti hyväksyttävässä ja kaikkien hyväksyttävissä olevassa komission ehdotuksessa olevista määrittämisistä, jolloin avustaviksi puolisoiksi katsotaan myös kansallisessa lainsäädännössä tunnustetut itsenäisten ammattinharjoittajien avopuolisot.

Määrittelmä on selkeä ja tarkka. Miksi siis esittää tarkistuksia, jotka ovat epämääräisiä ja oikeudellisesti virheellisiä? Kehotan ALDE-ryhmää peruuttamaan kyseiset tarkistukset. Oletan, että ryhmän varjoesittelijän ja Luigi Cocilovon välillä on tapahtunut jokin väärinkäsitys. Yritän selvittää tätä kysymystä parhaillaan.

Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta hyväksyi valitettavasti myös toisen mietinnön, johon sisältyi 74 tarkistusta, joista suurin osa ei mitenkään suoraan liittynyt komission ehdotuksen alkuperäiseen tavoitteeseen, eli äitiyteen liittyvän suojan parantaminen raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen avulla.

Haluan tehdä selväksi, ettei kyseinen direktiivi koske naispuolisia itsenäisiä työntekijöitä, naispuolisia avustavia puolisoita tai itsenäisten työntekijöiden avopuolisota. Heidän erityistilannettaan tutkitaan uuden miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltamisesta itsenäisiin ammattinharjoittajiin annettavan direktiivin puitteissa, ja siitä laaditaan erillinen mietintö.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Edite Estrela, esittelijä. – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluan aluksi kiittää seuraavia henkilöitä: varjoesittelijöitä, sosiaali- ja työllisyysasiain valiokunnan sekä oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon valmistelijoita, naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan ja Euroopan parlamentin sosiaalidemokraattisen ryhmän sihteeristöitä, työmarkkinaosapuolia, kansalaisjärjestöjä, Brysselissä ja Lissabonissa pidettyihin julkisiin kuulemisiin osallistuneita asiantuntijoita, komission ja neuvoston edustajia sekä avustajiani. Kiitän heitä kaikkia heidän tuestaan ja ehdotuksistaan.

Mietintöni sisältyvät ehdotukset syntyivät näin ollen osallistuvan prosessin ja useiden työkokousten tuloksena, kaikkien sellaisten henkilöiden työpanoksen avulla, jotka haluavat, että Euroopan unionilla on paremmin nykyaikaan vastaava äitiyslomadirektiivi. Esittämälläni tarkistuksilla pyritään vahvistamaan raskaana olevien, äskettäin synnyttäneiden ja imettävien naispuolisten työntekijöiden oikeuksia, toiseksi,

edistämään työ-, perhe- ja yksityiselämän yhteensovittamista, ja kolmanneksi, rohkaisemaan lapsia haluavia Euroopan unionin kansalaisia lasten hankintaan ja näin lisäämään syntyvyyttä.

Tämän vuoksi ehdotan irtisanomiskielon pidentämistä vuoteen, yötyötä koskevien velvoitteiden poistamista ja mahdollisuutta kieltäytyä ylitoista, mikäli naistyöntekijä sitä toivoo, sekä työpäivän lyhentämistä kahdella tunnilla imetystä varten siten, ettei tämä lyhennys vaikuta työhön liittyviin etuihin. Kaikkein innovatiivisin ehdotus koskee kuitenkin isyyslomaa. Yhteisön lainsäädännössä on vahvistettava periaate, jonka mukaan äitiyslomajakso voidaan jakaa isän kanssa yksityis- ja perhe-elämään liittyvien vastuiden tasa-arvoisemman jakamisen edistämiseksi miesten ja naisten välillä sekä lasten elämänlaadun ja hyvinvoinnin parantamiseksi. Myös isien on otettava vastuuta perheasioista heti lapsen syntymästä tai adoptiosta lähtien. Meidän on myös torjuttava isyysloman pitämiseen liittyviä taloudellisia, yhteiskunnallisia ja kulttuurillisia ennakkoluuloja ja muutettava asenteita.

Kun esimerkiksi Ruotsissa miestä, joka ei pidä omaa osuuttaan jaetusta vanhempainlomasta, pidetään huonona isänä, Etelä-Euroopan maissa tilanne on täysin päinvastainen: työnantajat ja kollegat pakottavat isät luopumaan heille laillisesti kuuluvasta isyyslomasta. Tämän vuoksi ehdotankin, että miehillä olisi kahden viikon pituinen pakollinen isyysloma, jota ei voida siirtää toiselle, jonka aikana maksetaan täysi palkka ja joka säilyttäisi heidän työhön liittyvät oikeutensa. Perheeseen liittyvien vastuiden jakaminen miehen ja naisen välillä on todistetusti ensimmäinen askel kohti työ- ja perhe-elämän tasapainoista yhteensovittamista. Vaikka naisilla on yhtäläinen oikeus ammatinharjoittamiseen ja uran luomiseen, he eivät voi tehdä miesten tavoin töitä kodin ulkopuolella ja sen lisäksi vielä kolminkertaisesti kotona.

Muun muassa perhe-elämään liittyvistä syistä johtuen naisten työttömyys on miesten työttömyyttä yleisempää. Lisäksi työhaastatteluihin usein kysytään, aikooko hakija mennä naimisiin tai hankkia lapsia. Naisten henkilökohtaista elämää tutkitaan, ja he menettävät mahdollisuutensa, mikäli paljastavat haluavansa tulla äidiksi. Lasten hankintaa ei saa pitää työnantajia tai taloutta koettelevana ongelmana. Päinvastoin, siitä on etua yhteiskunnalle. Alhaisen syntyvyyden kääntyessä nousuun väestön ikäjakauma tasoittuu ja sosiaaliturvajärjestelmän kestävyys voidaan varmistaa.

Näin ollen emme voi hyväksyä sitä, että naisia rangaistaan siitä, että he ovat äitejä. Totuus on kuitenkin se, että he eivät useinkaan edisty urallaan, heille ei makseta tuottavuuspalkkioita tai osuuksia voitosta, ja he joutuvat ottamaan vastaan vähempiarvoisia ja ammatillisesti vähemmän tyydyttäviä työtehtäviä. Tämän tilanteen on muututtava.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan aluksi kiittää Edite Estrelaa ja Astrid Lullingia heidän laatimastaan mietinnöstä. Arvostan heidän pyrkimyksiään ja tukea, jota Euroopan parlamentti on osoittanut viime syksynä hyväksytyyn työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista koskevaan pakettiin sisältyville komission ehdotuksille.

Kuten tiedätte, työn, ja perhe- sekä yksityiselämän yhteensovittaminen on myös yksi naisten ja miesten tasa-arvon etenemissuunnitelmassa määritellyistä ensisijaisista tavoitteista. Näihin asioihin keskittyviä politiikkoja tukemalla parannetaan huomattavasti naisten mahdollisuuksia päästä työmarkkinoille, pyritään ratkaisemaan erilaisten muuttuneiden perhemallien ja väestön vanhenemisen mukanaan tuomia ongelmia ja vahvistamaan miesten ja naisten tasa-arvoista kohtelua. Näin ollen olen sitä mieltä, että äitiys- ja vanhempainvapaata koskevaa lainsäädäntöä on parannettava. Vastaavasti itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivien naisten asemaa on ehdottomasti parannettava.

Olen tyytyväinen edistymiseen, jota molempien komission laatimien lainsäädäntöehdotusten alalla on saavutettu. Olen myös tyytyväinen työmarkkinaosapuolten vanhempainvapaasta käymien neuvottelujen tuloksiin. Toivon, että voin ennen kesäloman alkua esittää muodollisen pyynnön heidän sopimuksensa sitovuudesta. Haluaisin seuraavaksi luetella lyhyesti komission asettamat tavoitteet, joihin äitiyslomadirektiivin muutoksella pyritään. Muutoksella pyritään varmistamaan äitien turvallisuuden ja terveyden korkeatasoinen suojeleminen, rohkaisemaan naisia hankkimaan niin monta lasta kuin he haluavat ja tukemaan naisten pääsyä työmarkkinoille. Komission ehdotuksessa esitetään äitiysloman pidentämistä 14 viikosta 18 viikkoon, äitiysvapaasta maksettavan korvauksen korottamista siten, että naiset voivat keskeyttää työnteon lapsista huolehtiakseen ja tuntea olonsa taloudellisesti turvatuksi, suuremman joustavuuden takaamista naisille äitiysloman järjestämisen ja työolosuhteiden osalta työelämään palatessaan. Tiedän, ettei tasapainon löytäminen suojelun parantamisen ja työnantajille ja jäsenvaltioille näistä lisätoimenpiteistä aiheutuvien kustannusten perustelemisen välillä ole helppoa.

Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, komissio on tyytyväinen useisiin parlamentin tekemiin tarkistuksiin, jotka vahvistavat tai selventävät direktiiviluonnosta. Mainittakoon muun muassa: tarkistus 11,

joka koskee demografista kehityssuuntaa, tarkistus 25, jossa korostetaan tarvetta parempaan työ-, yksityis- ja perhe-elämän yhteensovittamiseen / paremman työ-, yksityis- ja perhe-elämän yhteensovittamisen merkitystä, tarkistus 50, joka koskee jäsenvaltioiden rohkaisemista osa-aikatyön edistämiseen, tarkistus 35, joka koskee äitiysloman ei-pakollisen osan pitämistä ennen synnytystä, tarkistus 53, jossa selvennetään äitiyslomalla olevien naisten oikeutta saada heille kuuluvat palkankorotukset, sekä tarkistus 56, joka koskee työntekijöiden eläkeoikeuksia. Komissio aikoo myös hyväksyä useita muita tarkistuksia joko periaatteessa tai kokonaan.

Olen myös tyytyväinen tarkistukseen, jossa esitetään mahdollisuutta korvata äitiysloma vanhempainlomalla tiettyjen ehtojen täytyessä. Tässä säännöksessä otettaisiin huomioon jäsenvaltioiden erilaiset olosuhteet, ja huomioitaisiin sellaistenkin jäsenvaltioiden, kuten Pohjoismaiden, vaatimukset, joilla jo nyt on käytössään pitkälle kehitetty perhevapaajärjestelmä. Toivoisin kuitenkin, että vältämme tilanteen, jossa direktiivin 92/85/ETY tarkistamista käytetään sellaisten kysymysten esille ottamiseen, joita olisi käsiteltävä muussa yhteydessä. Tämä heikentäisi komission ehdotuksen tavoitteita, joista tärkein on äitien suojelun tehostaminen, ja toiseksi naisten työmarkkinoille pääsyn parantaminen.

Tämän vuoksi olen sitä mieltä – vaikka kannatankin täysin ehdotustanne isyysloman käyttöönotosta –, ettei tämä direktiivi, jossa keskitytään äitien suojeluun, ole asianmukainen väline muiden tavoitteiden toteuttamiseksi. Näin ollen komissio hylkää isyyslomaa koskevat tarkistukset. Tästä huolimatta komissio on sitä mieltä, että tätä asiaa on käsiteltävä tulevaisuudessa, jotta eurooppalaiset työmarkkinaosapuolet voisivat solmia lopullisen sopimuksen vanhempainlomasta.

Olen tyytyväinen myös siihen, että parlamentti esittää äitiys- ja isyyslomaa koskevia säännöksiä sovellettavaksi myös adoptioihin (tarkistus 44). Ajatus on järkevä, mutta olen jälleen sitä mieltä, ettei tätä kysymystä pitäisi käsitellä direktiivin 92/85/ETY tarkistamisen yhteydessä. Meidän on ymmärrettävä, että adoption kautta äidiksi tulevan naisen tilanne on erilainen. Komissio kuitenkin katsoo, että tätä asiaa, kuten isyyslomakysymystäkin, olisi käsiteltävä myöhemmin erityisesti vanhempainlomaa koskevien aloitteiden yhteydessä.

Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, komissio on tyytyväinen ehdotukseen äitiysloman pidentämisestä 20 viikkoon. Se on yhdenmukainen komission oman ehdotuksen kanssa, jossa esitetään 18 viikon äitiysloman pidentämistä vielä pidemmäksi tietyissä tapauksissa. Meidän on kuitenkin otettava huomioon tämän pidennyksen vaikutukset muihin komission ehdotuksessa käsiteltyihin kohtiin. Imettävät äidit, joiden äitiysloman pituus on 18 viikkoa, voisivat myös imettää lapsiaan riittävän kauan, eikä heidän työaikaansa tarvitsisi mukauttaa tämän vuoksi. Näin ollen en ole valmis tukemaan ajatusta oikeudellisen velvoitteen käyttöönotosta imettävien naisten työajan mukauttamiseksi. Kehotan sen sijaan jäsenvaltioita harkitsemaan muiden sellaisten toimenpiteiden toteuttamista, jotka mahdollistaisivat imetyksen jatkumisen vielä 18 viikon äitiysloman jälkeenkin. Äitiysloman aikaisen korvauksen osalta todettakoon, että komission ehdotuksessa otetaan käyttöön periaate, jonka mukaan korvaus vastaa täyttä kuukausipalkkaa. Itse asiassa monet jäsenvaltiot jo soveltavat tätä periaatetta. Komission ehdotuksessa jäsenvaltioille jätetään myös mahdollisuus määrätä korvaukselle enimmäismäärä. Komissio ei kannata parlamentin tarkistusta, jossa esitetään täyden kuukausipalkan maksamista tietyn ajanjakson ajalta ja enimmäismäärien soveltamista jäljelle jäävän äitiysloman ajalle, koska äidit eivät tämän takia käyttäisi koko äitiyslomavapaata hyväkseen. Tämän vuoksi komissio ei suosittele tarkistusten hyväksymistä.

Komissio on myös sitä mieltä, että tietyt tarkistukset vesittävät ehdotuksen tavoitteita, ovat liian yksityiskohtaisia tai ulottuvat direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Tämä koskee esimerkiksi tarkistusta 30, joka liittyy oikeuteen kieltäytyä yötyöstä. Olen sitä mieltä, että raskaana olevien tai imettävien naisten pitäisi voida kieltäytyä yötyöstä ilman, että heidän tarvitsee perustella sitä. Sama koskee rikkomiseen sovellettavia seuraamuksia. Komissio katsoo, että direktiivissä on tarkennettava erikseen sitä, ettei korvauksia saa rajoittaa asettamalla niille kansallisella tasolla ennalta määrättyä ylärajaa. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on vahvistanut tämän tärkeän periaatteen. Komissio ei näin ollen voi hyväksyä tarkistusta 68.

Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan seuraavaksi käsitellä yksityiskohtaisemmin Astrid Lullingin mietintöä. Ensinnäkin, haluan korostaa, että komissio pitää tätä mietintöä erittäin tärkeänä. Itse asiassa se on välttämätön itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivien miesten ja naisten yhdenvertaisen kohtelun edistämiseksi, koska vain kolmannes Euroopan unionin itsenäisistä ammatinharjoittajista on naisia, ja naiset ovat näin ollen vähemmistönä tällä alalla. Myös avustavien puolisoitten asemaa on parannettava. Emme voi hyväksyä nykyistä tilannetta, ja sitä, että henkilöillä, jotka säännöllisesti osallistuvat perheyriksen toimintaan, ei ole minkäänlaista sosiaaliturvaa.

Olen tyytyväinen siihen, että parlamentin ja komission kannat ovat hyvin samansuuntaiset. Tämän vuoksi komissio on valmis hyväksymään (joko kokonaan tai periaatteessa) huomattavan suuren osan esittelijän ehdottamista tarkistuksista, ja erityisesti tarkistuksen 15, joka koskee naispuolisten itsenäisten ammatinharjoittajien äitiyslomaa, sekä tarkistuksen 18, jossa esitetään avustavien puolisoiden työn tunnustamista koskevan 7 artiklan sisällyttämistä direktiiviin 86/613/ETY. Tähän liittyy myös useita tarkistuksia, jotka komissio on valmis hyväksymään kokonaan tai periaatteessa. Useimmissa tapauksissa tarkistukset selventävät komission ehdotusta ja niillä pyritään näin ollen suuremman oikeusvarmuuden saavuttamiseen.

Haluan kuitenkin korostaa, ettei komissio voi hyväksyä tarkistusta 14, joka koskee avustavien puolisoiden sosiaaliturvaa. On selvää, että tämä on Euroopan parlamentin mielestä merkittävä näkökohta. Tämä nimenomainen tarkistus kuitenkin aiheuttaa erityisiä ongelmia. Ensinnäkin, komission ehdotukseen sisältyvä vapaaehtoisuuteen perustuva lähestymistapa parantaa avustavien puolisoiden asemaa huomattavasti nykytilanteeseen verrattuna. Komission ehdotuksessa säädetään – ja tämä on lakiin perustuva velvoite, joka koskee kaikkia jäsenvaltioita –, että avustavat puoliset saavat omasta pyynnöstään vähintään samantasoisien suojan samoin ehdoin kuin itsenäiset ammatinharjoittajat. Puolisoiden pakollisesta liittymisestä sosiaaliturvajärjestelmään aiheutuisi myös huomattavat taloudelliset kustannukset. Nykyisen talouskriisin aikana meidän olisi pyrittävä varmistamaan, etteivät yritykset, ja erityisesti pienet perheyrietykset, joudu maksamaan lisäkuluja vasten tahtoaan. Tämän vuoksi olen sitä mieltä, että avustaville puolisoille olisi jätettävä valinnanmahdollisuus. Lisäksi, tämä tarkistus vaikeuttaisi huomattavasti sopimukseen pääsyä neuvoston kanssa.

Yhteenvetona haluaisin sanoa, että komissio on antanut molempiin lainsäädäntöaloitteisiin tehtyjä tarkistuksia koskevan kantansa parlamentille kirjallisena, ja se sisällytetään täysistunnon pöytäkirjaan.

Joel Hasse Ferreira, *työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon valmistelijan sijainen.* – (PT) Jamila Madeira on pyrkinyt varmistamaan raskaana olevien työntekijöiden ja kaikkien suvunjakamiskäisten naisten tasa-arvoisen kohtelun toteutumisen työmarkkinoille pääsyn ja työelämässä pysymisen osalta. Hyvät parlamentin jäsenet, naisten on usein tehtävä valinta työuran ja perhe-elämän, erityisesti äitiyden, välillä, ja tämän valinnan takia he tuntevat itsensä sekä fyysisesti että henkisesti riittämättömiksi. Meidän on näin ollen valittava toimintamalli, joka ei loukkaa naisten oikeuksia ja joka on Euroopan sosiaalisen mallin mukainen. Halusimme käsitellä samassa yhteydessä myös vanhempainvapaata, vaikka tämä ei ollutkaan komission toiveiden mukaista.

Hyvä komission jäsen, kuka tahansa, joka on poissa työstään 18 viikkoa, tarvitsee erityiskoulutusta työelämään palatessaan legitiimien uramahdollisuuksiensa säilyttämiseksi. He eivät saa kärsiä kaksinkertaisesti työhön palaamisensa johdosta. Meidän on näin ollen varmistettava, että työntekijät nauttivat irtisanomissuojasta 12 kuukauden ajan, jolloin he voivat mukauttaa perhe-elämänsä työhön palaamista, koulutusta ja uusia rutiineja varten. Tämän kiellon pidentäminen kuudesta kuukaudesta vuoteen on näin ollen järkevää. On erittäin tärkeää, että kaikki jäsenvaltiot säätävät lakeja, jotka koskevat itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivien naisten oikeuksia. Tämä on selkeä poliittinen viesti komissiolle ja toivomme, että komissio reagoi siihen.

Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, työajan muuttamismahdollisuuden ei pitäisi olla ainoastaan äitiyslomalta palaaville naisille myönnettävä oikeus, vaan myös työntekijän puolisoilla, kumppanilla tai vanhemmalla olisi oltava mahdollisuus pyytää kyseisiä työaika koskevia muutoksia. Tämä ehdotus on erittäin tärkeä, ja jäsenvaltioiden sääntelyviranomaisten on seurattava sen toteutumista. Lopuksi hyvät parlamentin jäsenet, olemme vakuuttuneita siitä, että tämä toimintamalli vastaa enemmän tavoittelemamme Euroopan sosiaalista mallia. Tämä asia ei koske vain naisia, vaan koko yhteiskuntaa.

Luigi Cocilovo, *työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon valmistelija.* – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin todeta heti alkuun ajan säästämiseksi, että olen pääosin samaa mieltä päävaliokunnan esittelijänä toimineen Astrid Lullingin kanssa.

Käsiteltävä aihe on ”miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltaminen itsenäisiin ammatinharjoittajiin”. Työllisyys- ja sosiaaliasiain valiokunta hyväksyi useita tarkistuksia, jotka esitin uudestaan ryhmäni puolesta. Osa tarkistuksista voidaan peruuttaa, koska ne ovat päävaliokunnan hyväksymien tekstien kanssa päällekkäisiä.

Myös me haluamme korostaa tarkistusta 14, joka koskee 6 artiklaa, koska katsomme, että valinnanmahdollisuuden antaminen avustaville puolisoille ja avopuolisoille sen osalta, mikä

ammattinharjoittajalle itselleen on pakollista, merkitsee myös suojelun tason alentamista, ja mahdollistaa näin komission tavoitteita heikentävien olosuhteiden syntymisen.

Uskon myös, että pääsemme sopimukseen Astrid Lullingin kanssa siitä, että vaadimme ”kansallisessa lainsäädännössä tunnustetun avopuolison” lisäämistä kaikkiin niihin komission tekstin kohtiin, joissa mainitaan ”avustava puoliso”, emmekä jätä näitä kohtia tulkinnan varaisiksi. Tämä kuitenkin on toisarvoinen seikka kaikille yhteisen tavoitteen rinnalla.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, *oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (PL) Arvoisa puhemies, vuonna 1986 annetulla neuvoston direktiivillä oli tarkoitus varmistaa itsenäisinä ammattinharjoittajina toimivien miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu, määritellä selkeästi avustavina puolisoina toimivien henkilöiden asema, heidän oikeutensa ja ottaa käyttöön heitä koskevat vähimmäistakeet. Käsiteltävänä oleva komission ehdotus ei edelleenkään ole tarpeeksi kunnianhimoinen, eikä se juurikaan sisällä sitovia ratkaisuja.

Ehdotus itsenäisinä ammattinharjoittajina toimiville naisille tarjottavasta mahdollisuudesta saada kestoaltaan enintään 14 viikon äitiysloma siten, että siitä kaksi viikkoa olisi pakollista pitää, on täysin hyväksyttävä, kuten myöskin ehdotus avustaville puolisoille annettavasta mahdollisuudesta liittyä sosiaaliturvajärjestelmään samoin ehdoin kuin itsenäiset ammattinharjoittajat.

Toisaalta, ehdotus itsenäisinä ammattinharjoittajina toimivien henkilöiden, ja erityisesti heidän puolisoidensa, vapauttamisesta velvollisuudesta liittyä sosiaaliturvajärjestelmään, on häiritsevää. Tämä ratkaisu ei edistä miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun toteutumista. Näin ollen olisikin suositeltavaa, että direktiivien kattamien yhtäläisten oikeuksien alalla toimivaltainen elin valvoisi tämän direktiivin asianmukaista toimeenpanoa.

Lopuksi haluan onnitella molempia esittelijöitä erittäin hyvin valmistellusta asiakirjasta.

Maria Petre, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (RO) Haluan aluksi kiittää Edite Estrelaa hänen laatimastaan mietinnöstä ja kaikesta työstä, jota hän on tehnyt tämän mietinnön parissa.

Uskon, että direktiivin 92/85 parantaminen tarjoaa ratkaisun erääseen Euroopan kohtaamaan suureen haasteeseen. Tarkoitan tällä jo pitkään puheenaiheena ollutta väestön ikääntymistä ja vähentymistä. Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän mielestä se, että olemme määritelleet perheen erääksi perusarvoistamme, oikeuttaa meidät suunnittelemaan perheeseen liittyviä poliittisia toimia. Olemme näin ollen tyytyväisiä, että myös äitiyteen ja äitien terveyteen liittyvää direktiiviä aiotaan muuttaa.

Olen tyytyväinen siihen, että komission jäsen Špidla ilmoitti parlamentille tukevansa naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan hyväksymän ehdotuksen mukaista äitiysvapaan pidentämistä. Itse katson, että tällä ei ole merkitystä naisten yhdenvertaisen työmarkkinoille pääsyn osalta. Kuten kaikki tiedämme, Maailman terveysjärjestö ja Unicef ovat ilmoittaneet kannattavansa tieteellisiin argumentteihin perustuvaa väitettä, että synnyttäneet naiset tarvitsevat 24 viikkoa työkykynsä täydelliseen palautumiseen.

Olen sitä mieltä, että meidän ei pidä pakottaa nuoria naisia valitsemaan perhe-elämän ja uran välillä. Tämänpäiväinen direktiivin muutosta koskeva keskustelumme toimii pohjana työn ja perhe-elämän välisen tasapainon saavuttamiselle. Olen tyytyväinen isyysvapaata koskevan käsitteen käyttöönottoon – vaikka tämä ei ehkä olekaan sopiva hetki sen toteuttamiseen –, sillä sen avulla voimme ainakin lähettää viestin nuorille perheille, jotka odottavat Euroopan parlamentin toimia tällä alalla.

Uskon, että molempien vanhempien kotona olo on erittäin tärkeää lapsille heidän ensimmäisten elinkuukausiensa aikana. Olen myös sitä mieltä, että äitiys ja isyys ovat osa elämää, ja tämän takia haluan, että näitä asioita käsitellään niiden ansaitsemalla tavalla, ei ongelmina tai mahdollisina haittatekijöinä. Voin myös vakuuttaa teille romanialaisena parlamentin jäsenenä ja kahden lapsen äitinä, jotka valitettavasti syntyivät maani kommunistihallinnon aikakaudella, että minulla on muitakin syitä tukea ehdotettuja toimenpiteitä.

Lissy Gröner, *PSE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta on mietinnöllään edistänyt sosiaalisen Euroopan toteutumista, ja haluan lausua vilpittömät kiitokseni molemmille esittelijöille, Edite Estrelalle ja Astrid Lullingille.

Asiaan liittyy meidän Euroopan parlamentin sosialistiryhmän jäsenten mielestä kaksi erittäin tärkeää näkökohtaa. Haluan käsitellä niitä lyhyesti. Ensinnäkin, puitestrategiassa on otettava huomioon myös isien

rooli työn ja perhe-elämän välisen tasapainon edistämiseksi. Me emme halua oikeutta 18 viikon äitiysvapaaseen, koska äitiysvapaan pituus on jo nyt useissa jäsenvaltioissa, paitsi Saksassa ja Maltalla, 18 viikkoa. Haluamme mennä askeleen pidemmälle ja ottaa käyttöön kahden viikon pituisen isyysloman.

Meidän mielestämme on myös tärkeää, että molemmissa direktiiveissä vahvistetaan näiden oikeuksien kuuluvan myös samaa sukupuolta oleville pareille. Tämä on merkittävää erityisesti avustavista puolisoista ja kansallisessa lainsäädännössä tunnustetuista avopuolisoista annetun direktiivin kohdalla. Haluan myös korostaa sitä, että sosiaaliturvajärjestelmiin liittymisen on oltava pakollista. Mikäli näin ei ole, sosiaaliturvajärjestelmiin liittymisen on sattumanvaraista.

Haluan vielä palata työnantajien esittämään väitteeseen, eli siihen, että äitiysvapaan pidentämistä koskeva direktiivi osoittautuisi liian raskaaksi yrityksille nykyisen talouskriisin hetkellä. Tämä ei yksinkertaisesti ole totta. Saksassa sovelletaan järjestelmää, jonka mukaisesti pay as you go -jakojärjestelmässä kaikki kustannukset korvataan, joskus jopa 100-prosenttisesti! Tämän takia pyydän konservatiiviryhmää osoittamaan ymmärrystä ja tukemaan meitä työtä tekevien äitien oikeudellisen suojelun parantamisessa.

Euroopan parlamentin vaalien alla haluamme lähettää ihmisille, erityisesti isille ja äideille selkeän viestin, ettemme kriisin hetkelläkään hylkää sosiaalisen Euroopan käsitettä, ja ilmoittaa selkeästi, että haluamme panostaa ihmisiin, tuleviin sukupolviin ja väestörakenteen muutoksesta johtuvien ongelmien ratkaisemiseen. Haluan myös pyytää komission jäsen Špidlaa harkitsemaan uudestaan isien sisällyttämistä tähän lainsäädäntöön, ja taistelemaan meidän kanssamme neuvostossa äitiysvapaan kehittämisen ja työn ja perhe-elämän välisen tasapainon parantamisen puolesta.

Claire Gibault, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluan onnitella ja kiittää Edite Estrelaa hänen laadukkaasta mietinnöstään.

Komission ja parlamentin on aika ryhtyä toimiin tällä saralla. Meidän on toteutettava kiireellisiä toimia raskaana olevien, äskettäin synnyttäneiden ja imettävien naisten suojelemiseksi, ja varmistettava, että heidän oikeuksiaan kunnioitetaan. Tältä kannalta katsottuna mietintö on tasapainoinen: siinä käsitellään yötyön sääntelyä, irtisanomiskieltoa, sosiaaliturvaan liittyviä oikeuksia ja työsopimuksia sekä näiden oikeuksien, erityisesti äitiyskorvaukseen liittyvien oikeuksien puolustamista.

En kuitenkaan kannata Edite Estrelan ehdotuksia, jotka koskevat pakollista isyysvapaata ja äitiysvapaan kestoa. Meidän on myönnettävä, että äitiys haittaa edelleen nuorten naisten urakehitystä. Tämän vuoksi emme saa jättää huomiotta äitien työelämään palaamiseen liittyviä merkittäviä seikkoja.

Äitiysvapaa ei saa huonontaa naisten oloja. Liian pitkä äitiysvapaa pienentää naisten mahdollisuuksia palata takaisin työelämään työehdoilla, jotka eivät ole heille aikaisempia epäedullisemmat. Tämän takia komission ehdotus äitiysvapaan pidentämisestä 18 viikkoon ja siihen liittyvien realististen toimien toteuttamisesta on erittäin hyvä, koska siinä huomioidaan sekä työntekijän että työnantajan tilanne.

Jos haluamme taistella syrjintää vastaan ja puolustaa naisten oikeuksia, meidän on myös varmistettava se, etteivät naiset joudu heittämään hyvästejä koko ammattiuuralleen, tai jos he näin tekevät, sen on oltava heidän oma tietoinen, elämäntapaa koskeva valintansa. Paljastakaamme, että usein valinnat, joita tekopyhästi kutsutaan vapaiksi valinnoiksi, johtuvat suoraan miesten ja naisten palkoissa vallitsevista eroista sekä riittämättömistä lastenhoitopalveluista.

Olen sitä mieltä, ettei tässä direktiivissä pitäisi käsitellä isyysvapaata. Mikäli direktiivissä kuitenkin säädetään myös isyysvapaasta, siihen liittyvien järjestelyjen olisi oltava joustavampia. Valiokunnan äänestyksessä saavutettu kompromissi isyysvapaan lyhentämisestä neljästä viikosta kahteen viikkoon oli jo askel eteenpäin, mutta miksi isyysvapaasta halutaan tehdä myös pakollinen?

Olen samaa mieltä siitä, että isillä on oma roolinsa, mutta meidän on varottava, ettemme pilaa sitä. Mikäli haluamme, että isän ja äidin läsnäololla on myönteisiä seurauksia sekä heille itselleen että heidän lapselleen, meidän on säilytettävä valinnanvapaus. Työn ja perhe-elämän yhteensovittaminen on EU:n sosiaalipolitiikan kehittämisen avainaloja, ja näin merkittävästä kulttuurillisesta muutoksesta olisi sovittava ennen kuin se hyväksytään.

Ewa Tomaszewska, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, tämä esitys, jossa käsitellään pakollisen äitiysvapaan pidentämistä, ja joka sisältää muita perhe-elämän ja työn yhteensovittamista helpottavia säännöksiä, on askel oikeaan suuntaan. Me kannatimme esitystä, vaikka olemmekin sitä mieltä, ettei siinä menty tarpeeksi pitkälle.

Väestörakenteen muuttuessa jyrkästi Euroopassa, kaikenlainen perheille annettava tuki on arvokasta. Yhdysside, jonka pieni lapsi, erityisesti vauva, ja hänen äitinsä muodostavat välilleen vaikuttaa merkittävästi lapsen omaan henkiseen kehitykseen. Imettäminen on erittäin tärkeää lapsen immunitetin ja yleisen terveyden kannalta. Ehdotetut muutokset eivät kuitenkaan ole riittäviä. Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden olisi aina etsittävä parempia toimintamalleja.

Haluan kiinnittää huomionne myös kahteen ongelmaan. Lastenhoitoon käytettyjä ajanjaksoja ei yleensä oteta huomioon – tai ne otetaan riittämättömästi huomioon – naisten eläkeoikeuksia laskettaessa. Naiset ja monilapsisten perheiden äidit joutuvat kokemaan syrjintää sekä työmarkkinoilla että eläkejärjestelyjen alalla. Meidän olisi pyrittävä ottamaan käyttöön lasten kotihoidosta maksettava korvaus.

Raül Romeva i Rueda, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen siihen, että miesten ja naisten tasa-arvoon ja erityisesti sukupuolten välisen syrjinnän torjumiseen liittyviä kysymyksiä aletaan vähitellen käsitellä yhä enemmän yhteiskunnan ja politiikan eri aloilla. Viimeviikkoiset, näiden direktiivien muuttamisen yhteydessä käydyt keskustelut kuitenkin osoittavat, että keskustelun ja vakuuttamisen alalla on vielä paljon tehtävää.

Kuulun niihin, jotka väittävät, että todellinen tasa-arvo voidaan saavuttaa vain, jos onnistumme laatimaan asianmukaisen sääntelykehityksen, joka estää naisten syrjinnän julkisen elämän aloilla ja työelämässä, ja joka toisaalta tarjoaa miehille mahdollisuuden, tai jopa velvoittaa heidät kantamaan vastuunsa yksityis- ja perhe-elämän saralla.

Haluan korostaa, että kaikkialla Euroopassa sovellettavan äitiysvapaan pitäisi olla kestoltaan vähintään 24 viikkoa, kuten Maailman terveysjärjestö ja Euroopan naisten etujärjestö (European Women's Lobby) vaativat. Meidän on myös toteutettava kiireellisiä toimia, jotta pariskunnat voivat vastata yhdessä ja tasapuolisesti lasten kasvatukseen liittyvän taakan ja velvollisuuksien jakamisesta.

Věra Flasarová, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, Astrid Lulling on ottanut vastaan vaikean, mutta välttämättömän tehtävän. Useimmissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa omaisten hoitajilla ja omaisiaan avustavilla henkilöillä, erityisesti aviopuolisilla ei ole minkäänlaista oikeudellista asemaa, eikä heidän työtään tunnusteta, vaikka heidän työpanoksensa vastaa 11 prosenttia kaikesta Euroopan unionin alueen itsenäisten ammatinharjoittajien toiminnasta. Näillä henkilöillä ei myöskään ole minkäänlaista sosiaaliturvaa. Jos avustaville puolisoille jätetään mahdollisuus valita, liittyvätkö he järjestelmään, he useimmiten eivät liity liittymisestä aiheutuvien kulujen takia. Tämä johtaa usein tilanteeseen, jossa avustavat puoliset jäävät yksin joko eron tai kumppaninsa kuoleman takia, heillä ei ole toimeentulokeinoja, eivätkä he ole oikeutettuja mihinkään sosiaalietuuksiin tai eläkkeeseen. Tämän takia kannatan sitä, että sosiaaliturvajärjestelmään liittymisestä olisi tehtävä pakollista Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Haluan kuitenkin lisätä, että vakuutusturvan olisi motivoitava näitä ihmisiä liittymään järjestelmään, ja näin ollen sen tulisi olla kohtuuhintainen.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Onnittelen Astrid Lullingia ja Edite Estrelaa heidän laatimistaan mietinnöistä. Uskon vakaasti, että näiden mietintöjen avulla autamme monia perheitä torjumalla syrjintää yritystoiminnan ja äitiyskorvausten alalla. Monet naiset avustavat aviomiehensä heidän liiketoimissaan. Nykyiset sosiaaliturvajärjestelyt eivät kuitenkaan tarjoa heille minkäänlaista suojaa. Kannatan järjestelyä, joka varmistaa sen, että perheyrittäjissä avustavat naiset ja miehet saavat saman sosiaaliturvan kuin itsenäiset ammatinharjoittajat.

Näiden henkilöiden on tietysti suoritettava työtehtäviä yrityksessä, he eivät saa olla fiktiivisiä työntekijöitä. Heille on maksettava heidän tehtäviinsä suhteutettu palkka. Olen samaa mieltä esittelijän kanssa siitä, että meidän olisi vapaaehtoisuuteen perustuvan rekisteröinnin sijaan tuettava avustavalle puolisolle myönnettävää oikeutta liittyä itsenäisten ammatinharjoittajien vakuutusjärjestelmiin, jotka kattavat sairaus-, työkyvyttömyys- ja vanhuusvakuutuksen.

Ehdotettu direktiivi on erittäin merkittävä väline, jolla pyritään poistamaan aviopuolisoihin avustaviin naisiin kohdistuvaa syrjintää. Aviopuolisoihin avustaville naisille ei makseta äitiysavustuksia tai eläkettä, ja tämän takia he ovat riippuvaisia aviopuolisoihin ja heidän tilanteensa on erittäin epävarma. Nämä tilanteet korostuvat erityisesti uusissa jäsenvaltioissa, joissa toimivat itsenäiset ammatinharjoittajat eivät vielä ole tottuneet suunnittelemaan toimiaan asianmukaisesti.

Edit Bauer (PPE-DE). – (HU) Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä pitää perhettä perusarvona. Me kaikki olemme tietoisia väestörakenteen muutokseen liittyvästä haasteesta. Vaikka siitä puhutaankin tällä hetkellä vähemmän, sen seuraukset ovat vähintäänkin yhtä vakavat

kuin nykyisen talouskriisin. Näin ollen meidän on kiinnitettävä erityistä huomiota äitien työturvallisuutta koskeviin säännöksiin. Ehdotettu direktiivi kuitenkin jakaa mielipiteet Euroopan kansalaisten samoin kuin Euroopan parlamentin jäsenten keskuudessa.

En usko, että ainoastaan raskaina oleviin ja imettäviin äiteihin sovellettavien työturvallisuussäännösten laajentaminen myös iseihin on hyvä ratkaisu, koska isien työturvallisuusjärjestelyjä ei tarvitse muuttaa heidän isyytensä takia. Mikäli sovimme asetuksen oikeusperustan laajentamisesta siten, että oikeusperustana käytetään EY:n perustamissopimuksen 137 artiklaa ja laajennamme asetuksen soveltamisalaa siten, että se kattaa myös vanhempainloman, vanhempainlomasta, kuten myös isyyslomasta, säädettäisiin näin ollen kahdessa asetuksessa. Kun kerran pyysimme työmarkkinaosapuolia sopimaan vanhempainlomaa koskevasta direktiivistä 96/94/EY, kuten komission jäsen Špidlakin muistutti, miksi nyt sitten yritämme ennustaa näiden neuvottelujen lopputulosta?

Eräissä jäsenvaltioissa oikeuskäytäntö ja käytäntö eroavat toisistaan niin suuresti, että direktiivin muuttaminen on tehtävä erittäin tarkasti ja suurella huolella. Parlamentinkin on käytettävä keskusteluissaan harkintaa. Huonosti laaditulla asetuksella voi tietyissä olosuhteissa olla päinvastaisia, nuorten naisten työllistämistä vaikeuttavia vaikutuksia, jos heidän työllistämistään aiheutuvat kustannukset kohoavat korkeammiksi kuin heidän miespuolisten kollegojen työllistämisestä aiheutuvat kustannukset.

Anne Van Lancker (PSE). – (NL) Arvoisa puhemies, haluan onnitella lämpimästi Edite Estrelaa hänen loistavasta mietinnöstään. Parlamentin ehdotus äitiysvapaan pidentämisestä 20 viikkoon, joista maksetaan täysi palkka ja joista kuusi viikkoa olisi pidettävä synnytyksen jälkeen, on perusteltu. Äitiysvapaan pituus on yli 18 viikkoa jo useissa jäsenvaltioissa, ja siitä maksettava korvaus vastaa 80–100 prosenttia kuukausipalkasta. En näin ollen ymmärrä Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmään kuuluvia kollegojani, jotka haluavat rajoittaa EU:n kunnianhimoisia suunnitelmia, ja pidentää äitiysvapaan vain 16 viikkoon.

Niille, jotka pitävät pidentämisestä koituvia kustannuksia liian korkeina, muistuttaisin, että naiset eivät saa kärsiä äitiydestä taloudellisesti. Naisten on nykyisin myös turvauduttava toisenmuotoisiin vanhempainvapaisiin, mutta kaikilla naisilla ei ole oikeutta niihinkään. Vanhempainvapaasta maksettava korvaus on myös huomattavasti pienempi, eivätkä taloudellisesti heikommassa asemassa olevat naiset voi käyttää tätä vaihtoehtoa hyväkseen.

Hyvät parlamentin jäsenet, on tärkeää, että direktiivillä säännellään myös isyyslomaa ja jaettua äitiyslomaa, käsitelläänhän direktiivissä miesten ja naisten yhdenvertaista kohtelua. Lastenhoitoon liittyvien vastuiden tasapuolinen jakaminen tarkoittaa sitä, että myös isille on tarjottava mahdollisuus vapaan pitämiseen lasten syntymän yhteydessä. Tosiasiassa, hyvät parlamentin jäsenet, kahden viikon pituinen loma on hyvin vaatimaton alku, mutta se on merkittävä niissä maissa asuville isille, joissa ei vielä ole lainsäädäntöä heidän osallistumismahdollisuuksistaan tuoreen perheen perhe-elämään.

Hyvät parlamentin jäsenet, työmarkkinaosapuolet eivät ole päässeet sopimukseen isyyslomasta tai adoptiolomasta, ja näin ollen me Euroopan parlamentin sosialistiryhmän jäsenet katsomme, että meidän velvollisuutemme on säännellä myös näitä kysymyksiä tämän direktiivin avulla kaikkien isien ja adoptiovanhempien edun takia. Olen varma siitä, että saamme taaksemme parlamentin enemmistön tuen tässä asiassa.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kuulijat. Yksi kuudesta naisten ja miesten tasa-arvon etenemissuunnitelmassa vahvistetuista ensisijaisista tehtävistä on parantaa työ-, yksityis- ja perhe-elämän yhteensovittamista. Kuten kaikki tiedämme, EU:ta kohtaa nykyisin väestöllinen haaste, jonka tunnusomaisuuksia ovat alhainen syntyvyyden taso ja vanhusten osuuden kasvu. Paras ratkaisu olisi olla myöntämättä taloudellisia helpotuksia työnantajille, jotka kannustavat naispuolisia työntekijöitään lastenhankintaan.

En voi antaa tukeani tarkistukselle 22 ja erityisesti sen toiselle osalle. Äitiys ja isyys kuuluvat perusoikeuksiin ja ovat välttämättömiä yhteiskunnallisen tasapainon kannalta. On myös erittäin tärkeää, että molemmat vanhemmat osallistuvat lapsen elämään lapsen ensimmäisistä elinkuukausista alkaen. En kuitenkaan voi kannattaa ehdotusta pakollisen isyysloman käyttöönotosta. Mikäli säätäisimme pakollisen isyysloman käyttöönotosta, tekisimme vastasyntyneen perheelle karhunpalveluksen – isien tulot ovat yleensä suuremmat. Isyyslomaa koskevan säädöksen on oltava joustava, vain joustavalla säännöksellä saamme aikaan myönteisiä tuloksia. Lopuksi haluan kiittää Edite Estrelaa hänen mietinnöstään, jonka tekemiseen hän on paneutunut suurella innolla.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, Astrid Lullingin itsenäisiä ammatinharjoittajia koskeva mietintö on kattava mietintö, ja hän on käsitellyt asiaa tuttuun tapaansa, perinpohjaisesti. Hänestä ei ole mitään sen enempää sanottavaa. Haluamme kuitenkin kiinnittää arvoisten jäsenten huomion Edite Estrelan laatimaan mietintöön. Hän on luonnollisestikin sopiva henkilö käsittelemään naisten suojelua, mutta hän on kuitenkin ehkä jättänyt erään seikan huomioon ottamatta. Me parlamentin jäsenet pidämme nimittäin itseämme lähes Jumalan kaltaisina ja uskomme, että kun päätämme jotain, unelmat käyvät toteen. Meillä ei ole vaikeuksia tietää mitä haluamme, vaan mikä on toteutettavissa, ja mikä on todella naisten etujen mukaista.

Meillä on direktiivi, jossa käsitellään vain naisia, koska vain he voivat synnyttää, tulla raskaaksi ja imettää. Mutta me haluamme säätää tässä samassa direktiivissä myös miehiä koskevista oikeuksista, vaikka meillä on myös toinen työmarkkinaosapuolten neuvottelema vanhempainlomaa koskeva direktiivi, jossa voidaan säätää miehiä koskevista asioista työmarkkinaosapuolien päättämällä tavalla. Meidän ei pitäisi "myydä" sellaisia naisten oikeuksia, jotka liittyvät heidän elämänsä ainutlaatuisiin hetkiin myöntämällä muillekin oikeus nauttia kaikesta, minkä nainen joutuu fyysisesti läpikäymään. Meidän ei pitäisi rangaista naisia pitämällä heidät pois työstään liiallisen äitiysvapaan takia. Tämä ei myöskään ole työnantajien edun mukaista, sillä he päätyvät palkkaamaan ainoastaan sellaisia naisia, jotka ovat jos jättäneet 40 vuoden rajapyykin taakseen.

Gabriela Crețu (PSE). - (RO) Tietyt asiat ovat Euroopan unionin toimielinten mielestä merkittäviä ja toiset taas vähemmän merkittäviä. Merkittävistä asioista keskustellaan silloin, kun paikalla on paljon jäseniä ja yleisöä, näiden istuntojen aikana haetaan ratkaisuja ja tarjotaan vastauksia. Valitettavasti meidän on todettava, että naisten oikeudet eivät kuulu näihin edellä mainittuihin asioihin.

Sukupuolikiusymysten ratkaiseminen koetaan vähemmän merkittäväksi niin parlamentissa, komissiossa kuin jäsenvaltioissakin toimivien konservatiivien keskuudessa, vaikkakin eri mittakaavassa. Koska tämä on viimeinen täysistuntokeskustelu tästä aiheesta tällä parlamenttikaudella, meidän on tunnustettava, että parlamentti on EU:n eri toimielimistä se, joka on eniten käsitellyt naisten oikeuksiin ja heidän sosio-ekonomiseen asemaansa, mukaan lukien raskaana olevien naisten ja itsenäisten ammatinharjoittajien asemaan liittyviä kysymyksiä.

Me olemme lainsäädännön ja valiokunta-aloitteisten mietintöjen avulla yrittäneet toteuttaa eräitä perustamissopimuksissa vahvistettuja periaatteita myös "näkyvämmien" ryhmien toiminnan esille tuomiseksi. Tämä on tapahtunut usein yön pikkutunteina käytyjen keskustelujen aikana tai kun olemme juuri saapuneet lentokentältä. Poliittista tahtoa ei kuitenkaan tahdo löytyä. Tämä käy selkeästi ilmi, kun tarpeellinen ja odotettu lainsäädäntöehdotuksemme olisi toimeenpantava ja sen täytäntöönpanoa valvottava. Viiveet ovat yleisiä ja riittämätön täytäntöönpano jäsenvaltioissa pikemminkin sääntö kuin poikkeus.

Me vetoamme Euroopan komissioon ja jäsenvaltioihin, etteivät ne käyttäisi nykyistä talouskriisiä tekosyynä muiden merkittävien kysymysten, tähän aiheeseen liittyvän uudemman tai vanhemman Euroopan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanoon liittyvien kysymysten maton alle pyyhkimiseen. Naisten ja heidän oikeuksiensa uhraaminen niin sanottujen taloudellisten intressien alttarille johtaa yhteiskunnan rappioon. En tiedä ovatko naiset miesten tulevaisuus, mutta se ainakin on varmaa, että yhteiskuntamme tulevaisuus riippuu naisista ja heidän terveydestään.

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). - (NL) Arvoisa puhemies, Maailman terveysjärjestön toteuttaman tutkimuksen mukaan 16 viikon pituinen äitiysvapaa on liian lyhyt, ja se suosittelee vapaan keston pidentämistä jopa 24 viikkoon. Komissio ehdottaa Maailman työjärjestön (ILO) tapaan äitiysvapaan pidentämistä 18 viikkoon. Parlamentti on päätenyt suositttelemaan 20 viikkoa, vaikka ryhmämme ja Euroopan parlamentin sosialistiryhmä ovat asiasta edelleen eri mieltä: me kannatamme 16 viikkoa ja neljää lisäviikkoa, PSE-ryhmä taas 20 viikkoa. Voin kuitenkin hyväksyä myös ehdotuksen 20 viikosta.

Toinen huomioni koskee vanhempainvapaata, isyysvapaata ja adoptiovapaata. Tuen voimakkaasti sitä, että myös isät osallistuvat lapsen elämään lapsen ensimmäisistä elinkuukausista alkaen, mutta me kaikki tiedämme, ja haluan kiittää komission jäsen Špidlaa hänen selkeydestään, että tätä asiaa ei voida säädellä nyt käsiteltävänä olevalla direktiivillä. Tässä direktiivissä käsitellään terveyttä ja turvallisuutta, ei vanhempainvapaata. Vanhempainvapaata on erillinen kysymys ja siitä on neuvoteltava työmarkkinaosapuolten kanssa.

Kolmas huomioni koskee itsenäisten ammatinharjoittajien ja avustavien puolisoiden äitiysvapaata. Astrid Lulling on tehnyt tässä asiassa erinomaista työtä.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Äitiyttä koskevan direktiivin muutosehdotuksen käsittely juuri nyt on erittäin järkevää. Emme osoita ainoastaan vastuuntuntoamme yrittämällä ratkaista tiettyjä yhteiskunnallisia haasteita, vaan osoitamme myös tuntevamme vastuuta Euroopan tulevaisuudesta. Edite Estrelan mietinnön ansiosta tarkastelemme äitien, raskaana olevien naisten, imettävien äitien ja yleensä vanhempien turvaa uuden ajattelutavan pohjalta. On erityisen tärkeää, että myös isät voivat osallistua lasten kasvatukseen. Se vahvistaa perheen merkitystä. Palauttakaamme tämän avulla tasapaino, joka on myös lasten varhaiskasvatuksen kannalta merkittävä. Tämä täydentää kaikkia muita Euroopan unionin syrjinnän vastaiseen politiikkaan liittyviä päätöksiämme.

On erittäin tärkeää varmistaa raskaana olevien naisten turvallisuus ja suojelu sekä perhe-elämässä että työpaikalla. Meidän on myös varmistettava, että heillä on yhdenvertaiset mahdollisuudet saada työpaikkoja, tarjottava joustavia työaikajärjestelyjä sekä erityisiä terveyspalveluja, ja pantava lainsäädäntö asianmukaisesti täytäntöön. Emme voi hyväksyä sitä, ettei raskaana olevaa ja pian äitiysvapaalle jäävää naista oteta toihin. Meidän on myös varmistettava, että äitiysvapaalla olevat naiset hyötyvät automaattisesti kaikista heidän äitiysvapaansa aikana tehdyistä muutoksista.

Kotimaassani Bulgariassa sovelletaan naisten kannalta edullista äitiyttä koskevaa lainsäädäntöä, naiset hyötyvät pitkistä palkallisista äitiysvapaista ja muista mahdollisuuksista, joista he voivat valita itselleen sopivimmat. Valinnanmahdollisuuden ja valinnanvapauden yhdistäminen, kuten myös perhevelvollisuuksien ja työuran yhdistäminen muodostavat hyvän käytännön, jota voidaan suositella kaikissa jäsenvaltioissa sovellettavaksi. Tämä on itse asiassa osa kokonaisvaltaista poliittista toimintamallia, joka liittyy miesten ja naisten yhdenvertaiseen kohteluun.

Christa Klafz (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, jäsenvaltiot ovat vastuussa terveydenhuoltoa koskevasta lainsäädännöstä. Euroopan unioni on vahvistanut äitiysvapaata koskevat vähimmäisvaatimukset. Jäsenvaltioiden lainsäädännöt ovat erilaiset, eikä niitä voi verrata. Tietyissä jäsenvaltioissa äitiyslomakorvaukset maksetaan verovaroin. Toisissa taas, kuten Saksassa, sairausvakuutuslaitokset vastaavat äitiyslomakorvausten maksamisesta, ja näin ollen suurin osa kustannuksista lankeaa yritysten maksettavaksi. Sekä äitiysvapaan pituus, että siitä maksettava korvaus vaihtelevat. Äidit saavat kuitenkin terveydenhoitoa kaikissa tapauksissa, senkin jälkeen, kun heidän äitiysvapaansa on päättynyt.

Tässä on nyt sekoitettu kaksi asiaa: äitiysvapaa ja vanhempainvapaa, jotka ovat kaksi eri asiaa, kuten komission jäsen Špidla huomautti. Haluaisin tietää, voidaanko esimerkiksi Saksassa äitiysvapaa ja vanhempainvapaa yhdistämällä vastata uuden direktiivin vaatimuksiin? Äitiysvapaan pidentäminen, jolla pyritään äitien terveyden suojeluun, ei aina ole naisten kannalta edullista. Yritykset palkkaavat naisten sijaan miehiä, koska miehet eivät jää äitiysvapaalle.

Lisäksi, vahvistettu irtisanomiskielto ei auta uuden työpaikan etsinnässä. Meidän on myös varmistettava, että naiset löytävät työtä ja että heille taataan yhtäläiset työedellytykset miesten kanssa. Näin ollen vetoamme yrityksiin perhe-ystävällisen työympäristön luomiseksi.

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) Meilläpäin sanotaan, että lapset ovat kallein aarteemme, koska he ovat tulevaisuutemme. Valitettavasti kuitenkin vaikuttaa siltä, että me eurooppalaiset emme ole kiinnostuneet tästä aarteestamme, ja sen vuoksi eurooppalainen kulttuuri ja identiteetti ovat uhattuina.

Olen tyytyväinen Edite Estrelan mietintöön, sillä sen avulla raskaana oleville naisille ja äideille pyritään varmistamaan paras mahdollinen terveydenhuolto. Tämä tarkoittaa myös sitä, että lapset ovat terveempiä, eivätkä he kärsi niin monista ongelmista myöhemmin. Eräissä vähemmän vauraissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa asuvilla naisilla on paljon pidempi äitiysloma kuin vauraimmissa Länsi-Euroopan valtioissa asuvilla naisilla. Olen sitä mieltä, että Euroopan parlamentin olisi tuettava äitien ja lasten kannalta parhaita mahdollisia vaihtoehtoja. Lasten kustannuksella tehty säästöt ovat huonoin mahdollinen tulevaisuuden investointi.

Me naiset haluamme olla äitejä, mutta meidän on samalla huolehdittava omasta sosiaaliturvastamme näinä epävarmoina aikoina, aikoina, jolloin emme voi luottaa avioliittojen kestävyYTEEN. Työn ja perhe-elämän yhteensovittamisen olisi oltava ensisijaisena tavoitteenamme Euroopan väestörakenteen ongelmia ratkaistessamme.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, haluan käsitellä Edite Estrelan raskaana olevien naisten turvallisuuden ja terveyden parantamista koskevaa mietintöä. Tämä on pieni askel eteenpäin perusoikeuksiksi ja yhteiskunnallisiksi arvoiksi katsottavien äitiyden ja isyyden suojelussa.

Vetosin ryhmäni Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston puolesta äitiyden ja isyyden suojelun tehokkaamman parantamisen puolesta, ja erityisesti sen puolesta, että äitiysvapaata pidennettäisiin 22 kuukauteen, joiden aikana maksetaan täysi palkka. Mietinnössä esitetään vapaan pidentämistä vain 20 kuukauteen, eikä koko ajalle taata täyttä palkkaa. En näin ollen ymmärrä Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän kantaa, sitä, etteivät he halua hyväksyä edes tätä ehdotusta.

Meidän on tänään annettava hyväksyntämme tälle mietinnössä ehdotetulle pienelle askeleelle naisten, lasten ja perheiden oikeuksien parantamiseksi. Ei riitä, että sanomme puolustavamme näitä oikeuksia. Meidän on edettävä näiden oikeuksien parantamisessa ja puolustamisessa.

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Äitiys on suurin lahja, jonka naiset ovat Jumalalta saaneet. Naisia ei pitäisi syrjiä äitiyden takia vaan päinvastoin, yhteiskunnan olisi arvostettava naisten äitiyttä sekä heidän aktiivisen työuransa että heidän myöhemmän elämänsä aikana.

Meidän on kuitenkin pysyttävä realisteina, koska hyväntahtoiset ehdotuksetkin voivat joskus aiheuttaa ongelmia. EU:n jäsenvaltioilla on erilaiset sosiaaliturvajärjestelmät. Pohjoismaat ovat hyvin edistyksellisiä tässä asiassa, mutta uusilla jäsenvaltioilla on vielä paljon tehtävää, jotta etumatka voitaisiin kuroa umpeen. Näin ollen koko EU:n alueella käyttöön otettavien yhtenäistettyjen sääntöjen laatiminen olisi todennäköisesti erittäin vaikeaa.

Vaikka Edite Estrelan mietinnössä esitetään muutamia erittäin myönteisiä tarkistuksia direktiiviluonnokseen, mietintö sisältää myös eräitä kiistanalaisia kohtia, joita mielestäni ei pitäisi käsitellä tässä mietinnössä ja jotka tulisi poistaa, kuten komission jäsen Špidla jo totesikin.

Poliittisen ryhmäni, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän esittämät tarkistusehdotukset käsittelevät eräitä näistä kohdista, esimerkiksi aikaa, jolta äitiyskorvausta maksetaan, äitiyskorvauksen suuruutta, äitiysvapaan pidentämistä ennenaikaisen synnytyksen ja monisikiösynnytysten tai imetyksen vuoksi, vapaa-ajan järjestämistä imetystä varten sekä äitiysvapaalta työelämään palaavien naisten oikeutta työntekoon. Toivon, että nämä tarkistukset hyväksytään äänestyksessä.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) On selvästikin tarpeen tehostaa miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltamista yksityisyrityksiin ja heitä avustaviin puolisoihin.

Valitettavasti avustavat puoliset eivät muodosta laajaa ja yhtenäistä kohderyhmää, heidän asemaansa ei ole säädelty missään jäsenvaltiossa eikä heidän työtään tunnusteta. Heidän sosiaaliturvansa on puutteellinen, he ovat vaarassa joutua kärsimään köyhyydestä, ja mahdollisen avioeron jälkeen he jäävät täysin ilman sosiaaliturvaa.

Olen näin ollen sitä mieltä, että avustavien puolisoitten liittymisestä sosiaaliturvajärjestelmään on tehtävä pakollista ja että heille olisi säädettävä vähimmäistakeet.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan kiittää teitä keskustelusta, jossa direktiiviehdotustamme käsiteltiin monesta eri näkökulmasta. Uskon, että on tarpeetonta toistaa kaikkia ehdotuksianne. Esittämämme perustelut olivat yleisesti ottaen erittäin selkeitä, kuten jo avauspuheenvuorossani mainitsin. Huomasin, että keskustelunaiheeksi nousi useissa puheenvuoroissa kaksi ehdotusta, ja niitä käsiteltiin useista eri näkökulmista. Ensimmäinen näistä ehdotuksista koskee isyysvapaata. Haluan tehdä selväksi, että vaikka kannatan isyysvapaata, olen silti vakuuttunut siitä, ettei direktiivi, jossa säädetään äitien terveyden suojelusta, ole asianmukainen väline tämän nimenomaisen periaatteen käyttöönottamiselle. Avauspuheenvuorossani totesin, että työmarkkinaosapuolet ovat päässeet sopimukseen isyysvapaasta, ja isyysvapaata koskevan mahdollisuuden liittäminen tähän sopimukseen olisi näin ollen loogista. Käytettävänä on siis muitakin välineitä kuin direktiivit. Toista aihetta, nimittäin pakollisen vakuutusjärjestelmän käyttöönottoa käsiteltiin tarkistuksessa 14. Tältä osin haluaisin lisätä, että vaikka ymmärränkin asiaan liittyvät perustelut, olen sitä mieltä, ettei meidän pidä ryhtyä näin radikaaleihin toimiin lähinnä sen takia, että se vaarantaisi kompromissin saavuttamismahdollisuudet. Toisaalta haluaisin korostaa sitä, että ehdotuksemme on huomattava edistysaskel, sillä eräissä maissa vakuutusjärjestelmään liittyminen ei nykyisin ole mahdollista edes pyynnöstä. Tämä tarkoittaa uuden velvoitteen käyttöönottoa. Mielestäni tämä on tyyppillinen esimerkki säännösten yhdenmukaistamisesta parempaan suuntaan.

Puhetta johti*varapuhemies* **Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU**

Astrid Lulling, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, olen pahoillani siitä, että komissio vastustaa mietintööni sisältyviä keskeisiä tarkistuksia, joita kaikki poliittiset ryhmät tukevat ja joissa vaaditaan, että avustavien aviopuolisoiden ja tunnustettujen avopuolisoiden olisi liityttävä pakosti, eikä vain mikäli he itse sitä pyytävät, samaan sosiaaliturvajärjestelmään kuin itsenäisten ammatinharjoittajien. Kokemus on kuitenkin osoittanut, että jos avustavat puoliset voivat valita, liittyvätkö he sosiaaliturvajärjestelmään vai eivät, he useimmiten eivät liity samasta valitettavasta syystä jonka jo mainitsittekin arvoisa komission jäsen, nimittäin kulujen takia.

Sosiaaliturvajärjestelmästä aiheutuu kuluja niin itsenäisille yrittäjille kuin työntekijöillekin. Houkutukselle säästää sosiaaliturvamaksuissa ei missään nimessä pidä antaa periksi.

Jos jäsenvaltiossa ei ole itsenäisille ammatinharjoittajille tarkoitettua sosiaaliturvajärjestelmää, emme tietenkään voi vaatia, että avustavien puolisoiden olisi liityttävä tällaiseen järjestelmään. Avustaville puolisoille olisi kuitenkin annettava mahdollisuus tähän. Aion tehdä Luigi Cocilovon ehdotuksen mukaisen suullisen tarkistuksen tähän kohtaan.

Haluan sanoa vielä muutamman sanan äitiysturvasta, koska kannastamme on syntynyt pahoja väärinkäsityksiä. Jos haluamme vahvistaa äitiysturvaa äitiyslomaa pidentämällä, meidän on pidettävä mielessämme, että äitiysloman pidentäminen 18 viikkoon – joista vain kolmasosa vastaa pakollista synnytyksen jälkeistä kuuden viikon osuutta – on ristiriidassa äidin ja lapsen terveyden tehokkaampaa suojelua koskevan periaatteen kanssa.

Tämän takia katsomme, että paras ratkaisu olisi 6 viikon pakollinen äitiysloma ja mahdollisuus jatkaa sitä aina 20 viikkoon monisikiösynnytysten yhteydessä tai imetyksen vuoksi. Emme saa unohtaa ongelmia, joita suvunjakamisissa olevat naiset jo nyt kohtaavat työhönoton ja uralla etenemisen yhteydessä.

On järjetöntä toivoa, että isät jo ikänsä puolesta voisivat pitää yhtä pitkän vapaan kuin raskaana olevat naiset. Miesten lisääntyvä hedelmättömyys on tietenkin huolestuttavaa, arvoisa puhemies, muttei mielestäni yhtä huolestuttavaa kuin miesten ja naisten välisen epätasa-arvon jatkuminen perheeseen liittyvien vastuiden jaossa, sillä juuri tämän epätasa-arvoisen vastuunjaon takia monet naiset päättävät olla hankkimatta lapsia. Emme myöskään ratkaise Euroopan väestörakenteeseen liittyviä ongelmia ylisuojelulla, sillä tämä tekee naisista vain vaikeammin työllistettäviä.

Edite Estrela, esittelijä. – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olen erittäin pettynyt Euroopan komission kantaan isyyslomaa koskevan ehdotuksen osalta. Euroopan komission kanta on konservatiivinen ja epärealistinen, emmekä voi hyväksyä sitä.

Hyvä komission jäsen, en käsitellyt vanhempainlomaa vaan isyyslomaa. Ne ovat kaksi täysin erillistä käsitettä.

Jos direktiiviä ei sovelleta isyyslomaan, miksi komissio sitten on ehdottanut oikeusperustan laajentamista, miksei direktiivin oikeusperustana ole käytetty yksinomaan terveydensuojelua koskevaa 137 artiklaa? Miksi komissio on ottanut oikeusperustaan myös naisten ja miesten yhtäläisten mahdollisuuksien periaatteen soveltamista koskevan EY:n perustamissopimuksen 141 artiklan?

Arvoisa komission jäsen, hyvät Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän jäsenet, äitiys ja isyys ovat yhteiskunnallisesti tärkeitä arvoja, joita on kunnioitettava ja lähennettävä toisiinsa. Isyyslomaa ja äitiyslomaa on lähennettävä toisiinsa tämän direktiivin kautta. Meidän on ajateltava lapsia, hyvä komission jäsen. Meidän on ajateltava lasten hyvinvointia, sillä heidän fyysisen ja henkisen kehityksensä edistymisen kannalta on erittäin tärkeää, että sekä isä että äiti osallistuvat lapsen elämään lapsen ensimmäisistä elinkuukausista alkaen.

Ette myöskään voi olla tietämättä, hyvä komission jäsen, että isyyslomasta määrätään jo useiden jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä. Aikooko komissio todellakin teeskennellä olevansa tietämätön kehityksestä, joka jo monissa jäsenvaltioissa on todellisuutta?

Olen hyvin hämmästynyt kannastanne arvoisa komission jäsen. Juuri tämän epärealistisuuden takia ihmiset kokevat Euroopan unionin toimet vieraksi. Juuri tämän takia monet jättävät äänestämättä.

Meidän on motivoitava kansalaisia äänestämään. Ja siksi, hyvä komission jäsen, meidän on säädettävä lakeja, joka auttavat heitä. Jos he huomaavat, että Euroopan parlamentin tekemät päätökset parantavat heidän elämäänsä, heillä on paremmat syyt mennä äänestämään ensi kuussa.

Puhemies. – (EL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 6. toukokuuta 2009 kello 12.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Zita Gurmai (PSE), kirjallinen. – (EN) Tasa-arvoisen kohtelun pitäisi myös kriisin aikana olla hyvin näkyvä aihe poliittisessa keskustelussa. Naiset kärsivät nykyisen kriisin seurauksista pitkällä aikavälillä, ja toinen irtisanomisaalto kohdistuu heihin. Heidän on selviydyttävä epävarmassa yhteiskunnallisessa ja taloudellisessa tilanteessa ja hoidettava kasvavat velvollisuutensa, jotka liittyvät rahan ansaitsemiseen ja lähimmäisistään huolehtimiseen. Tässä tilanteessa emme saa sallia heidän oikeuksiensa riistoa.

Itsenäisenä ammatinharjoittajana toimiminen on hyvin merkittävä vaihtoehto naisille, sillä sen avulla he voivat välttää työttömyyden ja yhteensovittaa paremmin työn ja perhe-elämän. Naiset voisivat näin osallistua myös tehokkaasti talouden kehittämiseen. Naisilla olisi oltava yhtäläiset mahdollisuudet ryhtyä toimimaan itsenäisinä ammatinharjoittajina ja perustaa yrityksiä; äitiysvapaajärjestelmässä olisi varmistettava, että järjestelmä hyödyttää yhtälailla itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivia naisia kuin naispuolisia työntekijöitäkin. Yhtälailla, myös raskaana olevien tai äskettäin synnyttäneiden tai imettävien naisten turvallisuuden ja terveyden suojeleminen on erittäin tärkeää.

Näin varmistamme kyvykkäiden naisten pysymisen eurooppalaisilla työmarkkinoilla samalla kun vastaamme väestörakenteen muutoksesta johtuvaan haasteeseen ja varmistamme lasten fyysisesti, emotionaalisesti ja henkisesti terveeseen kehityksen.

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) Sosiaalidemokraattina ja äitinä kannatan tätä direktiiviä, koska siinä käsitellään seuraavia asioita: raskaana olevien, äskettäin synnyttäneiden ja imettävien naisten terveyden ja turvallisuuden suojelua, yhdenvertaiseen kohteluun liittyviä kysymyksiä sekä oikeutta palata tehtäväänsä tai vastaavaanlaiseen tehtävään, oikeutta ammatin harjoittamiseen, äitiysvapaata koskevia säännöksiä ja työsopimukseen liittyviä oikeuksia sekä äitiyslomakorvausten korottamista.

Tällä hetkellä äitiysloman pituus vaihtelee eräissä jäsenvaltioissa sovellettavasta 14 viikon pituisesta äitiyslomasta toisten jäsenvaltioiden 28 viikon pituiseen äitiyslomaan. Eräissä tapauksissa äitiysloma voi olla jopa 52 viikkoa, äitiyslomakorvausta tosin ei makseta koko ajalta. Olenkin näin ollen sitä mieltä, että äitiysloman pidentämismahdollisuutta ja äitiyslomakorvausten korottamismahdollisuutta tarjoamalla parannamme asianmukaisesti naisten terveyden ja turvallisuuden suojelua ja autamme heitä tasapainottamaan paremmin työhön ja perhe-elämään liittyvät velvollisuutensa samalla kun edistämme miesten ja naisten yhtäläisiä mahdollisuuksia työmarkkinoilla.

Stressaavilla työolosuhteilla voi olla haitallisia vaikutuksia raskaana olevan tai äskettäin synnyttäneen naisen mielentilaan. Tämän takia meidän sovellettava ennaltaehkäisevää lähestymistapaa, joilla varmistetaan se, että työpaikoilla suoritetaan asianmukainen riskinarviointi.

17. Työajan järjestäminen (keskustelu)

Puhemies. - (EL) Esityslistalla on seuraavana Euroopan parlamentin sovittelukomiteavaltuuskunnan puheenjohtajan lausuma työajan järjestämisestä [2004/0209(COD)]

Mechtild Rothe, Euroopan parlamentin sovittelukomiteavaltuuskunnan puheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kuten tiedätte, työaikadirektiiviin liittyvä sovittelumenettely on epäonnistunut. Tässä tapauksessa Euroopan parlamentin sovittelukomiteavaltuuskunnan puheenjohtajan on työjärjestyksen 65 artiklan 5 kohdan mukaisesti esitettävä lausuma täysistunnossa. Esitän tästä syystä lyhyen lausuman työaikadirektiiviä koskevien neuvottelujen edistymisestä.

Useiden kolmikantaneuvottelujen ja kolmen sovittelukomitean kokouksen jälkeen viimeisessä kokouksessa kävi keskiyön jälkeen hiukan ennen määräajan päättymistä selväksi, ettei sopimukseen voitaisi päästä. Euroopan parlamentin valtuuskunta oli aikaisemmin vastustanut komission lopullista sovitteluyritystä äänestyksessä selvällä 15 äänen enemmistöllä. Yksikään ei äänestänyt vastaan ja viisi äänesti tyhjää. Ehdotusta ei hyväksytty todellisen kompromissin perustaksi. Samaan aikaan se hylättiin naapurihuoneessa

kokoontuneessa pysyvien edustajien komiteassa. Sovittelukomitean puheenjohtajat ilmoittivat 29. huhtikuuta 2009 päivätyssä kirjeessään parlamentille ja ministerineuvostolle, ettei sopimukseen voitu päästä EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 5 kohdan mukaisessa määräajassa.

Mielestäni on todella pahoiteltavaa, etteivät toimet päässeet yhteisymmärrykseen. Mutta jos tarkastelemme kolmea loppuun saakka kiistakysymyksiksi jäänyttä aihetta – viikoittaiseen työaikaan liittyvää opt-out-mahdollisuutta, päivystysaikaa koskevia ehtoja ja työntekijöitä, joilla on useita sopimuksia – näkemyserot olivat niin suuret, että oli täysin mahdotonta päästä sopimukseen, joka olisi ollut yhdenmukainen 17. joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman kanssa.

Erityisesti neuvosto ei antanut tuumaakaan periksi opt-out-kysymyksessä. Parlamentti ehdotti useita kompromisseja, joilla olisi tarjottu työnantajille mahdollisuus laajaan joustavuuteen työajoissa. Parlamentti oli erityisen yhteistyöhaluinen päivystysaikojen ehtoja koskevassa kysymyksessä, koska suurin osa jäsenvaltioista, tässä tapauksessa yhdeksän, käyttää opt-out-mahdollisuutta ainoastaan päivystysaikojen vuoksi. Määrävähennys onnistui kuitenkin estämään neuvostossa kaikki pyrkimykset poikkeuksen hyväksymiseksi. Edes opt-out-mahdollisuuden lopettamiseen tähtäävää ehdotusta ei hyväksytty.

Päivystysaikaa koskevassa asiassa Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on tehnyt selväksi, että päivystysaika lasketaan työajaksi. Edes sellaista päivystysaikaa, jona ei työskennellä, ei voida laskea kokonaan tai osittain lepoajaksi neuvoston vaatimusten mukaisesti. Parlamentin valtuuskunnalle oli myös selvää, että päivystysaika on tarpeen silloin, kun työtä ei voida keskeyttää. Neuvosto ei ollut valmis hyväksymään tällaista rajoitusta. Mitä tästä on seurauksena? Jos tarjoilija istuu tyhjässä ravintolassa, se lasketaan päivystysajaksi, jona ei työskennellä ja joka luonnollisesti arvioidaan eri tavalla. Näin ei saa olla. Parlamentti valitsi joustavan lähestymistavan ja kannatti myös ehdotusta siitä, että 48 tunnin enimmäistyöaika on työntekijäkohtainen eikä sopimuskohtainen. Tässä tapauksessa emme onnistuneet pääsemään sopimukseen edes johdanto-osassa määritellystä periaatteesta.

Parlamentin valtuuskunnalle oli selvää, että kompromissin epäonnistuminen on parempi vaihtoehto kuin työntekijöiden kustannuksella tehtävä huono kompromissi. Parlamentti esitti neuvostolle useita ehdotuksia siihen saakka, kunnes meistä tuntui, ettemme enää tieneet, mitä tehdä. Tietty ryhmä neuvostossa ei kuitenkaan ollut valmis minkäänlaiseen kompromissiin. Uskon myös, että komissio olisi voinut antaa joistakin kysymyksistä ehdotuksia, joilla olisi varmistettu parempi tasapaino neuvoston kannan ja parlamentin kannan välillä.

Parlamentti on tämän vaalikauden aikana hyväksynyt 389 säädöstä yhteispäätösmenettelyssä. Näistä säädöksistä 24 hyväksyttiin kolmannessa käsittelyssä onnistuneen sovittelun jälkeen. Se on selvä osoitus toimielinten välisestä yhteistyökulttuurista. Amsterdamin sopimuksen voimaantulon jälkeen sovittelukomitea epäonnistui sopimukseen pääsemisessä ensimmäisen kerran työaikadirektiiviä koskevassa asiassa. Toivottavasti uusi komissio antaa hyvin nopeasti uuden ehdotuksen, joka toivoakseni johtaa sopimukseen.

Lopuksi haluaisin erityisesti kiittää sovittelukomitean sihteeristöä sen tekemästä erinomaisesta pohjatyöstä.

Michal SEDLÁČEK, *neuvoston puheenjohtaja*. – (CS) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin esittää teille puheenjohtajavaltio Tšekin puolesta neuvoston kannan työaikadirektiivin tarkistamista koskevien neuvottelujen päättämisestä. Kuten te epäilemättä tiedätte, neuvosto keskusteli kyseisen direktiivin tarkistamisesta neljä pitkää vuotta, ennen kuin se vahvisti yhteisen kannan direktiivin sisällöstä – erittäin monimutkaisten neuvottelujen jälkeen.

Jäsenvaltioiden määräänemistönä on hyväksynyt, että runsaasti kiistaa aiheuttanut opt-out-mahdollisuus jätetään direktiiviin, mutta sille määritellään tarkat ehdot, joilla sen käyttöä tiukennetaan merkittävästi. Neuvosto esimerkiksi halusi, että tapauksissa, joissa käytetään opt-out-mahdollisuutta, viikoittainen enimmäistyöaika alennetaan 78 tunnista 60:een tai 65 tuntiin, ja ehdotti, että opt-out-mahdollisuuksien käyttö kielletään työsopimusta allekirjoitettaessa tai että aika, jona työntekijät lupaavat työskennellä opt-out-järjestelyn mukaisesti, voi olla enintään yksi vuosi. Neuvoston tavoitteena oli rajoittaa opt-out-mahdollisuuden käyttöä jäsenvaltioissa, mutta ennen muuta parantaa opt-out-mahdollisuutta käyttävien työntekijöiden suojaa. Neuvosto piti direktiiviluonnostaan työntekijöiden suojaa edistävänä tasapainoisena asiakirjana ja toivoi, että sitä pidettäisiin hyvänä myös parlamentissa, jonka odotettiin hyväksyvän direktiiviluonnos toisessa käsittelyssä.

Viime joulukuussa järjestetyn äänestyksen jälkeen puheenjohtajavaltio Tšekki on ollut täysin tietoinen näiden kahden toimielimen erilaisesta suhtautumistavasta direktiiviluonnokseen, mutta se ei ole pitänyt neuvottelumenettelyä toimielinten välisenä arvovaltaisteluna. Sen sijaan neuvosto on suhtautunut asiaan

käytännönläheisesti, epäideologisesti ja realistisesti ottaen huomioon Euroopan unionin työmarkkinoiden realiteetit. On kiistämätön tosiasia, että EU:n 27 jäsenvaltiosta opt-out-mahdollisuutta käytetään nykyisin 15:ssä. Tšekin tasavalta aloitti puheenjohtajavaltiona tämän vuoden tammikuussa, ja olemme siitä alkaen käyneet hyvin tiiviitä neuvotteluja kaikilla tasoilla ja pyrkineet näin löytämään mahdollisen kompromissin parlamentin kanssa. Jäsenvaltiot pitivät ensimmäisen kokouksensa tästä aiheesta Prahassa 13. tammikuuta. Epävirallisia kolmikantaneuvotteluja on tähän mennessä järjestetty ainakin kahdeksan kierrosta sekä lisäksi kolme varsinaista neuvottelukierrosta. Haluaisin tässä vaiheessa kiittää komissiota ja erityisesti komission jäsentä Špidlaa saamastamme asiantuntevasta avusta sekä siitä rakentavasta lähestymistavasta, jonka avulla on pyritty kompromissiin direktiivin sanamuodosta. Neuvosto oli halukas sopimukseen ja kompromissiin yhteisestä kannasta, mutta tästä huolimatta sopimukseen ei ole päästy. Neljän viimeksi kuluneen kuukauden aikana puheenjohtajavaltio Tšekki on toiminut hyvin aktiivisesti ja vastuullisesti käydessään neuvotteluja parlamentin kanssa ja esittäessään parlamentille lukuisia kompromissiratkaisuja direktiiviin liittyvistä eri aiheista, jotta löydetäisiin sekä neuvoston että parlamentin kannalta hyväksyttävä lopullinen ratkaisu.

Tänään voin todeta, että neuvosto teki useita myönnytyksiä vastatakseen parlamentin vaatimuksiin mutta parlamentti ei silti pitänyt niitä riittävinä. Neuvosto oli esimerkiksi valmis hylkäämään yhteisen kannan ja tukemaan parlamentin näkemystä siitä, että päivystysaika katsotaan todellakin kokonaisuudessaan työajaksi. Työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisesta käydyin keskustelun aikana neuvosto teki myönnytyksiä myös kysymyksissä, jotka liittyivät ylimääräisen päivittäisen lepoajan myöntämistä koskevaan määräaikaan sekä huipputason työntekijöiden määrittelyyn, ja voisin mainita vielä muitakin esimerkkejä. Neuvosto halusi päästä parlamentin kanssa sopimukseen keskeisestä opt-out-kysymyksestä, ja se oli valmis mukautumaan parlamentin vaatimuksiin ja hyväksymään muita sen ehdotuksia, esimerkiksi opt-out-järjestelyjen kieltämisen koeaikana ja opt-out-vaihtoehtoon liittyvän viikottaisen enimmäistyöajan poistamisen, vaikka meistä luonnollisesti tuntuikin, että toimimme työntekijöiden etujen vastaisesti. Olimme jopa valmiita hyväksymään ajatuksen tosiasiallisten työtuntien kirjaamisesta opt-out-järjestelyssä. Parlamentti ei kuitenkaan tullut neuvostoa vastaan edes puolitiehen.

Puheenjohtajavaltio Tšekin puolesta voin todeta olevani vilpittömästi pahoillani siitä, että parlamentti ei halunnut myöntyä kompromisseihin eikä tehdä sopimusta tarkistetusta direktiivistä, jota jäsenvaltioiden lisäksi myös EU:n kansalaiset ovat odottaneet viisi pitkää vuotta. Sopimukseen pääseminen tarkistetusta direktiivistä parantaisi työntekijöiden suojaa, edistäisi päivystys- ja lepoaikaan liittyvän ongelman ratkaisemista ja tasoittaisi tietä opt-out-mahdollisuuden käytön asteittaiselle vähentämiselle jäsenvaltioissa. Neuvottelukomiteaan kuuluneet Euroopan parlamentin jäsenet olivat kuitenkin kuuroja näille ehdotuksille. He kieltäytyivät hyväksymästä niitä, samoin kuin he kieltäytyivät hyväksymästä neuvoston vastaehdotuksia ja komission esittämiä kompromisseja ja pitivät sen sijaan itsepintaisesti kiinni omasta ideologisesta näkemyksestään. Nykyinen direktiivi jää voimaan, koska parlamentti oli haluton kunnioittamaan neuvoston tilannetta ja nykytilanteeseen liittyviä tosiasioita. Opt-out-mahdollisuuden käyttöä ei rajoiteta, minkäänlaista valvontaa ei oteta käyttöön ja työntekijät joutuvat yhä työskentelemään jopa 78 tuntia viikossa. Hyvin todennäköisesti opt-out-mahdollisuutta ryhdytään käyttämään yhä laajemmin parlamentin asenteen vuoksi. Euroopan komissio on kuullut tänään vielä kahdesta muusta jäsenvaltiosta, jotka aikovat ottaa käyttöön opt-out-mahdollisuuden, ja näin ollen kaikki toiveet sen käytöstä poistamisesta vähenevät entisestään. Neuvosto halusi estää tämän, mutta parlamentti on päättänyt toisin.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen todellakin hyvin pahoillani siitä, että neuvosto ja parlamentti eivät onnistuneet pääsemään sopimukseen työaika-direktiivin tarkistamisesta käytyjen neuvottelujen viimeisellä kierroksella. Komissio on tehnyt kaiken voitavansa kompromissin löytämiseksi, ja se on esittänyt ehdotuksia kaikista keskeisistä aiheista auttaakseen lainsäädäntöelimä pääsemään lähemmäksi lopullista versiota. Loppujen lopuksi neuvosto ja parlamentti pitivät kuitenkin itsepintaisesti kiinni erilaisista näkökannoistaan, eivätkä onnistuneet pääsemään sovintoon poikkeuksien tulevaisuudesta ja opt-out-mahdollisuudesta.

Ymmärrän ja kunnioitan parlamentin toivetta poikkeusten käytön lopullisesta lakkauttamisesta. Myös minun mielestäni se olisi ihanteellinen ratkaisu, ja sisällytimme ehdotuksen komission vuonna 2005 esittämään direktiivin tarkistukseen. Useita vuosia kestäneiden neuvottelujen jälkeen oli kuitenkin täysin selvää, että kyseinen ehdotus ei helpottaisi sopimukseen pääsyä neuvostossa, eikä sillä estettäisi määrävähemmistöä. Liian monet jäsenvaltiot vain pitivät ehdottomasti kiinni yksittäisten poikkeusten käytöstä ja vaativat säilyttämään määräyksen direktiivissä. Tästä syystä komissio antoi vaihtoehtoisia ehdotuksia, joiden tarkoituksena on parantaa poikkeuksia käyttävien työntekijöiden oikeudellista suojaa ja jotka siten heikentävät niiden käyttöä käytännössä. Komissio esitti myös, että poikkeusten käyttöä ryhdyttäisiin seuraamaan johdonmukaisesti jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin tasolla ja että poikkeusten samanaikaista käyttöä rajoitettaisiin, mikä olisi vähentänyt jäsenvaltioiden halukkuutta poikkeusten myöntämiseen. Uskon vakaasti,

että tämä lähestymistapa itse asiassa parantaisi käytännössä työntekijöiden olosuhteita ja ennen kaikkea jäsenvaltioiden mahdollisuuksia päästä pitkällä aikavälillä sopimukseen kaikkien poikkeusten hylkäämisestä. Parlamentti katsoi, että opt-out-mahdollisuuden täydellinen lakkauttaminen on paras mahdollinen ratkaisu. Kunnioitan kyseisen päätöksen taustalla olevia syitä, mutta olen asiasta eri mieltä.

Kuten olen jo monta kertaa aiemmin maininnut, uskon lujasti, että epäonnistumisemme sopimukseen pääsemisessä välittää kielteisen viestin eurooppalaisille työntekijöille ja yrityksille, Euroopan unionin toimielimille ja koko Euroopalle. Ensiksikin tämä merkitsee, että poikkeuksia koskevaa kysymystä ei ole ratkaistu ja että poikkeusten käyttöä jatketaan nykyisen direktiivin mukaisesti ilman määräpäivää niiden käytön lakkauttamiselle. Poikkeuksiin sovelletaan hyvin vähän rajoituksia eikä niitä seurata millään tavoin. Tiedän monien teistä vastustaneen sitä, että työntekijät työskentelisivät 65 tuntia viikossa, ja ymmärrän täysin huolenne, mutta tosiasiaa nykyisessä direktiivissä sallitaan jopa 70 tunnin työviikot. Toiseksi huolimatta siitä, että yhteisöjen tuomioistuimen päivystysaikaa ja ylimääräistä lepoaikaa koskeva tuomio pysyy muuttumattomana, pelkään silti, ettei tämä käytännössä useinkaan johda työntekijöiden suojelun paranemiseen. Monissa jäsenvaltioissa päivystysaikaa käytetään runsaasti tietyillä aloilla, ja niillä on todellisia vaikeuksia noudattaa SIMAP- ja Jaeger-tuomioihin perustuvia sääntöjä. Tähän mennessä seurauksena on ollut se, että yhä useammat jäsenvaltiot ovat ryhtyneet käyttämään poikkeuksia tämän ongelman ratkaisemiseksi. Tällaisia maita on tällä hetkellä 15, ja pelkään, että nyt, kun käytössä ei ole minkäänlaista päivystysaikaa koskevaa sopimusta, vieläkin useammat jäsenvaltiot ryhtyvät käyttämään opt-out-mahdollisuutta noudattaakseen Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen päätöstä, sillä niillä ei ole käytettävissään mitään muuta vaihtoehtoa. Poikkeuksia käyttävien jäsenvaltioiden määrän lisääntyessä on paljon vaikeampaa päästä sopimukseen neuvostossa poikkeusten käytön lopettamisesta. Kolmanneksi neuvottelujen epäonnistuminen merkitsee, että monet hyvin tärkeät erityistakuut, joita neuvosto hyväksyi poikkeuksia tällä hetkellä käyttäville työntekijöille eri puolilla Eurooppaa, eivät astu voimaan eikä niitä oteta käyttöön. Lopuksi me olemme myös menettäneet tilaisuuden parantaa toimia, joilla pyritään edistämään työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista sekä selkeyttämään erityyppisten itsenäisten ammatinharjoittajien määrittelyä. Molemmat lainsäädäntöelimet ovat kuitenkin tehneet päätöksensä, ja tästä on välittömänä seurauksena se, että poikkeuksiin ei sovelleta erityisiä tarkistuksia nykyisen direktiivin vaatimusten mukaisesti. Kunnioitan tätä päätöstä. Meidän on nyt yhdessä komission muiden jäsenten kanssa tarkasteltava tilannetta, johon on päädytty lainsäätäjien epäonnistuttua sopimukseen pääsemisessä.

Haluaisin kuitenkin myös todeta, että olemme käyneet viiden vuoden aikana neuvotteluja, joissa esitettiin useita osaesitettyjä ja joissa pyrittiin monin eri tavoin pääsemään ratkaisuun siinä kuitenkin onnistumatta. Tämä merkitsee, ettei ole helppoa esittää uutta ehdotusta, joka ratkaisisi tilanteen kuin ihmeen kaupalla. Mielestäni on näin ollen tarpeen pohtia tilannetta hyvin huolellisesti työmarkkinaosapuolten kanssa. Vasta sitten komissio voi tehdä uuden päätöksen ja siirtyä noudattamaan uudenlaista toimintalinjaa.

Hartmut Nassauer, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluaisin aivan ensiksi todeta Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän puolesta, ettei ole eurooppalaisten työntekijöiden edun mukaista, että uutta työaikalainsäädäntöä koskeva sovitteluprosessi on epäonnistunut ja että jatkamme vanhan työaikalainsäädännön soveltamista.

Lisäksi on vain myytti, että neuvosto olisi yksin syylinen tässä asiassa ja että enemmistö parlamentin jäsenistä olisi sen sijaan taistellut uhrautuvasti työntekijöiden etujen puolesta kuin ritarit hohtavissa haarniskoissaan. Todellisuudessa molemmat osapuolet ovat syypäitä. On totta, että neuvosto ei antanut tuumaakaan periksi opt-out-kysymyksessä, mutta parlamentin enemmistö oli yhtälailla joustamaton väittäessään itsepintaisesti, että ratkaisu oli mahdollinen ainoastaan, jos opt-out-mahdollisuus lakkautettiin. Tämän seurauksena osapuolet ohittivat toisensa kuin laivat yössä, ja tulos oli helppo ennustaa.

Menetimme tilaisuutemme. Olisi esimerkiksi ollut mahdollista ottaa käyttöön eurooppalainen päivystysaikaa koskeva säännös, jossa olisi määrätty, että päivystysaika katsotaan työajaksi koko Euroopassa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen päätöksen mukaisesti. Tämän saavuttamiseksi parlamentin enemmistön olisi pitänyt antaa hiukan periksi opt-out-kysymyksessä, esimerkiksi silloin, kun määritettiin edellytyksiä, joiden täyttyessä opt-out-vaihtoehto on mahdollinen ja joiden on oltava mahdollisimman tiukkoja, sekä keskusteltaessa siitä, kuka päättää opt-out-mahdollisuudesta. Molempien työmarkkinaosapuolten olisi pitänyt olla mukana. Mitään edellä mainituista ei kuitenkaan tapahtunut. Itsepintainen vaatimus opt-out-mahdollisuuden poistamisesta hinnalla millä hyvänsä muuttui lopulta eräänlaiseksi pyhäksi lehmäksi. Tämä oli toinen puoli niistä sovittamattomista asenteista, joiden seurauksena uutta ratkaisua ei onnistuttu löytämään. Kyseessä on todella valitettava tilanne. Kuten olen todennut, tämä ei ole työntekijöiden etujen mukaista.

Alejandro Cercas, PSE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, on masentavaa ponnistella turhaan, mutta haluan silti toistaa, että opt-out-mahdollisuus pitäisi lakkauttaa, sillä sen oli tarkoitus olla voimassa kymmenen vuoden ajan vuoteen 2003 saakka. Sen lakkauttaminen on erittäin tärkeää työntekijöiden terveydelle ja perhe- ja työelämän yhteensovittamiselle, ja lakkauttamalla sen varmistamme, että me voimme käydä keskustelua, joka on samassa linjassa puoli tuntia sitten käymämme keskustelun ja myöhempien keskustelujen kanssa. Näin varmistetaan, että Kansainvälisen työjärjestön kansainvälisiä yleissopimuksia noudatetaan, että Euroopan sosiaalilainsäädäntö toteutuu, että työntekijäjärjestöt säilyvät ennallaan ja että kansalaiset voivat säilyttää uskonsa Euroopan unionin toimielimiin.

Kuten puhemiehemme on todennut, sopimukseen ei ole päästy, koska neuvoston ehdotuksessa on pyritty jatkuvasti siirtymään taaksepäin, aikaan ennen 19. vuosisataa. Ehdotus on rajoittanut työolainsäädännön vain työntekijän ja työnantajan väliseen kahdenkeskiseen suhteeseen, johon ei sovelleta lakeja tai säännöksiä, jossa kunnioitetaan vain niin sanottua valinnan vapautta eikä mitään muuta ja jossa unohdetaan, että työntekijän ja työnantajan välillä vallitsee aina vallan epätasapaino.

Tämä ei ole totta; he huijaavat itseään. Parlamentti on ollut aktiivinen; se on esittänyt kaikenlaisia vaihtoehtoja todellisten ongelmien ratkaisemiseksi, mutta tässä asiassa on kyse ideologisesta ongelmasta. Neuvosto ei halunnut lakkauttaa opt-out-mahdollisuutta. Neuvostossa vähemmistö halusi muuttaa vuonna 1993 väliaikaisesti käynnistetyn opt-out-vaihtoehdon pysyväksi ja parlamentin äänestyksellä lopulliseksi jättäen tässä taistelussa meille toivon ja arvokkuuden.

He eivät halunneet sitä; he halusivat ainoastaan antaa opt-out-vaihtoehdolle uudistetun mutta pysyvän pintasilauksen ja tuhota tällä tavoin yhden Euroopan sosiaalilainsäädännön perusvälineistä. Tämä on totuus, eikä pidä paikkaansa, että työpäiviä lyhennettiin – komission ja neuvoston esittämässä ehdotuksessa työtuntien kokonaismäärä oli 78 tuntia viikossa – sillä tavoitteeksi asetettiin 60 ja 65 tuntia kolmen kuukauden pituisen jakson aikana laskettuna.

Pyydän teitä siis pysymään totuudessa. Lakatkaa harhauttamasta suurta yleisöä. Myöntäkää, että te halusitte muuttaa pysyväksi vuonna 1993 väliaikaiseksi esitetyn järjestelyn, ja myöntäkää, että te halusitte muuttaa poikkeuksellisen järjestelyn tavanmukaiseksi.

Neuvosto esitti sitä poikkeukseksi 20 artiklan mukaisesti; poikkeukseksi eikä vapautukseksi: sen piti olla jotakin tavanmukaista. Samalla ehdotus merkitsi myös rajoittamatonta hyökkäystä yhteisöjen tuomioistuimen lainsäädäntöä vastaan. Sillä vietiin lääkäreiltä heidän oikeutensa ja työolosuhteensa. Neuvosto ei ole koskaan edes lähentynyt meidän käsitystämme tai tuomioistuimen käsitystä lääkäreiden korvauksena saamasta vapaasta. Kyseessä oli rajoittamaton hyökkäys työntekijöitä vastaan. Kaiken lisäksi neuvosto syytti meitä siitä, että toimimme näin vaalien aikana. Kansalaisten ja työntekijöiden kuunteleminen on kunnia-asia.

Elämme parhaillaan keskellä suurta yhteiskunnallista kriisiä; kansalaisten ja toimielintemme välillä on suuri kuilu. Onneksi parlamentti ei ole langennut polvilleen neuvoston edessä ja onneksi, arvoisa komission jäsen, pian kokoontuu uusi parlamentti ja uusi toimeenpaneva neuvosto ja jäsenvaltioiden hallituksiin saadaan todennäköisesti muutoksia; Euroopan työntekijöillä on toivoa: pidämme mielessämme 17. joulukuuta saamamme mandaatin ja jatkamme taisteluaamme, arvoisa komission jäsen.

(Suosionosoituksia)

Elizabeth Lynne, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, luonnollisesti me tiedämme tilanteen ajautuneen umpikujaan, mutta mielestäni on parempi jäädä kokonaan vaille sopimusta kuin päätyä huonoon sopimukseen.

Me tiesimme aina sen olevan väistämätöntä, mutta meiltä kului näin paljon aikaa siihen, että saatoimme todella myöntää asian. Uskoakseni enemmän kuin mistään muusta kysymyksessä on lähinnä joidenkin parlamentin jäsenten halusta näyttää vahvalta äänestäjiensä silmissä.

Kun kerran parlamentin enemmistö äänesti opt-out-mahdollisuuden lakkauttamisen puolesta, minkäänlainen sopimus ei tietenkään tullut kysymykseen, koska opt-out-mahdollisuutta käytetään 15 maassa, kuten olemme jo kuulleet.

Kannatan opt-out-mahdollisuuden sallimista työaikadirektiivin mukaisen 48 tunnin työaikarajoituksen yhteydessä, niin kauan kuin se perustuu vapaaehtoisuuteen. Pyrin valiokunnan kokouksessa tiukentamaan tätä kohtaa ja varmistamaan, että opt-out-vaihtoehtoa ei voitaisi allekirjoittaa samaan aikaan kuin sopimusta ja että opt-out-vaihtoehdosta voitaisiin luopua milloin tahansa. Tätä todellakin myös neuvosto ehdotti. Se

on tärkeää yhtä lailla sekä joustavuuden, työntekijän että työnantajan kannalta. Miksi työntekijällä ei olisi oikeutta ansaita tekemällä ylitoita, jos hän niin haluaa?

Pelkäsinkin myös, että ihmiset voitaisiin pakottaa laittomaan työhön ja että he eivät silloin kuuluisi terveys- ja turvallisuuslainsäädännön, muun muassa vaarallisia koneita koskevan direktiivin, piiriin.

Paljon suuremman ongelman muodostavat useat yhtä työntekijää koskevat sopimukset sekä itsenäisen työn määrittelmä. Niitä käytetään hyväksi paljon enemmän kuin opt-out-mahdollisuutta, mutta neuvosto ei todellakaan tehnyt merkittäviä myönnytyksiä tässä asiassa eikä parlamenttikaan tosiasiasa ajanut tätä kysymystä eteenpäin.

Päivystysajan osalta uskon, että se on katsottava kokonaisuudessaan työajaksi. Olin ilahtunut, että neuvosto teki myönnytyksiä tässä asiassa.

Kuten sanoin viisi vuotta sitten, kun käynnistimme tätä keskustelua, meidän pitäisi käsitellä tuomioistuimen päätöksiä SIMAP- ja Jaeger-tapauksissa eikä mitään muuta. Ehkä toimimme näin tulevaisuudessa ja käsittelemme terveydenhoitoalaa yksinään.

Lopuksi minun on sanottava, että olen tyytyväinen siihen, että olemme säilyttäneet opt-out-mahdollisuuden 48 tunnin työaika rajoituksen yhteydessä. Olen tyytyväinen erityisesti Yhdistyneen kuningaskunnan palomiesten puolesta, joiden olisi ollut erittäin vaikeaa tarjota suojaa, jos opt-out-mahdollisuus olisi lakkautettu, ja onnittelen heitä heidän kampanjastaan.

Elisabeth Schroedter, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen Špidla, olisimme toivoneet voivamme esittää vaalien aikaan Euroopan kansalaisille työaikadirektiivin, jolla olisi taattu terveyttä ja turvallisuutta koskevat vähimmäisstandardit.

Tämä olisi ollut meidän panoksemme työn laadun parantamiseksi. Päätöslauselmassamme olisi määritetty vähimmäisstandardit ja samaan aikaan sillä olisi taattu riittävästi joustavuutta sairaaloiden tilanteen ratkaisemiseksi. Asia kuitenkin jumiutui neuvostossa useiden viikkojen ajaksi, ja lopulta sen käsittelyssä epäonnistuttiin. Ikävä kyllä myös komissio on osittain vastuussa tässä tapauksessa, sillä se ei ole edistänyt ratkaisun löytämistä. Komission ehdotukset ovat tallanneet jalkoihinsa työläinsäädännön ja kyseenalaistaneet seikkoja, jotka yleensä olisi katsottu laillisiksi vähimmäisstandardeiksi. Me Vihreät/Euroopan vapaa allianssi -ryhmän jäsenet sekä sovittelukomitean suuri enemmistö emme olleet valmiita äänestämään laillistetun hyväksikäytön puolesta.

On yleisesti tiedossa, että Saksan työministeri, sosiaalidemokraatti Olaf Scholz oli yksi kovista vastustajista neuvostossa. Hän halusi täysin vakavissaan lisätä pitkän aikavälin ratkaisuun poikkeuksia, joiden mukaan ihmiset voisivat työskennellä jopa 78 tuntia viikossa. Saksassa hän väittää olevansa työntekijöiden edustaja, kun taas Brysselissä hän puolustaa sellaisia neuvoston jäseniä, jotka toimivat vastoin eurooppalaisten työntekijöiden etuja. Hän on puukottanut sosiaalidemokraatteja selkään.

Ilda Figueiredo, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, olemme tyytyväisiä siihen, että Euroopan parlamentti ja neuvosto eivät päässeet sopimukseen työajan järjestämistä koskevan direktiivin tarkistamisesta, koska ehdotettu tarkistus olisi heikentänyt nykyistä tilannetta sekä keskimääräisen työpäivän että päivystysajan osalta.

Itse asiassa Euroopan komission ja neuvoston pyrkimyksenä oli alentaa entisestään työn arvoa ja hyökätä ammattiliittojen neuvottelu-oikeutta ja työehtosopimusneuvotteluja vastaan. Tähän olisi päästy hyväksymällä yksinkertaisia hallinnollisia määräyksiä, joilla säänneltäisiin työajan järjestämistä ja työstä suoritettavaa maksua ja tällä tavoin vaarannettaisiin päivystysaika ja oikeus lepoaikaan. Se merkitsisi työntekijöiden oikeuksille sadan vuoden pitiusta askelta taaksepäin.

Siten nykyisen lainsäädännön mukaisesti jää voimaan velvollisuus maksaa täysimääräisesti päivystysajasta lepoajat mukaan luettuina, olipa kyseessä sitten terveydenhoito-, hätä- tai palokuntapalveluja koskeva ala tai mikä tahansa muu toiminta-ala.

Aiomme jatkossakin kiinnittää yleisön huomion työntekijöiden taisteluun surullisen kuuluisaa opt-out-mahdollisuutta vastaan sekä asianmukaiseen työn arvostukseen. Me pyrimme yhä työpäivän lyhentämiseen palkkausta alentamatta, mikä on taantuma-aikana tärkeä vaatimus, jotta voidaan luoda työpaikkoja ja vähentää työttömyyttä. Me pyrimme yhä myös edistämään työntekijöiden terveyttä ja turvallisuutta työpaikoilla sekä työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista.

Me haluamme todellisen sosiaalisen Euroopan, jota ei unohdeta Euroopan parlamentin vaalien jälkeen.

Derek Roland Clark, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, presidentti Klaus totesi 18. helmikuuta, että EU:n rakenne on dogmi, joka on ristiriidassa perintönä saadun kokemuksen kanssa.

Jäsenvaltioilla on perintö. Ne tekevät asioita omalla tavallaan, ja tämä koskee myös niiden työtapaa. Kun toin esiin tämän seikan ensimmäisessä sovittelukokouksessa ja huomaustin, että jäsenvaltioita ei pitäisi sitoa pakkopaitaan, eräs kollegoistani todellakin ihmetteli, oliko minut pitänyt kutsua kokoukseen. Tässä teille demokratiaa!

Myöhemmin kyseisenä iltana laadittuun komission asiakirjaan sisältyi tekstikatkelma, jonka mukaan työntekijöiden mieltymysten ja tarpeiden vuoksi oli mahdotonta määrittää päivää opt-out-vaihtoehdon lakkauttamiselle – kaiku kuulostaa mukavalta!

Kuten presidentti Klaus totesi, kansalaisten ja vaaleilla valittujen EU:n edustajien välillä on suuri kuilu, mutta jäsenvaltioiden välinen kuilu on paljon pienempi, mikä tekee EU:sta epädemokraattisen.

Olen yhtä mieltä tästä asiasta, ja vaadin tiukasti, että meidän on edustettava paremmin kansalaisiamme.

Loppujen lopuksi siinä, missä vuonna 2004 vain neljä jäsenvaltiota vaati opt-out-vaihtoehtoja, nyt niitä vaaditaan 15 jäsenvaltiossa. Eikö tämä ole teille osoitus jostakin? Ja parlamentin jäsenillä oli otsaa kutsua määrävähemmistöksi 15 jäsenvaltiota 27:sta – parlamentti kieltäytyy näkemästä totuutta!

José Albino Silva Peneda (PPE-DE). – (PT) Neuvotteluissa nousi esiin kaksi aihetta: päivystysaikaa koskeva kysymys ja opt-out-lauseke.

Päivystysaikaa koskevasta kysymyksestä haluan todeta, että olimme hyvin lähellä kompromissia, mutta viime hetkellä neuvosto perääntyi selittämättömällä tavalla.

Opt-out-vaihtoehdosta on todettava, että parlamentti ei olisi koskaan voinut hyväksyä sen käytön epämääräistä yleistämistä, koska käytännössä se olisi tarkoittanut yksinkertaisesti työmarkkinoiden sääntelyn purkamista.

Tällä hetkellä opt-out-mahdollisuutta käytetään 15 maassa, ja siihen on syynä se, että päivystysajan osuus ei ole riittävä todellisiin tarpeisiin vastaamiseksi. Erityisesti terveydenhoitoalalla päivystysjärjestelmä ei riitä vastaamaan todellisiin tarpeisiin. Parlamentin ehdotuksessa esitettiin tähän asiaan ratkaisu, ja sen avulla opt-out-mahdollisuuden käyttö ei olisi ollut tarpeen niin monissa maissa. Jopa puheenjohtajavaltio myönsi tämän neuvottelujen aikana.

Täysin selvää on se, että opt-out-järjestelyllä ei ole mitään tekemistä joustavuuden kanssa. Joustavuus on täysin mahdollista, kun käytetään vertailujaksona vuoden pituista aikaa, kuten parlamentti ehdotti vuonna 2005.

Parlamentti on aina pyrkinyt ajamaan eteenpäin tätä asiaa, jotta me voisimme ainakin saada jonkinlaisen käsityksen ajankohdasta, jolloin opt-out-vaihtoehto tulevaisuudessa lakkautetaan. Neuvostossa määrävähemmistö ei kuitenkaan tyytynyt vain hyväksymään opt-out-vaihtoehtoa, vaan lisäksi sen soveltamisesta haluttiin tehdä pikemminkin sääntö kuin poikkeus. Muistuttaisin teitä siitä, että opt-out-mahdollisuus hyväksyttiin vuonna 1993, mutta selvästi poikkeustapauksena.

Hyvät kollegat, työsopimuksia ei voida verrata mihinkään muihin sopimuksiin, joissa molemmat osapuolet ovat samanlaisessa tilanteessa. Meillä on Euroopassa olemassa työläinsäädäntö ja -tiede, koska jo pitkään on ymmärretty, että sopimusosapuolista toinen on heikommassa asemassa ja tarvitsee sen vuoksi suojelua.

Neuvoston määrävähemmistö halusi joustamattomalla asenteellaan lakkauttaa tämän suojelun. Mielestäni meidän on mahdotonta hyväksyä tällaista, jos puolustamme perusarvoja, jotka muodostavat Euroopan sosiaalisen mallin todellisen perustan.

Jan Andersson (PSE). – (SV) Arvoisa puhemies, haluaisin käyttää tilaisuutta hyväkseni kiittääkseni neuvotteluryhmään kuuluvia kollegoitani heidän rakentavasta yhteistyöstään. On valitettavaa, että sopimukseen ei päästä. Tämä johtuu tämänhetkisestä tilanteestamme, jossa opt-out-mahdollisuutta käytetään 15 jäsenvaltiossa. Epäilemättä tällaisia maita voi olla enemmänkin, ja tilanne ei ole hyvä.

Voin kertoa teille myös, että me edistymme jonkin verran neuvottelujen aikana. Päivystysaikaa ja korvauksena saatavaa lepoaikaa koskevassa kysymyksessä olemme nähdäkseni edistyneet siinä, että meidän kaikkien mielestä päivystysaika lasketaan työajaksi. Uskoakseni me olisimme voineet päästä sopimukseen tässä asiassa.

Sopimuksen epäonnistumiseen oli syynä opt-out-järjestely. Toisella puolella oli neuvosto, jossa määrävähemmistö ei missään tapauksessa halunnut luopua opt-out-mahdollisuudesta, ja – tämä seikka usein unohdetaan – toisella puolella Euroopan parlamentin suuri enemmistö, joka todellakin haluaa päästä eroon opt-out-vaihtoehdosta, koska sillä ei ole mitään tekemistä terveyden ja turvallisuuden kanssa. Me parlamentin jäsenet yritimme. Me esitimme neuvostolle, että sen pitäisi itse ehdottaa määräpäivää. Lopuksi me olimme jopa halukkaita toteamaan, että meidän on yksinkertaisesti valittava päivä jatkoneuvotteluja ja määräpäivän esittämistä varten. Neuvosto ei halunnut hyväksyä edes tätä. Sen jälkeen ratkaisu oli mahdoton. Arvoisa puheenjohtaja Sedláček, asia ei ollut niin, että neuvosto olisi hyväksynyt kaikki parlamentin opt-out-vaihtoehtoa varten asettamat ehdot. Kun aloitimme neuvottelut viimeisenä päivänä, lähes kaikki ehdotukset hylättiin. Voin vakuuttaa, että itse asiassa enemmistö kannattaa opt-out-mahdollisuuden poistamista. Sitä kannattaa suuri enemmistö parlamentin jäsenistä ja enemmistö neuvoston jäsenistä, mutta valitettavasti neuvostossa vähemmistöllä on mahdollisuus päättää, että opt-out-vaihtoehto on säilytettävä. Tämä on turhauttavaa. Toivon, että komissio palaa vielä asiaan ja että ihmiset hyväksyvät vastuunsa ja näin uuden ehdotuksen lähtökohdaksi saadaan se, mikä direktiivissä on keskeistä, jolla tarkoitan työntekijöiden terveyttä ja turvallisuutta, ja että sen jälkeen opt-out-vaihtoehto on asteittain lakkautettava.

Bernard Lehideux (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, parlamentin ja sen esittelijän oli hylättävä huono kompromissi, ja he olivat oikeassa niin tehdessään. Valtuuskuntamme on pysynyt uskollisena täysistunnossa laajalla enemmistöllä hyväksytylle kannalle, jonka mukaan lopulta olisi poistettava kaikki lakisääteiseen työaikaan liittyvät poikkeukset.

Totuus on kuitenkin se, että parlamentti oli ainut, joka yritti saada asiaa eteenpäin. Euroopan kansalaisten edustajat toimivat yli puoluerajojen vanhentuneen opt-out-vaihtoehdon lakkauttamiseksi. Vain me teimme todellisen kompromissiehdotuksen, jonka neuvosto, aivan kuten komissiokin, on jättänyt täysin vaille huomiota. Neuvosto ja komissio ovat asettuneet niiden kannalle, jotka kiivaasti vastustavat kaikkea työntekijöiden oikeuksiin liittyvää edistystä Euroopassa.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, olette selvästikin saavuttaneet päämääränne. Tuomioistuin pakottaa teidät laskemaan päivystysajan kokonaisuudessaan työajaksi; siten ette ole hävinneet mitään tässä asiassa. Haluamanne opt-out-mahdollisuus on yhä käytännössä olemassa, koska edistyksen vastustajat ovat onnistuneet säilyttämään sen. Kesäkuussa valittujen uusien jäsenten on taisteltava enemmän kuin koskaan varmistaakseen sosiaalisten standardien yhdenmukaistamisen ylhäältä alaspäin.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, neuvosto on yhdessä komission kanssa täysin vastuussa kompromissin epäonnistumisesta. Syy tähän on yksinkertainen: te vaaditte meitä hyväksymään kompromissin, jonka perusteella opt-out-mahdollisuus jäisi voimaan ikuisesti; te halusitte harhauttaa ja nöyryyttää meitä ja miljoonia työntekijöitä muuttamalla Yhdistyneelle kuningaskunnalle vuonna 1993 myönnetyn väliaikaisen poikkeuksen pysyväksi, työntekijävastaiseksi säännökseksi. Onneksi Euroopan parlamentin suuri enemmistö sanoi ”ei”. Jos jollekin on vähänkään epäselvää, kuka on vastuussa, hänen tarvitsee vain kuunnella puheenjohtajavaltio Tšekin edustajan puhe: dogmaattista uusliberalismia, kovan linjan ideologiaa, ylimielisyyttä ja halpamaisia pyrkimyksiä Euroopan kansalaisten harhauttamiseksi.

Arvoisa komission jäsen Špidla, teillä ei ole oikeutta tulkita ja soveltaa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen päätöksiä ”à la carte” -tyyliin; teidän on sovellettava Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöä ja käynnistettävä rikkomismenettelyjä sellaisia jäsenvaltioita vastaan, jotka ovat vuosien ajan laiminlyöneet tuomioistuimen päätösten soveltamisen. Ette voi sanoa, ettei niin tehdä, koska direktiivi aiotaan tarkistaa. Teidän on ymmärrettävä yksi asia: parlamentti ei missään tapauksessa suostu kompromissiin, jolla ei lakkauteta opt-out-mahdollisuutta.

Edit Bauer (PPE-DE). – (SK) Olimme alussa toiveikkaita siitä, että pääsisimme sopimukseen tarkistetusta työaikadirektiivistä. Näiden toiveiden jälkeen on todella valitettavaa, että tässä epäonnistuttiin. Ainakin kahdesta syystä kyseessä ei ollut paras raportti äänestäjillemme ennen vaaleja. Ensimmäinen syy on se kiinnostava ja odottamaton kehitys, joka on parhaillaan käynnissä uusissa jäsenvaltioissa.

Jotkut erityisesti Itä-Aasian maista peräisin olevat investoijat pyrkivät paitsi ottamaan käyttöön itäaasialaisen työetiikan, jota vastaan työntekijät vaativat lainmukaista suojelua, mutta myös tuomaan työmarkkinoille uuden ilmiön: pyrkimyksen korvata kotimaiset työntekijät itäaasialaisilla työntekijöillä, jotka ovat tottuneet erilaiseen työkulttuuriin ja rajoittamattomaan työaikaan. Työttömyyden lisääntyessä nykyisessä kriisitilanteessa työnantajan ja työntekijän välisen suhteen epäsymmetrisyys on tulossa yhä selvemmäksi. Tästä syystä työajan rajoittaminen on entistäkin tärkeämpää, kun otetaan huomioon työntekijöiden vapauksien tarpeellisuus.

Toinen ongelma, joka on yhä ratkaisematta ja jolla on vakavia seurauksia uusissa jäsenvaltioissa, koskee päivystysajan laskemista. Näissä olosuhteissa meidän on pakko turvautua opt-out-vaihtoehtoon, jonka käytön me halusimme välttää mutta jota ilman me emme voisi taata perushoitoa. Arvoisa puhemies, en halua osoittaa ketään sormella, mutta haluaisin uskoa, että uuden vaalikauden aikana voisimme ratkaista nämä kiireelliset ongelmat hyväksyttävällä tavalla.

Roberto Musacchio (GUE/NGL). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, työaikadirektiivin käsittelyn epäonnistuminen oli väistämätöntä. Kuten saimme kuulla aikaisemmin täällä parlamentissa, neuvosto säilytti provosoivan asenteensa sivuuttamalla parlamentin äänestyksen. Sama toistui vuosia myöhemmin toisessa käsittelyssä. Tämä äänestystulos meidän on esitettävä äänestäjillemme – haluaisin sanoa tämän jäsen Lynnelle – sillä meillä on todellakin valtuutus, jonka olemme saaneet äänestäjiltämme.

Huolestuttavaa tässä asiassa on ekstremismi. Neuvosto haluaa sekä säilyttää opt-out-mahdollisuuden että käyttää työajan laskemisessa vuoden pituista viitejaksoa. Haluan painottaa komission jäsenelle ja neuvostolle, että 78-tuntinen työviikko saavutetaan lykkäämällä neuvoston puoltamassa tekstissä määrättyjä lepoaikoja. Tästä syystä ehdotuksessa esitetty tilanne on huonompi kuin aikaisemmassa direktiivissä; totta puhuen on vaikea ymmärtää, minkälainen käsitys neuvostolla on paitsi työstä ja työoloista, myös ammattiliitoista ja sopimuksista.

Jos me jatkamme opt-out-lähestymistavan soveltamista emmekä pyri yhdenmukaistamaan työoloja, siinä tapauksessa me emme työskentele Euroopan hyväksi vaan sitä vastaan, toisin sanoen luomme olosuhteita, jotka heikentävät Euroopan sosiaalista rakennetta ja estävät Eurooppaa ratkaisemasta niitä todellisia ongelmia, jotka ovat tämänhetkisen kriisin taustalla.

Neuvosto on siis selvästi suoraan vastuussa epäonnistumisesta. Parlamentti on tehnyt velvollisuutensa.

Juan Andrés Naranjo Escobar (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, epäonnistumisen tunnustaminen on ensimmäinen askel matkalla menestykseen. Sovittelussa on todellakin epäonnistuttu, mutta meidän on mahdollista käynnistää vuoropuhelu uudelleen jo tänään.

Ongelmana eivät ole käytännön kysymykset, jotka liittyvät yksittäiseen poikkeukseen viikoittaisesta 48 tunnin enimmäistyöajasta, koska juuri tämän ongelman ratkaisemiseksi parlamentti tarjosi pitkiä siirtymäkausia. Ongelma johtuu niistä hyvin erilaisista näkökannoista, jotka koskevat sellaisten yhteisön säännösten määrittämistä, joiden perimmäisenä tarkoituksena on työterveyden ja -turvallisuuden takaaminen. Seuraavaksi ongelmana oli myös päivystysajan säätely tuomioistuimen päätösten mukaisesti.

Mielestäni keskeisin opt-out-järjestelyyn liittyvä ongelma on se, että neuvoston ehdottama ratkaisu oli oikeudellisesti ristiriitainen ja ennen kaikkea se oli vastoin niitä perustekijöitä, jotka ovat mielestäni Euroopalle välttämättömiä. Eurooppa ei voi hylätä sosiaalista ulottuvuuttaan identiteettiään menettämättä, eikä sen pitäisi sitä tehdä. Oli täysin mahdotonta hyväksyä yhteisön lainsäädäntöön yleistä, pysyvää lakia, joka on vastoin suositusta, jonka komissio on esittänyt kehottaessaan sosiaalisessa toimintaohjelmassaan jäsenvaltioita noudattamaan Kansainvälisen työjärjestön yleissopimusta. Sopimukseen oli mahdollista päästä myös puuttumalla poikkeuksiin ja yleisiin sääntöihin; lisäksi me olisimme voineet hyödyntää sellaisten sosiaalisten toimijoiden panosta, jotka voivat tarjota oikeudenmukaisia ja tehokkaita sopimuksia, jos niiden riippumattomuutta kunnioitetaan.

Lyhyesti sanottuna parlamentin ehdotuksiin sisältyi ratkaisuja, jotka voisivat tarjota yrityksille sen, mitä ne tarvitsevat, toisin sanoen mahdollisuuden muuttaa työaikoja joustavasti vaihtelevan työmäärän mukaisesti, koska tosiasia on se, että ei ole olemassa kahta samanlaista alaa eikä yhdelläkään alalla kahta samanlaista yritystä, ja koska se, mitä me tarvitsemme ja mitä erityisesti oma maani tarvitsee – maallani on hallussaan surullinen ennätys, sillä työttömyysprosenttimme on Euroopan unionin korkein – on mahdollisuus luoda uusia työpaikkoja ja vähentää irtisanomisia yrityksissä.

Hyvät kollegat, minä kuulun niihin, jotka ovat vakuuttuneita siitä, että meidän on uudistettava yhteiskuntajärjestelmiämme kiireellisesti; uskon myös, että on täysin mahdollista sovittaa yhteen toisaalta taloudellinen tehokkuus ja pyrkimys sosiaalisiin parannuksiin ja toisaalta vapaus ja oikeus. Juuri tästä syystä meidän on määritettävä rajoja ja sosiaalisia vähimmäisstandardeja kaikkia jäsenvaltioita varten.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kun tulevat sukupolvet arvioivat tätä parlamenttia ja sen työskentelyä työaika koskevassa asiassa, uskon, että he tarkastelevat täysin epäuskoisina sitä, miten Euroopan parlamentin jäsenet toimivat kolmikantaneuvottelujen aikana. He saavat huomata, että olimme luoneet ja kehittäneet direktiivin 1990-luvun alussa, jolloin sosialistit muodostivat parlamentin

suurimman puolueen ja suurimmassa osassa jäsenvaltioita oli vasemmistohallitus; näin luotiin direktiivi, joka riippumatta siitä, miten hyvin aikein se oli esitetty, heijastaa standardityyppistä sosialistista oppia, jonka mukaan ei voida luottaa siihen, että ihmiset tekisivät omat valintansa työnsä ja elämänsä tasapainottamiseksi, ja jonka mukaan poliitikot tietävät aina kaiken parhaiten ja luonnollisesti eurooppalaiset poliitikot vielä muitakin paremmin; tässä meillä oli työaikaa koskeva direktiivi, joka yksinkertaisesti ei ole koskaan toiminut.

Alun perin Yhdistynyttä kuningaskuntaa varten suunnitellusta opt-out-mahdollisuudesta tuli opt-out-vaihtoehto, jonka 14 muutakin maata tarvitsi vähitellen käyttöönsä, ja puheenjohtajavaltio Tšekin edustaja kertoi meille tänään, että kyseiseen ryhmään liittyy nyt vielä ainakin kaksi maata. Samaan aikaan 27 valtiosta 21 ei voisi koskaan onnistua noudattamaan direktiiviä kansallisten terveydenhoitopalvelujensa alalla, joten komissio teki ehdotuksia tämän asian ratkaisemiseksi.

Meillä on direktiivi, jota ei selvästikään voida panna täytäntöön, ja miten parlamentti on suhtautunut tähän? Sen mielestä ihmiset ovat väärässä, jäsenvaltiot ovat väärässä ja komissio on väärässä; kaikki on pakotettava jonkinlaiseen yhden koon pakkopaitaan, joka ilmiselvästi ei sovi kenellekään. Ymmärrettävästä syystä neuvosto ei suostunut perääntymään, koska Euroopan parlamentin jäsenten tavoin myös jäsenvaltioiden hallitukset on valittu tarjoamaan ihmisille mahdollisuuksia eikä rajoittamaan heidän vapauttaan. Hallitukset muistivat kuitenkin erään seikan, jonka jotkut parlamentin jäsenet ovat unohtaneet.

Opt-out-mahdollisuus siis säilyy tällä hetkellä, mutta niin säilyvät ongelmatkin, ja asia siirtyy nyt seuraavalle Euroopan parlamentin jäsenten sukupolvelle seuraavan mandaatin mukana. Toivon vain, että uudet kollegamme parlamentin eri laidoilla osoittautuvat järkevämmiksi ja että he osoittavat pyrkivänsä kuuntelemaan ihmisiä heidän määräilemisensä sijasta. Toivottavasti he mieluummin heittävät menemään direktiivin kuin kieltävät opt-out-mahdollisuuden ja aloittavat sitten alusta.

Jacek Protasiewicz (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, on totta, että tehtyämme viiden vuoden ajan kovasti työtä työajan järjestämistä koskevan direktiivin tarkistamiseksi me olemme tänään saattamassa päätökseen ponnistelujemme tuloksena olevaa fiaskoa. Parlamentti ei ole onnistunut pääsemään yhteisymmärryksen neuvoston kanssa eikä hyväksymään uutta ja parempaa lainsäädäntöä, jolla parannettaisiin työntekijöiden tilannetta muun muassa lyhentämällä työntekijän suostumukseen perustuvaa työviikon hyväksyttyä enimmäispituutta 78 tunnista 65 tuntiin.

Minun on ikävä kyllä sanottava — ja poikkean tässä asiassa edellisistä puhujista ja erityisesti parlamentin vasemman laidan edustajista — että epärealistista neuvottelustrategiaa noudattanut parlamenttimme on merkittävästi vastuussa tästä lopputuloksesta. Monissa Euroopan maissa käytetään sanontaa, jonka mukaan paras on hyvän vihollinen. Valitettavasti huomasin neuvottelujen aikana, että tämä viisaus näyttää täysin unohtuneen useimmilta kollegoiltani erityisesti parlamentin vasemmalla laidalla.

Haluaisin sanoa jotakin, vaikka se ei ilahdutakaan minua millään tavalla. Muistutan parlamenttia siitä, että sovittelukomitean ensimmäisen kokouksen aikana ehdotin, että pyrkisimme kompromissiin ja että myöntäisimme sen seikan, että koska useimmissa jäsenvaltioissa on jo vuosien ajan noudatettu työajan järjestämisessä joustavia periaatteita työntekijöiden suostumuksella, radikaalien muutosten odottaminen on perusteetonta ja saattaa johtaa neuvottelujen lukkiutumiseen. Ikävä kyllä juuri näin tapahtui, ja pelkänpä, että tähän päädyttiin vaaleja edeltävää kampanjaa ajatellen eikä Euroopan työntekijöiden etujen ajamiseksi.

Stephen Hughes (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, on todella outoa, että neuvoston pitäisi syyttää parlamenttia neuvottelujen katkeamisesta. Parlamentti vastasi kokonaan neuvottelujen kulusta; se teki kaikki kompromissiehdotukset. Myöhemmin komissio esitti kompromissiehdotuksen, mutta neuvosto ei antanut tuumaakaan periksi, joten sen ei pitäisi syyttää parlamenttia tästä epäonnistumisesta.

Tänä iltana meillä on sitten Philip Bushill-Matthews puhumassa työntekijöiden valinnanvapaudesta – heidän vapaudestaan työskennellä niin pitkiä päiviä kuin he haluavat. Katsohan, Philip, tilannetta Yhdistyneessä kuningaskunnassa eli juuri siinä jäsenvaltiossa, jossa yleistä opt-out-mahdollisuutta on käytetty kaikkein pisimpään. Euroopan työvoimatutkimuksen mukaan yli 3,5 miljoonaa työntekijää työskentelee siellä säännöllisesti enemmän kuin 48 tuntia viikossa. Saman tutkimuksen mukaan 58 prosenttia näistä työntekijöistä – eli siis lähes 60 prosenttia – sanoo, että he haluaisivat työskennellä vähemmän kuin 48 tuntia viikossa. Mainituista 3,5 miljoonasta työntekijästä 2,2 miljoonaa ei saa Yhdistyneessä kuningaskunnassa minkäänlaista korvausta viikoittaisista ylityötunneistaan. He eivät ole hulluja, vaan heidät on luonnollisesti pakotettu työskentelemään näin pitkiä päiviä ja he ovat joutuneet tilanteeseen, jossa heidän on tehtävä ylityötunteja. Tällainen on opt-out-mahdollisuuden käytön todellisuus.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Neuvosto pyrki määrätietoisesti tekemään opt-out-menettelystä pysyvän ja siten todella pidentämään työviikkoa. Se ei osoittanut minkäänlaista joustavuutta.

Päivystysaikaan liittyvä ongelma on ongelma ennen kaikkea niille, jotka työskentelevät julkisten palvelujen ja lähinnä terveydenhoitopalvelujen alalla, jossa työajan pidentäminen merkitsee paitsi heikompia työoloja lääkäreille ja sairaanhoitajille, myös uhkaa potilaiden terveydelle ja turvallisuudelle. Lisäksi kysymykseen liittyy lääkäreiden siviilioikeudellinen vastuu hoitovirheistä. Tässä asiassa valinnanvapaus merkitsi sitä, että Puolassa Radomin kaupungissa sijaitsevassa sairaalassa ei otettu palvelukseen ketään sellaista, joka ei suostunut tähän menettelyyn. Tämä tarkoittaa, että käytännössä valinnanvapautta ei ollut.

Päivystysajan jakaminen kahtia osaan, jona työskennellään, ja osaan, jona ei työskennellä, merkitsee pyrkimystä luokitella lepoajaksi työntäjän palveluksessa tosiasiallisesti käytetty aika — aika, joka on vietetty työpaikalla ja jonka järjestämisestä ei voida päättää itsenäisesti. Käytännössä tämä siis merkitsee työntekijän ajan varastamista. Meillä ei ole mitään syytä hyväksyä ratkaisuja, joita pidämme haitallisina.

Jan Cremers (PSE). – (NL) Arvoisa puhemies, vuonna 1817 yhteiskunnallisesti valveutunut brittiyrittäjä Robert Owen puolusti kahdeksantuntisen työpäivän käyttöönottoa. Hänen mielestään vaurautta riitti kaikille, jos ihmiset työskentelivät kahdeksan tuntia päivässä ja jos työ oli hyvin järjestetty. Myöhemmin täsmälleen 125 vuotta sitten annettiin alkusysäys kahdeksantuntisen työpäivän käyttöönotolle Yhdysvalloissa. Yksi eurooppalaisen yhteisömmen demokraattisista vakaumuksista on, että työviikon lyhentäminen edistää ihmisarvon mukaista elämää. Onneksi viime vuosina tässä yhteydessä on kiinnitetty yhä enemmän huomiota työn ja hoitovastuun jakamiseen.

Arvoisa puhemies, tätä taustaa vasten on suuri häpeä, että meidän on Euroopassa yhä taisteltava viikoittaisen enimmäistyöajan rajoittamiseksi. Jos työntekijöitä vaaditaan järjestelmällisesti tekemään ylitoita ja jos otetaan käyttöön pitkät työviikot, se merkitsee työpaikkojen tuhoamista. Useat tutkimukset ovat osoittaneet, että Robert Owen oli oikeassa: yli kahdeksantuntisilla työpäivillä on kielteinen vaikutus. Näinä aikoina, jolloin työttömyys lisääntyy, enemmistö neuvoston ja komission jäsenistä etenee täysin väärään suuntaan.

Michal Sedláček, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, tämä keskustelu oli mielestäni hyvin kiinnostava. Haluaisin vastata lyhyesti joihinkin puheenvuoroihin. Ottaisin ensiksi esiin seikan, jota ei ole täällä mainittu ja joka on todettava täysin rehellisesti. Eikö sattumalta olekin totta, että Euroopassa on maailman paras työntekijöiden suoja? Uskoakseni asia on näin, joten kaikki puheet pyrkimyksistä vähentää työntekijöiden suojaa tai palata takaisin 1800-luvulle eivät yksinkertaisesti pidä paikkaansa. Me ainoastaan pyrimme muokkaamaan työntekijöiden suojaa tämänhetkisen talouden ja maailmanlaajuisen taloudellisen tilanteen mukaiseksi. Me emme elä 1900-lukua. Me elämme 2000-lukua ja me teemme työtä – jätän mieluummin puhumatta tuntimääristä – mutta me teemme työtä kaiken aikaa. Näettekö tämän matkapuhelimen ja nämä tietokoneet? Me kaikki saamme sähköpostiviestejä joka päivä ja on täysin normaalia saada niitä ympäri vuorokauden. Samaan aikaan meistä ei kukaan koskaan laske, kuinka monta tuntia me todella työskentelemme. Joten esitetyllä pyrkimyksellä – puhumme tässä yhteydessä eräänlaisesta joustavuudesta – tarkoitetaan pikemminkin koko Euroopan pyrkimystä mukautua maailmanlaajuiseen kilpailuun.

Parlamentin jäsen Nassauer, olitte oikeassa sanoessanne, että meidän pitäisi päästä yksimielisyyteen näistä aiheista, esimerkiksi päivystysaika koskevasta kysymyksestä. Haluaisin sanoa, että neuvosto on tältä osin tullut melko pitkälle parlamenttia vastaan ja on myöntynyt siihen, että päivystysaika katsotaan työajaksi, toisin kuin yhteisessä kannassa, joka oli melko erilainen. Neuvosto jopa ehdotti parlamentille, että direktiivillä olisi säädeltävä ainoastaan päivystysaika koskevaa kysymystä ja että opt-out-kysymys jätettäisiin toiseen kertaan, mutta parlamentti ei vastannut tähän. Parlamentin jäsen Figueiredo totesi, että neuvoston ehdotukset ovat heikentäneet työssäkäyvien asemaa, mutta haluaisin ottaa uudelleen esiin erään perusasian. Neuvosto ehdotti työtuntien määrän vähentämistä tapauksissa, joissa opt-out-vaihtoehtoa käytetään, 78 tunnista 60:een tai 65 tuntiin, mutta parlamentin jäsen Cercas hylkäsi tämän ehdotuksen. Neuvosto ehdotti rajoituksia sekä opt-out-järjestelyn seurantaan että sen käyttöönottoon. Neuvosto suostui tähän, mutta silti ehdotusta ei hyväksytty. Parlamentin jäsen Andersson taitaa sekoittaa asioita sanoessaan, että neuvosto oli haluton hyväksymään komission ehdotukset. Päinvastoin neuvosto hyväksyi kyseiset ehdotukset – pysyvien edustajien komitean kokouksessa. Siten komission ehdottama kompromissi hyväksyttiin neuvostossa mutta ei parlamentissa.

Haluaisin myös lisätä, etten tiedä, kuka Euroopan unionissa puhuu millekin kansalaisryhmälle. Myös me puhumme EU:ssa kansalaisille, mutta he kertovat meille haluavansa lisää vapautta. He eivät halua uusia velvoitteita, eivätkä he myöskään halua poliitikkojen puuttuvan heidän henkilökohtaiseen elämäänsä. Me

vietämme pian samettivallankumouksen 20. vuosipäivää – kommunismin päättymisen vuosipäivää Euroopassa – ja ihmiset haluavat juhlia kyseistä tapahtumaa puolustamalla todellakin vapauttaan. He eivät halua, että heille asetetaan yhä uusia säännöksiä ja velvoitteita.

Parlamentin jäsen Hughes, mielestäni mainitsin puheessani melko selvästi ne seikat, joista neuvosto oli valmis tekemään kompromissin, joten on väärin väittää, ettei neuvosto antanut tuumaakaan periksi. Koska esittelijä toivoi muutoksia Euroopan maiden hallituksiin, haluaisin lisätä, että vain tuskin kuvitella konservatiivihallituksen näkemysten poikkeavan pääministeri Brownin hallituksen näkemyksistä – jos muutoksia tapahtuisi Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

Lopuksi toteaisin, että olemme erittäin pettyneitä siihen, että sopimukseen ei päästy, mutta jos te jatkuvasti kieltäydyste näkemästä jokapäiväistä todellisuutta, toisin sanoen sitä, että 27 jäsenvaltiosta 15:ssä käytetään opt-out-vaihtoehtoa ja että tällä hetkellä monilla aloilla erityisesti uusissa jäsenvaltioissa ei ole tarpeeksi työntekijöitä työn tekemiseksi, siinä tapauksessa opt-out-mahdollisuuden on jatkossakin oltava osa jokapäiväistä todellisuutta. Haluamme palata tähän aiheeseen kymmenen vuoden kuluttua, jolloin tilanne jäsenvaltioissa saattaa olla aivan erilainen. Meidän on luotava jäsenvaltioille sellaiset olosuhteet, etteivät ne joudu turvautumaan opt-out-vaihtoehtoon. Siinä tapauksessa saattaisimme yllättyä, miten nopeasti pääsemme kompromissiin.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, keskustelussa tuotiin esiin perusteluja, joita on käytetty monta kertaa aikaisemminkin ja hyvästä syystä. Mielestäni se on täysin luonnollista, sillä keskustelua on käyty jo viisi vuotta ja se on vaikuttanut meihin kaikkiin, ja haluaisin kiittää kaikkia niitä, jotka ovat osallistuneet keskusteluun merkittävällä panoksella. Tosiasia on kuitenkin, että me emme saavuttaneet hyvää tai kestävää tulosta, ja me joudumme todennäköisesti vastaamaan siitä. Haluaisin tuoda esiin, miten tyypillistä oli se, että keskustelussa käsiteltiin tuskin mitään muuta aihetta kuin opt-out-mahdollisuutta ja aika rajoitettiin ehkä päivystysaikaa. Siinä ei kiinnitetty ollenkaan huomiota esimerkiksi ylimääräiseen lepoaikaan eikä otettu huomioon muun muassa yötyöhön liittyviä muutoksia. Käytännöllisesti katsoen kaikki muutokset, joiden tarkoituksena oli mennä huomattavasti päivystysaikaa ja opt-out-mahdollisuutta koskevia kysymyksiä pidemmälle, ovat jääneet jossain määrin kahden pääaiheen jalkoihin. Vuonna 1993 hyväksyttiin direktiivi, jossa sallittiin poikkeuksen myöntäminen. Direktiivissä esitettiin tietynlaisia tarkistuksia, mutta ei sellaista, jossa keskityttäisiin ainoastaan opt-out-vaihtoehtoon siinä määrin kuin koko direktiiviin. Vuonna 2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuin päätti, että työpaikalla vietetty päivystysaika katsotaan työajaksi. Päätöksellä on oma logiikkansa, ja se on mielestäni melko ymmärrettävä. Kyseisestä ajankohdasta alkaen opt-out-mahdollisuutta käyttävien jäsenvaltioiden määrä on lisääntynyt voimakkaasti. Syy tähän on melko yksinkertainen. Useimmissa jäsenvaltioissa työpaikalla vietettyjä työtunteja ei katsottu todelliseksi työajaksi, ja siitä alkaen, kun ne jouduttiin laskemaan kiinteäksi työajaksi, jäsenvaltiot ryhtyivät käyttämään opt-out-mahdollisuutta noudattaakseen direktiiviä.

Hyvät kuulijat, kuten olen jo todennut, tilanne on monimutkainen ja sillä on oma sisäinen dynamiikkansa. Olemme harkinneet käytännöllisesti katsoen kaikkia mahdollisia keinoja päästä eteenpäin näiden viisi vuotta kestäneiden neuvottelujen aikana, jotka ovat olleet hyvin kauaskantoiset. Uskoakseni keskustelumme ei kuitenkaan ole vielä lopussa ja on erittäin tärkeää pyrkiä löytämään uusia ratkaisuja, sillä tämänhetkinen tilanne ei ole tyydyttävä. On olemassa useita syitä siihen, miksi tilanne ei ole tyydyttävä, ja nämä syyt eivät rajoitu vain päivystysaikaa koskevaan kysymykseen (jota itse pidän kaikkein vakavimpana näkökohtana) ja opt-out-kysymykseen, joka epäilemättä on merkittävä aihe. Muita syitä ovat muun muassa yötyö, ylimääräinen vapaa-aika ja monet muut aiheet, joita voidaan – ja joita mielestäni vähitellen pitäisi – tarkastella työturvallisuuden ja terveyden suojelun parantamiseksi, koska tässä nimenomaisessa direktiivissä käsitellään työterveyttä ja -turvallisuutta. Direktiivissä tarkasteltu työajan järjestäminen kattaa myös tämän erityisaiheen eikä ainoastaan yleisiä näkökohtia.

Hyvät parlamentin jäsenet, lainsäädäntöelimet eivät onnistuneet pääsemään sopimukseen viisi vuotta kestäneiden vakavien ja pitkällisten neuvottelujen jälkeen. Tilanne on tämä, ja siksi meidän on pyrittävä löytämään uusia keinoja päästä eteenpäin. Komissio on omasta puolestaan valmis ja odottaa jatkoa.

Mechtild Rothe, Euroopan parlamentin sovittelukomiteavaltuuskunnan puheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, olen pyytänyt saada esittää lyhyesti vielä joitakin huomiota, koska se on mielestäni tarpeen.

Neuvoston puheenjohtaja Sedláček on kertonut meille, että neuvosto hyväksyi ehdotuksen viime viikon alussa. Minun on todettava hyvin selvästi, että meille annettiin kolmikantaneuvotteluissa täysin erilaista tietoa. Meille ilmoitettiin, että komission ehdotusta ei hyväksyttäisi, että opt-out-mahdollisuutta ei voitaisi käyttää koeaikana ja että kuuden kuukauden jaksoa ei hyväksyttäisi. Lisäksi tehtiin selväksi, että päivystysaikaa

ei katsottaisi välttämättömäksi työajan jatkoksi. Meille kerrottiin myös, juuri niin kuin täällä on todettukin, että sääntöjä haluttiin noudattaa. Tämä ei ollut parlamentin kanta. Haluaisin tehdä selväksi, että näin meille kerrottiin. Ongelma on ehkä se, että te saavuitte myöhemmin, vasta puolen yön jälkeen, mutta näin meille todellakin ilmoitettiin.

Toiseksi parlamentin jäsen Bushill-Matthewsin puheenvuorosta sai sellaisen käsityksen, että neuvottelut olivat puolueelliset ja yksipuoliset. Haluaisin selvittää yhden asian. Neuvotteluvaltuuskuntaan kuului esittelijä Alejandro Cercas, valiokunnan puheenjohtaja, varjoesittelijä José Albino Silva Penada Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ja Euroopan demokraattien ryhmästä sekä minä itse. Olimme yhtä mieltä joka ainoasta asiasta. Parlamentissa noudatettavilla suuntaviivoilla varmistetaan, että ryhmäni ei muodosta enemmistöä sovittelukomiteavaltuuskunnassa. Äänestyksen tulokset olivat melko selvät: 15 puolesta, ei yhtään vastaan ja viisi tyhjää. Tämänpäiväinen keskustelu on aivan selvästi osoittanut, että parlamentin laaja enemmistö puoltaa tätä kantaa. En haluaisi, että kenellekään jää vaikutelmaa yksipuolisuudesta.

Puhemies. – (EL) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Csaba Óry (PPE-DE), kirjallinen. – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat,

olen pahoillani siitä, että työaikadirektiivin tarkistamista koskeva lainsäädäntömenettely lopulta epäonnistui. Se osoittaa, että neuvosto ja Euroopan parlamentti eivät ole päässeet yhteisymmärrykseen yhdestä keskeisestä työhön liittyvästä kysymyksestä. Neuvosto hylkäsi kompromissiratkaisun, joka oli vahvistettu kahdessa Euroopan parlamentin käsittelyssä ja joka sai poliittisten ryhmien kannatuksen niin parlamentin vasemmalta kuin oikealtakin laidalta. Ehdotuksen hylkääminen osui ajankohtaan, jona eri puolilla Eurooppaa menetetään yhä useampia työpaikkoja, suuret yritykset jonottavat päästäkseen esittämään irtisanomissuunnitelmiaan ja veronmaksajien varoista käytetään jatkuvasti kasvavia summia auttamaan vaikeuksissa olevia pankkeja ja lievittämään talouskriisin vahingollisia vaikutuksia.

Neuvoston itsepintaisella kannalla opt-out-kysymystä koskevassa asiassa oli kielteisenä seurauksena myös se, että kun Euroopan parlamentin kanssa käydyssä sovittelumenettelyssä lopulta epäonnistuttiin, samalla epäonnistuttiin myös pyrkimyksessä löytää onnistunut ratkaisu lääkäreiden päivystysaikaa koskevaan kysymykseen, vaikka EU:n lainsäätäjät olivatkin jo hyvin lähellä sopimusta ja kompromissiratkaisuun pääsyä. Sopimukseen pääsy tässä asiassa olisi ollut kaikille asianomaisille osapuolille huomattavasti hyödyllisempää kuin oikeudellisen kädenväännön pitkittyminen. Vaikka kukaan ei kiistäkään Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen päätösten sisältöä, olemme silti oudossa tilanteessa, kun lääkärit joutuvat jatkuvasti käynnistämään oikeustoimia toimielinten kannattajia vastaan voidakseen käyttää oikeuksiaan.

Vuotta 2009 ovat leimanneet taloudelliset ja yhteiskunnalliset jännitteet, ja on masentavaa, että tällaisenaan vuonna neuvosto ei osoittanut minkäänlaista halua ratkaista yhtä keskeisistä työajan sääntelyyn liittyvistä kysymyksistä Euroopan unionissa.

18. Esityslista: ks. pöytäkirja

19. Maantieliikenteen liikkuvissa tehtävissä toimivien henkilöiden työajan järjestäminen (keskustelu)

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana Marie Panayotopoulos-Cassiotoun työllisyys ja sosiaaliasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0120/2009) maantieliikenteen liikkuvissa tehtävissä toimivien henkilöiden työajan järjestämisestä [KOM(2008)0650 – C6-0354/2008 – 2008/0195(COD)].

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, esittelijä. – (EL) Arvoisa puhemies, direktiivi 2002/15/EY todellakin kaipasi tarkistamista, ja annettuaan siltä vaaditun kertomuksen Euroopan komissio esitti sopivia tarkistuksia tämän teollisuudenalan auttamiseksi, jotta voitaisiin suojella alan työntekijöiden terveyttä ja turvallisuutta sekä samalla edistää tervettä kilpailua. Työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta hyväksyi liikenne- ja matkailuvaliokunnan lausunnon ja suosituksestani huolimatta hylkäsi komission ehdotuksen. Toisin sanoen se ei suostunut jättämään itsenäisiä kuljettajia direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Minun on huomautettava, että vuoden 2002 direktiivin mukaan direktiiviä sovelletaan itsenäisiin kuljettajiin 23. maaliskuuta 2009 alkaen. Kehityssuunnat eivät ole sellaisia kuin maantieliikennettä koskevasta direktiivistä käydyn keskustelun aiheuttamat vaikutelmat ja innostuneisuus antavat ymmärtää.

Ajo- ja lepoaikojen suhteen on ollut huomattavasti kehitystä vuoden 2002 jälkeen. Tämä johtuu siitä, että vuonna 2007 voimaantullut asetus (EY) N:o 561/2006 koskee kaikkia rekkakuskeja ja takaa heille sopivat ajo- ja lepoajat.

Näin ollen itsenäisten kuljettajien sisällyttäminen työaikaa koskevaan direktiiviin olisi osoitus siitä, että itsenäisen ammatinharjoittamisen käsite ymmärretään väärin. Nimittäin silloin, kun joku on itsenäinen ammatinharjoittaja, hän asettaa itselleen oman työaikansa. Tämän vuoksi toimi haittaisi vakavasti pieniä ja keskisuuria yrityksiä, rajoittaisi yritystoiminnan vapautta ja synnyttäisi ylimääräisiä hallinnollisia rasitteita. Tästä seuraisi keskustelu myös muiden alojen itsenäisten ammatinharjoittajien sisällyttämiseksi lainsäädäntöön, ja näin rajoitettaisiin heidän mahdollisuuttaan työskennellä niin paljon kuin he haluavat. Tästä seuraa suuri ongelma: kuka määritteli aidosti itsenäiseksi ammatinharjoittajaksi ja kuka näennäisesti itsenäiseksi. On selvää, että tietyt työntekijät väittävät olevansa itsenäisiä ammatinharjoittajia, mutteivät sitä ole. Euroopan komissio oli ehdottanut, että määrittelemme perusteet näennäisesti itsenäisten ammatinharjoittajien tunnistamiseksi. Tämä ei kuitenkaan olisi mahdollista, sillä jäsenvaltiot suorittavat yhä tarkastukset itsenäisesti. Niinpä jos Euroopan unionin lainsäädännössä määriteltäisiin, kuka katsotaan näennäisesti itsenäiseksi ammatinharjoittajaksi ja ketä ei, kansallisissa tarkastuksissa ei noudatettaisi tätä määritelmää. Nyt on siis helppo uusien ehdotustemme avulla päättää jäsenvaltioissa, keihin sovelletaan ja keihin ei sovelleta maantieliikenteen liikkuvissa tehtävissä toimivia henkilöitä koskevaa direktiiviä. Pyydämme ehdotuksissamme Euroopan komissiota myös määrittelemään uudelleen direktiivin täytäntöönpanon tulokset. Pyydän kollegojani hylkäämään tarkistuksen, joka pyrkii siirtämään ehdotuksen takaisin valiokunnalle, ja tukemaan minun ryhmäni ehdotuksia, joita myös Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä ja itsenäisyys/demokratia-ryhmä tukee.

Antonio Tajani, *komission varapuheenjohtaja*. – (IT) Arvoisa puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, tiedätte, että tieturvallisuus on yksi asioista, joita pidän etusijalla työssäni liikenneasioista vastaavana komission jäsenenä.

On alusta alkaen myös tärkeä korostaa, että vaikka tieturvallisuus tietenkin on olennaista, kun keskustellaan sellaisesta aiheesta kuin kuljettajien työaika, tämänpäiväinen keskustelumme ei koske tieturvallisuutta vaan sosiaalista lainsäädäntöä, ei ajoaikaa vaan työaikaa.

Kysymys, johon meidän tänään on vastattava, on seuraavanlainen: pitäisikö itsenäisille yrittäjille asettaa samanlaisia työaikarajoituksia kuin työntekijöille? Tätä meidän on pohdittava hyvin tarkoin, sillä Euroopan unionin lainsäädännössä ei ole ennakotapauksia siitä, kuinka kauan itsenäinen ammatinharjoittaja voi työskennellä toimistossa tai laboratoriossa.

Vuonna 1998 kun neuvosto ja parlamentti keskustelivat ensimmäistä kertaa liikkuvissa tehtävissä toimivien henkilöiden työaikaa koskevasta direktiivistä, maantiekuljetusalan tilanne oli aivan toisenlainen kuin nykyään. Kuten esittelijä Panayotopoulos-Cassiotou sanoi, siihen aikaan oli yleistä kiertää voimassaolevia työaikalain säädöksiä, mikä merkitsi sitä, että ammattikuljettajat viettivät aivan liikaa aikaa ratissa. Aiemman, vuonna 1985 voimaantulleen, ajoaikaa koskevan asetuksen perusteella oli lähes mahdotonta valvoa ajoaikaa tehokkaasti.

Siinä yhteydessä, vuosien 1988 ja 2002 välillä, lainsäätäjät keskustelivat komission ehdotuksesta, jonka tavoitteena oli säädellä palkattujen kuljettajien lisäksi myös itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivien kuljettajien työaikaa. Tämän keskustelun tuloksena hyväksyttiin liikkuvien työntekijöiden työaikaa koskeva alakohtainen direktiivi. Toiveena oli, että voitaisiin vähentää sopimattomista ajoikamääräyksistä tieturvallisuudelle koituvia negatiivisia seurauksia laajentamalla työaikalakien soveltamisalaa itsenäisiin kuljettajiin.

Ongelmaa ei kuitenkaan saatu ratkaistuksi, ja parlamentin ja neuvoston välisen sovittelumenettelyn jälkeen komissiota pyydettiin arvioimaan, mitä etuja ja haittoja on työaikaa koskevien määräysten laajentamisella itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja antamaan ehdotuksen vuonna 2008.

Ensinnäkin työaikaa ei pidä sekoittaa ajoikaan. Tilanne on muuttunut radikaalisti suhteessa jälkimmäiseen. Kuten tiedätte, tämä toimielin on yhdessä neuvoston kanssa hyväksynyt uusia ajoaikaa koskevia sääntöjä. Näissä säännöissä säädetään muun muassa digitaalisen ajopiirturin käytöstä, joka on erittäin luotettava valvontaväline, ja erityisesti soveltamisdirektiivistä.

Uusia säädöksiä, jotka ovat olleet voimassa vuodesta 2007 lähtien, sovelletaan kaikkiin kuorma-autonkuljettajiin eli siis myös itsenäisiin kuljettajiin. Uusi digitaalinen ajopiirturi, joka rekisteröi kuorma-auton jokaisen liikkeen joka minuutilla, mahdollistaa sen, että kuljettaja ei voi ajaa yli yhdeksää

tuntia päivässä eikä noin yli 45 tuntia viikossa. Nyt on periaatteessa mahdollista valvoa tarkemmin näiden sääntöjen noudattamista kuin vuonna 1985.

Toiseksi yhteisön sosiaalialan lainsäädännössä ei ole ennestään lainsäädäntöä, jossa säädettäisiin itsenäisten ammatinharjoittajien työstä. Itsenäistä ammatinharjoittajaa ei itse asiassa voi pakottaa tekemään ylimääräisiä työtunteja, koska itsenäisen ammatinharjoittajaan määritelmäänhan kuuluu, että he voivat päättää työajastaan itsenäisesti. Lisäksi on lähes mahdotonta käytännössä valvoa tämän ihmisryhmän työaika.

Kolmanneksi on hyvin epävarmaa, että löydetäisiin tasapaino yleisten etujen ja haittojen välille koskien työaikamääräyksien soveltamisalan laajentamista itsenäisiin ammatinharjoittajiin. Ei myöskään ole mahdollista osoittaa, että kyseisen direktiivin soveltaminen itsenäisiin kuljettajiin toisi selviä etuja. Viimeiseksi on erittäin tärkeää huomauttaa, että työaikalainsäädännön soveltaminen itsenäisiin kuljettajiin on tehotonta ja hyvin vaikeaa, sillä näiden kuljettajien ei tarvitse kirjata työaikaansa ylös palkanmaksua varten, puhumattakaan siitä, että näiden säädösten soveltamisen hallinnolliset kustannukset olisivat hyvin suuret.

Neljänneksi eräs seikka, johon kuitenkin on puututtava, on näennäisesti itsenäiset kuljettajat eli kuljettajat, jotka muodollisesti ovat itsenäisiä, mutta todellisuudessa eivät vapaasti voi järjestää omaa työntekoaan, koska he ovat täysin riippuvaisia yhdestä yrityksestä, jolta he saavat tulonsa ja työtilauksensa. He ovat yhteiskunnalliselta kannalta suojattomia. Periaatteessa he kuuluvat nykyään direktiivin soveltamisalaan, mutta jos direktiiviä ei panna täytäntöön, tämä ei toteudu käytännössä. Komission ehdotuksen tarkoitus on näin ollen tehostaa direktiivin soveltamista ja tarjota näennäisesti itsenäisille kuljettajille niiden tarvitsema sosiaaliturva.

Taluskriisin aikaan se, että laskusuhdanteen seurauksista kärsiviä pieniä ja epävakaita yrityksiä, kuormitetaan ylimääräisillä hallinnollisilla ja taloudellisilla rasitteilla, ei antaisi oikeanlaista viestiä. Tästä syystä, yhteenvetona, komissio on tyytyväinen Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit), Euroopan demokraattien ryhmän, Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän ja itsenäisyys/demokratia-ryhmän esittämiin tarkistuksiin, jotka noudattavat neuvoston yhteistä kantaa, joka hyväksyttiin viimeisessä liikenneneuvostossa, ja näillä asetuksilla komissio antaa selvän viestin teollisuudelle: näennäisesti itsenäisiin kuljettajiin liittyvää ilmiötä ei suvaita, ja lainsäätäjät takaavat, että määräyksiä noudatetaan koko Euroopan unionissa.

Puhetta johti

varapuhemies **Luisa MORGANTINI**

Johannes Blokland, liikenne- ja matkailuvaliokunnan lausunnon valmistelija. – (NL) Arvoisa puhemies, totuuden hetki on käsillä. Huomenna iltapäivällä äänestämme Marie Panayotopoulos-Cassiotoun mietinnöstä. Esittelijä ja minä, liikenne- ja matkailuvaliokunnan lausunnon valmistelijan asemassa, olemme yhtä mieltä vapaasta yrittämisestä, ja niinpä olemme yhdessä allekirjoittaneet kymmenisen tarkistusta, jotka myös neuvosto voi hyväksyä. Olen kiitollinen siitä, että komission jäsen Tajani voi tukea niitä.

Huomenna meillä on ensin käsiteltävänä työllisyys- ja sosiaaliasioiden valiokunnan esittämä tarkistus, jossa pyritään hylkäämään ehdotus. Olen edelleenkin äärimmäisen tuotunut tästä tarkistuksesta. Viime viikolla tämä tuotuneisuus muuttui kuitenkin kauhuksi, kun näin Euroopan unionin ammattiliittojen kannanoton. Siinä pelossa, että romanialaiset tai bulgarialaiset itsenäiset kuljettajat poikkeavat kaidalta polulta, kannanotossa luetellaan valheita valheiden perään parlamentin jäsenten taivuttelemiseksi äänestämään komission ehdotusta vastaan.

Kannanotossa vihjaillaan, että itsenäiset kuljettajat työskentelevät 86 tuntia viikossa. Kuljettajat, sekä itsenäiset että palkatut, saavat ajaa keskimäärin 45 tuntia viikossa kahden viikon jaksolla, kuten komission jäsen Tajani on myös huomauttanut. Olisiko meidän siis oletettava, että he käyttäisivät 41 tuntia viikossa yritystoimintaansa? Kannanotossa esitetty tieturvallisuutta koskeva väite ei myöskään ole vedenpitävä. Ei voida todistaa, että tieturvallisuus ja itsenäisten kuljettajien jättäminen työaikalainsäädännön ulkopuolelle korreloisivat keskenään. Itse asiassa todellisuudessa se on juuri päinvastoin.

Kannanotosta käy muuten selvästi ilmi, että ammattiliitot tietävät tasan tarkkaan, että niiden kanta on hyvin hataralla pohjalla. Ympäristöasiat ja sisämarkkinat vedetään väkisin mukaan muka sen perustelemiseksi, että meidän olisi äänestettävä hylkäysehdotuksen puolesta, vaikka komission hyvin laaja vaikutusten arviointi osoittaa, että ehdotus tosiasiaa hyödyttää sisämarkkinoiden toimintaa, kuljetusalaa ja ympäristöä. Tämän vuoksi meidän on huomenna vastustettava työllisyys- ja sosiaaliasioiden valiokunnan ehdottamaa tarkistusta, joka pyrkii hylkäämään ehdotuksen, ja tuettava esittelijän tarkistuksia. Luotan siihen, että terve järki tulee hallitsemaan äänestystä.

Lopuksi haluaisin lisätä, että mielestäni Stephen Hughesin viime lauantaina lähettämä sähköpostiviesti oli täysin asiaton. Politikointi kuolonuhrien... (*Puhemies keskeytti puhujan.*)

Eva-Riitta Siitonen, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (FI) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, työaikarajoitteita ei saa ulottaa koskemaan itsenäisiä yrittäjiä ja kuljettajia, ja onneksi sekä komissio että neuvosto ovatkin tulleet tähän loppupäätelmään.

Kotimaassani Suomessa työajan rajoittamisella olisi hyvin kielteisiä vaikutuksia suomalaisille yrittäjäkuljettajille. Kuljetusala on Suomessa hyvin pienyrittäjävaltaista, yli puolet kuljettajista omistaa vain sen auton, jota he itse ajavat. He tekevät siis kaiken itse, huoltavat kalustonsa ja hoitavat kirjanpitoa. Jo nyt yrittäjäkuljettajia sitovat samat ajoaikarajoitteet ja pakolliset lepoajat kuin toisen palveluksessa olevia kuljettajia. Tämä on tärkeää turvallisuuden kannalta. Varsinainen ajoaika siis ei pitenis, mutta jos tämä vihreiden ja sosialistien tarkistus tulisi voimaan, kuljettajat eivät voisi esimerkiksi vapaa-ajallaan hoitaa kalustoaan tai kirjanpitoaan. Entä miten tällaista säännöstä valvottaisiin?

Työllisyyden ja yrittäjyyden tukeminen on ensisijaisen tärkeää talouskriisin aikana. Toivon, että kollegani yhtyvät komission ja liikenneministerineuvoston kantaan pitää itsenäiset kuljettajat direktiivin työaikasääntelyn ulkopuolella.

Jan Cremers, PSE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, Euroopan parlamentin sosiaalidemokraattien ryhmä on sitä mieltä, että ehdotusta kuljetusalan työaikaa koskevien säännösten tarkistamiseksi ei ole harkittu riittävästi. Lisäksi ehdotus on epäohdonmukainen. Se, että säännösten saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ei onnistu hyvin ja että säännökset eivät ole yhdenmukaisia lainsäädännön kanssa, ei voi olla peruste sääntöjen lieventämiselle. Kuten komissio toteaa, lainsäädäntö voi olla tehokasta ja toimivaa vain, jos se kattaa kaikki osapuolet.

Komissiolle esitetyillä kysymyksillä olen pyrkinyt saamaan selvyyden siihen, mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä näennäisesti itsenäisten ammatinharjoittajien torjumiseksi. Tässä yhteydessä neuvoston ilmaisema aikomus jättää itsenäiset kuljettajat soveltamisalan ulkopuolelle ja lisäksi olla ryhtymättä riittäviin toimiin näennäisesti itsenäisten työntekijöiden torjumiseksi ei saa kannatusta PSE-ryhmältä.

Sekä palkattujen että itsenäisten kuljettajien toiminta on yhtä tärkeää heidän omalle ja muiden turvallisuudelle. Poikkeuksen tekeminen ei meidän ryhmämme mielestä tule kuuloonkaan. Minun täytyy olla samaa mieltä komission jäsenen kanssa siinä, että aiemmin myös itsenäiset ammatinharjoittajat on sisällytetty rakennustyömaiden turvallisuutta koskevaan lainsäädäntöön, jotta voidaan taata heidän oma turvallisuutensa ja muiden turvallisuus.

Bilyana Ilieva Raeva, ALDE-ryhmän puolesta. – (BG) Tämän vaalikauden viimeisessä istunnossa parlamentin on hyväksyttävä liikkuvien työntekijöiden työaikaa koskeva direktiivi. Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän esittelijänä olen sitä mieltä, että on vastuutonta meiltä tukea komission tekstin hylkäämistä kokonaisuudessaan, kuten on ehdotettu. Me liberaalit puolustamme vahvasti kymmenien tuhansien liikkuvien itsenäisten ammatinharjoittajien tarvetta säilyttää kilpailukykyisyys ja itsenäisen ammatinharjoittamisen koko tarkoitus.

Nykytilanne on hälyttävä. Nykyinen direktiivi hävittää vapaiden markkinoiden peruseriaatteet, nimittäin yrittäjyyden ja sen tukemisen. Emme voi hyväksyä sitä, että niitä, jotka työskentelevät työehtosopimuksella, kohdeltaisiin samalla tavalla kuin itsenäisiä ammatinharjoittajia. Toisin kuin palkkatyötä tekevät, itsenäiset ammatinharjoittajat eivät tee työtä tietyn tuntimäärän mukaan vaan heidän käsittelemiensä tuotteiden sekä toimitusten määrän ja tyypin mukaan. Heidän sisällyttämisenä uuteen direktiiviin tuhoaisi käytännöllisesti katsoen heidän yrittämishalunsa.

Itsenäisten ammatinharjoittajien työaikaa rajoittava lainsäädäntö olisi vaarallinen ja aiheeton ennakkotapaus. Millään muulla alalla ei ole vastaavaa lainsäädäntöä. Tällaisen päätöksen hyväksyminen vaikuttaisi haitallisesti Euroopan unionin talouteen.

Myös yötyön määrittelyllä on tärkeä käytännön merkitys. Nykyisin jäsenvaltiot voivat määritellä yöajan itse. Tämä mahdollistaa sen, että jäsenvaltiot voivat maksimoida matkustajien ja tavaroiden kuljetukseen käytetyt työtunnit päivänvalon vaihtelun mukaan. Kuten tiedätte yöaika Suomessa on eri kuin yöaika Italiassa. Joustavuus vähentää liikennemuuhkia ruuhka-aikoina ja vähentää samalla suurinta osaa haitallisista liikenteen päästöistä.

Haluaisin lopuksi lisätä, että liberaalit Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja monien muiden parlamentin jäsenten tukemana haluaisivat jatkaa keskustelua direktiivin perusasioista. Toisin sanoen tuemme

joustavaa, pragmaattista kantaa, jonka neuvosto hyväksyi ja jota Euroopan komissio ehdotti, itsenäisten ammatinharjoittajien jättämisestä direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Kehotan teitä äänestämään tämän puolesta.

Sepp Kusstatscher, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, sikainfluenssan aiheuttama maailmalaajuinen huoli ja kaikki sen vastaiset toimet, samoin kuin muutamia vuosia sitten lintuinfluenssan ja hullun lehmän taudin tapauksessa, ovat täysin suhteettomia, kun otetaan huomioon se, että maantienonnettomuudet vaativat paljon enemmän kuolonuhreja eikä siihen puututa. Neljäkymmentä tuhatta ihmistä kuolee vuosittain Euroopan unionin teillä. Suuria määriä ihmisiä haavoittuu tai halvaantuu pysyvästi. Kaikki tämä vain hyväksytään ikään kuin se olisi Jumalan tahto.

Kaikki tietävät, että suhteettoman suuri määrä kuorma-autoja on osallisena vakavissa maantienonnettomuuksissa. Pääasialliset syyt ovat ylinopeus, yliväsymys ja alkoholi. Kyseinen direktiivi edistää kuljettajien yliväsymyksen ehkäisemistä. Sen lisäksi että ajoaikoja valvotaan ajopiirtureiden avulla, myös kuorman lastaukseen ja purkuun käytettävä aika pitäisi ottaa huomioon jokaisen kuljettajan työaikana. Tämä on oikea ratkaisu. Jos kuljettaja on työskennellyt useita tunteja ennen kuin hän kipuaa 40 tonnin painoisen rekan rattiin, hän on jo väsynyt ja hänellä keskittymisvaikeuksia. Minusta on täysin käsittämätöntä, että tätä asetusta sovellettaisiin vain kuljettajiin, jotka ovat toisten palkkaamia eivätkä itsenäisiä ammatinharjoittajia. Ainoa perustelu on se, että itsenäisten ammatinharjoittajien työaikaa on vaikeampi valvoa. Tämä voi hyvin olla totta, mutta aiheuttaako siis yliväsynyt itsenäinen ammatinharjoittaja pienemmän riskin liikenteessä?

Stephen Hughes (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, meidän on hylättävä tämä komission ehdotus kolmesta selvästä syystä. Ensinnäkin he väittävät, että työ- ja lepoaikaa koskeva asetusta (EY) N:o 561/2006 kattaa jokaisen ja niinpä itsenäisten ammatinharjoittajien jättämisessä direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle ei ole mitään ongelmaa. Tämä on väärin. Ajoaika on vain keskimäärin puolet kuljettajan työajasta. Ne, jotka eivät kuulu direktiivin soveltamisalaan saattavat tosiaan päätyä tekemään töitä 86 tuntia viikossa, vuoden jokaisena viikkona.

Toiseksi sadat tuhannet kuljettajat, jotka ajavat alle 3,5 tonnia painavia ajoneuvoja, eivät kuulu asetuksen soveltamisalaan. Mikä vielä pahempaa, jos he jäävät tämän direktiivin ulkopuolelle, heidän työaikaansa ei rajoiteta ollenkaan.

Kolmanneksi komissio tekee erottelun itsenäisen ammatinharjoittajan ja näennäisesti itsenäisen ammatinharjoittajan välille, ja sanoo tekevänsä näin sen takia, ettei itsenäisen ammatinharjoittajan työaikaa voi tarkastaa tai valvoa. Jos tämä on totta, miten he valvovat näennäisesti itsenäisten ammatinharjoittajien työaikaa? Tämä on vastuun välttelyä ja suoranaista kehotusta häikäilemättömille työnantajille keksiä jatkuvasti uusia muotoja näennäisesti itsenäiselle ammatinharjoittamiselle lain kiertämiseksi. Meidän on hylättävä komission ehdotus.

Ville Itälä (PPE-DE). – (FI) Arvoisa puhemies, ensinnä haluan kiittää komissaari Tajania, joka on tehnyt aivan erinomaista työtä ja joka erinomaisella tavalla äsken puheessaan toi esille, että tässä on kysymys eri asiasta kuin turvallisuudesta ja ajotunneista, on kyse työtunneista.

Meidän pitää kunnioittaa sitä, että Euroopassa on pieniä ja keskisuuria yrityksiä, jotka tekevät työtään ja luovat työpaikkoja, ja erityisesti tässä taloudellisessa tilanteessa meidän ei pidä lyödä näitä pienyrityksiä kasvoille. Pari viikkoa sitten täällä käytiin kovaa keskustelua siitä, kuinka pienet ja keskisuuret yritykset pitävät koko Euroopan talouden pystyssä. Nyt on kysymys käytännössä siitä, tuetaanko heitä vai eikö heitä tueta. Se, mitä komissaari Tajani täällä esitti, on se mitä meidän pitää tässä seurata ja miten toimia, jotta nämä kuljetusyrittäjät voivat jatkaa työtänsä myös ajotuntien jälkeen.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, haluaisin rauhoittaa niitä parlamentin jäseniä, jotka ovat ilmaisseet huolensa käsiteltävänä olevasta tekstistä. Tieturvallisuus ei varmastikaan ole vaarassa, toistan, että maantienonnettomuuksien vähentäminen on yksi prioriteeteistani.

Mielestäni meidän ei tulisi sekoittaa työaikaa ajoaikaan. Ymmärrän kyllä, mitä olette sanoneet: itsenäinen ammatinharjoittaja voi työskennellyään mennä väsyneenä rattiin. En kuitenkaan usko, että itsenäistä ammatinharjoittajaa voitaisiin valvoa minkäänlaisessa työssä. Itsenäinen ammatinharjoittaja luonnollisesti tietää myös, mitä tekee. Hän voi jopa lastata kuorma-auton ja odottaa ja levätä kaksi, kolme tai neljä tuntia, ja sitten mennä takaisin rattiin turvallisessa ajokunnossa.

On itse asiassa hyvin vaikea valvoa minkäänlaista itsenäistä ammatinharjoittajaa, käsityöläistä tai pienyrittäjää. Kaiken lisäksi he ovat miehiä ja naisia, jotka muodostavat Euroopan unionin talouden selkärangan.

Siitä huolimatta huolehdimme siitä, että taataan terveys ja turvallisuus työntekijöille sekä niille, jotka näyttävät olevan itsenäisiä, mutta jotka kaikin puolin ovat palkattuja työntekijöitä. Siksi komissio – ja uskon, että esittelijä on samaa mieltä tässä – haluaa, että lainsäädäntöä sovelletaan myös näennäisesti itsenäisten työntekijöiden toimintaan.

Tämä on siis mielestäni tärkeä viesti. Tämä lainsäädäntö vastaa todellisia vaatimuksia, ja uskon, että on paikallaan vielä kerran korostaa miten tärkeää on yhä edetä tällä alalla. Siksi pyytäisinkin Euroopan parlamentin sosialidemokraattista ryhmää ja Vihreät/Euroopan vapaa allianssi -ryhmää miettimään esitettyjä kommentteja ja ymmärtämään, että komissio asettaa ja tulee jatkossakin asettamaan tieturvallisuuden etusijalle, mutta tämä lainsäädäntö ei kata tätä alaa vaan pyrkii paremmin sääntelemään ennen kaikkea kaikkien maantiekuljetusalan työntekijöiden työaikaa ja rinnastamaan näennäisesti itsenäiset ammatinharjoittajat työntekijöihin, koska he eivät todellisuudessa ole itsenäisiä ammatinharjoittajia vaan työntekijöitä.

Siispä haluaisin vielä rauhoitella kaikkia niitä, jotka ovat ilmaisseet huolensa, koska uskon, että teksti, joka saatetaan hyväksyä, on hyvä teksti, jonka suunta on yleisesti Euroopan unionin kansalaisten edun mukainen.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, esittelijä. – (EL) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsentä hänen selkeästä puheestaan ja taannehtivista selvennyksistään, joilla tarkoitan sitä, että hän vakuutteli parlamentin jäsenille, että hänen päätavoitteensa on tieturvallisuus, ja samalla Euroopan unionin talouden kilpailukykyyn turvaaminen ja pienten ja keskisuurten yritysten tukeminen. Kiitän kaikkia kollegojani heidän mielipiteistään ja huomauttaisinkin, että tämä on juuri sellainen vuoropuhelu, jonka haluamme jättää avoimeksi äänestämällä tarkistusta 54 vastaan komission ehdotuksen hyläten. Näin ollen pyydän kollegojani hylkäämään tarkistuksen, jotta vuoropuhelu jatkuu avoimena ja voimme auttaa työntekijöitä, joita käytetään hyväksi ja jotka väittävät olevansa näennäisesti itsenäisiä ammatinharjoittajia. Haluamme auttaa parantamaan työllisyyttä maantiekuljetusalalla takaamalla tieturvallisuuden asetuksella, joka kattaa kaikki, ja suojaamalla työajat nyt esillä olevan direktiivin avulla.

Haluaisin muistuttaa parlamentin jäseniä siitä, että olen lähettänyt heille saksalaisen lehden artikkelin, jossa annetuista esimerkeistä selviää, että ajon aikainen riski ei johdu liiasta työmäärästä vaan huonosta ajankäytöstä, riippumatta siitä, onko kuljettaja työntekijä vai itsenäinen ammatinharjoittaja. Tämä on itse asiassa täysin epäolennaista. Tärkeää on se, miten jokainen ihminen ottaa vastuuta toimistaan ja ajaa kuin aikuinen ihminen, joka on tietoinen velvollisuuksistaan yhteiskunnassa kokonaisuudessaan. Emme pääse tähän luomalla esteitä työn teolle. Viitattaessa rakennusalaan Jan Cremers paljasti kaikkien näitä kantoja vaalien edellä tukevien aikeen.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 5. toukokuuta 2009.

20. Ennakkoarvio Euroopan parlamentin tuloista ja menoista varainhoitovuodeksi 2010 (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana jäsen Mañkan laatima budjettivaliokunnan mietintö (A6-0275/2009) ennakkoarviosta Euroopan parlamentin tuloista ja menoista varainhoitovuodeksi 2010 (2009/2006(BUD)).

Vladimír Maňka, esittelijä. – (SK) Arvoisa puhemies, tapaamisissani Euroopan parlamentin pääsihteerin Klaus Wellen kanssa panin alusta asti merkille hänen pyrkimyksensä ratkaista ongelmat. Arvostan hänen pyrkimystään optimoida Euroopan parlamentin, 6 000 henkeä työllistävän toimielimen, työskentelyä. Havaitsin myös samanlaista sitoutuneisuutta ja samanlaisen myönteisen lähestymistavan neuvotellessani Euroopan parlamentin eri pääosastojen edustajien kanssa.

Joillakin alueilla on jo havaittu säästökohteita ja ehdotettu parannuksia. Yhtenä esimerkkinä mainittakoon turvallisuuspalveluja koskeva johdon pääosaston toimintasuunnitelma, jolla voidaan saada Brysselissä, Strasbourgissa ja Luxemburgissa aikaan 2,6 miljoonan euron vuotuiset säästöt, ilman että tämä vaikuttaa kielteisesti turvallisuuteen ja suojeluun.

Useimmat Euroopan parlamentin talousarvion menoerät ja suurimmat hankkeet ovat luonteeltaan monivuotisia. Uskon vakaasti, että saamme toimintaa tehostettua, jos parannamme keskipitkän aikavälin budjettisuunnittelua ja lisäämme sen avoimuutta. Hyvät parlamentin jäsenet, tänään esittelemäni mietintö, jonka budjettivaliokunta on hyväksynyt, osoittaa selvästi, että haluaisimme jättää uudelle parlamentille enemmän liikkumavaraa. Vaikka budjettivaliokunta määrittikin säästökohteita ja teki leikkauksia joihinkin kohtiin, emme ryhtyneet käsittelemään niitä tässä vaiheessa vain vaikuttaaksemme kovilta tai käynnistääksemme hallinnon ja puheenjohtajiston sekä budjettivaliokunnan välisen valtataistelun. Yhteisenä tavoitteenamme on tehdä asiasta ammattimainen ja kattava yhteenveto ja tehdä sen pohjalta oikea päätös. Henkilöstösuunnittelun alalla budjettivaliokunta pitää mielessään palvelurakennetta ja puheenjohtajiston toimittamaa henkilöstösuunnitelmaa koskevat ehdotukset ja muutokset. Kun saamme yhteenvedon kaikista tutkimuksiin perustuvista vaatimuksista, valiokunta voi alkaa tarkastella huolella koko vaatimuspakettia.

Tapasin viime viikolla Ruotsin valtiovarainministeriön valtiosihteerin Hans Lindbladin, joka edustaa EU:n puheenjohtajavaltio Ruotsia talouden alalla, sekä Ruotsin pysyvän Brysselin-edustuston ja Ruotsin valtiovarainministeriön muita virkamiehiä. Minulle luvattiin, että tekisimme tiivistä yhteistyötä EU:n toimielinten talousarvioiden järjeistämiseksi. Puheenjohtajavaltio Ruotsin edustajat painottivat erityisesti kiinteistöpolitiikkaa, joka kuuluu myös meidän painopisteisiimme. Kiinteistöjen hankinta- ja vuokramenot ovat yksi EU:n toimielinten suurimmista hallinnollisista menoeristä. Vain kolme vuotta sitten toimielimillä oli ylimääräistä tilaa yhteensä kaksi miljoonaa neliömetriä. Siksi päätimme, että kiinteistöalalla tarvitaan yhteiset menettelytavat, että toimielinten välistä yhteistyötä on parannettava, että suunnittelua on koordinoitava paremmin, että toimistotilojen yhdistämistä tietyillä aloilla on tarkasteltava ja että julkisia tarjouskilpailuja on hyödynnettävä paremmin. Haluan siksi kiittää pääsihteerä siitä, että hän lupasi toimittaa seuraavalla vaalikaudella hyvin nopeasti ehdotuksen keskipitkän aikavälin strategiseksi kiinteistösuunnitelmaksi, niin että se olisi Euroopan parlamentin jäsenten saatavilla ennen syksyn enimmäistä käsittelyä, jotta he voivat hyväksyä budjettipäätökset.

Voimme säästää vuosittain miljoonia euroja parantamalla EU:n toimielinten välistä yhteistyötä. Uskon, että monikielisuuden alalla toimielinten välisen työryhmän kanssa tehtävä yhteistyö tarjoaa meille mahdollisuuden hyödyntää paremmin tämän alan käyttämätöntä kapasiteettia. Ensi vuonna meillä pitäisi olla käytettävissämme tutkimus Euramis-käännöstyökalusta, jonka täysipainoisella ja automaattisella käytöllä saadaan mahdollisesti aikaan mullistus käännösosalalla ja käännösalan yhteistyössä. Uskon vakaasti tämän työkalun lisäävän tehokkuutta ja säästöjä tällä alalla seuraavien kahden vuoden aikana ja vähentävän riippuvuuttamme ulkoisista palveluista.

Margaritis Schinas, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, päätämme tänään parlamentin talousarviosta vuodeksi 2010. Tämä ajankohta on erityisen tärkeä, ja siihen vaikuttavat ensinnäkin yhteinen toiveemme Lissabonin sopimuksen voimaantulosta, toiseksi Eurooppaa kohdannut suuri talouskriisi ja kolmanneksi Euroopan parlamentin jäseniin ja heidän avustajiinsa sovellettavat uudet säännöt. Kaikki nämä seikat ovat keskeisiä tekijöitä Euroopan parlamentin vuoden 2010 talousarvion kannalta, ja katson, että Euroopan parlamentin jäsenenä meidän on valittava huolella oma paikkamme näiden muuttujien keskellä ja vältettävä kokeiluja, omalaatuisia tempauksia ja tuhlaamista eli toimittava kohtuudella ja noudattaen kriteerejä, joita yhteiskunta odottaa meiltä.

Katson siksi tämän merkitsevän meille uutta alkua, koska keskellä kriisiä Euroopan parlamentti näyttää hyvää esimerkkiä pitämällä vuoden 2010 menonsa hyvin realistisina, jopa vähäisinä. Pidämme talousarviossamme hallintomenot 20 prosentin rajan alapuolella. Olemme leikanneet vuoden 2010 talousarviotamme 6,5 miljoonalla eurolla puhemiehistön alkuperäisiin arvioihin verrattuna, ja jos vertaamme yleisiä lukuja viime vuoden talousarvioon, huomaamme, että parlamentin jäseniin ja heidän avustajiinsa sovellettavien uusien sääntöjen asettamista uusista vaatimuksista huolimatta kasvu on poikkeuksellisen kohtuullista, selvästi alle neljä prosenttia.

Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ja Euroopan demokraattien ryhmä, jonka puolesta minulla on kunnia toimia esittelijänä tässä asiassa, asetti menettelyn alussa vuoden 2010 talousarviolle merkittävän tavoitteen. Haluamme keskittää parlamentin resurssit niille aloille, joilla parlamentilla on todella toimivaltaa, eli lainsäädäntöön liittyville aloille. Haluamme lopettaa sen, että suuret ihmismäärät keskittyvät asioihin, joissa parlamentilla ei ole sananvaltaa, ja muuttaa sen, että aloilla, joilla parlamentti voi saada aikaan todellisia muutoksia lainsäädännön keinoin, meillä on käytettävissämme vain vähän henkilöstöä ja resursseja. Katsomme siksi – ja keskustelemme tästä jälleen ensimmäisessä käsittelyssä – että alkuperäiset menot vastaavat tätä tavoitettamme, ja olemme samaa mieltä esittelijän painottamasta monikielisyyttä ja kiinteistöjä koskevasta asiasta. Olemme pitäneet näitä kysymyksiä aina hyvin tärkeinä, mutta lainsäädännön painottamisen kannalta.

Haluan päättää puheenvuoroni samalla tavalla kuin aloitinkin sen eli toteamalla, että nyt ei ole omalaatuisten tempausten eikä tuhailun aika. Nyt on aika kiristää vyötä, toimia vakavasti ja keskittyä välttämättömyksiin. Haluamme antaa takeet kolmen suuren monivuotisen ohjelman – web-television, Euroopan historian museon ja vierailukeskuksen – edistämisestä, niin että vuoden 2010 talousarviosta voidaan jatkaa niiden tukemista. Tämän on kuitenkin perustuttava jatkuvasti asianmukaiseen, vakavaan ja tiiviiseen valvontaan.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, osallistun keskusteluun parlamentin tulo- ja menoarvioista vuodelle 2010 Unioni kansankuntien Euroopan puolesta -ryhmän puolesta ja haluan kiinnittää huomiota kolmeen asiaan. Ensinnäkin meidän pitäisi kannattaa esittelijän ehdotusta hyväksyä tämä ennakkoarviesitys varainhoitovuodeksi 2010 sellaisena kuin Euroopan parlamentin puhemiehistö hyväksyi sen tämän vuoden huhtikuussa. Lopulliset budjettipäätökset pitäisi jättää seuraavalle parlamentille, jonka pitäisi tarkastella tiettyjä budjettikohtia uudelleen syyskuussa 2009.

Toiseksi meidän on suhtauduttava myönteisesti siihen, että tällä hetkellä hyväksyttyjen arvioiden mukaan menot kasvaisivat vain 2,72 prosenttia, mikä tarkoittaa, että tässä vaiheessa menoja ei tarvitse korottaa aiemman ehdotuksen mukaisesti neljää prosenttia ja että uudelle parlamentille jää paljon liikkumavaraa tällä alalla tänä syksynä.

Kolmanneksi haluan ilmaista voimakkaan tukeni esittelijän ehdotukselle monikielisyydestä ja ennen kaikkea varmistaa, että kaikilla Euroopan parlamentin jäsenillä on yhtäläiset mahdollisuudet käyttää käännös- ja tulkkauspalveluja. Myös kohdat, jotka koskevat parlamentin tieto- ja viestintäteknologiaa sekä suunnitelmia resurssien parhaan käytön mahdollistamiseksi, ovat tukemisen arvoisia.

Vladimír Maňka, esittelijä. – (SK) Arvoisa puhemies, haluan päättää tämänpäiväisen keskustelun kiittämällä kumpakin kollegaani heidän mielipiteistään. Haluan myös kiittää kaikkien toimielinten, myös Euroopan parlamentin, edustajia, joiden kanssa olemme käyneet kolmen viimeisen kuukauden aikana kymmeniä keskusteluja talousarvioiden laatimisesta. Lisäksi haluan kiittää budjettivaliokunnan puheenjohtajaa Reimer Bögeä, varjoesittelijöitä ja poliittisten ryhmien koordinaattoreita, kollegoitani sekä budjettivaliokunnan neuvonantajia ja työntekijöitä, jotka osallistuivat useimpiin keskusteluihin. Juuri teidän kaikkien ansiostanne onnistuimme löytämään useimmissa tapauksissa yhteisen lähestymistavan ja yhteisen ratkaisun.

Kesäkuun alussa pidettävien Euroopan parlamentin vaalien vuoksi meillä oli hyvin vähän aikaa valmistella budjettiehdotuksia ja keskustella niistä ja sitäkin vähemmän aikaa etsiä kompromisseja. Tästä huolimatta saimme niitä aikaan, ja nyt voin todeta, että yhteistyömme tulokset vaikuttavat myönteisesti Euroopan parlamentin työskentelyyn. Samalla, kun valmistelemme vuoden 2010 talousarviota, Euroopan parlamentin rakenteissa toteutetaan suurimpia muutoksia 10–12 vuoteen. Tämä on suuri haaste Euroopan parlamentin hallinnolle ja meille kaikille. Uskon, että voimme sanoa vuoden lopulla tasoittaneemme yhdessä tietä Euroopan parlamentin ja EU:n muiden toimielinten työn tehostamiselle.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 5. toukokuuta 2009.

21. Hyljetuotteiden kauppa (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana jäsen Wallisin laatima sisämarkkina- ja kuluttajasuojavaliokunnan mietintö (A6-0118/2009) ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi hyljetuotteiden kaupasta (KOM(2008)0469 – C6-0295/2008 – 2008/0160(COD)).

Diana Wallis, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, olemme saaneet aikaan kompromissin ja huomenna voimme mahdollisesti päästä sopimukseen ensimmäisessä käsittelyssä. Haluan sanoa omalta osaltani Euroopan parlamentin esittelijänä, että tämän asian käsittely on ollut hyvin vaikeaa ja että meillä on takanamme kivinen taival.

Olemme kuitenkin päässeet pisteeseen, jossa toivoakseni kunnioitamme tätä asiaa koskevan kirjallisen julkilausuman allekirjoittaneiden parlamentin jäsenten toiveita sekä niiden EU:n kansalaisten toiveita, jotka ovat kertoneet meille, etteivät he pidä kaupallisesta hylkeenmetsästyksestä eivätkä halua olla missään tekemisissä hyljetuotteiden kaupan kanssa. Olemme kunnioittaneet tätä toivetta. Olemme puuttuneet pelkästään siihen, mihin voimme puuttua EU:n sisämarkkinoiden rajoissa: tavaroiden liikkumiseen kaupallisesta metsästyksestä saatujen tuotteiden markkinoilla. Jos tämä säädös hyväksytään huomenna, sen

pitäisi vakuuttaa kuluttajamme siitä, ettei EU:n markkinoilla myydä mitään kaupallisesta metsästyksestä saatuja tuotteita.

Poikkeuksia tietenkin on. Hylkeet ovat hyvin kauniita merieläimiä – itse asiassa olen huomannut tämän menettelyn aikana, että niillä on suurta PR-arvoa – mutta joidenkin mielestä ne ovat merten rottia. Erityisesti monet kalastajat ajattelevat niistä tällä tavoin. Aikuinen hylje syö nimittäin joka päivä valtavan määrän kalaa, ja siksi joillakin alueilla on jatkettava hylkeiden metsästystä kalastuksen kestävyuden turvaamiseksi.

Emme ole kuitenkaan säännelleet metsästystä. Minkä tahansa jäsenvaltion kansalaiset voivat halutessaan jatkaa metsästämistä. Sen sijaan he eivät voi hyödyntää saalistaan kaupallisesti. Mikäli saalista voidaan kuitenkin hyödyntää, toivon erityisesti, että hylkeiden niitä osia, joita lääketiede voi hyödyntää, olisi sallittua käyttää.

Kaikkein vaikein asiaan liittyvä näkökohta on ollut hylkeenmetsästyksen asema arktisen alueen perinteisissä yhteisöissä – arktisen alueen alkuperäiskansojen keskuudessa. Sanomme, että näihin yhteisöihin sovelletaan poikkeusta. Kysymys kuitenkin kuuluu, millä tavalla näiden kansojen liittäminen kiellettyyn tuotteeseen vaikuttaa niiden elämäntapaan ja talouteen. Arktinen alue ei ole mikään teemapuisto eikä museo: kyse on elävästä yhteisöstä, jolla on oma nykyaikainen taloutensa, jossa keskeisessä asemassa on meren anti. Toivon, että nämä yhteisöt voivat jatkaa elämäänsä tavalla, jolla ne ovat eläneet aina tähänkin asti. Minulla on kuitenkin epäilykseni asiasta, ja tiedän, että samat epäilykset vaikuttivat Arktisen neuvoston viime viikolla tekemään päätökseen kieltäytyä antamasta EU:lle pysyvän tarkkailijan asemaa.

Tämä asia on ollut minulle todella ongelmallinen. Olen joutunut painimaan ristiriitaisten vapauksien kanssa, olen kunnioittanut valiokunnan äänestystulosta ja olen yrittänyt kunnioittaa äänestäjieni näkemyksiä. Kerron teille kuitenkin tänään sen, että luonani kävi Nunavut-yhteisön valtuuskunta. Keskustelumme päättyessä olimme kaikki kyynelissä. Toivon, että poikkeus toimii. Äänestän huomenna tämän paketin puolesta, mutta toivon, että se myös osoittautuu oikeaksi ratkaisuksi.

Stavros Dimas, komission jäsen. – (EL) Arvoisa puhemies, haluan ensinnäkin kiittää esittelijää, jäsen Wallista, ja lausuntojen valmistelijoita, jäsen Martinia, jäsen Brepoelsia ja jäsen Mathieuta, heidän tekemästään erinomaisesta työstä. Haluan erityisesti kiittää sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puheenjohtajaa, jäsen McCarthyä, hänen myönteisestä panoksestaan tähän ehdotukseen.

Se, että sopimukseen päästiin ensimmäisessä käsittelyssä, on osoitus yhteisön toimielinten poliittisesta tahdosta käsitellä ripeästi kahta suurinta hyljetuotteiden kauppaan liittyvää ongelmaa, nimittäin sisämarkkinoiden pirstoutumista ja tarvetta turvata eläinten hyvinvointi. Tämä sopimus sisältää kolme ratkaisevan tärkeää seikkaa. Niistä ensimmäinen liittyy sisämarkkinoiden yhtenäistämiseen – se on kieltä myydä hyljetuotteita EU:n markkinoilla. Kielto koskee sekä täällä valmistettuja että tänne tuotuja tuotteita. Kuten varmastikin tiedätte, hylkeitä metsästetään sekä yhteisön sisällä että sen ulkopuolella. Niistä saadaan muun muassa lihaa, öljyä ja rasvaa, ja niiden elimistä, turkista ja nahasta valmistetaan tuotteita. Näitä tuotteita myydään monilla markkinoilla, myös yhteisössä. Kuluttajien on vaikeaa – ellei mahdotonta – erottaa tiettyjä tuotteita, kuten Omega 3 -kapseleita, parkittua nahkaa tai hyljeturkiksia, samankaltaisista tuotteista, joita ei ole valmistettu hylkeistä. Hylkeenmetsästys ja tapa, jolla sitä harjoitetaan, ovat saaneet yleisön ja monet hallitukset, jotka kiinnittävät eläinten hyvinvointiin erityistä huomiota, esittämään vakavia vastalauseita ja ilmaisemaan huolensa asian suhteen. Tämä huoli johtuu tavasta, jolla hylkeitä metsästetään, niiden surmaamismenetelmistä ja näiden menetelmien aiheuttamasta tuskasta. Yleisö on ilmaissut närkästyksensä selvästi osallistumalla asiasta käytyyn julkiseen keskusteluun. Kansalaiset ovat tuoneet kantansa vaikuttavasti ilmi myös valtavassa määrässä kirjeitä ja vetoamuksia, joita olen saanut viimeisten kahden vuoden aikana. Kansalaiset voivat olla nyt varmoja, ettei markkinoilla myydä enää hyljetuotteita.

Toinen tärkeä ehdotukseen sisältyvä seikka on se, että inuiitteihin ja muihin alkuperäisyhteisöihin sovelletaan loogisesti poikkeusta. Tarkoituksenamme ei ole kajoa näiden perinteisesti hylkeenmetsästyksestä riippuvaisten yhteisöjen taloudellisesti ja sosiaalisesti tärkeään perintöön. On huomattava, että tällainen metsästys on historiallinen osa niiden kulttuuria ja kulttuuri-identiteettiä ja että se on tulonlähde, joka auttaa niitä selviytymään.

Kolmas seikka on pienimuotoiseen metsästyksen sovellettava poikkeus. Satunnaista hylkeenmetsästystä harjoittavat kalastajat saavat tuoda markkinoille hyljetuotteita, mutta ainoastaan meriluonnonvarojen kestävä hoidon turvaamiseksi. Hyljetuotteiden kaupalla ei saa tavoitella voittoa, vaan sen tarkoituksena on ainoastaan kattaa metsästyksen liittyvät kulut. Tämän asetuksen perusperiaatteen mukaisesti tällaiseen toimintaan ei saa liittyä kaupallisia piirteitä. Komissio hyväksyy komiteamenettelyssä ja parlamentin

tarkastelun jälkeen tarkat täytäntöönpanotoimenpiteet, joissa selvennetään, miten näitä kahta poikkeusta sovelletaan.

Toivon, että parlamentti kannattaa neuvoston ja komission tavoin yleisesti tätä kompromissipakettia. Tässä tekstissä säädetään sisämarkkinoiden yhtenäistämisestä ja vastataan samalla EU:n kansalaisten huoleen eläinten hyvinvoinnista hylkeenmetsästyksen yhteydessä. Euroopan komissio on valmis hyväksymään koko kompromissipaketin, jotta tästä asetuksesta päästäisiin sopimukseen ensimmäisessä käsittelyssä.

Frieda Brepoels, *ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon valmistelijä*. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, saatte huomata, että olen erittäin iloinen siitä, että voimme äänestää tästä asiakirjasta viime minuuteilla, koska monet kansalaiset, samoin kuin parlamentti, ovat vaatineet toimenpiteitä kaupallisen hylkeenmetsästyksen torjumiseksi monien vuosien ajan.

Oikeaa lähestymistapaa ei ollut helppoa löytää, koska EU:lla itsellään ei ole valtaa kieltää tällaista metsästystä. Siksi olen kiitollinen komissiolle siitä, että se esitti parlamentille ehdotuksen, vaikka parlamentti katsoikin, että ehdotusta oli tiukennettava.

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon valmistelijana olen hyvin kiitollinen eri poliittisiin ryhmiin kuuluville kollegoilleni siitä, että he kannattivat välittömästi ehdotustani hyljetuotteiden kaupan totaali kiellosta, josta poikettaisiin vain inuiittiyhteisöjen perinteisen metsästyksen tapauksessa. Tehdessään tämän päätöksen valiokunta torjui komission ehdotuksen, jossa esitettiin useita poikkeuksia, ja merkintäjärjestelmän, jota olisi uskoaksemme mahdotonta valvoa.

Haluan myös kiittää puheenjohtajavaltio Tšekkiä siitä, että se on jatkanut työskentelyä sopimuksen saavuttamiseksi. Voin kuvitella, että asiasta käydyt neuvottelut jäsenvaltioiden kanssa eivät olleet aina lastenleikkiä. Kollegoideni tavoin haluan kiittää eri kansalaisjärjestöjä, jotka toimivat rakentavassa roolissa painostusryhminä koko prosessin ajan ja jotka nyt myös tukevat kompromissia avoimesti. Kompromissien tekeminen edellyttää tietenkin aina antamista ja ottamista, mutta uskon silti tämän tekstin täyttävän kaikkien osapuolten vaatimukset.

Lopuksi haluan korostaa omien kansalaistemme vuoksi, että kompromissi vaikuttaa varmasti kaupalliseen metsästykseen Kanadan kaltaisissa maissa. Hyljeturkisten kysyntä on jo supistunut tänä vuonna ja niiden hinta on puolittunut viime vuodesta, mikä ennakoii kaupan mahdollista kieltoa. Siksi voimaan tultuaan kielto epäilemättä merkitsee voimakasta takaiskua hylkeiden kaupalliselle metsästykselle ja hyljetuotteiden kansainväliselle kaupalle.

Olen siksi iloinen lopputuloksesta ja toivon muilta jäseniltä voimakasta tukea huomiossa äänestyksessä.

Véronique Mathieu, *maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnon valmistelijä*. – (FR) Arvoisa puhemies, en ole samaa mieltä kuin kollegani enkä samaa mieltä kuin komission jäsen Dimas, sillä muistan neuvoston lakimiehen lausunnon. Muistan myös parlamentin lakimiehen lausunnon. He kertoivat meille valitun oikeusperustan olevan huono. Tämä jäi mieleeni.

Arvoisa komission jäsen Dimas, älkää unohtako, että olette kieltämässä hylkeiden metsästyksestä saatavat tuotteet korvaamatta niitä millään. Se ei ole laillista. Teidän pitäisi ymmärtää, että kanadalaiset ovat tästä tietoisia ja että he aikovat käyttää muutoksenhakuoikeuttaan Maailman kauppajärjestössä. He eivät aio sallia sitä, että heiltä viedään nämä tuotteet, ettekä te voi estää heitä. Katson itse, että he ovat tässä suhteessa aivan oikeassa. Huonosta kompromissista – mielestäni tämä kompromissi on varsin huono – jonka puolesta osa kollegoistani äänestää huomenna, kuitenkin ilman minua, sillä minä äänestän sitä vastaan, äänestetään päivää ennen EU:n ja Kanadan välistä huippukokousta. Euroopan unioni julistaa käytännössä sodan kanadalaisille ystävillemme. Toivon, että kollegani ymmärtävät tarkalleen, mitä he ovat tekemässä.

Minun on myös todettava kollegoilleni ja komission jäsen Dimasille, että he toteuttavat hienon vaalikampanjan hylkeiden ja kanadalaisten kustannuksella, sillä emme ole ratkaisseet hylkeiden metsästystä koskevaa ongelmaa millään tavalla. Me vain siirrämme ongelmaa. Arvoisa komission jäsen Dimas, sanoitte itse, ettette ole kieltämässä hylkeiden metsästystä. Siirrätte ongelman mahdollisesti Kiinaan tai muihin maihin, jotka voivat ottaa näitä tuotteita vastaan. Ette ole ratkaissut mitään.

Siksi katson, että tämä kompromissi on huono. Mielestäni ongelma on lakaistu maton alle, mitään ei ole ratkaistu eikä meillä ole mitään, mistä olla ylpeitä. Meillä ei ole myöskään mitään syytä tuntea ylpeyttä havaitessamme turkisten hinnan laskevan inuiittien keskuudessa. Vaikka tekstistä ei ole vielä äänestetty eikä kompromissia ole hyväksytty, näiden ihmisten talous kärsii jo pahasti meidän vuoksemme. Minulle tämä ei anna aihetta omahyväisyyteen.

Malcolm Harbour, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, ryhmäni koordinaattorina sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnassa allekirjoitin kompromissitekstin ja uskon tehneeni oikein. Tämä asia on kuitenkin ollut hyvin hankala, kuten jäsen Wallis sanoi, koska tasapainon saavuttaminen eri näkemysten välillä on ollut vaikeaa.

Olette jo kuulleet ryhmäni kahta jäsentä, joilla on asiasta eriävät näkemykset, ja uskon, että ryhmämme äänestää huomenna tätä tekstiä vastaan, ellei joitakin kollegoideni esittämiä tarkistuksia hyväksytä äänestyksessä. Silti monet äänestävät myös tekstin puolesta. Näin teen myös minä, sillä otettuani tämän kannan pidän sitä moraalisenä velvollisuutenani.

Haluan ottaa esiin muutaman ratkaisevan seikan. Ensinnäkin tämä teksti on kehoitus toimia. Se, mitä tähän mennessä on todettu, viittaa siihen, että tämä on prosessin alku, ei sen loppu. Ongelmanamme on epäinhimillinen tapa, jolla hylkeitä surmataa, ja ammattilaismetsästäjien kyvyttömyys muuttaa asia. Myös Kanadan hallituksen on pohdittava tätä. Tekstiin on sisällytetty monia uudelleentarkastelulausekkeita, joilla varmistetaan, että tämä toimii. Toistelen kuitenkin jäsen Wallisin sanoja todetessani, että poikkeukset olivat ratkaisevan tärkeitä kompromissin aikaan saamiseksi.

Poikkeukset ovat tasapainoisia, koska ensinnäkin ne heijastavat sitä, miten tärkeää on tukea yhteisöjen harjoittamaa perinteistä metsästystä. Jäsen Wallis oli oikeassa sanoessaan, että tämän on toimittava – ja se tarkoittaa, että kyseisistä yhteisöistä tulevat tuotteet on saatettava myyntiin ja esitettävä asianmukaisella tavalla. Toiseksi kompromissit ovat tasapainoisia siksi, että kestävät meriluonnonvarat ovat tärkeä asia ja se, miten tätä asiaa käsitellään, on tärkeää.

Meillä on edessämme kompromissi. Uskon, että EU:n kansalaiset haluavat meidän äänestävän sen puolesta, mutta Euroopan parlamentin on myös pidettävä vastedes tätä asiaa tarkasti silmällä.

Arlene McCarthy, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni unohdamme, että juuri Euroopan parlamentti käynnisti kampanjan hyljetuotteiden raakaa kauppaa koskevan EU:n laajuisen kiellon aikaansaamiseksi. Vuonna 2006 jäsenten valtava enemmistö – 425 jäsentä – allekirjoitti kirjallisen julkilausuman, jossa vaadittiin tällaista kieltoa, sillä eläinlääketieteen asiantuntijoiden tutkimukset osoittivat selvästi, että hylkeet tuntevat tapettaessa hirvittävää tuskaa ja että usein ne nyljetään niiden ollessa vielä tajuissaan. Kansalaiset eivät enää suvaitse tätä kauppaa, ja meillä on heidän edustajinaan valta panna sille piste. Lisäksi huomina äänestyksemme on ratkaiseva askel kohti maailmanlaajuista kampanjaa kaupan kieltämiseksi.

Yhdysvalloissa kielto on ollut voimassa jo monta vuotta. Meksiko on kieltänyt kaupan. Euroopassa meillä on jo kansallisia kieltoja Belgiassa, Alankomaissa, Luxemburgissa ja Italiassa. Saksa ja Yhdistynyt kuningaskunta pohtivat tapoja kieltää kauppa. Kielto on astunut voimaan nyt myös Venäjällä. Hongkongissa suunnitellaan kieltoa. Tämä on poliittinen kysymys, jota on aika käsitellä nyt. Kaupan vastaisen 40 vuotta kestäneen kampanjan jälkeen EU:lla on tilaisuus ottaa kielto käyttöön kaikissa 27 jäsenvaltiossa.

Sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnalle tämä ei ole ensimmäinen kerta, kun olemme ottaneet kansalaisten huolenaiheet huomioon julman elinkeinon lopettamiseksi. Parlamentilla on valta tehdä kansalaisten haluama muutos, ja sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta päätti vaatia voimakasta kieltoa. Samalla se päätti kuitenkin varmistaa, että kiellosta poikettaisiin inuiittien harjoittaman perinteisen metsästyksen tapauksessa. Valiokunta hylkäsi komission kahtalaisen ehdotuksen osittaisesta kiellosta ja merkinnöistä. Se hylkäsi myös jäsen Wallisin ehdotuksen pelkästä merkintämahdollisuudesta. Miksi? Siksi, että kansalaiset olisivat tuominneet tämän välinpitämättömän eleen, joka olisi sallinut julman teurastuksen jatkamisen. EU:n jäsenvaltioiden kansalaiset ovat osoittaneet lukuisissa kyselyissä haluavansa panna kaupalle pisteen. Yhdistyneessä kuningaskunnassa 75 prosenttia vastanneista halusi lopettaa sen, Itävallassa samoin vastasi 80 prosenttia ja Ranskassa ja Alankomaissa yli 90 prosenttia. Edes niissä maissa, joissa harjoitetaan hieman perinteistä hylkeenmetsästystä, kauppa ei saa kansan tukea: Ruotsissa 70 prosenttia kansasta vastustaa sitä. Kanadalaisten selvä enemmistö ei kannata maassaan harjoitettua metsästystä.

Lisäksi 86 prosenttia kyselyyn vastanneista kanadalaisista katsoi, että EU:n pitäisi voida kieltää vapaasti tällaiset tuotteet. Minulla on tässä Kanadan senaatin jäsenen kirje puhemies Pötteringille. Siinä sanotaan näin: ”Äänestyksenne hyljetuotteiden kaupan kieltämisestä on avuksi kanadalaisten suurelle enemmistölle, joka seurasi viime kuussa ihaillen, kun Venäjän federaatio lopetti hylkeiden verisen teurastuksen, sen pyrkimyksissä pakottaa poliittikkonsa pohtimaan pelkän poliittisen asianmukaisuuden lisäksi myös sitä, mikä on oikein, ja panemaan pisteen tälle epäinhimilliselle metsästykselle lopullisesti. Metsästystä vastustavan kanadalaisten enemmistön puolesta kiitän teitä siitä, että näytätte asiassa esimerkkiä. Arvostamme sitä suuresti.”

Kanadalaiset metsästäjät ovat teurastaneet tänä vuonna 50 000 hyljettä, kun taas viime vuonna vastaava luku oli 220 000. Tämä tarkoittaa sitä, että meillä kansalaisilla on nyt tilaisuus kieltää tämä julma elinkeino. Tiedän tämän ilahduttavan EU:n kansalaisia. Toivon, että parlamentti äänestää huomenna hyljetuotteiden kieltämistä koskevan sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan ehdotuksen puolesta.

Toine Manders, ALDE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän koordinaattorina sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnassa olen allekirjoittanut kompromissin. Meidänkin ryhmässämme on näkemyseroja, niin kuin jäsen Harbour kertoi myös omassaan olevan, mutta se vain osoittaa, miten arkaluonteisesta asiasta on kyse.

Demokratiassa vaaleilla valittujen edustajien on kuunneltava kansaa, ja ne päivät, jolloin eläimiä oli teurastettava julmasti kaupallisten tuotteiden saamiseksi, ovat ohi. Meidän tarkoituksenamme ei todellakaan ole säännellä sitä, miten metsästystä on harjoitettava – emme halua sekaantua riistanhoitoon. Sen sijaan me haluamme lopettaa epäinhimillisesti teurastettujen eläinten kaupan.

Katson tämän kompromissin lähettävän tällaisen viestin. Mielestäni on hyvä, että perinteiset yhteisöt on otettu poikkeuksessa huomioon ja että matkamuistoiksi tuotteita ostaneet kuluttajat tai turistit säästetään noitavainolta. Tämä ei olisi hyvä toimintatapa, eikä se sopisi yhteen nykyaikaisen vapauden EU:n kanssa.

Koska me haluamme, että kaikissa tuotteissa esitetään tuotetiedot, voisi olla hyvä ajatus yksinkertaisesti merkitä, että tuotteet sisältävät hyljettä, jotta kuluttajat voisivat tehdä valintansa, koska nykyisellään he eivät useinkaan ole asiasta tietoisia. Asiasta on tiedotettava paremmin, koska kuluttajien pitäisi voida tehdä tietoon perustuvia valintoja.

Voisi myös olla hyvä ajatus tukea alkuperäisyhteisöjä toimenpitein, jotka tarjoavat niille mahdollisuuden kehittää vaihtoehtoista taloutta. Arvoisa puhemies, kiitos. Toivon, että parlamentin huomattava enemmistö hyväksyy huomenna tämän kompromissin.

Leopold Józef Rutowicz, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, hylkeiden julma teurastus on osa salametsästystä, ja valitettavasti törmäämme tähän ilmiöön varsin usein. Salametsästäjät tappavat merten ja metsien eläimiä ja monia kalalajeja eivätkä noudata mitään periaatteita, vaan tuhoavat kantoja ja aiheuttavat niille kärsimystä. Euroopan unionin jäsenvaltioissa ja Kanadassa on olemassa asianmukaista lainsäädäntöä, ja niissä toimii myös asianmukaisia yksiköitä, joiden tehtävänä on varmistaa, että lainsäädäntöä noudatetaan.

Yksi hyödyllinen tapa tukea näitä yksiköitä olisi se, että kansalaiset auttaisivat niitä paljastamaan ja löytämään salametsästäjiä. Valtion pitäisi varmistaa, että eläimillä on mahdollisuus voida fyysisesti ja emotionaalisesti hyvin ja elää sopusoinnussa luonnon kanssa ja että laittomasti hankitut villieläinten, kuten hylkeiden nahat ja liha eivät pääse markkinoille ja että niiden kaupasta rangaistaan ankarasti. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuseräluonnoksessa sovitetaan yhteen kaikkien osapuolten edut hylkeennahkakaupan alalla.

Heide Rühle, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, minäkin haluan tuoda ryhmäni puolesta esiin pitäväni sopimusta myönteisenä. Äänestämme sen puolesta huomenna. Vastaamme niiden monien kansalaisten toiveisiin, jotka ovat pyytäneet lukemattomissa kirjeissä ja sähköposteissa meitä ryhtymään toimiin tällä alalla. Noudatamme tietenkin myös parlamentin kirjallista julkilausumaa, jossa pyydettiin selvästi kieltoa.

Olen jokseenkin yllättynyt siitä, mitä aikaisemmin puhunut maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan jäsen sanoi. Minusta olisi mielenkiintoista kuulla, puhuiko hän todella valiokunnan puolesta vai ainoastaan omasta puolestaan. Joka tapauksessa haluan todeta selvästi, että tälle on ehdottomasti olemassa oikeusperusta. Esimerkiksi koirien ja kissojen turkisten kauppaa koskeva kielto tuli voimaan tämän vuoden alussa. Tästä syystä on varsin selvää, että sille, mitä olemme tekemässä, on oikeusperusta. Lisäksi sisämarkkinat ovat jo selvästi vääristyneet, koska ainakin viidessä jäsenvaltiossa on jo otettu käyttöön kielto ja muutamassa muussa jäsenvaltiossa sellainen on suunnitteilla. Siispa Euroopan unionin on ryhdyttävä toimiin tämän sisämarkkinoiden vääristymän vuoksi.

Toimillemme on perusteita: niille on oikeudellisia perusteita ja sisämarkkinoihin liittyviä perusteita. Haluan tuoda tämän vielä kerran hyvin selvästi esiin. Lisäksi poikkeuksista haluan todeta selvästi sen, että inuiittien markkinat romahtivat muutama vuosi sitten. Inuiitit kertoivat tämän meille kuulemisen yhteydessä. Kutsuimme heidät puhumaan valiokunnalle, ja he kertoivat nimenomaan, että markkinat olivat jo romahtaneet, ennen kuin me ryhdyimme toimiin. Jos inuiitit haluavat jatkaa näiden tuotteiden myymistä, he voivat tehdä niin vain, jos on täysin selvää, ettei heidän tuotteillaan ole mitään tekemistä hylkeiden

tavanomaisen metsästystavan kanssa. Inuiitit saavat mahdollisuuden myydä tuotteitaan vain, jos tämä selvä ero tehdään.

Kartika Tamara Liotard, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, kannatan hylkeiden turkisten tuonnin totaalikieltoa. Upeassa luonnossa järjestetään joka vuosi verinen ja karmea tuskan ja kärsimyksen näytös, jossa jopa 12 päivän ikäisiä kuutteja nuijitaan tai ammutaan hengiltä. Tämä teurastus hyödyttää markkinoita ja suurta bisnestä, ilman että eläinten hyvinvointia pidetään millään tavalla tärkeänä. Tämä on mielestäni aivan hirveää.

Emme voi haluta tuoda tällaisia kauheuksia Euroopan unioniin – ainakaan monet EU:n kansalaiset eivät halua, vaan kannattavat hylkeiden turkisten tuonnin totaalikieltoa. Olemme tehneet Alankomaissa kovasti työtä tällaisen kiellon eteen ja olemme onnistuneet siinä. Komission ehdotuksen hyväksyminen alkuperäisessä muodossaan horjuttaisi Alankomaissa saavutettuja tuloksia.

Olen kuitenkin päätellyt parlamentin mietinnön pohjalta, että se on viimein valmis hyväksymään hyljeturkisten totaalikiellon. Kannatan tällaista kieltoa ja kehotan kaikkia Euroopan parlamentin jäseniä sekä komissiota seuraamaan esimerkkiä.

Hélène Goudin, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, vaikka säädösehdotus, josta keskustelemme, koskee hyljetuotteiden kauppaa, keskustelumme on pyörinyt sen sijaan hylkeenmetsästyksessä ja tämän jälkeen pääasiassa EU:n ulkopuolella. Hylkeiden teurastaminen EU:n ulkopuolisissa maissa otetuissa kuvissa esitetyllä tavalla on hirveää, emmekä saa antaa sen jatkua.

Meidän on kuitenkin erotettava metsästys ja teurastus toisistaan. Ruotsissa metsästetään hylkeitä, mutta kyse on valvotusta, suojelutarkoituksissa harjoitettavasta metsästyksestä. Ruotsissa ei käytetä nuijia vaan aseita. Koko prosessiin sovelletaan tiukkoja sääntöjä, ja se, ettei eläintä saisi hyödyntää sen jälkeen, kun se on ammuttu, olisi varsin huono tapa hoitaa luonnonvaroja. Ehdotettu kompromissi on alkuperäistä esitystä parempi. Olen kuitenkin huolissani siitä, miten säädöksen joitakin osia saatetaan tulkita, ja siitä, vaikuttaako se haitallisesti Ruotsiin ja naapureihimme pohjoismaissa. Toivotaan, että olen väärässä.

Jan Cremers (PSE). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluan aivan aluksi kiittää esittelijää kovasta työstä, jota hän on tehnyt tämän asian parissa. Euroopan parlamentti vaati vuonna 2006 EU:n laajuista hyljetuotteiden kieltoa, jonka jäsen McCarthy mainitsi, ja olen nyt iloinen siitä, että neuvoston kanssa on saatu aikaan kompromissi, joka tekee oikeutta parlamentin toiveille.

Noin 900 000 hyljettä kuolee joka vuosi hirvittävällä tavalla kaupallisessa hylkeenmetsästyksessä. Tämä on paitsi karmea myös täysin järjetöntä. Euroopan parlamentin sosialistiryhmälle oli alusta asti selvää, ettei komission ehdotus mennyt riittävän pitkälle. Ehdotuksessa esitettyjä, luonteeltaan sallivia poikkeuksia olisi ollut mahdotonta seurata, koska metsästystä harjoitetaan kymmenenä päivänä joka vuosi. Valvontakapasiteetti on riittämätöntä, ja usein hallitukset, joita asia koskee, ovat vastahakoisia toimimaan.

Ryhmämme katsoi, että poikkeuksia oli hyvin tärkeää kaventaa neuvotteluissa, ja olen tyytyväinen lopputulokseen – kaupan kieltoon, jossa tämä tavoite on pitkälti toteutunut. Euroopan parlamentin sosiaalidemokraattinen ryhmä piti myös tärkeänä sitä, että alkuperäiskansojen perinteisiin elinkeinoihin sekaannuttaisiin mahdollisimman vähän. Kompromissiin sisältyvä inuiitteja ja muita alkuperäiskansoja koskeva poikkeus vastaa ryhmämme toiveita.

Vaikka emme voikaan pakottaa EU:n ulkopuolisia maita lopettamaan hylkeiden metsästystä, toivomme, että hyljetuotteiden kaupan kannattavuus heikkenee selvästi ja että itse metsästys vähenee – ja toivon mukaan loppuu vähitellen kokonaan. Tästä syystä olen tyytyväinen saavutettuun tulokseen.

Peter Šťastný (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, en voi hyväksyä tätä lopullista ehdotusta hylkeenmetsästyksessä, koska siinä sekaannutaan törkeällä tavalla muiden maiden asioihin. Nämä maat toimivat kuitenkin sääntöjen mukaan ja pyrkivät ainoastaan hoitamaan luonnonvarojaan ja tarjoamaan kansalaisilleen työtä.

Ehdotuksella tuhotaan syrjäisillä alueilla asuvien ihmisten elämiä ja yhteisöjä. Sillä tuhotaan liiketoimintamahdollisuuksia Atlantin molemmilla puolin ja vahingoitetaan vakavasti hyviä suhteita tärkeisiin kauppakumppaneihin ja kansainvälisiin strategisiin kumppaneihin. Lisäksi ehdotus rikkoo WTO:n sääntöjä.

Parlamentin jäsenenä meillä on velvollisuus suojella kansalaisia ja luoda työllistymismahdollisuuksia tarjoava ympäristö. Jos hyväksymme tämän kiellon, epäonnistumme kummassakin tehtävässä. Liian suuria hyljekantoja

suojeleva kielto on hulluutta ja rikkoo arvojamme. Kehotankin kaikkia Euroopan parlamentin jäseniä estämään tämän katastrofin ja äänestämään ehdotusta vastaan.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Arvoisa puhemies, olen hyvin iloinen siitä, että olemme päässeet viimein tähän pisteeseen. Monet sanoivat alussa, että tämä olisi mahdotonta, ettemme onnistuisi. Silti onnistuimme. Tuemme nyt Kanadan kansalaisia, jotka eivät halua enää joutua häpeämään kotimaansa toimintatapoja jäälautoilla.

Olemme yrittäneet säännellä ja valvoa hylkeenmetsästystä 30 vuoden ajan. Asiassa ei ole onnistuttu sen paremmin Norjassa kuin Kanadassakaan. Sääntöjä ei noudateta jäällä. Meidän on aika luopua siitä luulosta, että näitä teollisen mittakaavan kaupallisia teurastuksia voitaisiin toteuttaa inhimillisellä tavalla.

Tämänpäiväinen päätös on kansalaisjärjestöjen sekä kieltoa pyytäneiden EU:n kansalaisten enemmistön ansiota. Se merkitsee sitä, että maalaisjärki, inhimillisuus ja demokratia ovat voittaneet, ja ennen kaikkea se merkitsee hylkeiden voittoa, sillä ne saavat kasvaa ilman, että niitä nuijitaan tai teurastetaan vain ihmisten turhamaisuuden vuoksi. Haluan kiittää kaikkia kollegoitani, jotka ovat mahdollistaneet tämän.

Christian Rovsing (PPE-DE). – (DA) Arvoisa puhemies, haluan todeta, että tämä on mielestäni kohtuutonta, ja puhun nyt vain Grönlannin puolesta, joka on osa Tanskan kuningaskuntaa. Kaukana pohjoisessa on muutamia hyvin pieniä, syrjäisiä kyliä, joissa asuu vain 10–20 ihmistä. He elävät hylkeiden metsästyksestä. Jos viemme heiltä heidän elinkeinonsa, riistämme heiltä mahdollisuuden selviytyä taloudellisesti. Emme onnistu myöskään tarjoamaan heille vaihtoehtoja työtä. Seuraavaan kylään on satoja kilometrejä, ja meidän pitäisi olla kiitollisia siitä, että nämä ihmiset ovat siellä: heidän ansiostaan voimme pitää Grönlannin osana Tanskan kuningaskuntaa.

Grönlantilaiset ampuvat hylkeitä. Kenellä on jotakin sitä vastaan? Ei kenelläkään! Elleivät he voi ampua hylkeitä riittävästi, heille ei jää kalaa pyydettäväksi. Siispä se, mitä teemme täällä, merkitsee katastrofia Grönlannille. Emme ole keskustelleet asiasta riittävän perusteellisesti emmekä ole kiinnittäneet tarpeeksi huomiota ihmisraukoihin, joiden elinkeinon olemme viemässä tarjoamatta vastineeksi mitään. Tällainen tapa kohdella ihmisiä on meidän arvomme alapuolella.

Caroline Lucas (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, laadimme lähes kolme vuotta sitten kirjallisen julkilausuman, jossa vaadittiin tätä kieltoa. Tämän julkilausuman toisena tekijänä haluan kiittää kaikkia niitä, jotka ovat tehneet työtä viedäkseen tätä ehdotusluonnosta eteenpäin. Euroopan parlamentin jäsenistä 425 allekirjoitti julkilausumamme. Tämä kertoo siitä, miten voimakkaita tunteita asia herättää paitsi parlamentin jäsenten myös äänestäjien keskuudessa.

Kaupallisessa hylkeenmetsästyksessä tapetaan tällä hetkellä vuodessa lähes miljoona hyljettä eri puolilla maailmaa. Äänestäessämme huomenna tästä paketista autamme panemaan pisteen yhdelle häpeällisimmistä eläinraakkäyksen muodoista.

Olen hyvin iloinen siitä, että kompromissit, kuten ehdotus merkintäjärjestelmästä, torjuttiin ponnekkaasti. Näin voimme vastata kunnolla miljoonien EU:n kansalaisten pyyntöihin.

Äänestäessänne mietinnön puolesta äänestätte julmuuksien lopettamisen puolesta. Myönteinen äänestystulos merkitsee myös voittoa niille kaikille, jotka ovat kieltäytyneet hyväksymästä kieltävää vastausta. Muistan hyvin monet komission virkamiesten kanssa pidetyt kokoukset, joissa meille sanottiin, että kiellon asettaminen olisi yksinkertaisesti mahdotonta. No, tämä vain osoittaa, että kun onnistumme herättämään riittävästi poliittista tahtoa – ja kiitän kansalaisjärjestöjä, jotka ovat auttaneet meitä tässä – mahdottomasta tulee mahdollista, ja olen tästä iloinen.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on ollut vaikea ja usein tunteikas keskustelu, jossa sydän on mennyt usein järjen edelle. Tunnen suurta sympatiaa niitä yhteisöjä kohtaan, joiden puolesta kollegani jäsen Rovsing juuri puhui, mutta äänestän silti huomenna kompromissin puolesta. Tarvitsen kuitenkin komission jäseneltä lupauksen. Ehkäpä voisin esittää puhemiehen välityksellä komission jäsenelle suoran kysymyksen.

Arvoisa komission jäsen, jos kompromissi hyväksytään huomenna, voitteko luvata, että hylkeiden kudoksia on edelleen mahdollista käyttää lääketieteellisessä tutkimuksessa ja bioproteettisiin tarkoituksiin, niin kuin käytäntönä on joissakin osissa maailmaa? Esimerkiksi sydänsairauksista kärsivien potilaiden eloonjäämisen ja elämänlaadun alalla on saatu aikaan suurta edistystä käyttämällä grönlanninhylkeiden aortta-, keuhko- ja perikardiaalikudosta. Oletuksena tietenkin on, että hylkeiden metsästys on kestävä ja ettei hylkeitä surmata

julmalla tavalla. Haluaisin kompromissin yhteydessä lupauksen siitä, että lääketieteellisiä tutkimuksia ja hylkeistä saatujen tuotteiden bioproteettista käyttöä voidaan jatkaa.

Marios Matsakis (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, minäkin aion äänestää kompromissin puolesta, mutten ole lainkaan varma, teemmekö oikein. Tässä asiassa ei nimittäin ole kyse siitä, saako hylkeitä tappaa vai ei tai ovatko hylkeet vaarassa kuolla sukupuuttoon vai eivät, vaan nämä asiat ovat selviä.

Kyse on siitä, tapetaanko hylkeitä inhimillisesti vai ei. Jokapäiväisessä elämässämme tapamme kuitenkin ilolla satoja tuhansia eläimiä joko ravinnoksi tai muuhun käyttöön. Suhtaudumme myönteisesti siihen, että kalat kuolevat kärsittyään ensin tunteja koukuissa ja verkoissa, emmekä valita tästä. Miksi sitten valitamme hylkeistä?

Siksi, että ne ovat kauniita eläimiä ja että niiden veren vuotamista valkoiselle jälle on epämiellyttävää katsoa. Ihmettelen siis vain, äänestämmekö ja päätämmekö tästä asiasta sydämellämme emmekä järjellämme.

Stavros Dimas, komission jäsen. - (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää kaikkia tämäniltaiseen keskusteluun osallistuneita puhujia heidän puheenvuoroistaan. Olen varsin iloinen siitä, että meidän on mahdollista päästä tänään ensimmäisessä käsittelyssä sopimukseen tästä hyvin arkaluonteisesta asiasta.

Sen jälkeen, kun Euroopan parlamentti otti tämän asian esiin noin kaksi vuotta sitten, komissio on tehnyt laajaa valmistelutyötä saadakseen tilanteesta kunnan käsityksen ja kertoakseen siitä yleisölle. Velvollisuutenamme on ottaa EU:n kansalaisten huolenaiheet kunnolla huomioon, ja sisämarkkinoita on tarpeen yhtenäistää. Tällä säädöksellä oli puututtava näihin kahteen asiaan.

Kun asetus tulee voimaan, kansalaiset voivat olla varmoja siitä, ettei Euroopan unionin markkinoilla myydä enää kaupallisesta metsästyksestä saatua hyljetuotteita.

Inuiitteja koskevalla poikkeuksella varmistetaan, ettei asetus vaikuta haitallisesti inuiittien ja muiden perinteistä hylkeenmetsästystä harjoittavien alkuperäisyhteisöjen etuihin.

Jäsen Doylen esittämään kysymykseen vastaan, että asiaa käsitellään täytäntöönpanotoimenpiteiden yhteydessä.

Lopuksi haluan kertoa uskovani, että hyväksymällä tämän asetuksen autamme lisäämään ihmisten tietoisuutta asiasta ja säilyttämään eläinten hyvinvoinnin korkean tason Euroopan unionissa.

Siksi haluan korostaa uudelleen, kuinka tärkeää on päästä ensimmäisessä käsittelyssä sopimukseen asiasta, joka on EU:n kansalaisille hyvin tärkeä. Kehotankin teitä äänestämään koko kompromissipaketin puolesta ilman tarkistuksia, jotta varmistamme sopimuksen syntymisen ensimmäisessä käsittelyssä.

Kiitän vielä kerran esittelijää, jäsen Wallista, ja jäsen Brepoelsia sekä kaikkia niitä, jotka ovat tehneet työtä kompromissisopimuksen eteen.

Diana Wallis, esittelijä. - (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni tämäniltainen keskustelu kuvastaa hyvin sitä, miten vaikea tämä kysymys on, ja siten myös sitä, miten hienoa on, että olemme onnistuneet saamaan aikaan jonkinlaisen kompromissin. Aivan kuten kaikkien kompromissien kohdalla yksi tai toinen saattaa hieman pettyä siihen tai tähän.

Halusinkin ehkä korostaa sitä, minkä olemme yrittäneet tuoda esiin koko neuvottelujen ajan: sitä, että olemme käsitelleet asiaa kannalta, jolta sen käsittely on sisämarkkinoilla mahdollista, eli kaupan kannalta. Emme voi puuttua täältä käsin yhteisön ulkopuolisissa maissa tapahtuvaan metsästykseen. Tämä on ollut vaikeaa, ja monilla meistä on yhä kysyttävää asetuksen täytäntöönpanosta. Arvoisa komission jäsen, kiitän teitä antamastanne alkuperäisyhteisöjen kohtelua koskevasta vakuutuksesta. Tämä on tärkeää monille ja asia, jota meidän on seurattava huolella.

Uskon, että monet meistä ovat yhä huolissaan asetuksen laillisuudesta. Siitä, onko ehdotus WTO:n sääntöjen tai omien sisämarkkinasääntöjemme mukainen, on puhuttu paljon. Riittänee, kun totean nyt, että haluan vain kiittää kaikkien kolmen toimielimen lakimiehiä, jotka ovat tehneet töitä saadakseen meidät tähän pisteeseen, jossa olemme nyt. Pelkäänpä, että heillä on tulevaisuudessa edessään lisää työtä, mutta kuten olen sanonut, se on sen päivän murhe.

Tässä sitä siis ollaan: saamme nähdä, mitä huomina äänestys tuo mukanaan. Katson, että tämä kompromissi ansaitsee tukemme ja että se on alkuperäisen kirjallisen julkilausuman ja EU:n kansalaisten näkemysten mukainen. Toivon, etteivät kansalaiset he pety, jos he katsovat sen rikkovan jollakin tapaa muiden oikeuksia

muualla. Tämä on vaivannut minua koko ajan eniten. Arvoisa komission jäsen, toivonkin, että teette parhaanne varmistaaksenne, että näitä pieniä ja haavoittuvia yhteisöjä suojellaan.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 5. toukokuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Filip Kaczmarek (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Hyvät parlamentin jäsenet, kannatan jäsen Wallisin mietintöä. Kannatan asetusehdotusta, josta on päästy sopimukseen jäsenvaltioiden kanssa ja jonka pohjalta hyljetuotteiden kauppa voidaan kieltää. Mielestäni poikkeuksia pitäisi sallia vasta hylkeiden surmaamismenetelmiä koskevien ehtojen täytyttyä. Meidän ei pitäisi kieltää inuiittiyhteisöjen perinteisesti harjoittamaa metsästystä.

Asetuksen ansiosta hyljetuotteiden kauppaa harjoitetaan yhtäläisin ehdoin eri puolilla EU:ta. Monet EU:n kansalaiset, joille kysymys eläinten hyvinvoinnista on tärkeä, ovat kannattaneet asetusta. Tiedämme kaikki, että hylkeitä tapetaan usein tavalla, joka aiheuttaa näille eläimille – jotka ovat nisäkkäitä ja tuntevat kipua – hirvittävää tuskaa ja kärsimystä. Nyt meillä on mahdollisuus panna piste tälle kärsimykselle. Tehdään siis niin. Kiellon myötä hylkeiden lihasta, rasvasta ja nahasta tehdyt tuotteet, kuten laukut, kengät, hatut ja hansikkaat, katoavat yhteismarkkinoilta. Myöskään hylkeistä valmistettujen farmaseuttisten tuotteiden, kuten ravintolisien, markkinointia ei sallita. Kiitos.

Lasse Lehtinen (PSE), kirjallinen. – (FI) On ymmärrettävää, että ennen vaaleja EU yrittää tehdä kansalaisilleen hyvän tahdon eleitä, mutta tällä kertaa komissio liikkuu heikoilla jäillä. Kun Eurooppa yrittää kieltää tai rajoittaa muiden demokraattisten maiden perinteitä, hyvä tahto saattaa myöhemmin iskeä omaan nilkkaan. Odotan sitä päivää, kun USA:ssa tai Australiassa herätään Espanjan härkätaisteluihin tai Suomen hirvenmetsästyksen.

Omassa kotimaassani Suomessa kalastajat pyytävät vuosittain muutama sataa hyljettä, sillä hyljekanta on kasvanut räjähdysnomaisesti ja uhkaa pian Itämeren kalakantoja. Neuvoston kanssa saavutetun kompromissin myötä kalastajat saavat jatkaa entiseen tapansa, kunhan eivät jää voitolle. Periaatteessa en kannata lakeja, joiden noudattamista ei voida valvoa, mutta kompromissi on sentään parannus valiokunnan äänestystulokseen.

22. Tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelu (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Neil Parishin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0240/2009) ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelusta (KOM(2008)0543 – C6-0391/2008 – 2008/0211(COD)).

Neil Parish, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, ensiksi haluan kiittää kaikkia varjoesittelijöitä, jotka ovat innokkaasti työskennelleet kanssani tämän erittäin teknisen ja hankalan asiakirjan parissa. Tekemällä yhteistyötä olemme mielestäni saaneet aikaan hyvän kompromissin. Haluan myös kiittää komissiota sen tekemästä yhteistyöstä ja työskentelemme mielellämme tämän asiakirjan parissa heidän kanssaan myös tulevaisuudessa. Haluan myös kiittää maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston sihteeristön Patrick Baragiola ja neuvonantajaani Dan Daltonia.

Eläinkokeet ovat erittäin kiistanalainen ala, johon liittyy moraalinen ongelma. Onko eläinkokeilla testaaminen koskaan oikeutettua mahdollisten ihmishenkisen pelastamiseksi? Katson, että jos eläinkokeet ovat asianmukaisesti perusteltuja sekä tieteellisestä että eettisestä näkökulmasta katsottuna, niin silloin eläinkokeet ovat oikeutettuja.

Meidän on kuitenkin tehtävä kaikkemme sekä eläinkokeiden määrän että eläimille aiheutettavan kärsimyksen minimoimiseksi. Komission kertomus oli hyvä alku. Se oli merkki siitä, että komissio on sitoutunut siihen, että eläinkokeista luopuminen asetetaan lopulliseksi päämääräksi mahdollisuuksien mukaan. Komission ehdotus oli kuitenkin monelta osin epämääräinen ja sillä saattaa olla päinvastainen vaikutus komission pyrkimyksille.

Se, ettei vakavuusluokkia ollut määritelty, oli huutava puute koko komission ehdotuksessa. Komissio itse asiassa pyysi parlamenttia ottamaan kantaa luokitteluihin liittyvistä säännöistä tietämättä, mitä nämä säännöt

oikeastaan olivat. Lisäksi jotkut säännökset, erityisesti suositukset eläinten uudelleenkäytöstä ja siitä, että vain toisen sukupolven kädellisiä (F2) käytettäisiin, tarkoittavat todennäköisesti sitä, että useampia eläimiä joudutaan käyttämään.

Mitä tulee toisen sukupolven kädellisiin, niin on tehtävä toteutettavuustutkimus, jotta nähtäisiin onko mahdollista toimia komission ehdottamalla tavalla. Heidän vaikutusten arviointi tarkastelee vain numeroita, siinä ei ole tutkittu vaikutuksia eläinten hyvinvointiin. Tästä syystä parlamentin oli kiireellisesti muutettava ehdotusta: ei sen heikentämiseksi, vaan sen selventämiseksi ja jotta tiedettäisiin tarkkaan, milloin eläinkokeet ovat sallittuja ja missä olosuhteissa.

Mielestäni maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietintö on kompromissiratkaisu, jolla voidaan varmistaa tutkimuksen jatkuminen EU:ssa ja samalla kuitenkin parantaa eläinten hyvinvointia. Eläinten hyvinvoinnin näkökulmasta katsottuna se on askel eteenpäin. Siinä on kyse eläinkokeille vaihtoehtoisten menetelmien edistämisestä rahoitussitoumuksen avulla, "3R"-periaatteen painottamisesta ja Euroopan vaihtoehtoisten tutkimusmenetelmien keskuksen aseman vahvistamisesta.

Lisäksi olen ehdottanut säännöllisiä kädellisillä suoritettavien eläinkokeiden aihekohtaisia tarkistuksia tarpeettomien eläinkokeiden tunnistamiseksi ja lopettamiseksi.

Se on myös askel eteenpäin lääketieteelliselle tutkimukselle. Se päivittää nykyisen vanhentuneen lainsäädännön ajan tasalle ja mahdollistaa sen, että lääketieteellinen tutkimus voi jatkua, jos ja kun tutkimus on tieteellisesti ja eettisesti oikeutettua. Tämä on mielestäni äärimmäisen tärkeää. Haluamme myös, että eläinkokeiden määrä pienenee. EU:n kansalaiset kuitenkin vaativat, ja ihan oikeutetusti, että parempia ja tehokkaampia lääkkeitä on saatavilla.

Luotettava EU:n tutkimus- ja kehittämistoiminta on ehdottoman tärkeää. Rokotteet poliota, vihurirokkoa, hepatiitti B -virusta, kurkkumätää, tuhkarokkoa, sikotautia ja aivokalvontulehdusta vastaan sekä yhdistelmälääkkeitä HIV:n hoitoon, astmalääkkeet, keskosten elämää ylläpitävät laitteistot ja Parkinsonin taudin sähköstimulaatiohoito ovat kaikki kehitetty eläinkokeiden avulla ja erityisesti kädellisten avulla. Sen seurauksena on useiden miljoonien ihmishenkien elämä pelastunut tai heidän elämänlaatunsa on parantunut.

Ennen kuin meillä on vaihtoehtoja käytössämme, ei ole mielestäni järkevää kieltää tämänkaltaiset eläinkokeet joko suoraan tai epäsuorasti sen takia, että lainsäädännön sanamuoto on huonosti valittu. Tässä direktiivissä luodaan puitteet sille, että voimme lopettaa eläinkokeet heti kun vaihtoehtoiset menetelmät ovat saatavilla. Se parantaa huomattavasti vaihtoehtojen etsimistä ja vie meitä eteenpäin siihen suuntaan, että joku päivä eläinkokeet voidaan lopettaa kokonaan. Me olemme maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnassa saaneet aikaan hyvän kompromissin. Liberaaliryhmä näyttää kuitenkin yrittävän romuttaa tämän sopimuksen. Kehotan heitä, etteivät he äänestäisi tätä mietintöä vastaan, koska se hidastaisi eläinten hyvinvoinnin paranemista usealla vuodella ja se olisi täysin väärin, jos he tekisivät niin.

Stavros Dimas, komission jäsen. – (EL) Arvoisa puhemies, olen iloinen, että meillä on tänä iltana mahdollisuus keskustella ehdotuksesta tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelua koskevan direktiivin tarkistamisesta. Haluan kiittää esittelijä Neil Parishia ja kolmea mietinnön tarkastanutta parlamentin valiokuntaa heidän työstään ja kommentistaan. Olen varma siitä, että siitä aiheutunut vuoropuhelu tulee olemaan rakentavaa.

Useat jäsenvaltiot ovat jo kauan sitten toteuttaneet omaa kansallista lainsäädäntöään tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelusta. Tästä johtuen EU:ssa on useita eri suojelun tasoja. Tällä arvioinnilla saavutetaan suojelun yhdenmukainen taso yhteisössä ja varmistetaan sisämarkkinoiden moitteeton toiminta. Komission tavoitteena on parantaa EU:n eläinkokeita koskevaa lainsäädäntöä. Toisaalta se rajoittaa koe-eläinten määrää ja toisaalta se tarjoaa asianmukaista huolenpitoa ja kohtelua kokeisiin käytettäville eläimille, kuten Euroopan yhteisön perustamissopimukseen lisätyssä eläinten suojelua ja hyvinvointia koskevassa pöytäkirjassa edellytetään.

Arvioinnin tavoitteena on parantaa huomattavasti koe-eläinten hyvinvointia Euroopan unionissa. Eläinten hyvinvointia koskevat vaatimukset on nyt virallisesti lisätty Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja ne on otettava huomioon, kun laaditaan politiikkoja sellaisilla aloilla kuin sisämarkkinat. Asiantuntijat ja eläinkokeiden ammattilaiset, tiedeyhteisö, alan teollisuus ja kansalaiset olivat mukana laatimassa ehdotusta, joka sisältää avoimet menettelytavat ilman poikkeuksia. Ehdotus perustuu myös huolellisesti todennettuun vaikutusten arviointiin. Myös useat tutkimuslaitokset antoivat merkittävän panoksensa tälle menettelylle. Vertaileva analyysi mahdollisten hyötyjen ja toimenpiteiden toteuttamisen ja toteuttamatta jättämisen välillä suoritettiin ehdotuksen laatimiseksi. Tämä ehdotus luo tarvittavan tasapainon, sillä toisaalta se edistää

kilpailukykyä ja tutkimusta EU:ssa ja toisaalta se ottaa täysin huomioon eläinten hyvinvointia koskevat vaatimukset. Komissio on huolellisesti tutkinut useiden osapuolten ilmaisemat huolenaiheet siitä, että ehdotus karkottaisi eurooppalaisen tutkimuksen EU:sta johtuen joko niin kutsutusta hallinnollisesta taakasta tai eläinten hyvinvointia koskevien erityisten vaatimusten aiheuttamista kustannuksista. Ei ole kuitenkaan näyttöä siitä, että tämänkaltaista tutkimusvientä EU:n ulkopuolisiin maihin tapahtuisi. Ehdotuksemme sisältämiä useita hyvinvointia koskevia standardeja ja monia tiukempia toimilupia noudatetaan jo niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat tutkimuksen edelläkävijöitä maailmanlaajuisesti. Sitä paitsi ehdotuksessamme säädetään määräyksistä, jotka vähentävät hallinnollista taakkaa. Itse asiassa tiukkojen eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten hyväksymisen ja korkeatasoisen tieteellisen tutkimuksen edistämisen välillä ei ole ristiriitaa. Päinvastoin: nämä kaksi käsitettä liittyvät toisiinsa.

Komission ehdotuksen mukaan tutkimuslisenssien myöntämiseen liittyy aina niiden yhteydessä tehtävä systemaattinen ja riippumaton eettinen arviointi, jos tutkimuksissa käytetään tajuissaan olevia koe-eläimiä. Näin pannaan täytäntöön eläinten käyttöä koskevat palauttamisen, rajoittamisen ja edistämisen periaatteet. Nämä säännökset ovat arvioinnin keskeiset tavoitteet. Emme pysty saavuttamaan näitä tavoitteita, jos korvaamme kaiken tutkimuslisensoinnin hiljaisilla sopimuksilla tai jos annamme eettisen arvioinnin niiden suoritettavaksi, joiden etuihin tutkimushanke vaikuttaa suoraan.

Lopuksi komissio toivoo, ettei käynnissä oleville tieteellisille hankkeille aiheudu keskeytyksiä ja että hallinnollinen taakka vähentyisi. Tämän vuoksi komissio sallii sääntöjen joustavampaa soveltamista ja rohkaisee nykyisten infrastruktuurien käyttämistä jäsenvaltioissa aina kun se on mahdollista.

Hyvät kuulijat, uudelleenlaadittu ehdotus palauttaa sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan, parantaa eläinten hyvinvointia koskevia vaatimuksia ja edistää tutkimusta. Nykyistä lainsäädäntöä on nopeasti vahvistettava ja parannettava tasapainoisella tavalla ja se on juuri sitä, mihin komission ehdotuksella tähdätään.

Marios Matsakis, *ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon esittelijä*. – (EN) Arvoisa puhemies, aikamme välttämätön paha on se, että valitettavasti ihmisten ja eläinten terveyden tutkimus pakosta vaatii eläinkokeita. Uskon vakaasti, ettei yksikään tiedemies nauti eläinkokeiden tekemisestä tai tee niitä, jos vaihtoehtoisia tutkimusmenetelmiä on saatavilla. Eläinkokeissa käytettäviä eläimiä on tietenkin aina kohdeltava niin inhimillisesti kuin mahdollista.

Nyt keskusteltavana oleva direktiivi pyrkii, ja mielestäni aivan oikeutetusti, parantamaan asioita merkittävästi ja ratkaisevasti. Tärkeät huomioon otettavat kohdat ovat eettistä arviointia ja lupia koskevien periaatteiden turvaaminen sekä parannettuja kansallisia tarkastuksia koskevat käsitteet ja lisääntynyt avoimuus kautta linjan. On kuitenkin korostettava, että eläinkokeiden lopettaminen tulisi aina olla päämääränä tieteellisessä ja poliittisessa maailmassa, jos ja kun vaihtoehtoisia ja tehokkaita menetelmiä, joissa ei käytetä koe-eläimiä, on käytettävissä.

Esko Seppänen, *teollisuus-, tutkimus- ja energiavalokunnan lausunnon valmistelijä*. – (FI) Arvoisa puhemies, arvoisa komissaari, maatalousvaliokunnan mietintö on kompromissi, jossa on otettu huomioon eri osapuolten näkökantoja tasapuolisesti. Komission esitystä on muutettu suuntaan, jota myös ITRE-valiokunta esittää.

Kun ei ole vaihtoehtoisia menetelmiä kaikkien lääkkeiden ja rokotteiden kehittämistä varten, on käytettävä eläinkokeita. Me olemme vastuussa EU:n kansalaisille siitä, että sairailta kanssaihmisillämme säilyy toivo juuri heidän tautiinsa tarvittavien lääkkeiden kehittämisestä myös Euroopassa.

Samaan aikaan eläinkokeiden tekijät veloitetaan kohtelemaan hyvin koe-eläimiä ja tuottamaan niin vähän kipua kuin mahdollista. Direktiivi on selvä parannus eläinten hyvinvointiin, ja ITRE-valiokunnan näkökulmasta monet maatalousvaliokunnan esittämät tarkistukset ovat samoja tai samantapaisia kuin meidän esittämämme. Siitä syystä maatalousvaliokunnan mietintö tulisi hyväksyä niin vähäisin muutoksin kun mahdollista.

Elisabeth Jeggle, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, eläinkokeita koskeva direktiivi perustuu kolmen R:n periaatteeseen. Tavoitteenamme on, että eläinkokeita korvataan, vähennetään ja kehitetään. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi meidän on kehitettävä ja edistettävä vaihtoehtoisia menetelmiä. Kolmanneksi meidän on löydettävä kompromissi eläinten hyvinvoinnin ja tutkimuksen välillä, mutta samalla on korostettava ihmisten terveyttä. Arvoisa komission jäsen, olette myös korostanut sitä, että kaikissa jäsenvaltioissa on oltava samat standardit.

Nykyinen lainsäädäntöehdotus perustuu eläinten suojelua ja hyvinvointia koskevaan yhteisön toimintaohjelmaan ja eläinten terveyttä koskevaan strategiaan. Haluamme taata suojelun korkean tason ja korkeatasoiset standardit Euroopan unionissa ja kaikkialla maailmassa. Eläinkokeiden täydellinen

lakkauttaminen ilman, että on käytettävissä muita korvaavia menetelmiä, aiheuttaisi sen, että suurin osa eläinkokeisiin perustuvasta tutkimuksesta olisi lähes mahdotonta Euroopan unionissa. Tutkimushankkeet menisivät ulkomaille, me menettäisimme valtavan osan siitä tiedosta, jota meillä tällä hetkellä on, ja me olisimme täysin riippuvaisia muista maista. Tästä syystä on tärkeää löytää kompromissi ja maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta on esitellyt meille hyvän kompromissin. Kieltämättä siinä on kyse vaikeasta tasapainotuksesta, mutta sairaana oleville ihmisille siinä voi olla kyse henkiinjäämisestä.

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan äänestyksen tulos 31. maaliskuuta täyttää nämä vaatimukset. Meidän on tuettavat tätä kompromissia, jonka 72 prosenttia valiokunnasta hyväksyi. Siksi kehotan kaikkia parlamentin jäseniä hylkäämään kaikkein kauaskantoisimmat tarkistukset ja äänestämään Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ja Euroopan parlamentin sosiaalidemokraattisen ryhmän esittämien tarkistusten puolesta.

Haluan kiittää lämpimästi esittelijää ja myös monia kollegoitani Euroopan parlamentissa.

Puhetta johti

varapuhemies **Edward McMILLAN-SCOTT**

Roselyne Lefrançois, PSE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, haluan heti alkuun onnitella esittelijä Neil Parishia hänen erinomaisesta työstään ja siitä, miten tärkeänä hän piti yhteistyötä varajoiesittelijöiden kanssa.

Ennen kuin huomenna äänestämme ensimmäisessä käsittelyssä, haluan käydä tämän mietinnön päälinjat läpi. Nykyään voi suurella yleisöllä olla eläinkokeista kielteinen kuva ja se vahvistaa tämän asian kiistämätöntä merkitystä. Kuten minä, niin varmasti tekin olette saaneet viimeisten viikkojen aikana lukuisia kirjoituksia huolestuneilta kansalaisilta.

Vaikka meidän velvollisuutenamme on ehdottaa tekstiä, joka ottaa huomioon kansalaisten pelot, emme saa kuitenkaan laiminlyödä tutkijoiden vaatimuksia. Haluan korostaa, ettemme saa unohtaa sitä seikkaa, että tutkijat eivät ole pelkästään julkisen mielipiteen laillisia edustajia, vaan myös ensisijaisesti sellaisia ihmisiä, joiden asema on äärimmäisen tärkeä yhteiskunnassamme.

Tokihan olette selvillä siitä, että viimeisten kahdenkymmenen vuoden aikana tieteellisiin tarkoituksiin käytettyjen eläinten määrä ei ole kasvanut huolimatta siitä, että tieteellisten julkaisujen määrä on biolääketieteellisen tutkimuksen alalla kaksinkertaistunut joka toinen vuosi. Ymmärtääkseni tämän direktiivin tarkistamiseen liittyviä haasteita olen tavannut useita sidosryhmiä, joilla oli hyvin eriäviä näkemyksiä tästä asiasta.

Mielestäni Euroopan komission ehdottama alkuperäinen teksti loittoni sen ensisijaisesta tavoitteestaan, joka oli se, että koe-eläimiä käytettäisiin uusien tutkimustulosten saamiseksi. Siksi oli välttämätöntä saattaa ihmisten terveyttä koskeva kysymys takaisin keskustelujen ytimeen.

On selvää, että eläinkokeita koskevia säännöksiä on muutettava, mutta EU:n tutkimus ei saa kuitenkaan kärsiä tämän uuden lainsäädännön kielteisistä vaikutuksista. Hyväksymääni strategiaan, ja esittelijän omaksumaan strategiaan, sisältyy tämän ehdotuksen tasapainottaminen, jotta voidaan varmistua siitä, ettei tutkimus vaarannu.

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan hyväksymään mietintöön perustuen uskon, että voimme saavuttaa yhtenäisen ja järkevän tekstin, jota toivon koko Euroopan parlamentin laajasti kannattavan.

Jorgo Chatzimarkakis, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, Mahatma Gandhi on todennut, että kansakunnan suuruutta ja sen moraalista kehitystä voidaan arvioida siitä, miten se kohtelee eläimiään. Koe-eläinten hyvinvointi on tärkeä ja arkaluontoinen aihe, jota monet ihmiset mielellään välttävät. Kuitenkin se on erittäin herkkä asia, erityisesti kun on kyse tutkimuksesta, jossa käytetään apinoita, ja erityisesti ihmisapinoita. Tiedämme sen kansalaisten reaktiosta.

Komissio työskenteli kovan paineen alla. Haluan erityisesti kiittää komission jäsen Stavros Dimasia. Olette tehnyt erittäin hyvää valmistelutyötä ja olette esitellyt tärkeitä parannuksia koskien koe-eläinten hyvinvointia, kuten ennakkoluvan ja kaikkien testien seurantatarkistukset. Olette laajentanut direktiivin koskemaan kaikki eläimiä, ei pelkästään nisäkkäitä. Komissio on myös tehokkaasti ratkaissut hyvin kiistanalaisen asian eli kädellisillä eläimillä suoritettavat eläinkokeet. Nämä eläinkokeet on rajattu koskemaan hengenvaarallisia sairauksia ja aivosairauksia.

Valitettavasti useita komission ehdotuksen yksityiskohtia on tarkistettu valiokunnan äänestyksissä. Esimerkiksi, standardit, joihin juuri viittasin, on käännetty päälaelleen maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan äänestyksessä. Esimerkkinä voin mainita sen, että maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan äänestyksen jälkeen eläinkokeet ovat automaattisesti sallittuja, jos virallista päätöstä ei ole annettu 60 päivän kuluessa. Tämä on meille kaikille kestävätilanne Euroopassa.

Tämä vuoksi pyydän kollegoitani, että luette läpi sen, mistä äänestätte huomenna, ettekä vain seuraa äänestys-suositusta. Olen kiitollinen esittelijälle siitä, että hän oli valmis tekemään joitakin kompromisseja viime hetkellä. Olen tyytyväinen siihen, että Neil Parish aikoo esitellä suullisen tarkistuksen huomenna varmistuakseen siitä, että hankelupien voimassaoloaikoja koskevat säännöt tulevat selkeimmiksi.

On kuitenkin sääli, ettei 15 artiklaa saatu läpi. 15 artikla antoi joillekin jäsenvaltioille vaihtoehdon säilyttää tiukemmat standardit, kuten esimerkiksi Alankomaissa. Miksi haluamme madaltaa Alankomaissa tällä hetkellä olevia erittäin korkeita standardeja? Meidän yhteinen tavoitteemme on löytää tasapaino eläinten hyvinvointia koskevan korkean tason ja tehokkaan tutkimuksen välillä. Olen saanut tarpeekseni tyrmeästä perustelusta, joka aina esitetään ja jonka mukaan tutkimus siirtyy ulkomaille. Se ei aina välttämättä pidä paikkaansa.

Schopenhauer sanoi, että kuka tahansa hölmö poika voi murskata kovakuoriaisen, mutta kaikki maailman professorit eivät pysty luomaan uutta kovakuoriaista. Meidän on säädettävä arvot, koska se on meidän tehtävämme.

Kartika Tamara Liotard, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (NL) Olen tyytyväinen siihen, että komissio on tehnyt aloitteen tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelua koskevan direktiivin tarkistamisesta. Sekä koe-eläinten käyttöä että niiden kokemaa kärsimystä on huomattavasti vähennettävä. Tähän päästään edistämällä vastaavien tai tehokkaampien tieteellisten menetelmien kehittämistä ilman, että samalla tarpeettomasti vaikeutetaan lääkkeiden kehitystyötä.

Minun on kuitenkin vaikea hyväksyä sitä, että on ehdotettu useita tarkistuksia, jotka saattavat huomattavasti heikentää ehdotusta. Emme saa unohtaa ehdotuksen tavoitetta. Kyse on koe-eläinten suojelusta eikä yhtiöiden voitoista. Tärkeintä on kieltää sellaiset toimenpiteet, jotka on luokiteltu 'vakaviksi' ja joissa koe-eläimet saattavat kärsiä pitkään kestävästä kivusta. Nämä toimenpiteet ovat epäeettisiä ja raakalaismaisia.

Lopuksi kädellisillä eläimillä suoritettavat kokeet on lopetettava kokonaan ja pikaisesti. Parlamentti hyväksyi tätä koskevan kirjallisen kannanoton vuonna 2007 ja mielestäni on nyt korkea aika ryhtyä sanoista tekoihin.

Bastiaan Belder, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, korkeatasoiset eläinten hyvinvointia koskevat vaatimukset ovat sivilisaation ja toista kanssaelentoa kohtaan olevan kunnioituksen ilmaisumuoto. Mikäli eläinkokeille on saatavilla hyviä vaihtoehtoja, niitä on käytettävä, koska haluamme vähentää eläinkokeiden määrää. Tämä pätee myös hyviin menettelyihin, jotka vähentävät eläinten kärsimystä tai joiden ansiosta tarvitaan vähemmän koe-eläimiä, koska haluamme vähentää eläinten kokemaa kärsimystä.

Pidän ehdotettua ja pakollista eettistä arviointia edistysaskeleena. Tämän direktiivin tarkoitus ei voi tietenkään olla se, että jäsenvaltiot pakotetaan hyväksymään ihmisalkioilla tehtävät kokeet vaihtoehtona. Jäsenvaltioiden on tehtävä omat eettiset päätöksensä siitä.

Komission lopullinen tavoite on lakkauttaa eläinkokeet lopullisesti. Vaikka olemme samaa mieltä tästä tavoitteesta, on valitettavaa, ettemme vielä pysty lakkauttamaan eläinkokeita, emmekä edes pysty vielä sanomaan, koska ne voidaan lakkauttaa. Jos jo nyt annetaan lopullinen määräaika, jolloin eläinkokeet kielletään, se olisi harkitsematonta ja jopa vaarallista ihmisten terveydelle. Siitä olen yhtä mieltä esittelijän kanssa.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, kansalaiset vaativat enemmän tutkimusta, erityisesti biolääketieteellisen tutkimuksen alalla uusien hoitojen löytämiseksi sairauksiin, joihin ei vielä ole parannuskeinoja. Tämä koskee kaikkia neurodegeneratiivisia sairauksia, kuten Parkinsonin ja Alzheimerin tautia. Tiedämme tarvitsevamme eläinkokeita, mutta onneksi eläinkokeiden määrä on viime vuosina vähentynyt, koska olemme asettaneet itsellemme tavoitteen löytää vaihtoehtoisia ratkaisuja.

Valitettavasti tiedämme myös sen, että joissakin tapauksissa ei vaihtoehtoisia ratkaisuja ole olemassa, ja että meidän on edelleen tehtävä eläinkokeita, erityisesti kädellisillä eläimillä. Tässä tapauksessa meidän on ehdottomasti tehtävä kaikkemme sen varmistamiseksi, että eurooppalainen tutkimus pysyy Euroopassa, jotta me voimme tarjota mahdollisimman hyvän suojelun tason. Kun otetaan huomioon koe-eläimen kokemaa kipua eläinkokeen aikana, on varmistettava kaikin tavoin, että kyseinen eläinkoe tuottaa hyviä tuloksia.

Siksi meidän on pidettävä kiinni meidän tutkimuksestamme ja erityisesti meidän eläinkokeistamme. Meidän on erityisesti varmistuttava siitä, ettei tämänkaltaisen tutkimus siirry pois Euroopasta.

Luis Manuel Capoulas Santos, (PSE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, eläinten käyttäminen tieteellisiin tarkoituksiin on erittäin arkaluontoinen aihe, joka herättää ristiriitaisia tunteita, jos asiaa katsotaan vain yhdeltä näkökannalta. On mahdotonta keskustella tästä aiheesta, jos tarkastelemme sitä pelkästään eläinten tarpeiden ja oikeuksien suojelemisen kannalta. Siitä on myös mahdotonta keskustella, jos tarkastelemme sitä pelkästään tieteen tarpeiden valossa tai jos käytämme logiikkaa, jossa tähdätään tulosten saavuttamiseen mahdollisimman edullisilla kustannuksilla.

Kukaan ei voi olla välinpitämätön toisen elävän olennon kärsimyksille, erityisesti kun on kyse eläimistä, jotka ovat meitä niinkin lähellä kuin mitä kädelliset eläimet ovat. Kuitenkin ymmärtämyksemme kasvaa entisestään, kun kohtaamme ihmisten kärsimyksiä, jotka johtuvat onnettomuuksista, sodasta tai sairauksista. Voidaksemme taistella kipua vastaan emme voi kieltää tieteeltä sen tarvitsemia välineitä kuten koekaniineja.

Tässä mietinnössä esitetään mahdollinen tasapaino kohtaamiemme arvojen ja tunteiden ristiriitojen välillä, ja se osoittaa halua saada aikaan kompromissi, joka voi vain antaa arvoa tälle parlamentille ja sen omistautuneimmille jäsenille. Siksi kiitän niitä, joita olen käsitellyt tässä keskustelussa: esittelijä Neil Parishia ja Euroopan parlamentin sosialistiryhmän varjoesittelijä Roselyne Lefrançois'ta heidän erinomaisesta työstään ja yksimielisyydestä, jonka he ovat saavuttaneet näin vaikeassa ja kiistanalaisessa asiassa.

Poliittinen ryhmäni, PSE-ryhmä, äänestää tämän mietinnön ja siihen tekemiemme tarkistusten puolesta, joilla yritimme parantaa sitä entisestään. Teemme näin siinä uskossa, että tällä tavoin pystymme vähentämään koe-eläinten kokemaa kärsimystä vaarantamatta kuitenkaan ihmisten terveyden hyödyksi koituvaa tieteellistä kehitystä ja eurooppalaisen tutkimuksen elinkelpoisuutta.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, minäkin olen huolissani koe-eläinten kokemasta kärsimyksestä, mutta samalla tiedän lääkärinä, että meidän on tehtävä kaikki voitavamme saattaaksemme rokotteita ja lääkkeitä potilaidemme käyttöön niin pian kuin mahdollista, olipa sitten kyse uuden tai vanhan sairauden hoidosta. Haluan kiittää kollegoitani, jotka ovat onnistuneet löytämään todellisen kompromissiratkaisun, joka kunnioittaa eläinten kohteluun sovellettavia moraalisia periaatteita ja samalla mahdollistaa tutkimushankkeiden jatkumisen. Ennen kaikkea tällä direktiivillä annetaan selkeä poliittinen viesti siitä, että haluamme meidän tutkijoidemme etsivän vaihtoehtoisia keinoja, joilla tutkimustulokset voidaan muuttaa uusiksi lääkkeiksi, jotta koe-eläinten ja eläinkokeiden määrä voidaan minimoida. Samalla on kuitenkin noudatettava kaikkia mahdollisia eettisiä periaatteita koe-eläinten kokeman kärsimyksen välttämiseksi. Haluaisin kiittää teitä kaikkia tästä lopputuloksesta.

Caroline Lucas (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, en voi peitellä sitä, että tämä mietintö oli suuri pettymys meille, jotka uskoimme, että esittelijä, joka on myös Animal welfare intergroup –järjestön puheenjohtaja, olisi mietinnössään ilmaissut huolensa eläimistä vieläkin ututterammin.

Tästä syystä on välttämätöntä, että joitakin ratkaisevan tärkeitä tarkistuksia hyväksytään, kun äänestämme tästä. Erityisesti lupien soveltamisalan tulee koskea kaikkia hankkeita, ei pelkästään vakaviksi tai kohtalaisiksi luokiteltuja. Jos epäonnistumme sen varmistamisessa, se merkitsee sitä, että monet kipua, kärsimystä tai tuskaa aiheuttavat toimenpiteet eivät enää edellyttäisi keskitetysti valvottua eettistä arviointia. Se vuorostaan vaarantaisi tehokkaasti useiden ehdotuksessa esitettyjen toimenpiteiden noudattamisen kokonaisuudessaan.

Mutta, jos tarkistuksemme menevät läpi, se merkitsee lisäponnisteluja tutkimukselle ja vaihtoehtoja eläinkokeille, mikä on erityisen ratkaisevaa perustutkimuksessa ja lääketieteellisessä tutkimuksessa. Nykyiset toimet keskittyvät sääntelyn edellyttämiin testauksiin, joiden osuus on vain 10 prosenttia kaikista eläinkokeista. Sekä eläinten että ihmisten terveyden vuoksi on äärimmäisen tärkeää, että uudenaikaisempia ja tehokkaampia muihin kun eläinkokeisiin perustuvia testausmenetelmiä otetaan käyttöön niin pian kuin mahdollista.

Stavros Dimas, komission jäsen. – (EL) Arvoisa puhemies, haluan kiittää kaikkia puhujia erittäin rakentavista puheenvuoroista tämäniltaisessa keskustelussa. Sallinette minun kommentoida lyhyesti muutamia tarkistuksia. Komissio voi hyväksyä useita tarkistuksia joko kokonaisuudessaan, osittain tai periaatteessa. Näihin tarkistusehdotuksiin kuuluu niin laitoksia koskevia kuin myös eläinten parissa työskentelevää henkilökuntaa koskevien tietojen luottamuksellisuus. Niihin kuuluu myös ehdotukset kädellisillä eläimillä suoritettavien eläinkokeiden säännöllisistä arvioinneista Euroopan unionin tasolla.

Huolta on myös kannettu vakavuusasteiden perusteista. Voin kertoa teille, että ennen kesätaukoa komissio kutsuu koolle asiantuntijoista koostuvan työryhmän, jonka tarkoituksena on löytää asianmukaisille

vaatimuksille määritelmät, jotka otetaan käyttöön Euroopan unionissa. Meidän on epäilemättä säilytettävä tasapaino, joka on saavutettu suoraan osallisena olevien perusteellisen kuulemisen seurauksena. Samalla on otettava huomioon teollisuuden tarpeet ja tutkimuksen edistäminen, mutta myös eläinten hyvinvointi. Näin ollen on kädellisten eläinten käyttöä koskevat rajoitukset säilytettävä, kuten myös lupaa koskeva periaate, ja kaikkea tutkimusta koskevat itsenäiset eettiset arvioinnit, jotka ovat tämän ehdotuksen olennainen osa. Yhteenvetona todettakoon, että komissio voi hyväksyä 83 kaikista 202 ehdotetusta tarkistuksesta kokonaan, osittain tai periaatteessa. Annan parlamentin sihteeristölle luettelon, jossa esitetään komission kanta tarkistuksista.

Lopuksi haluan sanoa, että tämä kyseinen ehdotus on erittäin tärkeä ja meidän on säilytettävä tasapaino näiden kahden asian välillä. Yhtäällä on tieteellisen tutkimuksen tarpeet ja ihmisten terveyden parantaminen, ja toisaalla tutkimusmenetelmät, jotka eivät olisi julkia eläimille. Minun täytyy sanoa, että komissio on, sinä aikana kun minä olen ollut komission jäsen, tehnyt useita toimenpiteitä eläinten suojelemiseksi. Haluan muistuttaa teitä edellisistä keskusteluistamme, jotka koskivat hylkeitä, valaiden pyyntiä liittyviä erittäin voimakkaita toimenpiteitä ja reaktioita, kestäättömään metsästyksen liittyviä kysymyksiä, erityisesti keväällä, ja niistä turvallisuustoimenpiteistä, jotka teimme ensimmäistä kertaa komissiona, joilla on pyritty juuri tämänkaltaisten tapausten ehkäisemiseen.

En todellakaan voi ymmärtää sitä, miten ketunmetsästyksen, härkätaisteluiden tai kukkotappeluiden voidaan katsoa kuuluvan nykypäivän sivistykseen.

Neil Parish, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää parlamentin jäseniä ja komission jäsentä heidän näkemyksistään.

Me olemme oikealla asialla tämän lainsäädännön tarkistamisessa. On oikein korvata, vähentää ja parantaa eläinkokeita aina kun se on mahdollista. Olemme oikealla tiellä, kun jatkamme asian edistämistä. Niin teollisuus kuin eläinsuojelujärjestötkin pitävät sitä tarpeellisena.

Tämä on kysymys, joka mielestäni ulottuu politiikkaa pidemmälle ja joka on pitkälti moraalinen kysymys, jossa meidän on toimittava oikein. Itse olen erittäin pettynyt, ja jos hän olisi täällä sanoisin sen hänelle selkeästi, että Graham Watson on hyökännyt henkilökohtaisesti minua vastaan omalla alueellani ja tehnyt tästä erittäin poliittisen kysymyksen. Tämä on valitettavaa, koska loppujen lopuksi meidän on saatava aikaan järkevä ehdotus.

Tämän mietinnön eteen on tehty paljon työtä ja siinä on hyödynnetty teknistä asiantuntemusta. Me emme luovuta tätä mietintöä kevyesti. Olemme työskennelleet ahkerasti sen parissa ja meillä on hyviä kompromisseja. Olen pyrkinyt kokoamaan kaikki näkökannat yhteen ja toimittamaan mietinnön, joka on oikein parlamentille, tutkimukselle ja teollisuudelle ja eläinten hyvinvoinnille. Kehotan teitä kaikkia antamaan sille tukenne, sillä jos me emme nyt saa sitä läpi, mietintö viivästyy muutamalla vuodella ja se olisi haitallista sekä teollisuudelle että eläinten hyvinvoinnille. Joten kehotan kaikki jäseniä tukemaan tätä mietintöä.

Jos paikalla on ryhmiä, jotka aikovat äänestää sitä vastaan, niin pitkällä aikavälillä se ainoastaan viivästyttää hyvän ehdotuksen hyväksymistä. Ehdotus varmistaisi sen, että Euroopan unionissa on tutkimusta saatavilla sairauksien ehkäisemiseksi ja uusien lääkkeiden kehittämiseksi. Samalla kuitenkin vähennämme tarvittavien koe-eläinten määrää ja käyttöä ja itse asiassa vahvistamme Euroopan vaihtoehtoisten tutkimusmenetelmien keskuksen asemaa vaihtoehtoisten kokeiden löytämisessä. Joten kehotan kaikkia jäseniä äänestämään mietinnön puolesta, koska me todella toivomme saavamme selkeän tuloksen aamulla.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna (tiistaina 5. toukokuuta 2009).

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Komission mietintöluonnos tukee voimakkaasti sitä kehitystä, että tieteellisiin kokeisiin käytettäviin eläimiin tulisi suhtautua enemmän eläinystävällisemmällä tavalla. Tämä osoittaa, että komissio on sitoutunut siihen, että perimmäinen tarkoitus on eläinkokeiden lopettaminen kokonaan.

Euroopan unionin tulisi pyrkiä tätä tavoitetta kohti. Euroopan parlamentti on tehnyt kantansa selväksi, että olisi tehtävä enemmän lopullisen tavoitteen saavuttamiseksi, jotta eläimiä ei enää käytettäisi tieteellisiin kokeisiin.

Vaikka se on lopullinen tavoite, niin emme kuitenkaan vielä ole sellaisessa tilanteessa, että eläinkokeet voitaisiin lopettaa kokonaan. Sellaisten vaihtoehtoisten testausmenetelmien kehittämisessä, joissa ei käytetä eläimiä, on edelleen valtava aukko. Niin kauan kuin näin on, olisi epäviisasta ja ihmisten terveyden kannalta potentiaalisesti erittäin vahingollista vahvistaa päivämäärä, jonka jälkeen eläinkokeita tai tietyille eläinluokille, kuten kädellisille, tehtäviä kokeita ei enää voisi tehdä. Yleinen mielipide tuntuu tukevan tätä lähestymistapaa ja se on otettava huomioon.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), kirjallinen. – (RO) Haluan ensiksi onnitella Euroopan komissiota sen ehdotuksesta tarkistaa direktiiviä 86/609/ETY, mutta olen pahoillani siitä, ettei esittelijä esittänyt kunnianhimoisempia tavoitteita.

Mielestäni meidän on investoitava enemmän tutkimukseen, jossa pyritään löytämään vaihtoehtoja tieteellisiin tarkoituksiin käytettävälle eläinkokeille. Meidän on veloitettava laboratoriot käyttämään eläimiä, erityisesti luonnonvaraisia eläimiä, tieteellisiin tarkoituksiin niin vähän kuin mahdollista.

Vastustan voimakkaasti kädellisten eläinten käyttöä biolääketieteellisessä tutkimuksessa ja ainoan poikkeuksen muodostavat eläinkokeet, jossa yksinomaan näitä eläimiä on käytettävä hengenvaarallisten sairauksien tai toimintakykyä alentavien sairauksien tutkimisessa.

Eettisestä näkökulmasta katsottuna on eläinten kivulle, tuskalle ja kärsimykselle asetettava yläraja, jota ei tieteellisissä toimenpiteissä saisi ikinä ylittää. Nämä seikat huomioon ottaen on kiellettävä sellaisten toimenpiteiden suorittaminen, jotka aiheuttavat vakavaa kipua, tuskaa tai pitkään kestävää kärsimystä.

Tiedän, että kansanterveydellä on suuri merkitys, mutta emme voi sallia sitä, että koe-eläimille aiheutetaan suurta kärsimystä hoitomenetelmien testaamiseksi.

Tuen myös tarkistusta, jossa säädetään siitä, ettei direktiivi rajoita jäsenvaltioita soveltamasta tai hyväksymästä tiukempia kansallisia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on parantaa tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten hyvinvointia ja suojelua.

23. Alusten aiheuttama ympäristön pilaantuminen ja säännösten rikkomisista määrättävät seuraamukset (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana Luis de Grandes Pascualin liikenne- ja matkailuvaliokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi alusten aiheuttamasta ympäristön pilaantumisesta ja säännösten rikkomisista määrättävistä seuraamuksista annetun direktiivin 2005/35/EY muuttaminen (KOM(2008)0134 – C6-0142/2008 – 2008/0055(COD)) (A6-0080/2009).

Luis de Grandes Pascual, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, arvoisa liikenneasioista vastaava komission jäsen, Antonio Tajani, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät kollegat, en voisi kuvitella parempaa viimeistelyä tälle vaalikaudelle kuin alusten aiheuttamasta ympäristön pilaantumisesta ja pilaamisrikoksista määrättävistä seuraamuksista, myös rikosoikeudellisista seuraamuksista, annetun direktiiviehdotuksen hyväksyminen. Toivon, että te kaikki tuette tätä ehdotusta.

Saavuttamamme yksimielisyys viittaa siihen, että ehdotus saa taakseen laajan tuen ja että se hyväksytään huomenna ensimmäisessä käsittelyssä. Sen lisäksi, että kolme toimielintä teki valtavasti töitä neuvotteluvaiheen aikana, niin olemme samaa mieltä siitä, että yhteisön on aika ryhtyä toimenpiteisiin ympäristöä vastaan kohdistuvien törkeiden rikkomusten torjumiseksi.

On totta, että jäsenvaltiot olivat aluksi epäileviä, kun otetaan huomioon se, että hyväksyttäväksi tarkoitettu toimenpide – yhteisön valtuuksien hankinta rikoslain alalla – ei ole perussopimusten uudistuksen tulos, vaan se saavutetaan lainsäädännöllä, joka on kiistanalaista ja jolla on äärimmäisen tärkeä merkitys.

Kaikki tämä on peräisin tarpeesta pystyä puuttamaan laajalle levinneisiin meriliikenteeseen liittyviin ongelmiin, joita ovat esimerkiksi aluksista peräisin olevien ympäristöä pilaavien aineiden aiheuttamien laittomien päästöjen huolestuttava lisääntyminen. Vaikka meillä on jo nykyiset kansainväliset säännökset tilanteen minimoimiseksi – Marpol 73/78 -yleissopimus – tapahtuu yhä enemmän räikeitä puutteita sen soveltamisessa ja noudattamisessa. On myös huomattu, että tällä hetkellä voimassa oleva siviilioikeudelliset vastuujärjestelmät, joissa määrätään alusten aiheuttamasta ympäristön pilaantumisesta, eivät ole tarpeeksi vakuuttavia.

Väärinkäytökset tietyillä Euroopan rannikkoalueilla ovat niin toistuvia, että jotkut meriliikenteestä vastuussa olevat mieluummin harjoittavat laittomia ympäristöä saastuttavia käytäntöjä, koska tulee halvemmaksi

maksaa hallinnolliset seuraamukset, kuin noudattaa asianmukaista lainsäädäntöä. Tällainen toiminta on muuttanut aikaisemman "saastuttaja maksaa" -periaatteen "maksa saastuttamisesta" -periaatteen.

Ottamalla käyttöön rikosoikeudelliset seuraamukset, ja ottaen huomioon niiden vakavuuden ja sosiaalisen leimautumisen hallinnollisiin seuraamuksiin verrattuna, Euroopan unioni yrittää estää potentiaalisia saastuttajia sääntöjen rikkomiselta.

Uudistus on neuvoston kanssa käytyjen neuvotteluiden tulos Tšekin puheenjohtajakaudelta, joka saa minulta täyden tuen, sillä koko puheenjohtajakaudella Tšekki joutui kohtaamaan useita poliittisia vaikeuksia. Tulos on yhdistelmä direktiivin rakenteellista uudistusta, joka ei vaikuta parlamentin mandaatin perustaan ja joka täysin kunnioittaa toissijaisuusperiaatetta, koska direktiivissä luodaan periaatteet seuraamustoimenpiteille yhteisöjen tuomioistuimen määrittelemissä puitteissa, mutta jätetään jäsenvaltioille seuraamusten lajin määrittely.

Lisäksi siinä vahvistetaan vähäisten päästöjen ja vakaavien rikkomusten välinen ero ja niistä koituvat vastaavat rangaistukset. Tähän asti me olemme onnistuneet. Meidän piti vain toistaa keskusteluissa saavutetut sopimukset ja direktiivin 2005/35/EY hyväksyminen ja neuvoston puitepäätos 2006/667/YOS, mutta uuden oikeusperustan mukaan, koska edellä mainitut päätökset mahdollistavat sen, että yhteisön lainsäätäjä voi hyväksyä toimenpiteitä, jotka liittyvät jäsenvaltioiden rikoslainsäädäntöön.

Tärkein tähän tarkistusehdotukseen lisäämämme muutos mahdollistaa sen, että voimme ottaa askeleen eteenpäin ympäristörikkomusten torjunnassa meriliikennealalla. Muutoksen mukaan, josta tämä esittelijä piti kiinni alusta asti, vesiä saastuttavien vähäisten päästöjen toistuminen voi myös muodostaa rikosoikeudellisen rikkomuksen.

Olen tyytyväinen siihen, etten joutunut käymään tätä taistelua yksin, sillä parlamentti antoi minulle tukensa liikenne- ja matkailuvaliokunnan jäsenten kautta. Lopulta komissio ja neuvosto ymmärsivät ehdotuksen tärkeyden ja laajuuden.

Haluan ilmaista vilpittömät kiitokseni varjoesittelijöille, jotka auttoivat minua pyrkimyksissäni ja jotka antoivat minulle tukea neuvoston ja komission kanssa käydyissä tiukoissa neuvotteluissa. Haluan antaa tunnustusta oikeudellisten asioiden valiokunnan ja ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon valmistelijoille heidän panoksestaan. Olemme lopulta saavuttaneet kompromissiratkaisun direktiivin voimaantulopäivästä, joka on seuraavan 12 kuukauden aikana.

Arvoisat jäsenet, meillä kaikilla on tänään syytä olla tyytyväisiä, sillä tämän lainsäädännön antamisella ja maaliskuun alussa hyväksytyn kolmannen meriturvallisuuspaketin ansiosta on Euroopan unioni vahvistanut asemaansa merenkulun turvallisuuden edelläkävijänä. Olen varma siitä, arvoisat kollegat, että me tulemme olemaan esimerkkinä muille.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, komissio on erittäin tyytyväinen tähän lopputulokseen, jossa uuden direktiivin hyväksymisellä muutetaan aikaisempaa direktiiviä.

Se täyttää oikeudellisen tyhjiön, joka syntyi siitä, kun Euroopan yhteisöjen tuomioistuin kumosi puitepäätöksen N:o 2005/667, jossa vahvistettiin rikosoikeudellisten seuraamusten luonne, laji ja taso merellä tapahtuvien ympäristöä pilaavien aineiden laittomille päästöille. Kun direktiivi hyväksytään, se antaa mahdollisuuden taistella entistä tehokkaammin niitä vastaan, jotka ovat vastuussa merellä tapahtuvista päästöistä. Teksti, jota parlamentti on nyt hyväksymässä, on siksi tärkeä lisä kolmannelle meriturvallisuuspaketille, jonka sekä parlamentin että neuvostojen puhemiehet allekirjoittivat edellisen täysi-istunnon lopussa.

Nyt parhaillaan keskusteltavana oleva kompromissiteksti eroaa hieman komission alkuperäisestä ehdotuksesta, mutta on sanottava, että seuraavat keskeiset näkökohdat ovat pysyneet ennallaan. Ensiksi laittomista päästöistä langetettavien rangaistusten rikollinen luonne, ja toiseksi mahdollisuus asettaa syytteeseen kaikki tämänkaltaisista päästöistä vastuussa olevat, myös oikeushenkilöt.

Tästä syystä komissio tukee tätä tekstiä, vaikka se sisältääkin erilaisen kohtelun vähäisille rikkomuksille ja toistuville vähäisille rikkomuksille. Toisaalta ymmärrän sen, että neuvosto ja parlamentti ovat pitäneet toivottavana, että sellaiset päästöt, jotka eivät johda veden laadun huonontumiseen, eivät välttämättä johda rikosprosesseihin. Jopa vielä enemmän kuin parlamentti olen innostunut siitä, että pienet päästöt ovat rikosoikeudellisesti rangaistavia. Vaikka ne eivät ehkä ole vakavia, niin ne saattavat johtaa toistuvina todelliseen meriympäristön pilaantumiseen.

Saavutettu kompromissi, joka koskee kysymystä toistuvista vähäisistä rikkomuksista, antaa tarkemman määritelmän sille, mikä on "toistuvaa". Siksi komissio voi sen hyväksyä ja toistan, että komissio on tyytyväinen saavutettuun lopputulokseen. Haluan kiittää komission henkilöstöä ja parlamentin jäseniä heidän tekemästään työstään. Näin ollen katson, että voimme sanoa tänään olevamme tyytyväisiä lähettäessämme viestin meriemme saastumisen vähentämiseksi.

Marios Matsakis, *ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon esittelijä*. – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen antaman tuomion seurauksena syntynyt oikeudellinen tyhjiö edellytti nyt keskusteltavana olevan direktiivin muuttamista. On uskomatonta, että oikeusperustassa olevan virheen takia näin tärkeän direktiivin täytäntöönpano on viivästynyt. Se on epäilemättä ollut haitallista meidän meriympäristöllemme. Kaikkien asianosaisten on voitava oppia ja on opittava aiemmista virheistä, jotta voidaan välttää vastaavanlaisilta tapahtumilta tulevaisuudessa.

Tärkeintä on tällä hetkellä saada direktiiviehdotus nopeasti hyväksyttyä ja saada se täytäntöönpantavaksi niin pian kuin mahdollista. Vasta sitten voimme uskoa, että tämä laajalle levinnyt ongelma koskien aluksista peräisin olevien ympäristöä pilaavien aineiden laittomien päästöjen lisääntyminen ja laajuus saadaan kuriin. Vasta sitten meidän taistelullamme meriemme puhtaana pitämisestä on todelliset menestymisen mahdollisuudet.

Lopuksi haluan kiittää esittelijää siitä erinomaisesta työstään, jota hän on tässä mietinnössä tehnyt.

Eva Lichtenberger, *oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon valmistelijä*. – (DE) Arvoisa puhemies, meren saastuminen on ensisijaisena kiinnostuksen kohteena vain silloin, kun merellä on sattunut suuronnettomuus. Silloin käydään vakavia väittelyjä jatkuvasta saastuttamisesta, joka on uhka meidän valtamerillemme. Valitettavasti muina aikoina tämä ongelma ei saa huomiota. Meidän on suhtauduttava vakavasti jatkuviin ja toistuviin lakia rikkoviin tapauksiin, jotka yhtä merkittävästi ja yhtä dramaattisesti muodostavat uhan, eivät pelkästään meidän valtamerillemme, vaan myös meidän rannikkoalueillemme.

Haluan kiittää kollegoitani siitä, että pystyimme keskustelemaan aiheesta, jotta voisimme saavuttaa johdonmukaisen lähestymistavan meidän valtameriemme suojelemiseksi. Olen kotoisin sisämaavaltiosta, mutta siitä huolimatta kannan eurooppalaisena vastuuta siitä, että valtameriämme suojellaan halpamaisten liiketoimintaintressien aiheuttamaa jatkuvaa pilaantumista vastaan ja että kolmannen meriturvallisuuspaketin periaatteet sisällytetään pikaisesti direktiiviin, kuten oikeudellisten asioiden valiokunta ehdotti.

Georg Jarzembowski, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä kannattavat sitä versiota direktiiviehdotuksesta, josta neuvoteltiin neuvoston kanssa ja jossa ehdotetaan seuraamuksia alusten aiheuttamasta ympäristön pilaantumisesta. Haluamme lämpimästi kiittää häntä hänen tekemästään työstä. Haluamme myös kiittää varapuhemiasta, koska ilman komission apua olisi ollut mahdotonta päästä sopimukseen neuvoston kanssa ensimmäisessä käsittelyssä. Tämä on meille suuri päivä, koska me voimme saattaa päätökseen tämän tärkeän asian vielä tämän toimikauden lopussa.

Meidän on aina muistettava, että uudet säännökset tulivat tarpeellisiksi, koska Euroopan yhteisöjen tuomioistuin teki vuosina 2005 ja 2007 antamissaan päätöksissään erittäin selväksi sen, että lainsäädäntö, myös rikoslainsäädäntö, on sallittua ensimmäisen pilarin perusteella. Me tarvitsemme tämän lainsäädännön voidaksemme suojella meidän valtameriämme laivoilta ja kapteenien, laivanomistajien ja muiden toiminnalta. Siviilioikeudellista vastuuta koskeva lainsäädäntö ei tähän asti ole ollut tarpeeksi varoittavaa.

On paljon halvempaa päästää jotakin mereen laittomasti. Sellainen ei todellakaan voi olla oikein. Siksi tarvitsemme tehokkaita seuraamuksia. Haluan kiittää esittelijää tästä kolmijakoisesta sopimuksesta, joka on saavutettu kaikkien kolmen toimielimen välillä. On selvää, että vakava alusten aiheuttama ympäristön pilaantuminen on luokiteltava ja siitä on rangaistava rikoksena ja vähäistä aluksista peräisin olevaa ympäristön pilaantumista voidaan pitää hallinnollisena rikkomuksena, jotta näiden kahden erilaisen toiminnan vakavuuden välillä olisi ero. Kuitenkin – ja kolmas näkökohtani on erittäin tärkeä – toistuvaa vähäistä alusten aiheuttamaa ympäristön pilaantumista olisi nyt pidettävä rikoksena, koska se edistää valtamerten pilaantumista ja se ei ole vähäpätöinen asia.

Meidän on lähetettävä selvä viesti tässä suhteessa ja vetoammekin jäsenvaltioihin, ja toivon, että joku välittää tämän viestin neuvostolle, jotta tämä direktiivi pantaisiin täytäntöön ja jotta sitä sovellettaisiin välittömästi. Voimme suojella valtameriämme vain varoittavilla rikosoikeudellisilla seuraamuksilla.

Silvia-Adriana Țicău, PSE-ryhmän puolesta. – (RO) Myös minä haluan kiittää Luis de Grandes Pascualia. Haluan myös mainita, että merten pilaantuminen on todellakin asia, josta meidän on keskusteltava useammin. Valitettavana esimerkkinä voin mainita Mustanmeren, josta on viimeisen kahden vuoden aikana tullut erittäin saastunut. Saastuminen on aiheuttanut sen, että levän määrä on nelinkertaistunut, ja tämä johtuu nimenomaan erittäin suurista nitraattipitoisuuksista.

On selvää, että meriliikenne on valitettavasti osittain vastuussa tästä pilaantumisesta. Tämän direktiivin tarkoituksena on puuttua aluksista peräisin oleviin laittomiin päästöihin, olivatpa ne sitten aiheutuneet tuottamuksellisesti, tahallisesti tai huolimattomuudesta. Käytännössä tässä direktiivissä annetaan yhdenmukainen määritelmä alusten aiheuttamalle ympäristön pilaantumiselle, joka johtuu joko yksityishenkilöiden tai oikeussubjektien tekemistä teoista, ja niiden vastatoimet sekä rangaistukselliset seuraamukset, joita voidaan soveltaa, jos yksityishenkilöt tekevät sellaisia rikkomuksia.

Haluan myös mainita, että joukko yhtenäisiä oikeudellisia toimia on hyväksytty Euroopan tasolla meriturvallisuuden vahvistamiseksi ja alusten aiheuttaman ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi. Tämä lainsäädäntö koskee niin lippuvaltioita, alusten omistajia ja luokituslaitoksia, kuin myös satama- ja rannikkovaltioita.

On kuitenkin tärkeää tiukentaa nykyistä seuraamusjärjestelmää, joka koskee aluksista peräisin olevia laittomia päästöjä, täydentämällä asianmukaista lainsäädäntöä. Meidän on korostettava sitä, että tämä lainsäädäntö on tarpeellista, koska olemassa olevia ja ennalta ehkäistäviä säännöksiä ei noudatettu asianmukaisesti. Marpol 73/78 –yleissopimusta ei valitettavasti myöskään noudatettu asianmukaisesti. Siksi minusta on tärkeää, että meillä on tämä lainsäädäntöpaketti. Katson myös, että tämän aiheen merkitystä korostaa myös se, että sekä oikeudellisten asioiden valiokunta että vetoamusvaliokunta antoivat asiasta lausuntonsa.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) On sanomattakin selvää, että Euroopan komissio ja Euroopan parlamentti ovat sekä lainsäädännön että toimeenpanon tasolla velkaa Euroopan kansalaisille, joihin merialueiden pilaantuminen on viime kädessä vaikuttanut.

Tarkastelen tätä asiaa aikaisempien säännösten ja niiden täytäntöönpanon näkökulmasta. Niiden tavoitteena oli suojella ympäristöä, meriä ja rannikkoalueita. Haluaisin toistaa sen, että säännökset ja direktiiveihin tehdyt tarkistukset ovat välttämättömiä, mutta ne ovat silti riittämättömiä. Kaikkein tärkein asia on, miten tehokkaasti ne pannaan täytäntöön.

Normaalikäytännönä ei voida kuitenkaan hyväksyä sitä, että jätteet voi laskea mereen ja että siitä maksettava sakko on pienempi kuin jos direktiivissä annettuja vaatimuksia olisi noudatettu. Tämän takia on ennen kaikkea keskityttävä valvontaan. Nykyään on tarjolla riittävän suuri määrä teknisiä vaihtoehtoja, jotka varmistavat vesien ja rannikkoalueiden suojelun pitkällä tähtäimellä ja jotka koskevat kaikkien kasvi- ja eläinlajien käyttöä ja suojelua.

Kannatan ehdotusta direktiivin muuttamisesta, koska uskon, että on erityisen tärkeää perustaa Euroopan meriturvallisuusvirastoon asiantuntijaelin, jonka toiminnan tarkoituksena on panna tämä direktiivi täytäntöön.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, keskustelun lopussa meidän on oltava tyytyväisiä toimielinten väliseen yhteistyöhön parlamentin, neuvoston ja komission välillä, mitä Georg Jarzembowski korosti puheessaan. Haluan myös kiittää esittelijää hänen työstään.

Tällä kertaa toimielimet ovat osoittaneet, vieläpä tämän vaalikauden lopussa, että ne pystyvät tekemään yhteistyötä ja saavat aikaan päätöksen ensimmäisessä käsittelyssä. Tämä on mielestäni se viesti, joka meidän tulee lähettää kansalaisille Euroopan parlamentin vaalien lähestyessä.

Toinen viesti, joka liittyy herkkään liikenteen alaan, ja koska tämä on yksi viimeisimmistä keskusteluista, joihin parlamentin liikenne- ja matkailuvaliokunta osallistuu, niin tartun tähän tilaisuuteen ja kiitän kaikkia kyseisen komitean jäseniä heidän työstään, jota he ovat tehneet yhteistyössä Euroopan komission ja minun kanssani keksiäkseen käytännöllisiä ratkaisuja useisiin tärkeisiin kysymyksiin, joista osa jatkui jatkumistaan useiden kuukausien ajan. Tämän teki mahdolliseksi parlamentin jäsenten taitavuus ja tekemämme työ tehokkaan yhteistyön saavuttamiseksi henkilökuntamme keskuudessa. Näin osoitimme, että kun byrokratialla on selkeät tehtävät ja tavoitteita saavutettavana, se ei ole este kansalaisille, vaan tehokas väline politiikan ohella, jonka avulla vastataan kansalaisten tarpeisiin.

Uskon, että tänään, ja tietysti huomiossa äänestyksessä, parlamentti antaa toisen näytön sen tehokkuudesta ja halusta työskennellä aina kansalaisten eduksi. Joten, tällä keskustelulla ja huomiossa äänestyksellä, komissio, parlamentti ja neuvosto täyttävät oikeudellisen tyhjiön ja mahdollistavat sen, että jäsenvaltiot voivat

huomisesta alkaen paremmin asettaa syytteeseen meriemme saastuttajat. Tämä on Euroopan unionin toimielimen uusi askel EU:n kansalaisten oikeuksien ja vapauksien vahvistamisessa.

Luis de Grandes Pascual, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, en aio puhua kovin pitkään, josta arvoisat jäsenet ovat varmasti kiitollisia tähän aikaan yöstä. Komission jäsen Tajani, onnittelut jälleen kerran siitä, että olette osoittanut, kuten osoititte jo kolmannen meriturvallisuuspaketin yhteydessä, että teidän antama sysäys ja poliittiset taitonne ovat saaneet aikaan sopimuksen neuvoston kanssa ja mahdollistaneet sen, että parlamentti, neuvosto ja komissio pääsivät sopimukseen täällä ja vieläpä tämän vaalikauden viimeisinä päivinä.

Minusta meidän pitäisi onnitella itseämme. Olen tietenkin kiitollinen sekä oikeudellisten asioiden valiokunnan ja ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausuntojen valmistelijoille heidän tiivistä yhteistyöstään.

Haluan vielä kerran kiittää varjoesittelijöitä yhteistyöstä ja ahkeruudesta. Olen vakuuttunut siitä, että näin tärkeitä säännöksiä sisältävän ehdotuksen hyväksyminen huomiossa ensimmäisessä käsittelyssä tulee varmistamaan kolmannen meriturvallisuuspaketin työn, mikä on menestys tälle parlamentille ja kaikille kolmelle Euroopan unionin toimielimelle. Se antaa jälleen kerran oikeutuksen hyödylliselle yhteispäätösmenettelylle, joka mahdollistaa rakentavan vuoropuhelun käymisen, mikä hyödyttää kaikkia Euroopan unionin kansalaisia.

Puhemies. – (EN) Kiitoksia, arvoisa komission jäsen, ei ainoastaan työstäsi komission jäsenenä, vaan myös työstäsi Euroopan parlamentin jäsenenä.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna (tiistaina 5. toukokuuta 2009).

24. Kuluttajien oikeudet (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Seuraavana esityslistalla on keskustelu Arlene McCarthyn sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puolesta komissiolle esittämästä suullisesta kysymyksestä, joka koskee direktiiviehdotusta kuluttajien oikeuksista (O-0076/2009 – B6-0232/2009).

Arlene McCarthy, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, tiedän, että komission jäsen Kuneva on paikalla, ja olen hyvin tyytyväinen tähän parlamentin toimikauden viimeisellä istuntojaksolla – jopa näin myöhään illalla – saamaani tilaisuuteen vaihtaa näkemyksiä kuluttajien oikeuksia koskevasta komission ehdotuksesta.

Olemme laatineet työasiakirjan ja muistanette, että sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan työryhmä, jonka johdossa toimin itse puheenjohtajana ja esittelijänä, teki päätöksen olla kiirehtimättä tätä ehdotusta ilman, että sen kaikki vaikutukset otetaan huomioon, etenkin sen vuoksi, että sitä on kuvattu erääksi pitkälle menevimmistä kuluttajaoikeutta koskevista muutoksista Euroopassa.

Uskoakseni valiokunta on tehnyt työnsä hyvin tunnollisesti järjestäen julkisen kuulemistilaisuuden, useita keskusteluja, jäsen Harbourin ehdotuksesta toteutetun vaikutustenarviointia koskevan esitelmän ja sähköisen konsultoinnin, jossa eri puolella Eurooppaa sijaitsevilta järjestöiltä saatiin vain kolmen viikon aikana noin sata vastausta.

Lisäksi järjestimme keskustelutilaisuuden, johon osallistui edustajia 27 jäsenvaltiosta ja johon myös komission jäsen oli kutsuttu. Arvoisa komission jäsen, tiedän, että te ja alaisenne olette täysin tietoisia siitä, että tämä on ristiriitaisia ajatuksia herättävä ehdotus, jota on useilta osin syytä tutkia lisää.

Arvostamme pyrkimyksiä parantaa kuluttajien oikeuksia sisämarkkinoilla. Olemme myös samaa mieltä siitä, että yritysten ja kuluttajien välisten sisämarkkinoiden toimintaa on tarpeen parantaa poistamalla rajat ylittävän kaupan esteitä, mutta lisäksi on tarpeen vakuuttaa kuluttajamme siitä, että he voivat jatkossakin odottaa suojelulta korkeaa tasoa.

Käydessämme neuvotteluja, keskustellessamme ja pitäessämme kuulemistilaisuuksia sidosryhmien kanssa lukuisat tahot ovat lähestyneet meitä ilmaisten olevansa huolissaan ehdotuksen selkeydessä ja varmuudessa olevien puutteiden vuoksi. Olemme rohkaisseet kuluttajajärjestöjä ja liike-elämää edustavia sidosryhmiä käynnistämään omaa vuoropuheluaan siitä, miten ehdotuksesta saadaan toimiva, ja tiedän, että komission jäsen on saanut liike-elämän edustajilta ja kuluttajajärjestöiltä niiden yhdessä laatiman kirjeen, joka on

kopioitu kaikille Euroopan parlamentin jäsenille. Haluaisin esittää lainauksen tästä kirjeestä. Siinä sanotaan seuraavasti: ”Kiinnitämme suurta huomiota ehdotuksen oikeudelliseen selkeyteen ja laatuun sekä siihen, että on tarpeen tietää, mitä seurauksia ja muutoksia siitä aiheutuisi verrattuna nykytilanteeseen. Mielestämme ehdotuksen soveltamisalasta ja seurauksista on suurta epävarmuutta, etenkin sen osalta, miten se vaikuttaa kansallisiin oikeusjärjestyksiin.”

Sidosryhmien huolenaiheet ovat selkeitä. Meidän on oltava selkeitä lopullisessa ehdotuksessamme. Pyydämmekö kuluttajia luopumaan joistakin sellaisista oikeuksista, joita heillä on kansallisen lainsäädännön nojalla? Jos vastaus on myönteinen, mitä kuluttajat saavat vastineeksi? Jaellemme pyydä heitä luopumaan tietyistä sopimusoikeuden mukaisista oikeuksista, kuten Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin lainsäädännön mukaisesta oikeudesta olla hyväksymättä viallista tuotetta, eikö yritystoimintaan sovelleta tällöin edelleen 27 erilaista kuluttajalainsäädäntöä, vaikka juuri tästä tilanteesta eroon pääseminen oli alun perin eräs keskeinen tavoite?

Kollegani ja minä uskomme, että ensisijainen tehtävämme on arvioida, miten tämä ehdotus todella vaikuttaa kuluttajiin ja yrityksiin käytännössä. Tämän vuoksi tämäniltaisissa suullisissa kysymyksissä otetaan esiin joitakin keskeisiä kysymyksiä, joita haluaisimme työstää kanssanne ja joiden käsittely on tarpeen varmistaa, jotta saadaan aikaan toimiva säännöstö, josta kaikki sidosryhmät hyötyvät. Kysymyksemme keskittyvät näin ollen yksityiskohtiin tietyillä alueilla, joiden eteen haluaisimme vielä tehtävän lisätyötä.

Osa työryhmän jäsenistä oli huolissaan vaikutustenarvioinnissa havaituista puutteista, ja he haluavat saada lisää todisteita siitä, miten kalliiksi lainsäädännön pirstaleisuus tulee siinä tapauksessa, ettemme ryhdy toimiin. Lisäksi he haluavat lisää tietoja ehdotuksen taloudellisista vaikutuksista eikä ainoastaan tiedonantovaatimusten vaikutuksista.

Lyhyesti sanottuna, haluaisimme komission käyttävän jonkin verran aikaa tulevien vaalien aikaan, ennen uuden Euroopan parlamentin järjestäytymistä heinäkuussa, seuraavien asioiden selvittämiseen (tämä kaikki sisältyy suulliseen kysymykseen): analyysi ehdotuksen käytännön vaikutuksista ja oikeusvaikutuksista kuluttajien oikeuksiin kussakin jäsenvaltiossa; selvitys siitä, mikä on täysin yhdenmukaistettujen direktiivin säännösten ja kansallisen sopimusoikeuden nojalla käytettävissä olevien oikeuskeinojen välinen suhde; selvitys siitä, miten ehdotusluonnos ja voimassa oleva yhteisön lainsäädäntö, etenkin sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi, sähköistä kaupankäyntiä koskeva direktiivi, palveludirektiivi, Rooma I -asetus ja tietenkin myös ehdotettu yhteinen viitekehys, vaikuttavat toisiinsa. Haluamme saada vaikutustenarvioinnin avulla lisätodisteita, jotka auttavat meitä analysoimaan ja osoittamaan tämän ehdotuksen ja sille mahdollisesti esitettävissä olevien vaihtoehtojen hyödyt ja kustannukset.

Haluamme teidän auttavan meitä, ja teemme työtä kanssanne sen varmistamiseksi, että vuoropuhelua sidosryhmien kanssa tuetaan kaikkien niiden toimenpiteiden osalta, joita tarvitaan, jotta yhtä lailla yrityksille kuin kuluttajillekin koituu käytännön hyötyä.

Arvoisa komission jäsen, uskon, että on mahdollista saada aikaan toimiva ja käytännöllinen ehdotus, jolle kaikki sidosryhmät antavat tukensa. Vakuutan teille, että Euroopan parlamentin jäsenet haluavat jatkossakin tehdä työtä kanssanne sen varmistamiseksi, että onnistumme siinä ja että parlamentti voi jossakin tulevassa äänestyksessä hyväksyä uuden kuluttajien oikeuksia koskevan direktiivin.

Meglana Kuneva, komission jäsen. - (EN) Arvoisa puhemies, kiitän suuresti Arlene McCarthya hänen sanoistaan, koska tämän direktiivin eteen on todellakin tehty paljon työtä. Toivoin kuitenkin, ettei tätä direktiiviä – jonka hyväksi jatkossakin teemme työtä – ei ainoastaan hyväksyttäisi, vaan että kaikki sidosryhmät todella ottaisivat sen omakseen. Emme aio säästää vaivojamme, jotta näin kävisi. Koska nyt on viimeinen istuntomme täällä, haluan käyttää tilaisuutta hyväkseni ja kiittää vilpittömästi teitä kaikkia ja etenkin valiokuntamme puheenjohtajana toiminutta Arlenea, samoin kuin jäsen Harbouria ja etenkin jäsen Cederschiöldiä. Odotan tavalla tai toisella voivani pitää yhteyttä teihin, sillä on ollut todella ilo työskennellä kanssanne, ja toivon, että tämä jatkuu jollakin toisella tapaa.

Haluaisin nyt keskittyä seuraaviin direktiivin kannalta tärkeisiin vaiheisiin, koska todella uskon, että tämä direktiivi on meille kaikille erittäin tärkeä. Tarvitsemme tätä direktiiviä 2000-luvun sisämarkkinoita varten. Haluan selvittää, että ennen kuin komissio jätti ehdotuksen käsiteltäväksi, se suoritti vertailevan oikeudellisen analyysin, ”kompendiumin”, joka kattaa jäsenvaltioiden lainsäädännön, jolla tarkistuksen kohteena olevat kuluttajadirektiivit siirretään kansalliseen lainsäädäntöön. Komissio käy parhaillaan yhdessä jäsenvaltioiden kanssa yksityiskohtaisemmin läpi ehdotuksen sisältämiä säännöksiä ymmärtääkseen paremmin, millaisia käytännön vaikutuksia ehdotuksella on kansalliseen lainsäädäntöön.

Yksiköissään valmistellaan parhaillaan taulukkoa, jonka avulla on tarkoitus kuvata, miten ehdotus vaikuttaa nykyiseen kuluttajansuojan tasoon eri puolilla EU:ta. Taulukko kattaa sellaiset säännökset (esimerkiksi peruuttamista koskevat määräajat, oikeudellisten takuiden voimassaoloaika), joiden osalta on mahdollista arvioida, merkitseekö ehdotus selvää parannusta tai heikennystä kuluttajansuojaan eri jäsenvaltioissa. Taulukko on käytettävissä viimeistään toukokuun loppuun mennessä.

Ehdotuksen mukaan jäsenvaltiot voivat säilyttää viallisia tuotteita koskevat yleisen sopimusoikeuden mukaiset oikeussuojakeinot sillä edellytyksellä, että näiden oikaisukeinojen käyttöä koskevat oikeudelliset vaatimukset eroavat vaatimuksista, joita sovelletaan tällä direktiivillä säännelyihin oikaisukeinoihin. Olen itsekkin sitä mieltä, että tämän ehdotuksen ja yleisen sopimusoikeuden mukaisten kansallisten oikeussuojakeinojen vaikutusta toisiinsa voitaisiin selkeyttää tekstissä. Tämä merkitsee sitä, että sellaiset oikaisukeinot kuin oikeus olla hyväksymättä viallisia tuotteita Yhdistyneessä kuningaskunnassa tai *garantie des vices cachés* Ranskassa voitaisiin säilyttää. Olen kuitenkin valmis myös harkitsemaan vaihtoehtoja, joissa näiden kansallisten oikaisukeinojen osia voitaisiin sisällyttää ehdotukseen, jos neuvosto ja parlamentti pitävät tällaista ratkaisua parempana.

Ehdotus täydentää sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevaa direktiiviä (UCP-direktiivi). Kun UCP-direktiivi suojaa kuluttajia ryhmänä huolta aiheuttavien kauppiaiden yritystoiminnassa käyttämiltä kyseenalaisilta menettelyiltä, kuluttajien oikeuksia koskeva direktiiviluonnos puolestaan antaa kauppiaan kanssa sopimuksen tekeville kuluttajille henkilökohtaisia sopimukseen liittyviä oikeuksia, joihin he voivat vedota riita-asioita käsittelevissä tuomioistuimissa. Mitä tulee palveludirektiiviin ja sähköistä kaupankäyntiä koskevaan direktiiviin, näiden direktiivien sisältämää tiedonantovaatimusta sovelletaan ehdotuksessa esitettyjen vaatimusten lisäksi, ja se myös asetetaan etusijalle sen ollessa ristiriidassa ehdotuksen kanssa.

Lopuksi, Rooma I -asetuksen osalta ehdotuksen johdanto-osassa tehdään selväksi, että ehdotus ei rajoita asetuksen soveltamista. Näin ollen direktiivin soveltamisalaan kuuluviin kuluttajasopimuksiin sovellettava kansallisen lainsäädäntö määräytyy yksinomaan asetuksen perusteella.

Kun komissio valmisteli ehdotusta, sitä innoittivat sopimuksia koskevassa viitekehyksessä (CFR) esiin tuodut ajatukset, jotka koskevat esimerkiksi epäoikeudenmukaisten sopimusehtojen mustaa listaa, väärinkäyttö- ja toimitussääntöjä sekä ennen sopimuksen tekoa annettavia tietoja koskevien vaatimusten yksinkertaistamista.

Tulevaisuuden kannalta on tärkeää varmistaa sopimuksia koskevan viitekehyksen ja kuluttajien oikeuksia koskevan direktiivin yhtenäisyys. Koska sopimuksia koskeva viitekehys on pitkän aikavälin hanke, meidän on varmistettava, että kuluttajien oikeuksia koskevan direktiivin lopulliset määritelmät ja säännöt sisällytetään siihen sopimuksia koskevan viitekehyksen osaan, jossa käsitellään kuluttajasopimuksia.

Kuluttajien oikeuksia koskevaa direktiiviehdotusta edelsi perusteellinen vaikutustenarviointi. Vaikutustenarvioinnissa arvioitiin myös, kuinka paljon hallinnollisten rasitteiden lisääntymisen ehdotettujen muutosten seurauksena maksaisi ja verrattiin tätä erilaisten sääntöjen noudattamisesta aiheutuviin kustannuksiin, joista elinkeinonharjoittajien, jotka haluavat harjoittaa myyntiä muihin jäsenvaltioihin, on vastattava kuluttajansuojasääntöjen pirstaleisuuden ja Rooma I -asetuksen vuoksi. Arviointi osoitti, että keskeisten kuluttajien oikeuksien täydellinen yhdenmukaistaminen vaikuttaisi erittäin myönteisesti sisämarkkinoiden yhdentymiseen ja kuluttajien luottamukseen. Lainsäädäntömenettelyn alkuvaiheessa kävi ilmi, että saattaisi olla hyödyllistä saada lisää tietoa ja näkemyksiä kuluttajien käyttäytymisestä ja siitä, mitä myyntiin liittyviä oikaisukeinoja he pitävät parhaimpina. Aion käynnistää lähitulevaisuudessa tätä asiaa koskevan laadullisen tutkimuksen tarkoituksena kerätä kuluttajilta ja elinkeinonharjoittajilta tietoja syvähaastattelujen avulla. Tämän tutkimuksen tulosten pitäisi olla käytettävissä vuoden 2009 kolmannella neljänneksellä.

Komissio on sitoutunut ylläpitämään rakentavaa vuoropuhelua lainsäädäntöprosessin aikana – ja tämä on teille antamani poliittinen sitoumus – niiden sidosryhmien kanssa, joita direktiiviluonnos koskee eniten. Tämän vuoksi se kokoaa kuluttajien ja yritysten edustajat yhteiseen kokoukseen kesäkuussa 2009 tarkoituksena selvittää ehdotuksen osa-alueita ja jatkaa keskustelua ehdotuksen tärkeimmistä kohdista. Parlamentti pidetään asianmukaisesti tilanteen tasalla.

Haluan vielä lisätä, että tapasin kaikki kuluttajajärjestöt viime viikolla Euroopan kuluttajaliiton suojeluksessa ja keskustelimme asiasta uudelleen. Kaksi päivää tämän jälkeen ainakin 10 Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentin ylähuoneen edustajaa tuli keskustelemaan direktiivistä Brysseliin. Tämä on erittäin hyvä merkki siitä, että kiinnostus kuluttajapolitiikkaan on kasvussa, mikä on hyvä asia sisämarkkinoiden kannalta.

Malcolm Harbour, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, aivan ensimmäiseksi haluan kiittää lämpimästi komission jäsen Kunevaa kaikesta hänen kuluttaja-asioiden hyväksi tekemästään työstä, sillä tämä on viimeinen kerta, kun meillä on tilaisuus keskustella hänen kanssaan tässä parlamentissa. Arvoisa komission jäsen, minä itse ja luullakseni koko valiokunta on todella antanut arvoa vahvalle panoksellenne.

Tiedän, että teille oli ehkä jonkinmoinen pettymys, että katsoimme, ettemme kykene arvioimaan ehdotusta perusteellisesti ja samaan sitä ensimmäiseen käsittelyyn ennen nykyisen toimikauden päättymistä. Luulen silti, että jälkikäteen tarkasteltuna käy ilmi, että olemme tehneet oikein, koska työ, jota Arlene McCarthy on johtanut erinomaisesti – vaikutustenarvioinnin tarkastelu, asioiden kyseenalaistaminen – on lisännyt tietoisuutta ehdotuksesta ja sitouttanut paljon lisää ihmisiä, kuten itsekin totesitte.

Minusta näyttää siltä – ja tässä ovat keskeiset seikat, jotka haluan tuoda esiin tänä lyhyenä aikana, joka tänä iltana on käytettävissä – että eräs tärkeä seikka, joka ehdotuksesta puuttuu, on yleinen strateginen kehys, jota komissio haluaa noudattaa kehitettäessä kuluttajansuojaa koskevaa yhteisön säännöstöä.

Tämä ehdotus koskee tavaroita, mutta vuoden lopulla, ennen kuin ehdotus on pantu täytäntöön, käytössä on jo palveludirektiivi, joka sivuaa monia kuluttajia koskevia asioita. Tiedämme, että tarkastelette myös sellaisia asioita kuin digitaaliset tuotteet, paketit, matkustaminen ja niin edelleen.

Mielestäni on oltava selvää, mitä aiotte tehdä tällä tavaroita koskevalla paketilla osana laajempaa strategiaa, jolla ohjaillaan kuluttajansuojaa koskevaa yhteisön säännöstöä. Tämä on hyvin tärkeää. Se on sopeutettava tulevaisuuteen, sen on oltava osa yleistä prosessia. Tämä on eräs niitä seikoista, joita haluaisin jossain määrin arvostella tähän asti omaksutussa lähestymistavassa. Toivon, että pystymme viemään asiaa eteenpäin.

Ilahduin siitä, että mainitsitte Yhdistyneen kuningaskunnan ylähuoneen, koska minullakin oli aikomus ottaa asia esiin. Olemme vakuuttaneet ylähuoneen edustajille, että heidän raportillaan voi olla vaikutusta tulokseen käytettävissä olevan ajan asettamisessa puitteissa. Odotamme, että lopputuloksena on erittäin hyvä ratkaisu eurooppalaisten kuluttajien ja sisämarkkinoiden kannalta.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, viittaan jäsen McCarthy'n ja jäsen Wallisin laatimaan työasiakirjaan, jossa nostetaan seuraavaa parlamenttia varten esiin kysymykset, joita tämä mahdollisimman suureen yhdenmukaistamiseen tähtäävä ehdotus herättää, ja tuodaan esiin joillekin valtioille aiheutuva riski niiden omien kuluttajien suojelun heikentymisestä.

Toisaalta komissio on oikeassa halutessaan laajentaa rajat ylittävää kauppaa, joka on epätavallisen vaisua sisämarkkinoille. En enää siis käy uudelleen läpi taustaa – jäsen McCarthy on jo tehnyt sen – mutta jos sallitte, antaisin komissiolle joitakin neuvoja.

Ensinnäkin toivon, että komission jäsen Kuneva jatkaa työtään, ja toivon, että hän saa horisontaalisen direktiiviluonnoksen hyväksytyksi. Saatte tämän aikaan kuitenkin vain, jos ensinnäkin arvioitte erittäin tarkasti vaikutukset kaikkiin kansallisiin lainsäädäntöihin, mitä ei ole vielä tehty; toiseksi, jos suhteutatte tämän ehdotuksen hyvin tarkasti yhteisössä jo olemassa oleviin ja suunnitteilla oleviin asetuksiin, direktiiveihin ja sopimuksiin, mitä ei ole vielä tehty; kolmanneksi, jos hyvin tarkasti huolehditte siitä, että joistakin periaatteista, kuten niistä, jotka koskevat piileviä virheitä, pidetään kiinni, mitä ei ole vielä tehty; ja neljänneksi, jos kerrotte – ja tämä on kaikista tärkeintä – millainen suojelun taso direktiivin täytäntöönpanon avulla taataan, eikä ainoastaan, mitkä ovat säännökset ja määräykset.

Tässä mielessä ehdotusta ei voi kutsua selkeäksi asiakirjaksi. Kuitenkin juuri siihen on päästävä: suojelun tasoa nostavaan yhdenmukaistamiseen. Lyhyesti sanottuna, arvoisa komission jäsen, olette ollut melko hätäinen. Neuvoni on, että käytettäisiin lisää aikaa – tarvitsemanne aika – ja tällä ajalla esitettäisiin kaikki argumentit, jotka antavat teille mahdollisuuden vakuuttaa täysin hallitukset ja tämä Euroopan parlamentti.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). – (SV) Nyt on tilaisuus kuluttajansuojasäädösten parantamiseen. Neuvottelut eivät ole alkaneet, parlamentti ei ole ilmaissut kantaansa ja jäsenvaltiot ovat vasta aloittelemassa keskustelua. Kuluttajansuoja-asioissa tarvitaan *täydellistä* yhdenmukaistamista.

Pystyn tässä ajassa tuomaan esiin kolme seikkaa, joiden mainitsemisen katson olevan tarpeen. 1. Selkeämpi direktiivin soveltamisala. 2. Nykyisin tuotteet, joissa on alun perin ollut virhe, on palautettava kahden vuoden kuluessa; määräajan olisi oltava kolme vuotta. 3. Peruuttamisen määräajaksi olisi asetettava yksi vuosi, mikä parantaisi kuluttajansuojaa useimmissa jäsenvaltioissa. Selkeät, yksiselitteiset säännöt ja kuluttajansuojan korkea taso hyödyttävät sekä kuluttajia että yrityksiä. Epäselvistä säännöistä on haittaa vakavasti otettaville elinkeinonharjoittajille ja pienille ja keskisuurille yrityksille. Neuvoston ja parlamentin olisi nyt sisällytettävä nämä kolme keskeistä seikkaa täysin yhdenmukaistettuun ehdotukseen.

Koska tämä on viimeinen keskusteluni Meglena Kunevan kanssa, haluan kiittää erityisen miellyttävästä yhteistyöstä.

Meglena Kuneva, komission jäsen. - (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin aloittaa vastaamalla jäsen Harbourille. Ymmärrän hyvin, miksi meidän on puututtava palvelukysymykseen, ja palvelut ovat epäilemättä erittäin tärkeä osa kuluttajastrategiaa vuosina 2007–2013. Olen täysin selvillä siitä, että eurooppalainen talous on palvelutalous.

Mitä tulee syihin, joiden vuoksi emme puutu esimerkiksi digitaaliseen sisältöön, vaan suljemme sen ehdotuksen soveltamisalan ulkopuolelle, voin sanoa, että kuluttajansuojakysymys digitaalisen sisällön yhteydessä otettiin esiin vihreään kirjaan liittyvässä konsultoinnissa. Useat sidosryhmät, ja etenkin kuluttajajärjestöt, pitävät tätä tärkeänä asiana. Se herätti kuitenkin suurta huolta yritysmaailman keskuudessa, ja vastapuolet olivat sitä mieltä, että asian monimutkaisuus huomioon ottaen tarvittiin huolellisia lisäselvityksiä.

Tämän vuoksi komissio tekee tutkimuksen määrittelläkseen ongelman laajuuden ja sen, missä määrin kuluttajat kärsivät vahinkoa sen vuoksi, ettei digitaalista sisältöä ole otettu mukaan. Haluaisin palata digitaaliasioihin seuraavalla kerralla vedenpitävien argumenttien kera.

Haluamatta hukata parlamentin, kuluttajien tai yritysten aikaa saanen kertoa teille, että esittelen huomenna komission jäsen Redingin kanssa digitaalisen oppaan. Kyse on hyvin käytännönläheisestä oppaasta, joka perustuu olemassa olevaan lainsäädäntöön – noin 20 direktiiviin – ja joka muodostaa eräänlaisen kokooman siitä, mitä voimme tehdä juuri nyt vahvistaaksemme oikeuksiamme, koska toisinaan tärkeintä on, miten lainsäädäntö pannaan täytäntöön.

Jäsen Toubonin esittämien huomioiden osalta sanoisin, että ehdotuksen mukaan jäsenvaltiot voivat pitää kiinni viallisia tuotteita koskevista yleisen sopimusoikeuden mukaisista oikeussuojakeinoista, ja tämä tarkoittaa sitä, että sellaiset keinot kuin oikeus olla hyväksymättä viallisia tuotteita Yhdistyneessä kuningaskunnassa tai *garantie des vices cachés* Ranskassa voidaan säilyttää ennallaan.

Toisinaan meidän on käytettävä enemmän aikaa direktiivin sisällön selittämiseen, ja juuri tätä kollegani tekevät neuvostossa. Meidän on vähintäänkin tehtävä selväksi, mitä eri teksteissä tarkoitetaan, ja tämä on se vaihe, jossa voimme selkeästi ratkoa kyseenalaisia asioita.

Komissio käy parhaillaan yksityiskohtaisemmin läpi ehdotuksen eri säännöksiä jäsenvaltioiden kanssa parantaakseen ymmärrystä siitä, mitkä ovat kansalliselle lainsäädännölle aiheutuvat käytännön seuraamukset, aivan kuten te, hyvä jäsen Toubon, ja parlamentti pyysitte. Emme säästä vaivojamme tehdäksemme kaiken selväksi. Kyse on oikeudellisesta tekstistä; kyse on siviilitekstistä; ja miten tämän oikeudellisen tekstin tekeminen ymmärrettäväksi ylipäättään onnistuu, on melkoinen haaste. Tämän vuoksi jatkamme edelleen selittämistä ja ylläpidämme jatkossakin korkeatasoista yhteistyötä neuvoston kanssa ja parlamentin kanssa asian tiimoilta.

Kiitos vielä kerran viimeisistä sanoistanne, jäsen Cederschiöld. Pidän ehdotuksenne mielessäni. Olette oikeassa sanoessanne, että direktiivistä neuvotellaan. Kuuntelin hyvin tarkasti, mutta sallikaa minun tuoda hyvin selkeästi esiin se, että on eräs asia, jossa en suostu kompromisseihin, ja se on täydellinen yhdenmukaistaminen.

Puhemies. - (EN) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Zita Pleštinská (PPE-DE), kirjallinen. - (SK) Kuluttajansuojan taso vaihtelee eri jäsenvaltioiden välillä. Sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan kuulemistilaisuuksissa vanhojen jäsenvaltioiden vapaaehtoisten kuluttajansuojajärjestöjen edustajat eivät raportoineet rahoitusvaikeuksista. Usein kuluttajat maksavat näiden kuluttajaryhmittymien palveluista ennen kuin he tekevät hankintapäätöksen. Tämä auttaa järjestöjä pysymään itsenäisinä.

Slovakiassa toimivat kuluttajajärjestöt saavat 152 000 euroa toimintansa rahoittamiseen. Olen huolissani siitä, että tällainen mitätön summa ei kannusta järjestöjä puolustamaan kuluttajien oikeuksia.

EU:n laajentumisen seurauksena on entistä vaikeampaa ja monimutkaisempaa olla kuluttaja. Lukuisat erilaiset kysymykset koskevat suoraan kuluttajia, olipa kyse hankittujen tuotteiden virheettömyydestä, luottamuksesta liiketoimissa tai verkko-ostamisesta ja mainostamisesta. Koska yksittäisten valtioiden rajat ylittävät monissa näistä kysymyksistä, tarvitsemme yhdenmukaistettua lainsäädäntöä ja voimakasta ponnistelua ennaltaehkäisyyn liittyvän tietoisuuden eteen, mikä saa meidät riittävän valvettuneiksi sen

välttämiseksi, ettei meistä tule pelinappuloita kokeneiden yhtiöiden käsissä. Tästä syystä kuluttajien olisi osattava käyttää ajantasaista tietoa tarjoavia portaaleja, joita ovat esimerkiksi vaarallisia tuotteita koskeva RAPEX, sisämarkkinoihin liittyvä SOLVIT, rahoitukseen liittyvää tietoa koskeva DOLCETA ja monet muut. Euroopan kuluttajakeskus ja Eurooppa-kalenteri voivat myös auttaa kuluttajia merkittävästi.

Arvoisa komission jäsen Kuneva, teidän on komission puolesta vakuutettava uudet jäsenvaltiot etenkin siitä, etteivät ne aliarvioi kuluttajansuojaa siten, etteivät ne onnistu antamaan kuluttajajärjestöille riittävää tukea.

25. Kantelua 185/2005/ELB koskeva Euroopan komissiolle annettu suositusluonnos (lyhyt esittely)

Puhemies. – (EN) Seuraavana esityslistalla on lyhyt esittely Miguel Angel Martínez Martínezin vetoomusvaliokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä Euroopan oikeusasiamiehen erityiskertomuksesta Euroopan parlamentille kantelua 185/2005/ELB koskevan Euroopan komissiolle annetun suositusluonnoksen johdosta (2009/2016(INI)) (A6-0201/2009).

Miguel Angel Martínez Martínez, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, vuonna 2005 freelance-tulkki, joka huomasi, ettei Euroopan komissio enää palkannut häntä hänen täytettyään 65 vuotta, jätti Euroopan oikeusasiamiehelle kantelun väitetystä perusoikeuskirjan vastaisesta ikäsyrynnästä.

Kyse ei ole aivan uudesta asiasta: vuosia aiemmin komissio ja parlamentti olivat päättäneet, etteivät ne palkkasi freelance-tulkkeja, jotka ovat ylittäneet heidän oman henkilöstönsä eläkkeellejäämisiän.

Tulkit, joita asia koski, veivät asian tuomioistuimeen ja voittivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, mutta hävisivät muutoksenhakuvaiheessa, vaikka tämä johtuikin muotovirheistä eikä asiasisällöstä.

Oikeusasiamies otti huomioon aiemmat asiat ja ratkaisut ja teki perusteellisen analyysin kantelusta ja päätyi siihen, että syrjinnästä ja perusoikeuskirjan rikkomisesta oli todellakin näyttöä. Oikeusasiamies suosittelee tämän vuoksi, että komissio muuttaisi sääntöä ja sopeuttaisi sen toimiin, joihin parlamentti oli jo ryhtynyt ensimmäisen asteen tuomioistuimen antaman päätöksen johdosta.

Komissio jätti oikeusasiamiehen suosituksen huomiotta, jolloin oikeusasiamies joutui pyytämään tukea parlamentilta, joka siirsi asian vetoomusvaliokuntaan. Vetoomusvaliokunnalla oli kolme syytä tukea oikeusasiamiestä päätöslauselmalla, jonka valiokunta hyväksyi yksimielisesti.

Ensinnäkin yhdenmukaisuus parlamentin oman käytännön kanssa, jonka mukaisesti parlamentti oli palkannut yli 65-vuotiaita, kun se katsottiin asianmukaiseksi tai tarpeelliseksi.

Toiseksi, parlamentin velvollisuus tukea oikeusasiamiestä. Parlamentti katsoo, että oikeusasiamies on ajoittain pulmalliseksi osoittautunut instituutio, mutta silti välttämätön oikeusjärjestelmämme kannalta.

Kolmanneksi mielestämme oli tärkeää muistuttaa Euroopan komissiolle, ettei se ole muiden yhteisön toimielimien yläpuolella, etenkin niiden, joiden vastuulla on seurata ja valvoa sen työtä.

Joten nyt olemme siis täysistunnossa esittelemässä päätöslauselmaa, jonka vetoomusvaliokunta hyväksyi yksimielisesti, kuten jo sanoin, ja jossa vaaditaan komissiota panemaan oikeusasiamiehen suositus täytäntöön; lisäksi tuomme vielä uudelleen esiin, että oikeusasiamies, kuten parlamentti itsekin, on komission oikeudellisen yksikön yläpuolella, sillä vaikka oikeudellinen yksikkö on tärkeä yksikkö, se on kuitenkin vain hallinnollinen yksikkö eikä mitään muuta. Ei siis sen vähempää eikä myöskään enempää.

En halua peitellä, arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, tiettyä vaivautuneisuutta, koska koko tämän prosessin ajan olemme koko ajan pyrkineet sopuun, mutta tästä huolimatta paineita on ollut myös siihen suuntaan, ettei mietintö pääsisi täysistuntoon, ja jopa nyt joistakin huomautuksista on ymmärrettävissä, ettei parlamentin kannalle anneta arvoa. Tämä asenne on tosiaan yllättävä, mutta se ei ole peräisin komission jäseniltä itseltään, vaan pikemminkin tietyiltä korkeilta virkamiehiltä – hyvin harvoilta, mutta joiltakin korkeilta virkamiehiltä – jotka ovat vakuuttuneita siitä, että he ovat pysyvää henkilöstöä, toisin kuin parlamentin jäsenet tai jopa komission jäsenet, jotka ovat tosiaan väliaikaista henkilöstöä ja täällä vain lyhyen aikaa.

Samalla kun tuon uudelleen esiin sen, arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, että toivomme ja haluamme alati tehdä yhteistyötä ja olla hyvissä väleissä komission kanssa, meillä ei ole muuta vaihtoehtoa kuin olla hyväksymättä käytöstä, johon olen viitannut. Toivottavasti huomissa

äänestyksessä käy samaan tapaan kuin vetoamusvaliokunnassa: oikeusasiamies saa äänestyksessä enemmistön tuen tai yksimielisen tuen, jolloin parlamentti tekee komissiolle selväksi, että asiat ovat kuten niiden kuuluukin olla ja kaikkien on pysyttävä ruodussa.

Meglana Kuneva, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, aluksi haluaisin painottaa, että komissio on toiminut hyvässä uskossa ja noudattanut kaikkia asiaan liittyviä oikeudellisia sääntöjä prosessissa. Emme ole koskaan pyrkineet erimielisyyteen oikeusasiamiehen kanssa ja vielä vähemmän Euroopan parlamentin kanssa. Näkemyksemme oli, että oikeusmies tunnustaisi oman kantamme.

Lähtökohtanamme on, että vuosien varrella työehtoja, joita sovelletaan *agents interprètes de conférence*-tulkkeihin (ylimääräiset freelance-konferenssitulkit, AIC) on yhä suuremmassa määrin yhtenäistetty henkilöstösääntöjen säännösten kanssa. Vuonna 2000 freelance-tulkit liitettiin henkilöstösääntöihin ministerineuvoston päätettyä, että he voivat maksaa kansallisten verojen asemesta yhteisön veroa Euroopan unionin toimielimiltä saamistaan tuloista.

Ja sitten, vuodesta 2004 alkaen, heihin on sovellettu muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 90 artiklaa, minkä vuoksi heitä nyt kutsutaan AIC-tulkeiksi. 65 vuoden ikäraja on henkilöstösääntöihin sisältyvä sääntö, joka kattaa kaikki toimielinten palveluksessa olevat henkilöstökategoriat, olipa kyse virkamiehistä, väliaikaisesta, sopimussuhteisesta tai lisähenkilöstöstä tai äskettäin hyväksytyn asiaa koskevan uuden asetuksen jälkeen myös parlamentin avustajista. Sääntöä sovellettiin AIC-tulkkeihin sekä komissiossa että parlamentissa vuosina 2000–2004.

Sen jälkeen kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin antoi vuonna 2004 päätöksen, jonka mukaan se, ettei yli 65-vuotiaita oteta palvelukseen, on syrjintää, toimielimet lakkasivat soveltamasta sääntöä. Päätökseen haettiin kuitenkin muutosta, minkä seurauksena tuomioistuin julisti sen mitättömäksi. Tämän jälkeen komissio palasi entiseen käytäntöönsä.

Koska asiasta ei ole enää tuomioistuimen päätöstä, tulkitsemme asiaa siten, että aiempi linja pätee ja että komission on sovellettava neuvoston vuonna 2000 antaman asetuksen mukaisia sääntöjä ja lopetettava palvelukseen ottaminen 65 vuoden iässä, aivan samoin kuin muunkin henkilöstön osalta.

Toimielinten tulkkauksikköjen vapaus palkata AIC-tulkkeja omien tarpeidensa mukaan on eräs konferenssitulkkausten tehokkaan järjestämisen kulmakivi. Tämä mahdollistaa sen, että pysyvään henkilöstöön kuuluvat tulkit hoitavat suurimman osan säännöllistä ja ennustettavissa olevaa kysyntää, kun taas satunnaisesti vaihtelevaan kysyntään ja tilanteisiin, joissa kysyntä on huipussaan, vastataan palkkaamalla AIC-tulkkeja.

Tämä koeteltu ja testattu järjestelmä on mahdollistanut sen, että toimielimet voivat vastata tulkkauksipyyntöihin kysynnän mukaisesti, mukaan luettuna viimeisimpien laajentumisten onnistunut hoitaminen, samalla kun kustannukset on pidetty tiukasti kurissa. Tämä lähestymistapa tukee myös nuorten konferenssitulkkien aktiivista koulutuspolitiikkaa.

Lopuksi haluan tuoda esiin olevani tyytyväinen parlamentin ja komission väliseen myönteiseen yhteydenpitoon tässä asiassa, ja etenkin haluan kiittää varapuhemies Martínez Martínezia arvokkaista yhteyksistä kollegaani, komission jäsen Orbaniin tätä edeltävässä vaiheessa.

Miguel Angel Martínez Martínez, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, koska minulta jäi aiemmin käyttämättä minuutti puheaikaa, haluaisin vastata komission jäsen Kunevalle, joka on tietoinen siitä, millaisella ystävyydellä ja arvonnalla suhtaudun häneen ja, aivan oikein, komission jäsen Orbaniin. Komission jäsen onnistui kuitenkin olemaan sanallakaan viittaamatta oikeusasiamiehen suositukseen. Kyse on siitä, että oikeusasiamies, joka on selvillä kaikista komission jäsenen esittämistä perusteluista, on antanut tarkan suosituksen, jonka komissio näyttää kaikilta osin jättävän huomiotta.

En edes pyydä komission jäsen Kunevalta vastausta, koska lienee selvää, ettei hän ole se henkilö, jolla on tieto asiasta, mutta kaikki hänen kertomansa on yhteneväistä sen kanssa, mikä meillä oli jo aiemmin tiedossa ja minkä myös oikeusasiamies tietää, eikä hän ole vielä kertonut meille, aikooko komissio – tästä kaikesta huolimatta ja tietoisena siitä, että oikeusasiamies, joka tuntee asian, suosittelee säännön muuttamista – toimia oikeusasiamiehen vaatimuksen ja siihen liittyvän parlamentin suosituksen mukaisesti.

Meglana Kuneva, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, ainoa asia, mitä pystyn teille tässä vaiheessa kertomaan, on se, että välitän tiedot keskustelustamme komission jäsen Orbanille ja varmistan, että saatte asiaan asianmukaisen vastauksen. Tietysti suhtaudumme huomioihinne hyvin vakavasti, samoin kuin viimeiseen pyytämäänne selvennykseen.

Puhemies. – (EN) Kiitos, arvoisa komission jäsen, kiitos, hyvät kollegat. Kiitokset koko henkilöstölle ja kiitos kaikille tulkeille, olivatpa he minkä ikäisiä tahansa.

Keskustelu on päättynyt. Äänestys toimitetaan huomenna (tiistaina 5. toukokuuta 2009).

26. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

27. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 23.45.)